

EPIGRAMMATUM
LIBRI OCTO.

Cum aliquot Psalmorum
Paraphrasi Poetica.

Auctore NINIANO PATERSONO
Glasguensi.

---

*Carmen amat quisquis carmine digna
facit. Claud.*

EDINBURGI,
Excudebant Thomas Brown, & Jacobus Glen,
Anno Dom. 1678.

MLP 176.30

Dec 20, 1847

Letter of Edward Lockman

of Cambridge

AD ILLUSTRISSIMUM

D. IOHANNEM LAUDERIAE

Et Laudum Omnium
Ducem.

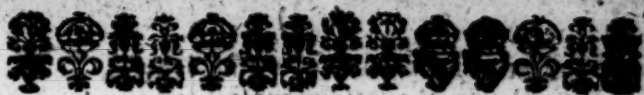
H Aellenus exegit molles ignobilis annos
Musa mihi, magni nominis usq; fugax:
Nam pennis diffusa suis, sublimia cavit:
Ne nova Dædaliden fors daret æqua novum.
Carbasa quod tenui dantis nimis ampla carinae,
Naufraga sæpe maris viscera monstrarent.
At præceps omni comes est insania vati,
Aerisq; audax mentibus ardor inest.
Ergo tuis etiam dux magne sacra bitur aris,
Si non taurorum victima, thuris honos,
Sed famâ, & meritis, cum totum impleveris orbem,
Omnia sunt titulis nostra minora tuis.
Hinc ego nec tanti præconia nominis ausus
Texere, materia ne superetur opus.
Materia illustrem premeret quæ pondere vatem,
Ipse licet cytharam præstet Apollo suam.
Ultima, meta sibi tua, nostra haud indiga laudis,
Gloria; quæ vix quo crescere possit habet.
Quotquot enim heroes patria hæc ænus extulit, unus
Exuperas; laudes vincis & ipse tuas.

( )

Inq; dies te major ovas : te Scotia adempto
Nulla erit, os cuius, pectus es, atq; manus.
Tu tibi sola tua laudis mensura, silenti
Nomina tanta decet religione coli. (munus :
Accipe trunca pedum mancum hoc. Epigrammata
Curia recta facit plurima clauda domi.

AB

S
T
Pi
Do
Et
Pro
Et
Ra
Ra
De
Uc
Qu
Sag
Ecc
Ex
Ac

Ad Authorem.

PERlegi eximios oculis animoque libellos,
 Ingenij admirans flumina sacratui.
 Judice me vigilem redolent operosa lucernam,
 Sparſa & odoratis pictaq; cuncta roſis.
 Ut qui ſuccedens doctis penetralibus hoſpes
 Aonidumq; hortos, heſperidumq; putet.

IOA. BAIRD de Newbaith.

*Io. Anderſonus, Mr. Niniano Paterſono
 ſuo & Muſarum alumno,*

ἔ τῷ ΤΥΧΩΝΤΙ ΧΑΙΡΕΙΝ, αὐτὸν ΠΑΤΕΡΙΝ.

SIdera multa ſolo, cælonq; mycanſia noſtro
 Atq; ſalo, rutilas ſpargebant aurea flammas,
 Tempore quo noſtri Buchanani buccina buccâ
 Pieridum ſopuit; quæ, dedala machina mundi
 Donec erit, latia reſonabit maxima terra,
 Et ſpatio poſt hunc aliquanto tempore lapſo.
 Froh dolor! alio vo pſcuntur lumina noſtro
 Et phæbus phæbeq; ſoror: jam cœnida pindi
 Rarus adit famulus Muſarum; Aganippidos undæ
 Rarus adit larices: paucos jam numine ſacro
 Delius inſpirat, heu; dantur præmia vati:
 Ut merito naſo ſtudium ſine fruge vocarit,
 Quod comes eſt maleſuada fames, & turpis egeſtas.
 Sacra diu Clarii cum ſic diſpreta jacerent,
 Ecce Paterſonus toboles per amata camænis
 Exoritur, miſeratus eas: & vindice dextra
 Ac facili calamo, moribundas arcer ab Orco.

Ne

( )
Ne pudeat, *Niniane* tui, sed macte laboris,
Magna Panomphari referes mysteria quamvis :
Hoc itidem fecere olim non lumina pauca,
Quæ dum clara dies, seu numina clara nitebunt.
Nec pudeat natale solum quæ *Glasna*, cujus
Libera fuisti roseis pergrata labellis.

Te quoq; castalidum se tanto jactet alumno
Nostra domus, tibi quæ Phœbi penetralia pandit.
Jamq; vale, auspiciis currat felicibus opto
Quod meditaris opus faveat foveatq; precamur
Partus ingenii quicunq; revolvat acuti.

Ad Lectorem, Caronem, Mo-
rum, aut Mydam.

Prefatio Authoris.

I Licet hospes abi, aut miseræ ludibria chartæ
Conspue, romani dedecus eloquii.

Origæ cecropiæ latæve diserta Minervæ

Qui celebras; alio flumine pelle sitim.

Neptuno crudis fateor, mihi ducta sub annis,

Sive vaporiferis otia digna rogis.

Namq; puer crasso contexti carmina filo ;

Quæ mihi jam video jure pudenda viro.

Et nondum pyliæ Neleia verba senectæ

Doctus, in aoniis mella recondo lavis.

I præcor, in nostram vomere plura opprobria musam

Si potes; octo obelos vix puto Mome obulo.

NO-

NOBILISSIMO AMPLISSIMOQ; DOMINO

CARALO METELLANO

Comarchiæ *Hattoniensis* Regulo;
Scotia totius proquæstori,
Mæcenati suo æternum
Colendo.

Magne heros, patriæ rerum qui flectis habenas,
Inter purpureos gloria prima patres.
Stemma caledonii fulcrum & sapientia sceptri;
Fluxit ab antiquæ Nobilitatis avis.
At magnis tu major avis, quem sanguinis ordo
ductus ad invidiam (Fratris honore) beat.
Non tot Greta olim, Numidæ, Pœniq; Metellis
clara triumphati ferta dedere tuis;
Ac fratri fortuna tuo; Metellana triumphet
Illius æternum nobilitate domus.
Tuq; ut sorte tuum, fati famulantibus, equas;
Sic animi exuperas nobilitate genus.
Nec proavis laus sola tuis, servire tyaris,
Ipsæ etiam Aonides contribuere decus.
Inter delicias Scotorum epigrammata vatum,
Tota Metellanis cedit amena cohors,
Laudera hospitibus patuere palatia musis,
Et tua castalias Litora fudit aquas.

Hinc

Hinc tibi nec docti defunt nec Princeps artes,
 Nec sunt hæc titulis dona aliena tuis.
 Dona equidem (quis nil majus) vir maxime, magna;
 Lumina magna soli, numina magna poli.
 Virtutumq; fates, norma, exemplarq; bonorum,
 In quos quisquis abit, jam capit inde deum.
 Quod tua sacrabit seris præconia seclis,
 Magne vero, trepidi protege vatis opus.

 EPI: I.

EPIGRAMMATUM

Liber Primus.

EPI. I.

Iesus.

Quicquid thura focis, quicquid redolentibus arvis,
Fragrat odorato gramine messis Arabs;
Quicquid Idumæa diffusa opobalsama dextra;
Aut trita Heliadum cortice gemma fluens;
Unica quod spirat volucris, quæ thure & amomo
Pascitur, & lachrymis quæ, cynereia, tuis.
Hortus & Alcinoi, thuscique rosaria Pæstii,
Quicquid punicei mollia fila croci:
Mistæque Achæmenio foliati pondera nardo;
Lapsa arabo cinctis rose corona comis.
Et quod dona favis sapiunt cœlestia pressis,
Scillat in hyblæis quæ jovis aula jugis.
Permissasque lyras, Amphione, Arione, & Orpheo,
Quæ traxere suis saxa feraeque sonis.
Singula junge, satis non sunt tamen omnia; IESUS
Nare olet, ore sapit, dulcius aure sonat.

EPI. 2.

Christus.

Christus æquævi soboles parentis,
Christus humani generis redemptor,

Christus

6 *Epigrammatum*

Christus æternæ, placidæque pacis

Portus & aura.

Christus ægroti medicina certa,

Christus ærumnæ requies perennis;

Christus afflictæ querulos dolores

Numine mulcet.

Christus astrorum pater atque princeps,

Omnium rector, simul & creator,

Christus obstricti reserans olympi

Limina clavis.

Christus immensæ bonitatis auctor,

Christus umbrarum gelidæque mortis

Victor, & lapsi reparator orbis

Funere acerbo.

Splendida æternæ (tenebris fugatis

Quas malus mundo stygius profudit

Noctis horrendæ pater & tyrannus)

Lucis origo.

Hic mihi multum celebrandus unus

Cujus æternis operata sacris,

Evehens sanctum lyra nostra nomen

Serviet uni.

EP I. 3.

Dominus meus.

Ille ego qui infelix stygii modo verna tyranni,

Qui juga præduro serva labore tuli.

Qui capti captivus eram, viciq; minister,

Cuique erebi imperiis obsequiosa fides.

Vincula dura pati, fastus, plagasq; coactus

Nec mihi dicta mei factave juris erant.

Livida

Livida nodosis constricti crura catenis,
 Conscia pressa iugo mens gravioze fuit;
 Christe graves ultro tandem miseræ labores,
 Præte hostes supito carcere cogis ovans.
 Teque animæ horrendis oreum viduasse tropæis,
 Arctaque captivo vincla levare juvat.
 Ergo tuo clausum patuit mihi funere cœlum,
 Fit clavis clavus, janua vulnus erat.
 Hinc solus merito dominus, qui sanguine servum
 Emisi, Imperii sint rata jura tui.
 Perque tot exhaustos viræque obitusque labores,
 Da sacramento pondus inesse meo.
 Susceptique mini vos conscia sidera voti;
 Terraque promissi tu mihi testis eris,
 Scilicet admissis clemens ignosce, futurum
 Me famulum juro tempus in omne tuum.
 Corporis atque animæ navos sordesque perosus,
 Cum mundo, & Satana, carneque bella geram.
 Te duce, te Domino, te præside, & auspice, cunctis
 Terræ atque ætci pat hostibus, vobis ced.

EP I. 4.

In Abrahamum filium immolantem.

PArce pater, nati pietas miseresce jussu,
 Victima dum simplex vulnera bina facit:
 Tolle Pater natum, Deus imperat; hostia culcos
 Tingat chara sacros, quod jubet ille pium est.
 O amor, atque fides! queis nunquam peccatore in uto
 Anceps pugna magis, palmave pulchra fuit.

Gedat

Cedat amor fidei, cœlo natura domanda est,

Hæc etenim cœli sortus, at ille soli.

Ergo fides domitum spectata triumphat amorem :

Sæpe premendus amor cum reparanda fides.

EP I. 5.

Ad Christum.

CHRISTE homo, CHRISTE DEUS ; terræ cœliq; repostas
In te uno cunctas mens pia cernit opes.

Nam sine te nitidum caligo est nubila cœlum,

Obscuroque horrens carcere terra specus.

Te mente apprendam CHRISTE ultima meta bonorum,

Sic nunquam fluxas quærere cogat opes.

EP I. 6.

Ad Johannem Baptistam.

SI telqua, & silvas, & inhospita rura frequentas
Præco Dei, strepitus urbis & orbis amem ?

Improba regifico cupiam convivia luxu ?

Unda sitim tibi si pollat & herba famem.

Tu Dominum in latebris alvi, sine voce salutas,

Inque homine ostendis delivisse Deum.

Mox totus vocem sterili clamantis in ora,

Lucifer auroræ prævius alter agis

Conceptasque animæ primas ab origine labe,

Sacrato immergens corpora rore lavas.

Quin tibi concessum soli mortale Tonantis

Sed purum, liquida tingere corpus aqua.

Impie

Liber Primus.

5

Impie quid furis *Herodes*? ah parcite vari:
Debuit hoc saltem carius esse caput.
Hunc (cui turba rapax inter fera iustia pepercit)
Abstulit impuris scemina spurca choris.

EPI. 8.

In Judæ osculum.

Quis furor ô dæmon? cælo styx oscula libet?
Oscula, vel superis invidiosa choris,
Quæ phlegethonteis poterant subducere ripis
Eumenides, cælum numinis ora liquant.
Dum simulata Dei figis tamen oscula nato,
Quantulacunque tuæ gloria fraudis erat.
Non impune feres tantam, miserande, rapinam,
Dum vitæ è labris fata gemenda trahis.
Cum petat ac fallax ipsum simulatio cælum,
Fraudis ab insidiis quis modo tutus erit?

EPI. 9.

In Davidem Goliath fide expugnantem.

Agmina, blande puer, tu funere fundis in uno,
Philistæa cohors hac necesse tota cadit.
Macte ista virtute esto fideique triumphis!
Pubis palma ferox invidiosa gygas.
Te duce, Christe, feram fidens modo pectus in hostem,
Horrida palma manus styx vel inermis erit.

EPI.

EPI. 9.

In Eundem

Non tibi belligeri lorica probata tyranni,
 Non cassis puero non sedet apra chlamys.
 Sola giganteæ secura ad cuspidis iotus,
 Sarmaticoq; magis tergore fida fides.
 Fulget apex galea hac, hac tu regis ægide pectus,
 Hac comite illæsus victor ab hoste redis.
 Fusus homi cyclop; primo conamina in ævo
 Hæc cum tanta, manent quanta tropæa senem?

EPI. 10.

Adams.

Qui modo eram terræ dominus, sedisq; beatæ:
 Uxori parens sum vagus, exul, inops.
 Hinc formæ illecebras & blandæ toxica linguæ
 Despice, me fili respice, cautus eris.

EPI. 11:

In Absolonem:

Silvarum regina jovi sacra quercus, & olim
 Ante subacta jugis fortibus arva, cibus.
 Nunc hosti ultrices regis (pia brachia) ramos
 Objicit, & iudex, lictor, & ipsa forum.

Exigit

Exigit ut pœnas violatæ heroica sceptri,
Ecce suo quercus militat æqua jovi.
Felix glande nova! porcis gens usq; rebellis,
Pendula, sic volucrum coctibus esto cibus.

EP I. 12.

In Iohannis Baptista mortem.

Impia quid sacro convivia sanguine claudis?
Ista Lycaonias terminet esca dapes.
Mœcha caput tantum quid pascis iniqua? puella
Totum posce, furor dividit, unit amor.
Præcodei vulgo vilis; caput ecce rotatu
Una pedum pellex impia vatis emit.
Nec nova producunt sabentia sæcula monstra,
Vatibus ille olim sexus iniquus erat.

EP I. 13:

De natali Domini:

Nox erat, ac cunctis nox pulchrior una diebus:
Nox illa æternæ lucis origo brevis.
Hac cum nocte dies pulcher bene convenit, ortus
Hac quoq; nocte dies, hac quia nocte deus.
Quin radios sol conde tuos, sol major olympum
Pandit; in occiduo qui vehet axe diem.

EP I.

E P I. 14.

Casta Venus;

Seu nox umbra operit poluin,
 Splendentemve vehit sol roseus diem;
 Jesu iustitiæ jubat,
 Castis lustris tuas luminibus faces;
 In me casta venus ruit,
 Languentemq; animum spiritus occupat;
 Summi depositum dei,
 Pandens clystias immorienti opes,
 Vitæ gaudia non brevis:
 Summum hoc, & stabile, & pondus habens bonum.

E P I. 15.

Ad scelestos.

Cur adeo stygias properas, peccator, ad undas?
 Nec pariunt scelerum pondera pigritiam.
 Nempe, insane, times ne, dum cunctando moraris,
 Obstringant nigras lurida claustra fores.

E P I. 16.

Pietas sibi premium.

Ipsa sibi pietas premium, sibi pænaq; crimen,
 Si non teste Deos credite teste reo.

EPI. 17.

Vita Pluma.

Vita hominum inconstans constanti fluctuat aestu,
Ulc rapitur volucris turbine pluma levis.
Ire, bella, doli, pejorq; his pestis, amores,
Humanum exagitant, dilacerantq; genus.
Usq; catenatis volvuntur tempora curis,
Pendula dum tenui flamine vita tremit.
Et veluti rapidis plumæ ludibria ventis
(Dum foveat fessas hospita terra) volant.
Sic nos turba homines, sævæ ludibria sortis,
Fulmine tacta poli, turbine quassa soli.
Sic levibus malefida bonis fors ludit hiantes,
Dum capiunt gelido lûrida busta sinu.

EPI. 18.

In S. Pauli conversionem.

Christicolis saulus dum spirat pectore flammæ,
Et diro tumidas dum crepat ore minas,
Sistit iter, vibrans radiantia fulgura christus,
Et tremula trepidum lampade lumen obit.
Quid facis ah demens? durum est concurrere clamar
Mortali, æterno (spicula pone) deo.
Restitit ille pavens, & tantæ numine vocis,
Est modo factus ovis, qui fuit ante lupus.
Naso cane inversas per tot miracula formas,
Tanta est nulla tuâ concelebrata lyra.

E P I. 19.

Triplicis adventus christi signa.

IN Leo venisti, cum Legem, Christe, tulisti,
 In Virgo, cum de virgine natus homo es.
 In Libra venies, cum venerit hora tremendi
 Judicii, & mundi dissolvetur opus.
 Qui legi parens confidit virgine nato;
 Nullo nunc percellet libra tremenda metu.

E P I. 20.

In Christum.

Qui cœlum in terras, inq; urnam transtulit orbem,
 Claudis jure bono, & pandit utriq; fores.

E P I. 22.

In servos diaboli.

AMentes ne piget tali servire magistro
 Cui placuisse pudor, displicuisse decus.
 Servitium infelix truculenti cæde tyranni,
 Quiq; homines avido devorat ore, lupi,
 Cujus nempe labor labes, & præmia pænor,
 Et merces moror, donaq; larga dolor.

Ep. I. 22.

In Mariam.

Virgo Maria sui genetrix & filia nati,
Nempe hominis genetrix, filia nempe Dei.

Ep. I. 23.

Quinquertio.

Ardua victorici præcinctus tempora olivæ,
Cui fudor missus sanguine membra lavat.
Victor ab Alphæis rediit quinquertio Pisis,
Parva gravis pretium fama laboris erat.
Quo non digna labore (æterna præmia vitæ)
Gloria; quæ sobolis sanguine parca dei?

Ep. I. 24.

Ad Horas cæli Fanitrices.

Vos vigili cæli gemmato cardine portas
Observare horæ quæis statione datum,
Currite felices misero, licet alite mori,
Dum nihil jam blando vere juvenna viret.
Et si forsitan hyems tremula infirmæq; senectæ,
Tempora sithonia sparserit ægra nive;

Sol mihi iustitiæ glaciem de pectore pellat;
 Ardeat immenso mens ut amore dei.
 Et cum fila legent; nequeunt quæ parcere parçz,
 Pandite cœlestes regna beata fores.

EP I. 25.

In Samsonem.

Quid miser ah rapta gaudes Sorectide O *Samphon*
 Crine potens? oculos eruet illa tuos.
 Quid tibi vis? hoc uno infirme; arcana revelas,
 Pectoris & scorto jam penetrabile patet.
 Sic pectusq; oculusq; perit meretricis amanti,
 Et nece multiplici vix satiata lupa est.

EP I. 26.

Virtutis Præmia.

ERrat quisquis opes virtutis præmia dixit,
 Præmia dat virtus non nisi sponte bonis.
 Præmia virtutis sunt, mens sine labe, voluptas.
 Absq; dolore, quies, gaudia, plausus, amor.
 Præmia virtutis cœli servantur in arce,
 Quo vix rara facit turba opulenta gradum.

Ep I. 27.

In Davidem.

Miles, Rex, Vates, stravi, tenui, atq; peregi;
Hostes, sceptrā, melos, ense, manuq; , lyra:
Euse ici, dextra gessi, digitisq; tetendi,
Miles, Rex, vates, agmina, sceptrā, lyras.

Ep I. 28.

In Iosephum Patriarcham,

SAnctæ puer, casti flos intemerate pudoris,
Mundo illibata norma pudicitia.
Namq; Dionæis obluens artibus, orbi
Monstrasti idalio spicula nulla deo.
Unica Pellæis major victoria palmis,
Cum victrix tenera est pube fugata Venus.

Ep I. 29.

In Iosephum sponsum Mariæ.

Virginis intactæ custos castissime, primi
Vagitus cœli conscie sanctæ senex.
Auctoriq; tuo qui blandimenta canebas,
Cum vox ipsa dei, jam sine voce fuit.

Felix cui primum pacati pignus olympi
 Nolle datum, & genibus sustinuisse deum.
 Hoc magis tu felix coeli sapientia primum
 Cui (coelata orbi) manat ab ore dei.
 Tu coeli hospes eris, hoc felicissimus uxor;
 Ut coeli in terris tutor & hospes eras.

EPI. 30.

In Iosephum Arimathæum.

Orta dies tenebris, noctis pars clara senatur,
 Qui coeli conditis marmore nocte iubar.
 Nox aliis, lux illa tibi, dum lucis agebat
 Lux, cujus radiis orbis & orbis erat.
 Nubila si certos testantur tempora amicos,
 Qualem tunc; tuam nox probat ipsa fidem.
 Qua tu brutigenis manifesta in luce *Britannus*
 Nocte triumphatâ ad sidera pandis iter.

EPI. 31.

Laborans ab oculis.

Hei mihi tabifico suffectum sanguine languet
 Lumen, opem medica ter mihi *Christe*, manu.
 At si animo plenos superi deus luminis haustus,
 Obruat usq; oculos sanguis, & unda meos.

Dives.

EP I. 32.

Dives.

Quilibet spernit opes, sapienti *dives* habetur.
 Mens opibus (non est sanctus & arca) modus.
Dives inopisq; simul congesto pauper in auro;
 Omnia possideat, semper avarus eget.
 Pone modum voris, compone cupidinis artus,
 Caelo inhia, terram despicere, *Dives* eris.

EP I. 33.

anigma.

ME nondum genetrix vitales edit in auras,
 Cum me legitimus, ambiguntq; torus.
 Facta parens, vitamq; agitans cum conjuge, vidi
 Blanda maritalis pignora multa tori.
 Ipsa uterum toties (sed grato pondere) gessi,
 Ipsa uteri nondum facta tumentis onus.
 Et nondum infantis faciens exordia vitæ
 Non immaturo funere claudio diem.

EP I. 34.

In Davidem & Goliath.

Fabula prisca docet cælum affectasse gigantes,
 Æternosq; ausos cogere in arma deos.

Percussi ausa luunt, horrendo fulminis ictu,
 Tela licet digitis hæc fabricata suis.
 Prisca fides valeat, meliora oracula gigantis
 A puero fundæ verberare fata docent.
 Fronte atq; ore minax dum territat agmina, diro
 Astra medusæus conspuat ore canis.
 Non tulit hæc *David*, teneraq; pericula dextræ
 Dum facit, ecce cadit splendida palma gigas.
 Fundit humi armatum nudus puer ære cyclopem,
 Auspice funda deo fulminis instar erit.
 I nunc Hercules celebretur gloria clava,
 Cum puer & fundæ funera tanta facit.

E P I. 35.

In Sepulchrum.

SOLA domus votis expers, ideoq; beata,
 Nam census votis est reputandus heri.

E P I. 36.

In Judam Iscariotem.

VENDIDIT ære deum, laqueum mercatus *Judas*
 Infelix: quanti constitit huic laqueus?

*EPI. 37.**In Stephanum Protomartyrem.*

Pulchra seges cœlis, quam saxeus irrigat imber,
Primaq; sacratæ messis arista cadis.
Nominis omen habes, radians diademate, namq;
Qui tecunq; ferit gemma fit inde lapis.

---

*EPI. 38.**Nauta Christianus.*

Anchora fit mihi spes, turbantibus æquora ventis,
Atq; Helice pietas, quæ mihi vela regit.
Cœlum portus, amor navis, lacrymæ mare, vela
Vota, preces venti, clavus & arma, fides.
Portum tuta petet, christo mihi præside pintis,
Concita nimboris sic licet unda notis.

---

*EPI. 39.**Homo Deus.*

Fit Dominus servus, qui complet numine mundum,
fit puer infirmus, fitq; opus ipse opifex.
Temporis æternus proles pater; incipit esse
Qui fuit usq; Deus tempore factus homo.
Si quæras quo tanta cadant, domat, apparat, affert,
Humano generi, tartara, regna, decus.

EPI.

EPI. 40.

Densentur & omnia.

M I Deus aliihil est, sine te, quodcunq; creasti,
At tecum quavis mica vel una beat.

EPI. 41.

In Jobum.

DÆmonis indomitus patetis dum *Jobe* furores,
Atq; æqua irati fulmina mente poli;
Dumq; æterna jacet conjux & spicula amicus,
Heu quantum pietas impietatis habet?
Dum casus nos ferre doces patienter acerbos,
In te conspirant tartara, terra, polus.
Victrici tandem radiant tua tempora oliva,
Tergaq; dant fidei tartara, terra, tuæ.
Asserit ipse polus constantem numine amicum,
Terraq; dat munus, tartara victa manus.
Hinc tua, dum nostrum constantia scenerat ævum.
Non quatiant animum nubila fata meum.

EPI. 42.

In *Lyræ* Davidis.

ECce corburnati monumentum insigne Monachæ,
Otia sceptrorum splendida, fila *lyræ*.

Dulceq; curarum fortisq; levamen acerba
 Barbiton, hebrææ gentis & orbis honor.
 Tu stygium lyra blanda solebas florere Ditem,
 Kissides furiis quando agitatus erat.
 Plena deo festos solita es celebrare triumphos,
 Præcia veridico carmine fata canens.
 Sacra Sion parnassus erat, Deus unus Apollo
 Sertaq; pro lauro mollia palma dedit.
 Aurea nunc cælo radias (lyra Davidis una
 Splendet, & in mediis, & sonat ieta polis.)
 A te sancta deo pariter, musiq; vatare
 Jam didici, & per te fit mihi terra polus.
 Cœlesti tuus ille furor modo concitet æstro
 Corda facer, Regum fors mihi vilis erit.

EP I: 43:

*De vite vanitate & brevitate:
 Carmen juvenile.*

Quis vitæ furiosus amor mortalibus? ortu
 Quæ misera est, medio sordida, sine gravis.
 Quæ jactata nimis satanæ astu, æstusq; malorum,
 Fertur ut in medio parvula cymba, mari.
 Quæ vel sponte sua ruit in scelerata omnia, vita
 Grandior & vicio grandior usq; eluit.
 Omnibus una vis est vita, & mors omnibus una
 Janua, lætitiæ his, tristitiæq; aliis.
 Omnibus huc itur, sed nil remoratur euntes,
 Non vis, non pietas eloquiumve potens.

Nec

Nec mora, nec requies, ex carcere corporis hujus
Emigrat pius, ast impius extrahitur.

Decurrunt quoniam fligidarum pensa sororum

Omnibus, & nulla propedienda mora;

Imus præcipientes, imus, vita imminet usq;

Terminus, ut discas (vivere disce,) mori.

EP. I. 44.

De patientia.

Mentis sola quies, solus sine cæde triumphus,
Plumaq; quæ filices frangere sola potes.

Nata patris summi patientia, sola rependens

Nunquam lethiferis vulnera vulneribus.

EP. I. 45:

In Christum.

Vitæ Christe via, & radiantia lumina veri,

Christe manus, virtus vivida, mensq; patris.

Sol æqui, & fons christe boni, spes unica mundi,

Cœlestis vitæ Janua, porta poli.

Vitaq; dum diri pateris ludibria lethi,

Mors tua, nam nostræ mors fuit illa neci.

Mors tua vita mihi, mortis tua mors mihi mors est.

Debet enim vitæ mors moriente mori.

Mors

Mors alicur vitâ, vita moriente fatiscit,
Mors tua mors vitæ, mors tua mortis erat.)
Mors tua præteritæ mortis mors, vita futuræ
Vivida spes vitæ, quæ fine fine fluet.
Sanguine quas nobis voluisti abstergere sordes
Digneris veniâ, Christe benigne tuâ.

EP I. 46.

*In Christi legem, sive Evan-
gelium.*

Sanguine scripta licet, non lex tua, Christe severa est,
Namq; tuus sanguis, non alienus erat.
Et quodcunq; jubes facis, exemploq; præisti;
Sic legum nobis auctor, & actor eras.
Sunt tua jura agni, non sunt commenta Draconis,
Queisq; hæc dant virus, lex tua mella dabit.

EP I: 47:

Simon Cyrenæus.

Bis Christi tu discipulus, nisc forte coacto
Tam tua, quam domini crux subeunda tibi.
Pondera Atlantiaci nil nunc miramur olympi,
Namq; trabem coelum quæ tulit, ipse geris.

EPI. 48.

De Christi morte, ad mortem.

Christe salus rerum moribundos indubitanus,
 Cum deus assumpto corpore natus homo es,
 Posse mori nasci voluisti, & fœdera mortis
 Æterno ut solvas numine, carne subis.
 Hec mors sæva tuis quam vasta potentia telis!
 Præda tibi immensus cum cadit ipse deus?
 Pone tamen fastus, homini quæ vipera nuper,
 Dum petis, amittis spicula, dente decum.

EPI. 49.

Communia cum Deo.

Quid commune mihi tecum, sum vermis & horror
 Vilis homo, & sceleris vernula, magnæ Deus.
 Tu tamen æterni soboles patris unica, cœlo
 Concilias hominum factus homo ipse genus.
 Mutua dans illi tua numina, sceptræ, & olympum,
 Consilium, vitam, gaudia, numen, opes.
 Æternum ergo tui celebretur gratia fati,
 Æternum vitæ gloriæ, Christe, tuæ.

EPI. 50.

Peccatum inferno gravium.

Tartara terrificis cœcisq; horrenda cavernis,
 Senta situ, umbroso stagna tremenda lacu.

Luctus ubi nimiumq; graves sine fine dolores.
Ignis edax, rodens vermis, anghela sitis.
Hæc mala: sed gravius scelus est quodcunq; parentem
Hoc hominem, agnoscunt sed tamen illa deum.
Inferni Deus ipse opifex, homo criminis auctor
Atq; obsunt homini tartara, culpa deo.
Præstat ut æternum numen mortalibus ægris,
Tartareis gravius sic scelus omne malis.

EPI. 51.

Evangelium Dei speculum.

Aspice fidereos radianti in imagine vultus,
Ilic cœli in verbi tegmine fulget apex.
Viva istic simulachra Dei depictæ brevisq;
Exprimit immensum, spirat & umbra Deum.
Hæc spectanda orbi cœli sacra sistit,
Sacra tabellæ poli splendor & umbra simul.
Transit in tenerum vagitum ut fulminis horror,
Mortalesq; artus induit ipse Deus.
Hæc summa est: humana dei per tegmina lucent
Splendor, amor, bonitas, gratia, numen, opes.

EPI. 52.

Omnia Vanitas.

Spirat in terris homo, sperat, operat,
Errat, explorat, stupet, ardet, alget,
Nil vidit rectum, queritur malorum]

Omnia plena.

Na-

Nascimur flentes, vitio dolentes,
 Vivimus Pœnis, morimur gementes;
 Turbido fertur velut unda ponto

Vita laborat.

Qui fuit servus modo, nunc gubernat;
 Qui fuit princeps modo, nunc ministrat;
 Qui fuit fortis modo, nunc putrescit

pulvis & horror;

Bruma frigescit nimis, ardet æstas,
 Squalor autumnus pluvia, serenat
 Ver, sed ingratum glacie, sereni

Nulla voluptas.

Sordide, aut prave, stupide, aut proterve,
 Prodiges, aut parce, timide, aut superbe,
 Æmule, aut blande, properè aut remisse,

Omnia fiunt.

Cogitat, nunquam vacat inchoare,
 Inchoat, nunquam bene cæpta compler,
 Compleat, at nunquam benefacta merces

Digna rependit.

Liberis conjux onerat maritum,
 Coelibem stringit gravior libido,
 Est senex curvus, juvenis protervus,

Debilis infans.

Rektor incusat famulos superbos,
 Servus accusat dominum tenacem,
 Nata perversa genitrice, mater

Prole laborat.

Invidet princeps populo quietem,
 Invidet regi populus salutem,
 Invident omnes studiis honorem:

Triste, nefandum.

Mi-

Miles affectat requiem coloni,
Rusticus gaudet pugilis coronâ,
Nostra marcescunt, aliena semper
Pascua vernant.

Pœnitet facti, metus est futuri;
Cura præsens, brevior voluptas
Quam dolor : multis gravior dolore est
Falsa voluptas.

Lætor, & damno hilarem severi,
Tristor, & rident hilares leverum,
Vix deo quisquam, & populo placere,
Et sibi possit.

Magna qui fidens cupit, improbatur;
Magna qui scelix parit, invidetur;
Magna qui sperans cadit, elevatur
Fabula vulgi.

Tristis est solus socio relictus,
Tristior, qui cum socio protervo est,
Dixit expertus, nihil est ab omni
Parte beatum.

Testis es lector mihi, me legendo;
Testis es lector tibi, te retexens;
Testis & quisq; est sibi, nil beatum
Prorsus in orbe.

Liber Secundus.

*Ad D. Richardum Metellanum,
Reguli Hattoniensis filium natu majorem,
Seculi sui ornamentum Omni
invidiâ majus:*

Mullarum *Richarde* decus, secliq; voluptas,
Et patris, & patriæ, splendor honosq; tua.
Nil mortale sapias, referens cœlestia totus
Lingua, animo, vultu, moribus, ingenio.
Nam quod fidereo sese jubar explicat ore,
Æthereas monstrat pectoris intus opes.
Humanum quem jure vocat, dum spectat adorans.
Ornamentum ingens, deliciaq; genus.
Tu virtute tua splendes, virtute tuorum,
Hinc merito geminus jam tibi fulget honos.
Omnibus unus avis major, quod contigit uni
Tot veteres titulis accumulasse novis.
Fœlex sorte tua, fœlix virtute, quod illa
Jus terræ, atq; isthæc jus habet omne poli.
Sic faveat tibi terra, polus tibi præmia fiat,
Ista sit hospitium, sed tamen illa domus.

Du

Dum superest tibi vita, piis per secula flammis
 Flagret, & astra pio dent in amore mori.
 Musa canet post fata tua præconia famæ,
 Nomine inextincto qua patet orbis eris.
 At si pro meritis laudum impertirer honores,
 Mortales vulgus crederet esse Deos.

EPI. I.

Ad Lectorem.

PRIMA Deo mea musa dedit, fert proxima amicis,
 Jungitur hoc tantum foedere terra Polo.
 Quisquis amore Dei flagrat, latatur amicis,
 Pectora sacra Deo mutuus ardor habet.
 Humanæ divinus amor constantis origo, &
 Finis amicitiae, regula, meta, modus.
 Pectora cœlesti hoc coeunt mortalia nexu,
 Copulaq; æterni numinis unus amor.
 Hic stabili immensas constringit foedere terras;
 Placaturq; isto non nisi thure Polus.
 Importuna pios nec mors divellit amores,
 Effugiant avidos hæc sacra vincla rogos.
 Ergo ignosce legens, si quid peccamus amore,
 Livida nec castas enecet aura faces.

EPI. 2.

*Ad illustrissimum Carolum Metellanum:
Comarchiae Hattoniensis Regulum, Ma-
cenatem suum munificentissimum.*

Carolus Metellanus,
per Anagrammatismum.
Sol luce alterna sum.

HÆserat ambiguis olim fortuna quadrigis,
Præcipitiq; levis constitit usq; rota.
Insignem *Metelana* domus de sorte triumphum,
Perpetuo decori conscia, prima tulit.
Cognatus cui constat honos; alterna renascens
Secula, & usq; novâ nobilitate virens.
Carole sicut avis præluxit frater, & illi
Par eris, alternâ secula luce beans.
Omen adest, vultus stupeo radiantis honores,
Pectoris hoc sacri fulgurat ore jubar.
Virtute imperium certat, nec dignior ullus
Solis ab alterna, ducere luce decus.

EPI. 3.

*In florentissimam Nidriæ familiam,
Wachopiorum totius Scotiæ
Principem.*

NON tibi, quod longis annosi ambagibus ævi,
Stemmatibus eximius continetur honos;

Mon-

Exornetve tuos titulos meliore metallo,
Velleris aurati gloria, acervus opum,
Aut cereris lætæ donis onerentur opimis,
Quæ teneas culti jugera multa soli,
Publica nec regni, regisve negotia cures,
Res Methymnæa digna vel una lyra,
Nec quod fidorum circumstet turba clientum,
Turba ab amiciciâ sæpe beata tua.
Externis comitata bonis, nec vivida virtus
Pectoris illustres quod tegat intus opes.
Nec tibi quod sobolem numeret stirps clara potentem,
Antiquæ columnen, deliciasq; domus.
Nil horum nostri (per se) modulamina plectri,
(Ut mereant laudem singula) juncta cient.

EPI. 4.

*In D. Johannem Bardium, equitem au-
ratum, in supremo foro juridico senato-
rem, Newbaithiæ, & Gilmertonæ
Dominum.*

A Onidum Bardi non ultima fama sororum,
Cui tribuat Baphnen Delius ipse suam.
Per quem sancta solum natale Astra revisit,
Dum regis auriferi jura fidemq; fori.
Adfuit illa tibi titulis prælustribus ornans,
Atq; inter patriæ fidera clara locat.
Illa dedit veterum cognoscere scita Quiritum;
Et rigidus sanxit quid Draco, quidve Solon;

Ipsa tibi cognata Themis, nam cognita patris
 Olim juridico lingua diserta foro.
 Fas quoque sit nato fastis inscribi & iisdem,
 Huc avus, huc genitor jam præcundo vocant.
 Det patriæ responsa suæ stirps Bardia in ævum,
 Audiat & rigidi gloria prima fori.
 Usque Deus favet his, opibusque & honoribus augens,
 Per quos securis non licet esse malis.
 Qui Deum amat colit sacerdotes.

EPI. 5.

*Ad Henricum Trotterum Mortonienfis, &
 Charterienfis aula dominum,
 Multis nominibus colendum.*

TE siluisse nefas ingens Trottere, vel uno hoc
 Quod mea sint animo carmina grata tuo.
 Vel mihi quod pronas intendas servidus aures,
 Dum de fonte sacro iussa propino Poli.
 Felix ætherias moribundo in corpore curas
 Si tibi mens fati nescia volvat, amet.
 Aula tibi meritum geminata exornat honorem;
 Atque explent titulos atria bina tuos.
 Sic arx te tangat honos, geminoque triumphes
 Omne & externis, pectoris atque bonis.
 Stirps & inextincto mundi per secula honore
 Vivat, Trottero set sine morte decus.

EPI. 6.

*D. Jacobo Narnio Ecclesie Varniensis
Pastori reverendo, amico charissimo.*

Dulce mihi amicitie veteris memori, aurea Narni
Fert animus capiti texere serra tuo.
Ut tua vel nostros ornaret fama libellos,
Pallade cui niveum pectus utraq; mader.
Si non tantum inquam celebrabunt carmina nomen,
Hoc saltem clarum nomine carmen erit.
Insurgit mox tota cohors Heliconia nobis
Et vetat argute plectra movere lyra.
Tunc ait heroem tenui cantabilis avena,
Æmula cui clario lingua diserta Deo?
Deterere ingenii culpa temerarie parce,
Cum par Mœonia Narnia fama tuba.
Et Musæ & Momus valeant si Narnius unus
Forte legens dicat, scribere jussit amor.

EPI. 7.

*In D. Jacobum Narnium Pietate, Doctrina,
& eloquio illustrissimum seculi
sui ornamentum.*

Delicie cœli, labentis gloria sæcli
Narni, & amicitie simplicioris honos.

In te prisca fides, pietasq; revixit avorum,
 Unus non pateris secula gæna mori.
 Ipse tui victor, gaudet pia laurea sertis
 Pieris, sanctas implicuisse comas,
 Quid lauisse juvat nostri facundia secli?
 Quis pudor est famæ pandere vela roræ?
 Quid mundo pudibunde negas, quæ Suada labellis
 Inseruit fluxu divite mella tuis?
 Munera quid tenuis meritorum præmia? prodi,
 Mundi oculus radiis cernitur ipse suis.
 Namq; latens Lucas, supplex tibi mitra repulsa
 Digna, sed in magnis sic renuisse satis.
 Tu tandem te dede Deo, tibi stemmata cœli
 Dum datur alta libens induc texta manu.
 Sed jubare infirmos tanto dum stringis ocellos,
 Ardua tu multis meta, metuq; meis.

EPI. 8.

In D. Andreæ Ramisæum, equitem au-
 ratum, Consulem Edinensem.

Andreas Ramisæus:
 per Anagrammatismum.
 Edinæ arā, ars, sum.

DEbuit ara tibi te consule, munera, honores;
 Debit ara per te splendida, lumen, opes.
 Debet Edina tibi, quem filius æreis & aræ
 Rexisti, auspiciis per duo lustra bonis.
 Macte animo herod! non uni insistere, restat
 Inter juridicos tertia palma patres.

EP I. 9.

Andreas Ramiseus:

Anagr.

Ara ardens Musis es.

Cultra tibi contempta alius Ecclesia, votis
Illius æternus jam tibi surget honos.

EP I. 10.

D. Gulielmo Ketho *Theologiae doctori,*
& *professori doctissimo.*

Kethe decus patriæ, Kethorum gloria gentis,
Et decus aonii nobile Kethe chori.

Doctrinæ patriam meritis illustribus ornas,
Et genus ingenii nobilitate premis.

Quid lacuisse juvat, fastu procul, & procul astu?
Mundi oculus, radiis cernitur ipse suis.

Accipe, sed placidus, nostri blanda otia ruris
Carminâ, inextinctæ pignus amicitie.

Mi sat erit placuisse tibi, tenuiq; camœnæ
Grande erit hoc pretium, te meminisse mei;

EP I. 11.

D. Henrico Henrifono *medico,* &
Poeta celeberrimo.

Henrifone duplex cui circum tempora Laurus
Floret, utrumq; cui præstat Apollo decus.

Sive

Sive Machaoniam possant contagia dextram;
 Seu placet arguta plestra movere lyra.
 Publica morborum requies, laus prima medentum,
 Aegrorumq; salus, praesidiumque cluis.
 Et *Bushmanais* certat tua musa camænis,
 Aptat ut *Isacida* plestra latina lyra.
 Varis Idæmæos miscent stygioq; triumphos
 Et medici, doctæ sic monumenta manus.
 Si medicina artus, sanetve poetica mentem,
 Nulli equidem vix sanior usus erit.
 Sic radient geminâ viventi tempora palma;
 Claraque defuncto destinet astra Deus.

EPI. II.

D. Johanni Paterfsono *Diæceseos* Edinensis
Decano disertissimo.

Paterfsonæ tui morum invariabilis ævi
 Regula, & eloquii gloria prima sacri.
 Prima rudimenta ingenii tibi (carmina) inertis
 Mitto, sed ah meritis inferiora tuis.
 Namque quod his blandis vigeant nostra otia curis,
 Id totum agnosco muneris esse tui.
 Quæ tibi si placeant, aliam non vertice laurum
 Musa triumphanti nostra subire petiti.

EPI.

E P I. 12.

In D. Alexandri Carnicrucii, Pastoris Ecclesie Drumfrisenfis, factum pium, & memorabile, qui mortuo sodali, debitum viduaremisit.

Carnicruci Sacri complerunt nominis omen
Parva caledoniis digna tropha tholis.
Hoc uno æternam meruisti pignore famam,
Non tibi amicitia est utilitatis opus.
Monstrat amor gazâ contentum divite mentis
Quando inter manes participantur opes.
O tibi quam stabili congestus census acervo!
Jam tuto æternum sanerat ille Deum.
Nunquam pauper eris, tibi nunquam copia deerit,
Atque aucta à tetricis pensa deabus erunt.
Ferreâ crede mihi ponent tibi secla rigorem,
Volvēt & aurato gurgite Nithus opes.
Fama feret factum, (si quid mea carmina possunt)
Posthuma, erit cineribus super esse tibi.
Forte Astræa redux pacatis aurea terris,
Digna istis meritis festa ferenda dabit.

E P I. 13.

In Carolum Charterium, Mercatorem Edinburgensem.

Grandisonâ quicunque tuba celebraverat olim
Heroas, seclî lumina clara sui :

Hojus

Hujus *Chariteria* vix par facundia laudi,
 Parva licet magnas mola recludit opes.
 Effigiem tenui satis est depingere versu,
 Vene mihi & multa rustica aventa mœna.
 Ergo si stabilem pacti memorabis & oris,
 Et maris & terræ per spacia ampla fidem.
 Si peregrè, atque domi, castum pietatis amorem,
 Et quæ nil tacitæ pectora fraudis habent.
 Qui merces mutat sine avari aspergine lucri,
 Nec sibi, sed mundo, congerit auctus opes.
 Provida quem ascribit fori sapientia honesta,
 Et quem virtutis fert super astra decus.
 Qui mendicatos cæcæ ambitionis honores
 Abdicat, atque suo robore nixus ovat.
 Non premit invidia, & sceleris non præmia tollunt,
 Qui parat in terris sequæ suosque polo.
 Hæc tanta Aonio referens præconia plectro,
 Aurea *Chariterium* Calliopea dabis.

EPI. 14.

Ad Robertum Trallium Mercatorem Le-
thensem, amicitia sincerioris (sine
labe) exemplar.

Nescio quæ tibi philtrea inque ore, & pectore *Tralli*,
 Pectore cui in tenero est candor, in ore fides.
 Ipse suum *Pyladen* pro te liquisset *Orestes*,
Thesæa *Piriochi* destruxisset amor.
 Pectoris in latebris optaret nemo fenestram,
 Fida etenim blando pectora in ore patent.

Vivus

Vivus ut officiis cunctos obstringis amicos,
Ipsa tua est largas urna habitura manus.
Rarius extremi vix quenquam in limite mundi
Exemplar, Phœbus vidit amicitia.

EPI. 15.

*In nostri avi APELLEM, Johannem
Scougal Adolescentem.*

Simia naturæ est imitatrix dextra, vel ipsa
Ars creat, aut speculi fingitur illa vice.
Nam pudibunda tuas spectans natura tabellas,
Anne suum in dubio est, an foret artis opus.
Mene ait evinei fatear juvenilibus ausis?
Anne magis geminos me peperisse putem?
Esse parem fatear, sed & hoc discrimen in uno,
Si poterat vocem pingere, victa forem.

EPI. 16.

D. Johanni Fabro Pastori Edinburgensi.

Ecclesiæ venerande pater, fabricæq; sacratæ
Dædale, pierii duxque decusque chori.
Aeriis quoniam te docta jugalibus altum
Fama vehit, famam carpit Enyo tuam.
Fulmine celsa etenim, non valles, vaila petuntur.
Fortior at tanti fulmine fama viri.
Perfer, & obdura, non propugnacula mentis
Invictæ rabies diruet ulla. Vale.

EPI.

EPI. 17.

D. Georgio Sterlino Sodali quondam conjunctissimo Ecclesie vero nuper Britanno-dunensis Pastori.

Dulcis amicitia æterno mihi fœdere tecum
Lex rata: non fati spoliis labefacta, nec ævi,
Vim constans stabilem tenet æternumq; tenebit.
Quippe moras segnes dumnectimus, usque ferendi
More vices celebri missæ acceptæq; salutis.
Fixus perstat amor, atque altius, altius hæret.
Quo magis absentem queritur nova nupta maritum,
quo magis usque suis tellurem, atque astra lacessit
Nequicquam votis, conjunx fit charior absens.
Sic quanto officii residem cunctatio nostri
Arguit (O utinam immemorem non non arguat idem)
Me: mihi crescit amor tanto magis, utq; sub ipsis
Incumbens auster jam jam moritura favillis
Elicet in lucem latrantia semina flammæ:
Tanta saluantis cessatio muræ scripti
Acrius officium nobis sic urget, & auget.
Sic tua chare mihi quoniam cessavimus ambo,
Flamma redardescat, sic sic certemus amore
Usque pio; nobis vitamque illumque suprema
Terminet una dies; neu facta forte superstes
Unus amor, superos æternum jungat amantes.

EPI.

EPI. 18.

*Adolescenti, Natalium, & Virtutum
splendore illustrissimo,
Carolo Brussio, Kincardinæ Comitissæ
filio, natu maximo.*

Carole Brussiacæ laus & spes maxima gentis,
Flos juvenum, patriæq; decus; cui dulcia musæ
Læenti in teneris admorunt ubera cunis.
Macte puer tantis naralibus! ordine tanto
Sanguinis, in numeros illustri à stemmate eodem
Ostentantis avos; quorum contermina Phœbo
Fama fuit, clarum factis testantibus ortum.
At te major honos; quam Priscæ gloria stirpis
Nobiliorque beat; toti spectabilis orbi
Indole mentis eris: & acuti dotibus amplis
Ingenii genique tui; qui flore juventæ
Primævo, ætatis cunis modo vere relictis,
Cecropiæ madido latæ tamen atq; Minervæ
Artibus, eloquiit nerum torrente redundat
Ostibi, mirandum! celebri cum Belgicus ortu
Nativus sermo est, tere jam jactat alumnum
Gallia jure suum, blandæ dum murmure linguae
Hætoridum promissis tanquam Rhodani accola voces.
Tantum pieriis juvat insudasse Palæstris!
Nec satis est populo sectari ignota profano
Otia, Castalidumve sacros accedere fontes,
Dum juvenis veterum volvis monumenta laborum.
Sed te deterfa juvenili à pectore sorde,
Naturæ seclique tui; nucibusque relictis,

Purior

Purior ardor habet, dum mens supero edita cœlo
 Assuescit patrias paulatim invisere sedes;
 Spirituumq; acies cognatas læta videre;
 Et fontem lustrare boni: sic gaudia puro
 Optata elysiis specularis lumine campis.
 Vive ergo O dulci sospes dum vesceris aura,
 Magnis major avis; hominumq; Deiq; voluptas,
 Exuperans propria virtutum luce parentes.
 Mirenturq; tuas venientia secula laudes,
 Et quæ labuntur, quæ tu felicia condis.
 Sic lero, at tandem sperato involvere Olympo.

EPI. 19.

*In D. Laurentium Charterium, Theologia,
 in Academia Edinensi Professore.*

RECTum sponte colens, cui nescia fallere vita,
 Servit & haud ficta qui pietate Deo.
 Qui priscâ bonitate fidem reverenter adornat;
 Moribus, & lingua, & pectore fratris amans.
 In commune bonus, cui sunt præcordia lætæ,
 Et non calcara candidiora nive.
 Cui comes usque fuit recti reverentia, & æqui,
 Cui mediâ in turba est mens sociata Deo.
 Hactenus ascriptus superis sine pondere turbis,
 Corporis & quem non pondus ad ima trahit.
 Hic meus est quem tanta cano per signa, notasque
Charterius, vera simplicitate bonus.

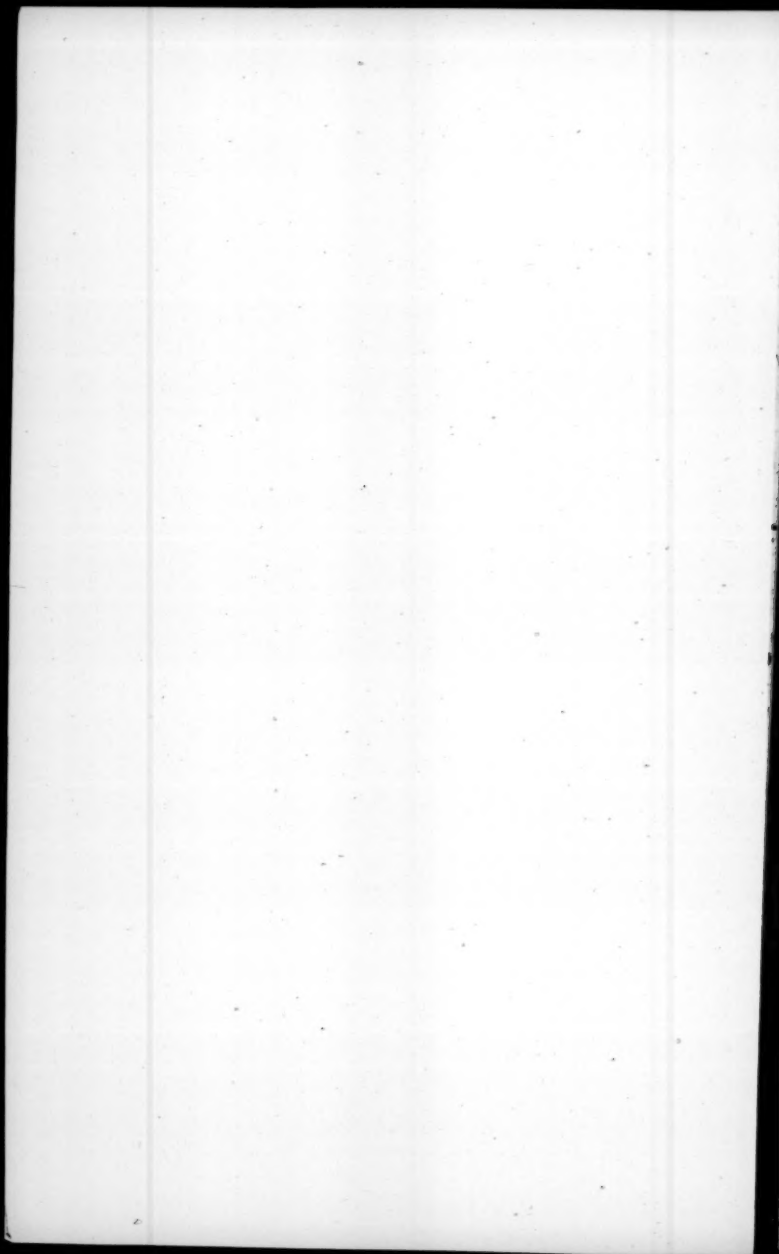
EPI.

0

3,

rie,

I.

*R. Fratri D. Davidi Frostaro Lauderensis
Ecclesie Pastori.*

EPI. 21.

NOstrorum *Frostare* tuum referatur in album
Nomen amicorum, splendida multa monent.
Uq; adeone levis moderandi gloria fratres?
Uc fileam laudes, frater amice, tuas.
Nulla potest major musis accedere nostris
Gloria, tam clarum quam celebrasse virum.
Nam tua fraternum decorat reverentia cœtum,
Ore ferens juvenem florida, corde senem.
Certatim applaudit tibi concio quæque docenti,
Ipse ego pars populi sæpe stupentis eram.
Dogmata dum fundis cœlestia divite lingua,
Elucet blanda cum gravitate lepos.
Cor penetrabile Deo sacrum, tibi lingua sacerdos,
Mellifluo eloquii flumine cuncta rigans.
In te nulla latent mendacis toxica fuci,
Par animo vultus, purus uterq; doli.
Mobilis ingenii constans fastidia vitas,
Solvit amicitiam nec levis umbra tuam.
Officiiq; memor, mericum benefacta rependens
Exuperas, nil te gratius orbis habet.
Sancta verecundi vinclis frænata pudoris
Mens tibi, dura sibi, prona favere aliis.
Nemo tuas mendax rumoribus occupat aures,
Verbaq; dant fidei murmura nulla tuæ,

D

Parta

Parca tibi nullo sordente opulencia quæstu,
 Divite de cornu at copia fundit opes.
 Quas inopi largâ latus pietate refundis:
 Thesaurus miseri pauperis arca tua est.
 Per te, per similesq; tui, stetit hæctenus orbi.
 Sarta sacerdotum, testaq; fama malo.
 Fulgeat erga meis celeberrima fama Camænis
 Virtutis (coelum dum rotat astra) tuæ.

E P I. 27.

*R. Fratri, D. Richardo Wadelio
 Ecclesie Calsensis Pastori.*

VV Adeli in duris tantum mihi cognite rebûs,
 Atq; hinc pars animæ maxima jure meæ.
 Qui Pyladen, reperit par est se præstet Orestem,
 Nam veri magnes solus amoris amor.
 Mitior adversa est mihi sors te nuper amico,
 Sors nec adhuc nostris exsaturata malis.
 Iratam placas, expugnantemq; repellis,
 Consilio hanc prudens, frango ferove tuo.
 Exploravit hyems variis te sæpe procellis,
 Nec fugiunt artes fluctus & aura tuas.
 Nec longævus adhuc ponto tu sessus & annis,
 Est animi in vegeto corpore canities.
 Das juvenis documenta senis, tu Nestor, & Argus,
 Et Briareus solus, lumine, mente, manu.
 Pro quibus officiis, (nec sunt vota irrita vatum)
 Eveniant domui prospera cuncta tuæ.

Desinet

Definet ante sequi corpus revolubilis umbra,
Quam potero meriti non memor esse tui.

EP I. 23.

D. Francisco Kinkaidio Scholæ Glasguen-
sis Rectori, præceptorique quondam suo,
æternum colendo.

K Incaidi, columen musarum, & Glasgva Siren,
Accipe sub ferulâ carmina nata tua.
Namq; adversa cavâ solor testudine fata,
Quam didici monitis sollicitasse tuis,
Palladis auspiciis audax dum rumperet *Argo*
Hactenus ignoti claustra tremenda freti.
Attonitæ stupuere loco symplegades, artem
Jam fixæ, audacem navita Tiphys tuam.
Culmina dant faciles rapidæ nunc pervia puppi
Arctæq; cyaneis nec magis orâ vadis.
Nauta animi fidens pelago prorumpit aperto,
Non vada, non scopuli qui remorentur iter.
Tu mihi Tiphys eras, didici moderamine fluctus
Fallere; & ambages Tethyos arte sua.
Nam longo expertus dum Dorida viceris usu,
Cana mihi puero tu documenta dabas,
Et lentanda rudi luctanti in marmore tinsa,
Traditur auspicio, præsidioq; tuo.
Nec tibi tantorum merces crepta laborum,
Apta redit meritis sarcina prima tuis.
Pro qua si nati pietas sit grata parenti,
Atq; laboranti præmia digna placent :

Ista tuæ prolis tibi qualiscunq; probetur,
Aut operæ merces, aut pietatis amor.

EPI. 24.

D. Johanni Andersono *Scholæ Glasgucensis*
Profcholo.

Accipe parva piæ ferimus quæ munera musæ,
Deq; tuo messem semine lætus habe.
Ille ego cui teneris dederas documenta sub annis
Ut tuus in nostro jam celebretur honos.
Plaude pater, gratumq; ornet encomia natum,
Cognatam decorent dona paterna lyram.
Ipse tuus torus, tuus est jure ille libellus,
Arbitrioq; tuo, luceat, aut lateat.

EPI. 25.

D. Georgio Adamo *Scholæ Calsensis*
Ludimagistro, tempore brumali.

Inclute lascivæ moderator *Adame* juventæ,
Otia lenta rudis carmina ruris habe.
Non canâ aonios prætendunt fronte calores
Sed rigidas (medio frigore fusa) nives.
Stricta negant faciles permessidos ora liquores,
Obriguitq; mihi Castalis unda gelo.
Mæsta relegati non miror vatis ad arcton;
De geticisve queri pleæra diserta Tomis.

Hoc magis admiror comites Helicone relicto
 Ad Scythicas musas exulis esse nives.
 Sed quò Naso venit Tanais pro Tybride fluxit,
 Pontus Roma, Helicon Sarmatis ora fuit.
 Musa mihi hybernas torpenti ut falleret horas,
 Dictavit gelido carmina digna *Pelo*.
 Ergo tuam *Georgi* facilem mihi spondeo limam,
 Ut notet errores æqua litura meos.
 Sin tibi quid blandum boreæ spirabit alumnus,
 Hybernis pretium scis poluisse rosis.
 Me tibi devinctum contra spondebis amicum,
 Dum cælum tremulas torserit axe faces.
 Dum *Tueda* Calsensem lambet revolubilis urbem,
 Aurea quam Cari nominis aura beat.

EP I. 26.

*In Nobilissimi juvenis domini de Elche
 Vamiorum familia principis
 desideratissimi obitum.*

SCilicet, hoc juveni est vitiorum heroica secli,
 Dite triumphato ferre trophæa sui.
 Sat vixit cœlo maturus; Væmia clade
 Gens una hac gravius nil tamen usq; tulit.
 Hæc etenim condit lacrymabilis urna, parentum,
 Et patriz, & Generis, Gaudia, vota, decus.

EP I.

EPI. 27.

In Ioannæ Comitissæ à Roxburgo, Nobilissime Carorum familie Principis, obitum.

Immortale Tuedæ decus hæc completitur urna,
In qua, Carorum gloria, Jana jaces.
Si genus & formam, mores & pignora spectes
Nec tibi Fortba dedit, nec tibi Glotta parem.

EPI. 28.

D. Johannis Somervallii Ecclesie sancti
Bosualdi Pastoris: Epitaphium.

Membra, nefas mundi gemuisse erepra catastræ,
Dum datur æthereo lumine mente frui.
Somervalli in te gemimus modo publica fata,
Dum tecum veta & gaudia nostra cadunt.
Valle ortum æstiva nomen, sublimia vallis,
Cum jam sævit hyems, qua tamen astra petit.
Valles musa suas jactet: tibi pectora tincta
Cecropio, Hebræo Romuleoq; sale.
Mens petit (in terris nuper coeli hospita) cælum;
Dum cinere exultat terra superba tuo.
Scilicet hoc tantâ prædixit Sindone Vestâ.
Parthasis immensas dum liquat ursa nives.
Affurgit forsan Bosualdus manibus, Urnam
Dum charis mæstam spargimus hic, lacrymis.

In qua sancta Themis, Charites Clarinſq; teguntur
Tecum, cum blando priſca lepore fides.

EPI. 29.

*In Iſſobellam Douglaſſiam Montis Roſarum
Marchioniſſam, Epitaphium.*

Heroïna jaces, celebri de monte Roſarum
Quam carpiſit propera mors inimica manu.
Infandum lacrymanda tuo, *Douglaſſia*, ſæclo,
Dum ſæcli & ſexus gloria pulchra peris.
Stemmata, prole, opibusq; amplis, formaq; decenti,
Biſq; maritalis jure beata tori.
Connubii primus, qui te ſibi ſœdere junxit,
Expers prole fuit ſed ſine labe torus.
Magnanimis ſed iuncta Roſis, rutilantia fundis
Germina, Paſtaniſ ſplendidiſſima roſis.
Surgere cumq; Roſis candentia Lilia pulchris
Cernere erat jam mons, jam domus hortus erat.
Excolis hæc opibusq; juvans, ſtudiisq; Minervæ,
Erudiens, ſoboli prodiga, parca tibi;
Surgat ut in laudes Phœnix generoſus avitas,
Quem heroo roſeus tingat honore color.
Stirpis & antiquæ mavortia pectora Gramor,
Qui referat, Regis ſpes nova, gentis honos.
Per quem (Gramiaci tanti nova virga metalli!)
Splendefcat radiis res Carolina ſuis.
Qui vellens ſpinas (rupta radice) rebelles,
Conſerat invictis Regna *Britanna* Roſis.
Hirta ut pacificis halent juga noſtra Roſetis,
Fragret & æternis Græma propago comis.

Hinc

Hinc operosæ tibi spes tantæ stirpis, in arma
 Pro patriis rueret quæ truculenta focis.
 Pacis & æoniis dum fontibus ebibit artes,
 Fit montis victrix laurus amica Rosi.
 Fœlix æterna genetrix virtute ! vel ipsa
 Eximet extremis teq; tuosq; rogis.
 Sorte & morte pari felix Christo auspice, cœlo
 Te satia; cujus semper anhela sitis.

EPI. 30.

*In D. Archibaldum Flaminium Com-
 missarium Glasguensem, Pila &
 Ferma Dominum, equitem
 auratum, &c.*

Ergo jaces ingens Themidos columenq; Minervæ
 Lux Patriæ quondam, qui modo luctus obis.
 Flamini, mi Flamini, quo non prior alter
 Consilio, fama, moribus, eloquio.
 Justitiæ inbar, oraculum, fons, arbiter æquæ,
 Regulaq; & Dominus, sol, decus, uber eras.
 At festinata nimium dum concidis umbra,
 Nullus Aristides jam Cato nullus erit.
 Non totus mori tamen, sua præmia laudum
 Stant post fata bonis, & sua probra malis.
 Docta per ora virum volitare, & in æthera vecto
 Musa dabit fama liberiore frui.

EP I. 31.

*D. Johannis Gilmori Concilii Juridici
Praefidis, Cragmillarii Domini,
viri Desideratissimi,
Epitaphium.*

FORTUNâ, ingenio, famâ, annis, nomine, amicis,
Gilmore his felix omnibus unus obis.

Fortunæ famæque tuæ faber ipse fuisti,

Nominis atque domus splendor honosq; tuæ.

Haud plebi ingratus, nulli gravis, omnibus æquus,

Sparsus honoratâ tempora cana nive.

Post merita in patriam prælustria, tantaque, tandem

Heu properè nobis mortue, sero tibi.

At ventura tuum celebrabunt secula nomen,

Ultima Juridici palmaque prima chori.

EP I. 32.

*D. Hugonis McKelli Edinburgensis Pastoris
Epitaphium.*

PULLATIS in vecta bigis mors sæva triumphum

Eget in exequiis optime Lae tuis.

Vix fati hoc posito, *McKelle*, dolore, doloris

Altera mæsta seges falce resecta jaces,

Felices nimium, quæis jam licet esse beatis,

Cum mundo immundo terror & horror inest.

Sic

Sic quondam *Elias*, sic raptus *Enochus* ad astra,
 Postquam est officio functus uterque suo.
 Tam subito (subito!) non frustra tristis *Edina*,
 Experta es duras his viduata vices.

EPI. 33.

Lacryma Urbis in eundem.

Lux *McKelle* tuæ quondam, nunc luctus *Edina*,
 Quid moror, (O damnum) te moriente mori?
 Unus eras mihi dux, mihi lux, tua nomen adepta est,
 Fama mihi, & summum te decorante decus.
 Una tibi cordi recti custodia & æqui,
 Canaq; cum priscâ simplicitate fides.
 Ingenium solers, & æumen amabile, fastus;
 Nescia mens, & frons digna *Catone* fuit.
 Dulce inerat precibus pondus, verbisq; decorum,
 Mistaq; cum lacrymis fervida vota piis.
 Flexanimi eloquii torrens oratio, qualis
 Gignere sola sitim; sola levare solet.
 Deniq; quicquid habent priscorum encomia patrum,
 Moribus eximium conveni omne tuis.
 Nunc annis meritisq; gravis, maturus Olympo,
 (Væ mihi quod lacrymis non revocandus) obis.

EPI. 34.

D. Johannis Douglassii *Ecclesia Crelianensis* Pastoris, *Epitaphium.*

Non deslenda tibi gemimus verso ordine fata,
 Jane, nec in parcas stringimus arma truces.
 Nec ferrugineam Cocyti pondere cymbam
 Funereo lassam, cogimur usque queri.
 Ruptaq; nec vacuis flemus tibi stamina fusis
 Ante diem, aut longa lumina nocte premi.
 Vatribus hæc figmenta damus nugasq; vetustis,
 Purior in nobis ardor, & auctor agit.
 Fortunæ defunctæ minis terræq; periclis,
 Dæmonis & ruptis cassibus, astra petis.
 Angelicos interq; choros animasq; beatas,
 Jam licet (exuto corpore) pace frui.
 Eternasq; æternus agens præcunte choreas,
 Christo agno, expletâ gaudia mente foves.
 Qualia terra negat vivis, peregrinaque campis
Bonjeaburgæ tuis, & *Crelianæ* tuis,
 Illius eximium cujus modo stemma fuisti,
 Splendor honosque simul, sed dolor hujus obis.
Bonjedburge equidem quam tot virtutibus ornas,
 Tam periisse dolor, quam peperisse decus.
 Sed si forte queri mœrentibus atque dolori
 Indulgere licet, fratribus ista licent.
 Ecclesia tantum non mersæ immanibus undis,
 Fas esto in tanti funere flere viri.
 Fas esto, natisque tuis, orbæque marito,
 Pastorisque sui funera flere gregi.
 Eternâ dum tu compositus pace quiescis,
 Secula dura omnes te viduata premunt.

E P I. 35.

R. P. Gulielmi Scrogii *Ecclesiæ aliquando*
Rafanensis Presbyteri, Lismorensis
vero nuper Episcopi tumulus.

Quem veneranda tuis *Lismora* sacraverat aris
 Insula, nunc magni nominis umbra jaces,
 Primum aræ æthereos *Rafanensi* indicis honores,
 Et genii & generis dans documenta tui.
 Quicquid *Roma* olim, quicquid docuisti *Athene*,
 Novisti, Aonii meta vel ipse Chori.
 Dogmatis exemplique pii cui luce præisti,
 Plebs stupuit linguæ fulmina acuta sacræ.
 Flaminis æterni perfusum lumine pectus,
 Fecit inexhaustum pandere labra polum.
 Nasci *Abredonenses* cui contigit inter olores,
 Sirenum ad scopulos debuit ille mori.

E P I. 36.

In D. Jacobum Gregorium *Mathemati-*
cum doctissimum.

Ingenio qui cuncta suo Cælum, Mare, Terras,
Gregorium mors hic hunc sibi supposuit.

E P I. 37.

Leetissima Laudatissimeq; Matrone Johan-
næ Cockburnæ, D. Andreæ Cantæi do-
ctissimi Academia Edinensis Prima-
rii, Sponsæ, Epitaphium.

Siccinæ feræles ducit Libitina triumphos,
 Pestiferaque quatit mors inopina faces. Por-

Porticibusq; dolor jam præfidet omnibus ater,
 Sæpe eadem thalamis tæda rogisque micat.
 Conjugis extinctæ *Cantæi* funera ploro,
 Nulla ferunt fatis nomina docta moras.
 Non ortus, non ætis erit vitasse sepulchrum,
 Pondera *Lethææ* cogimur ire rati.
 Transtulit in patriam doctas *Abredonia Athenas*,
 Cum doctâ priscus *Palladæ* migrat honos.
 Transtulit itq; suam doctus *Cantæus Edinam*,
 Cui lætus trabeas subdit *Apollo* suas.
 Præfecitq; suis laribus, quo præside nostris,
 Barbaries omnis finibus exul eat.
 Submisit summos *Cantæo* Academia fasces,
 Sic meritum musis constat ubique decus.
 Parca tamen rigidas quassat funetta secures,
 Et novus abrepta compare plorat honos.
 Sincera est nunquam mortalibus ulla voluptas,
 Nam premitur socio sæpe dolore decus,
 Interea vidui solans dispendia lecti.
 His tegit indicibus marmora mæsta notis:
 Nempe, ubi *Jana* jacet *Cockbarna* hic credere fas est,
 Virtutem exuvias deposuisse suas.

Sequentia duo Epitaphia pene infans scripsi.

EP I. 38.

In docti viri sponsam.

DOcti sponsa viri, docto prognato parente,
 Docto rapta patri es filia, sponsa viro;
 Nec doctrina viri, te nec doctrina parentis,
 Servavit; leges mors habet ipsa suas.

I, quo te pietas, quo rara modestia sexus
Ducit, at ah lacrymis non revocanda meis.

E P I. 39.

In Matronam piam & pulchram.

Carmen Juvenile.

OMnibus accumulata bonis & mentis & oris,
Te tristi flebit Nænia nostra modo.
Et quamquam tua nos probitas te flere vetabit,
Quæ terris fruitur jam meliore polo.
Pignoribus raptam querimus tamen atque marito
Hoc te flere jubet (angimur) illa vetat.
Mortua non tota es, sed pars mortalis in urna
Conditur, at cælo debita cælum adiit,
Si probitas sævas potuisset flectere parcas,
Non essent vitæ stamina rupta tua.
Ast hos nec pietas nec mens sibi conscia recti,
Flectere nec potuit mentis & oris honos.
Pulchra, pudica, gravis, genere inclyta & inclyta for-
Et virtutis amans & pietate potens. (ma,
Comis, sancta, decens animoque & corpore casta,
Castaque conjugio, quod mage, casta Deo,
Queis non funereis jam mortua digna querelis?
Queis non es mœstis nunc memoranda modis?
Quodque vale mœstum, mœsto non carmine dicet,
Non cor sed siliem pectus habere putem.
Ergo vale Elysium mulier sortita beatum,
Hæc tibi de musis carmina libo meis.

EPI. 40.

*In Sophiam Metelanam
Epitaphium.*

HOc *Sophia* jacet virgo *Metelana* sepulchro;
Sæcli olim & sexûs gloria, nunc gemitus.

EPI. 41.

*In D. Gulielmum Patersonum in Academia
Edinburgena Philosophiæ Professore.*

IN pretio si sint artes, prudentia, virtus;
Nemo *Paterfons* pluris emendus erit:

EPI. 42.

*D. Johanni Andersono, Poematum meo-
rum judici & censori.*

Ane *Caledonia* vates doctissime gentis,
Ingens Grammaticæ, *Glasgow* honosq; tua.
Ad trutinam revocare jubes me carmina docti
Cujusquam, ut nævos corrigat ille meos.
Nec pudor est, magnum legimus quandoq; Maronem,
Judicium Vari consuluisse sui.
Næsoniq; suos recitasse Propertius ignes
Dicitur, ingenii jam monumenta sacri.
Sic sese (si parva licet componere magnis)
Ad speculum finget nostra *Thalia* tuum.

Ut

Ute puer (Aonio motus tibi pectora thyrsos)
 Deduxi versus, carmina vir faciam.
 Sollicitaq; polis dum nostra poemata cura,
 Pars quoque laudis erit quantulacunq; tua.
 Nec male gratus ero, genio ingenioq; libenter
 Acceptum referens, esse poeta tuo.

EPI. 42.

*In Rev. Fratrem Carolum Lumisdenum,
 Ecclesiae Dudingstonensis Presbyterum,
 Canum, & Catum.*

DOcte & amice senex libris natisque beate,
 Quem socii & sobolis mutuus ardor habet.
 Sic gerat ille tuus, patrii non degener oris,
Michael rauci civicâ bella fori.
 Tanta tuo eveniat (si fas) reverentia nato
Audrea, atque togæ longior usus alar.
 Et rugis pretium posuisse senilibus amplum
 Discant, & talem posse referre senem.

EPI. 43.

*Ad Carolum Metellanum Hattoniæ Regu-
 lum, generis, virtutum officiorumq; orna-
 mentis clarissimum, Macenatem
 suum generosissimum.*

RAuci Atlas *Hatton*e fori, columenque senatus
 Juridici, musis lumen opesque meis.
 Cum tot distineant & tanta negoria regni,
 Hincq; globus stiper tantus, & inde latus.
 Te raro adspicio, te rarius alloquor, extra
 Pectus, ubi effigiem cerno colog; tuam, Quod

Quod si spectari satis arbitrerè poterz,
 Estos; sed O Thuscus sic redi vivus eques.

EP I. 44.

*In antiqua illustrisq; familie
 Dalmahoiensis insignia.*

Tulatur miritos tibi & anguis & ensis honores,
 Nam stat fama domus robore & ingenio.
 Ille ferit cauto cuncta oppugnantia morfu,
 Asper hic hostili sanguine saepe tibi.
 Cum genus ingenio bene convenit, inclytum utrumq;
 Cumq; animis artus, principe digna domus.

EP I. 45.

*In D. Iohannem Massonum ab
 Inneresk, juxta Muslburgum.*

Siquis honoratos & mente & corpore canos
 Attigit, & rugis dat pretium atq; decus.
 Quiq; levat musis ævi grave pondus inertis,
 Cuiq; Caledonius Delius usq; comes.
 Cui meruit latæ pretium facundia linguae
 Nobile, cum musæ nunc sine honore jacent.
 Rectum sponte colens, cui nescia fallere vita,
 Qui retinet priscam cum pietate fidem:
Massono his tantis claros virtutibus inter,
 Primus erit, nullo non tribuente, locus.

E

EP I.

E P I. 46.

*Clarissimo viro Thomæ Duni Caledoniæ
Regulo, Kalendis Januariis,
Anno 1677.*

AMplexæ in cunis pietas, prudentia, musæ,
Pectora magnanimo digna dedere viro.
Nam musæ peperere decus, toga honoris origo,
Cum clara à docto fama refulget avo,
Evexitq; patrem dubi prudentia juris,
Ille etenim juris consiliq; potens.
Queis tu cognatis generis virtutibus, amplas
Sponte, tui genii fers pietatis opes,
Hinc tibi nec noto dona immortalia misi
Carmina, principibus gloria, splendor, honos.
Quis majora dabit? celebret si forte vetustum,
Sive novum pariat, nostra Camœna decus.

E P I. 47.

*D. Thomæ Hajo fori juridici scriba publi-
co, & Camera regia interioris amanu-
ensi privato, amico Certissimo.*

Hæc tuas dotes, vel si tua dona ficerem,
Tam seculo ingratus, quam tibi iniquus ero.
Sæcula qui eximiâ celebras labentia laude,
Namq; micat meriti Scotia luce tui.
Juris es absq; omni vicini injuria alumnus,
Sublimiq; humiles indole temais opes.
Hic generi cognatus honos, referente poeta
Ille olim oblatas riserat Hajus opes.
Nec tibi sunt cordi meritum munera, nummi,
Et vatem officii munere sponte juvas.

Flo-

Floreat æternum stirpis generosa propago,
Quam vehat auctus bonos, & comitentur opes.

EPI. 48.

D. Johanni Hearifono, *domino de Fordal,*
Equiti aurato, familie sue Principi.

Titulis antiqua domus prælustribus ornat,
Et cornu immensas copia fundit opes.
Pulchraq; honoratis florent tibi pignora palmis,
Sanguinis atq; ordo est auctus honore tui.
Illa licet meritam celebrent præconia famam,
Candida quod tibi sint pectora, major honos.

EPI. 49.

R. Fratri Jacobo Scrimgero, *Ecclesie*
Curriensis Presbytero.

Laus magna est nasci claro de sanguine; major
Sic natum exornet quid pietatis honos.
Maxima quod Christo per te cadat hostis, cælo
Concilians stygio rapta trophæa duci.
Hic tulit heroâ spectabilis indole, Christo
Qui sua, qui sese nuncupat, omne decus.

E 2

EPI.

EPI. 50.

D. Laurentii Charterii in foro juridico Advocati, pietatis, eruditionis, eloquentiæ, & modestiæ dotibus, tam in vita quam in morte, omnibus charissimi, desideratissimiq; in ipso ætatis, fortunæq; splendidioris aditū defuncti, Epitaphium.

Adspice communis monumenta atrocia luctus,
 Raptum immaturo funere Charterium:
 Spem patriæ, atq; decus sophiæ Suadæq; medullam,
 Et rauci plausus, deliciasq; fori.
 Quem Themis ipsa gemit lachrimans quem poscit
 Quemq; gemit pietas, & viduata fides. (Apollo,
 Luget Eaina virum; Charterius omnis in omni
 Ore: & præsidium plebs dolet ipsa suum.
 Flebilior nostrum non occidit umbra per ævum,
 Forſan & haud cernent sæcula mille parem.
 Cum sine lege aufert legum Libitina peritos,
 Vile forum eſt, cœli diſcere jura decet.
 Aut nunc aut nunquam terras Aſtræa reliquit,
 Obruta cum mœſti lumina magna fori.
 Litibus implicitum nunc pax æterna beavit,
 Sola fori damnis libera, ſola febris.

EPI. 51.

Andrææ Wachopii Nidriensis, pueri integerrimi candidissimiq;, Epitaphium.

Wachopius jacet hic raptus puerilibus annis;
 Scilicet eſt pueri captus amore Polus. In-

Indolis egregiæ, miserorum cura parentum,
Et generis tanti spes modo prima fuit.
Dulce rudimentum tenero virtutis in ævo
Edidit, at vix tres clausit olympiadas.
Ingens exiguo dum marmore conditur hæres,
Conduntur matris gaudia, vota patris.
A vix emensa quarta trieteride raptò,
Delicias mundi discimus esse breves.

E P I: 52:

*Dilectissimo suo fratri germano, D. Waltero
Paterfono, Ecclesie Boltoniensis Pastori
Vigilantissimo.*

IMpia jamdudum condemno silentia frater,
Quod tumeat famâ pagina nulla tua.
Non meriti exigui quasi conscius; artibus audum
Ingenium, summâ cum pietate tibi.
Usq; adeo exemplum juvenis venerabile morum,
Nec tibi adulari frater ut ipse queam.
Sed veritus levibus tua seria rumpere nugis;
Quod filii horroris, vel pietatis erat.
Namq; mihi ingenii frigent defecta calore
Carmina, vix oculos promeritura tuos.
In quæ, si patiæ altam descendere mentem,
Et sint judicio forte probata tuo.
Non metuam invidiæ rabiem, stimulosve minaces,
Damnet, quæ non sunt auribus apta, *Midas*.

Liber

Libert Tertius.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,

ALEXANDRO P. D. Diocetios EDINBURGENÆ,

&

Virtutum omnium antiftiti,
Patrono fuo humaniffimo.

Dulce poli aufpiciis aris decus addite Edinis,
Incljte honoris apex Metropolita pater.
Ecclefie lampas, per quam facer ordo corufcat
Lumine, cui fame fecta miniftrat amor.
At facra Pieria radiant dum tempora lauro,
Præfulis agnofcent ſæcla futura decus.
Omne cui faufcto tribuerunt fidera facrum
Imperium, vite præmia digna pie.
O fortunatam cælis agitantibus urnam!
Gratior baud patriæ fons fuit ulla tue.
Cantæ honoratos bellatrix muſa triumphos,
Magnanimosq; tonet docta Thalia duces.
Nos comitum tenui canimus prætonia avena;
Materies (prectum carminis) unus amor.
Scepta licet nullo foveant mibi pignore Muſas,
Nec plandant nugis Cæſaris ora meis.

Ne

*Ne tibi devotum pater aversare poetam,
carmine grata olim dona fuerit deo.*

EPI. I.

*D. Jacobo Narnio Fratri, Patri,
& Amico,*

*SI mihi fata legi dederint venientibus annis,
Nec sit cum domino Musa sepulta suo.
Clara tui extabunt nostris monumenta libellis
Nominis, at meritis non satis ampla tuis.
Ingenium dos si qua meum splendorior oritur,
Debetur genio quantuscumq; tuo.
Nec pia sollicitis aberat solertia rebus,
Lactaq; vel tristis, fors mea utriq; fuit.
Nam tua (quod raræ est munus pietatis) egenti,
Munificas nunquam dextra negavit opes.
Carmina sed refugis memorem testantia famam,
Officioq; obstant iussa paterna pio.
Dum tua mansuris tradi præconia chartis,
Aut nimis emitti scripta modeste vetas.
Parce pio sceleris, me postera crimine solvent
Scæla, vel invito si tibi gratus ero.*

EPI.

EPI. 2.

In Caroli Primi imaginem.

I Ngens illa sui, laus atq; infamia sæcli;
 Exornat nostros mæstior umbra lares.
 Dum pietatem & adhuc vel mortua spirat imago,
 Artem nunc mores pingere posse docet.
 Appingi ætheriis si fas nova signa figuris,
 Dignior hâc cælo nulla tabellâ foret.

EPI. 3.

*Illustrissimo Johanni Lauderix Duci,
 Proregi, &c.*

Nomine Walteri Birnei caci.

TE Regni Heroum princeps celebramus & aula
 Leticiam, laudem, lumen, & illecebras
 Jure quidem, tibi cum mortali contigit uni.
 Quicquid in humano corpore dotis inest.
 Par voto mens ipsa suo, fortunaq; major,
 Et genus, & summo principe dignus honos.
 Quem decorant gesta alta animi, pacisq; trophæa,
 In nostro per quem nulla procella mari.
 Suspiransq; gemenq; tibi, virtutis asylo,
 Adsum orans, supplex, cæcus, inopsq; simul,
 In te spem, requiemq; meam, jure ergo locatam,
 Respice, eris cæco lumen, opesq; inopi.

EPI.

EPI. 4.

CAROLUS Primus Rex.

NON scelus ingrati populi, non palma rebellis,
 Me non ira poli, noxa, luesve soli:
 Non vis sceta dolis, non dæmonis æstus & æstus,
 Sed mea me pietas perdidit atque fides:
 Esto tibi clemens, populo (me teste) rebelli
 Impius es princeps, qui cupis esse pius.

EPI. 5.

In CAROLI Primi Effigiem.

CUM duplici post fata frui tam tristia cœlo,
 Contigit, artificis, *Carole* & *Empyreæ*.
 Bella licant paci, libertatq; carenz,
 Acque liquat fellis dulcia mella cadus.
 Plena Deo radiat supero mens enthea cœlo,
 Sub pedibusq; micant sidera nostra tuis.
 Lilia pro lacrymis sacratz aspergimus urnæ,
 Et meritis famæ jam bene constat honos.
 Vera & imago viget, sic certat Apolline Apelles,
 Hoc pictoris agit, pectoris illud opus.

EPI. 6.

In Fæminam.

QUæ levis elysio miseros prius expulit horto,
 Rettulit amissi socmina regna poli.
 Ultima Naturæ sapientis machina; sed quæ,
 Si mala, nil pejus; si bona, nil melius.

Conjugium Felix.

Cum mea me incestum conjux charissima spectat,
 Decidit in roseum lucida gemma sinum.
 Ridenti arridet blandè, atque ægro affidet ægra,
 Et cum non poterit corpore, mente dolet:
 Conjugium felix, eadem cum gaudia mulcent,
 Et levis alterius carpit utrumq; dolor.

Carolo Brussio.

Carmina quod Jani tibi Carole mitto Calendis,
 Hoc est poetam quod decet.
 Munera si mittas Jani pro more Calendis,
 Sic Principes Vates colunt.

In Georgium Buchananum.

Ænea David vel quanto præstat Ulyssi,
 Sive magis mereat Mars pietasve decus:
 Tam Buchananeo percussus pectine nervus,
 Præstat & Andinæ Mæonizq; tubæ.

In Eundem.

Quem mihi cæcumulum patria (O ingrata) negasti,
 In terrâ inque polo fama; mensq; dedit.

Arcta meis titulis tellus fuit, itur ad astra,
Spreta chelys superi jam decus una chori.
Quæ parit egregium patriæ post sæcula nomen.
Huic datur æternum non potuisse mori.

EPI. II.

D. Jacobo Kirkwodo *dum Grammaticam
novam adornaret.*

Amphitronyaden celebraſti Græcia quondam,
Varronemq; canis Roma diſerta tuum.
Illum mille ſeras portentaq; mille domantem,
Atque hujus titulos Grammatici auget bonos:
Tædia non illum ſerieſve immenſa laborum
Fregere, aut odio ſæva moverca ſuo.
Huic vigili ſtudio ſudata, in ſæcula clarum
Phœbo haud invito nomen in aſtra ſerunt.
Kirkwodo ceſſit laus utraq; monſtra domavit,
Grammaticæque novum lumen, opesque dedit.
*Versus primus omnes Alphabeti literas complectitur,
nam vicem F ſupplet Ph.*

EPI. 12.

In Caſtellum Landerenſe.

Invidia ingenti domini majoris & ædes,
Invidiæ tantæ par fuit eſſe pares.

EPI.

EPI. 13.

*D. Jacobo Dalrymple Equiti Aurato,
Senatus Juridici Prasidi.*

Dalrymple miserere inopis, justumq; tuere,
Unica Juridici fama decusque fori.
Sic tibi (quippe preces habuerunt pondera vatum
Semper apud dignos carmine, apudque deos)
Sic semper famulentur opes, comiteantur honores,
Candidorque tibi sors det utrisq; frui.
Sic quoque dum summi scandis fastigia Juris,
Se tibi submittat summus honoris apex.
Floreat (avulso nondum patre) & aureus alter,
Phœniceſque habeant sæcula nostra duos.

EPI. 14.

*Thomas Robisonus per Anagrammatif-
mum mutato s, in æ, tu honos Ambrosia.*

Ambrosiæ Robisonus honos, & fama Britanniæ
Clara, vel augusto culmine teste viget.

EPI. 15.

Alind.

Ambrosia præclarus honos, Robisone Britanna,
Magnifico extructo culmine teste cluis.

EP I. 16.

In domum Thomæ Robisoni.

JAm Cereri auriferis Tagus invidiosus arenis,
Plenaq; purpureo cedat & uva mero.
Vina sitim sedant rutilo Tagus æstuat auro,
Alma mihi munus præstat utrumq; Ceres.

EP I. 17.

Alind.

JAm Cereri flavis coctæ Pactolus arenis,
Cedat, & auriferi ripa opulenta Tagi.
Nam mihi despumant cerealibus pocula gazas,
Quodq; aliis aufert hoc mihi adauget opes.

EP I. 18.

Alind.

JAm Cereri flavis cedat Pactolus arenis;
Illius immensas si parit humor opes.

EP I. 19.

Alind.

Multa fluant aliis fragrantia gentibus, una
Mi satis est ad opes, poculaq; alma Ceres.

EP I.

EPI. 20.

*Ad filium infantem dum ejularet :
ex tempore.*

PArve quid heu! lacrymis teneros corrumpis ocellos?
 An cum luce tibi fors quoque damna dedit?
 Nulla tuum lædit mendax infamia nomen,
 Nec nocet infani lis rabiola fori.
 Presentis non cura equit, terrorve futuri,
 Lascivusve vorat mollia corda furor.
 Te neque suspensis ludit spes anxia votis,
 Nec tibi pauperies horrida tela quatit.
 Damna gemis forsan nimium mea præcoce cura,
 Plus nimis (O infans) hac mihi parte loquax:
 Mæstave præludunt propriis præagia fati,
 Et tecum tenero crescit ab ungue dolor.
 At precor hos fletus maturos differ in annos,
 Tum plus forte satis cur lacrymeris erit.
 Quin potius senii solamen vivito nostri,
 Si datur, & matri gaudia longa feras.

EPI. 21.

In Baxterum Anglum.

Si pietas, patriæve juvat fecundia linguæ,
 Anglia *Baxtero* gaudeat alma suo.

EPI.

EPI. 22.

In Thomæ Belli Romam restitutam.

MARTIA Roma tibi stetit olim gloria bello,
Dum tremuit fasces axis uterq; tuos.
Ardua quæ cœlo bello caput extulit olim,
Nunc cecidit bello vix sit ut umbra sui,
Reliquias dominæ rerum vix cernimus urbis,
In Roma Romam quærimus, urna sui est.
Utque olim cecidit bello, quæ condita bello,
Bello eadem tantum restitui potuit.
Dumque animas urbis doctis simulachra figuris;
Debet Roma suum jam tibi Belle decus.

EPI. 23.

*R. viro, musicola venustissimo, D. Niniano
Paterfeno Pastori Libertonenſi Authoris
ñ Amici.*

MUSA mihi studium nuper tibi gratia cordi,
Utraque germano semine nata Jovis.
Alternis nunc facta animis, ac sede novata,
Musa benigna tibi, Gratia blanda mihi.
Mutua quæ fuerant, communia commoda fiunt,
Gratia dat carmen Musaque grata vicem.
Sic coalescit amor, coeunt sic sœdera rerum,
Ut ferat alterius qui sua sponte dedit.
Patrima bellipotens jubeas modo Virgo, repente
Ipse Paternus ero, tu mihi Bellus eris.
Solvisti decimas, pius es: duodena tulisti,
Te ritu Herculeo copia macta beat.

Thomas Bellus.

EPI.

EPI. 24.

D. Johanni Menneſio *Theologo Abredonenſi, cum librum edidiſſet cui titulus Roma Mendax.*

Siccine grandiloquis ſpolians *Babylona* trophæis,
Non pateris Corſos, *Baronioſve* mori,
Menneſq; in quo uno miracula tota renaſci
Doctorem, genitrix alma *Abredona* ſuper.
Ringens *Roma* negat, ſed non impune; libello
Æternum Mendax audiet illa tuo.
Te duce quæ toties totum labefecerat orbem,
Tandem *Abredona* uni *Roma* triumphus erit.

EPI. 25.

In *Mitchellorum Libertonenſium*
Sepulturam.

Non moritur virtus, *Mitchello* nomini avito
Sicut vita dedit, ſic dabit urna decus.

EPI. 26.

D. *Gulielmi Kethi Profeſſoris Theologia, in*
Academia Edinburgenſi, Epitaphium.

Ergo novo luges ſuffuſa *Academia* fletu;
Oraq; ferali flumine docta madent.
Quam merito amiſſum lacrymas lacrymanda paren-
Quam merito luctus ferſq; referſq; novos. (tem?
Arte

Arte Mathematica sat erat flevisse potentem
 Gregorium, hæc tanto debita iusta viro.
 Corripuere tui, præstantia pectora *Ketbi*
 Fata, vel hoc uno nobilitata viro.
 Non simplex cui funus erat, nempe occidit una
 Natalisq; soli fama, tuumq; decus.
 O *Kethe* arctatam magnis virtutibus urnam!
 O quam deposito jure superba tuo es!
 Ille per immensum spatia rursus Apollinis antrum,
 Pectora sacratæ sancta rigavit aquis.
 Ille scholæ immersum deterlis sordibus aurum
 Eruit, & veterum dogmata sacra Patrum.
 Ille rudimenta, atq; ille incrementa per annos,
 Noverat ecclesiæ disposuisse suos.
 Fontibus eque suis recuritas pervigil artes
 Haufit, Idumæo noverat ore loqui.
 Ille Syros nostro sermone adjunxerat Orbi,
 Atq; Arabum dueros reddidit ore sonos.
 Integra staret adhuc turris *Babelica*, si quis
Ketheo interpres præditus ore foret.
 Ille facem ingentem virtutis subdidit æstro:
 Hinc rudis imperio fracta juvenia pio.
 Nam juvenum super astra, potens fandi atq; docendi,
 Rexit inassueto tramite doctus iter.
 Ornabat tantas pudibunda modestia dotes,
 Nec semper Boreæ turbine flabra fremunt.
 Quam bene *Edina* caves *Charterum* ut sufficis illi,
 Ne gemeret *Ketbum* mœsta Cathedra suum,

E P I. 27.

In pulchri Patris filiam pulchriorem.

UNicus in toto Phoenix celeberrimus orbe,
 Esca cui lacrymæ nil nisi thuris erat.
 Solaq; quæ reparat, sese reseminat ales,
 Si qua fides priscis vatibus esse potest.
 Ecce duos peperere simul bona sacula nostra;
 Phœnice O phœnix filia patre cluis.
 Cujus utrumq; idem decor inclytus exprimit oris,
 Candida puniceis lilia mixta rosis.
 Non hic me generum non respuit illa maritum,
 Prorsus idem nolle est velle & utriq; simul.
 Ergo vale tali dignissima nata parente,
 Tuq; vale tali pignore digne pater.
 Vive diu similisq; tui janeta propago,
 Finit extremum non nisi sera diem.

E P I. 28.

In Reges.

IPse Deus dixit Christos ne tangito nostros;
 Hæc una in terris fulget imago mei.
 Hæc arbor verita est, fructum ne stulte nefandum
 Cum ramis radix impia morte luas.
 Hanc non flamma vorax non angelus ense tuetur,
 Ut sapias, satis est, diximus esse Deos.

E P I.

EP I. 29.

*De puella nomine Bella qua (dum miles
ambit) Moritur..*

Semper bella bonis, sed te tua Bella reliquit,
Inq; ipso (jam fas credere) bella polo.
Bella sine armorum strepitu, sine militis usu,
Bellaq; tranquillæ pacis amica perit.
Bella venus Marri, Bella est proserpina morti,
Ille sibi nuptam postulat, ista rapit.
Hinc desolatas concors pax fœdere terras
Perpetuo, cum jam mortua Bella, colat.

EP I. 30.

In somnum.

Nata operis, cognata neci, curæq; triumphus,
Blanda catena manûs, pacis amica quies.

EP I. 31.

Enigma.

Addendo minus est semper, mirabile dictu,
Quoq; magis demas, hoc tibi majus erit.

Epigrammatum

EPI. 32.

In fortunam.

PRæcipiti stat in orbe levis, cæcisq; quadrigis
 Fulminat, huic imis vertere summa locus.
 Humana ambiguo sic fors rotat omnia casu,
 Hinc hodie tibi quod, cras mihi forsan erit.

EPI. 33.

Respondet Fortuna.

Quo Furibunde ruis? facis hæc convitia cælo,
 Culpa tua est, opifex tu malus ipse mali.
 Ergo ruis caveas maledicta adjungere culpis,
 Non patitur diras (te pete dente) polus.

EPI. 34.

In Iohannis secundi Poeta celeberrimi Basia.

Basia quot scripsit, si sumplerit ore secundus,
 Si modo nuda beant Basia, dives erat.
 Spurcius anne aliquid velo prætexit honesto,
 Nuda voluptatum vel simulachra juvant.
 Quid libet esto; rapit vivâ me Julia flamma
 Post obitum: extincti Basia vatis amo.
 Depicta aonio delectant Basia cælo;
 Julia quæ peperit pignora virgo, placeat.

EPI.

EPI. 35.

In pium quendam & bonum, Epitaphium.

SI sine in pretio virtus, pietasve, sepulchrum hoc,
 Illius immensum pondus, & hujus haber.
 Fortunate nimis, liceat de marmore puro,
 Cui jure invideat quæq; fodina, lapis.

EPI. 36.

*D. Georgio Campbello, in vico Canonico-
 rum, Artium Magistro, Viro & opi-
 bus, & operibus bonis Clarissimo.*

AMbiguum, *Campbelle* hæres, an ditior heros;
 Illud opes vestrum est, hoc mage mentis opus.
 Hoc genio ipse tuo, debesq; parentibus illud,
 Proprius hic magis est, ille alienus honos.
 Non etenim frangit te molli opulentia luxu,
 Suggestit aut vitiis foeda alimenta malis.
 Nec tu nativas, defosso pauper in auro,
 Divitias, latebras vis reperisse suas.
 Pauper egens ingens thesaurus, & arca benigno est,
 Et bene de miseris est meruisse lucrum.
 Nam tibi possessio mens est opulentior auro;
 Immenus Christi gratia acervus opum est.
 In cælo æternos census sic condis acervos,
 Nec fure, aut flammis, hæ rapiuntur opes.
 Sic tua per totam volitent præconia gentem,
 Sitq; honor à memori posteritate tibi.

umq; ratos vitæ Lachesis tibi neverit annos,
Cœlestes Christi munere dentur opes.

E P I. 37.

R. F. Roberto Junio Renfroensis

Ecclesie PERSONÆ.

TE quoq; Jure canam primo mihi cognite ob ævo,
Palma sodolitii, *Juni* adamate mei.
Vita omnis experti vitii fraudumq; malarum
Inscia; te mentis pulchrior ornat honos.
O gna viro facies, nulliq; injuria lingua,
Mellea vox, pectus mite, benigna manus.
Sic petnre ecclum, sic sic supera ardua scandes,
Vita ubi, quæ sati non resecanda manu.

E P I. 38.

D. Gulielmo Litello Domino

de Liberton, amico candido,

& fideli.

Quam merito nostris memorande *Litelle* carmenis?
Post obitum ut venias tu quoq; in ora virum.
Quos musa dabit nunquam moriantur honores,
Nec metuant rapidos carmina culta rogos.
Quis es æternæ præciosa munere famæ,
Me vate, & memori posteritate frui.
Quis ingenium nulli est, nec amantiùs ulli
Pectus; & implexi nescia vita doli.

Non

Non peperit tumidos scelix opulentia fastus,
 Mens est divitiis celsior una suis.
 Ergo Litelle decus cunctis celebretur in oris,
 Quod pius, & verâ simplicitate bonus.
 Et nunquam patrii desit tibi sanguinis hæres,
 Walterusq; tuæ gloria stirpis ovet.

EPI. 39.

D. Margretæ Cocburnæ Domina de Sinclar
Epitaphium acrosticum quod puer effudi.

M Axima magnanimis moles miranda Monarchis,
 A Equa solo vili lapsa repente jacet.
 R ebus in humanis nil constans, nilq; perenne est,
 G Gramina ut eviridi cæspite secta cadunt.
 R es misera est vita, & fatalibus anxia curis,
 E t dubia, & fallax, vana, caduca, brevis.
 T u tamen O quam jure fleo, quam flemus amici,
 A ntiquæ, Augustæ lausq; decusq; domus.
 C ujus erat mens casta, manus larga atq; benigna
 O mnibus, & pectus simplicitatis amans.
 C ujus in ore lepos, & rara in corde venustas,
 B landula, & in toto corpore fusa Venus.
 V irtutis normam quam dum tera parca videbat
 R aram, tunc propero Pollice fila legens.
 N il nostri memor & votis nil mota precantum,
 A bstulit; O lacrymis non revocanda piis.

EPI. 40.

In cænobii sanctæ crucis Basilicam novam.

H is confer toto dispersa palatia munde,
 Illa homines dices, hæc habitare Deos.

Epigrammatum

EPI. 41.

Aliud.

Quem mare quem terra celebrant, educatq;
Carolus in astra vehit regia pacis opus.

EPI. 42.

Aliud.

Hæc orbi invidiosa, *Augusta*, *Britannicus* orbis
Carolus alterius testa Monarcha colit.

EPI. 43.

Aliud.

Non *Europa* nova & meliora palatia jactat,
 Antiqua ostendit sceptrum nec ulla magis.

EPI. 44.

Aliud.

Digna patre hæc patria atq; penatibus atria namq;
 Orbis ut est dominus, sic domus urbis honos.

EPI. 45.

*Domino Roberto Birneo seni, Ecclesia
 Lanericensis Pastori.*

Parce pater, parce O communia nostra morari
 Gaudia, delicias spernere parce tuas.

Ille

Ille ego qui adverso toties luctatus amori,
 Cui quavis porior mors erit ulla mora.
 Prosper adest, olim qui te florente beavit
 Conjugio, mensis *Junius* ille tuus.
 Ille tibi scelici quondam bonus alite fluxit,
 Auspicio nobis sic fluat ille tuo.
 O frater fratris miserere, & consule natæ,
 Et natæ & fratris sic pater unus eria.

EPI. 46.

Eidem.

Nescio quid Reverende pater præsit amari
 Mens mihi, dum longas itur in usq; moras.
 Nam dum præterita recolo mala cœdia vitæ,
 Hei mihi quam dura sorte agitatus eram!
 Nunc mihi visa meos bona fors miserata labores,
 Curarum ambiguis cursibus emeritis.
 Equorq; insano stridentia turbida fluctu,
 Dum poni incautus mentis inopq; puto:
 Dum capi afflictis jam jam valedicere rebus,
 Inq; sinu optato nostra carina foret.
 Ecce atris (placidum nuper) cœlum omne tenebris
 Horruit, & trepidas concitat Eurus aquas.
 Vexorumq; marisq; iræ, dum prælia miscet,
 Atq; indignanti murmure ripa sonat.
 Proh dolor, extemplo moderanti est præside pinus
 Cassa suo, & clavo jam viduata suo.
 Antennis fractis, velorum debilis alis,
 Ludibrium vento debuit, & pelago;
 Obsuit is rerum cui princeps cura mearum,
 Et modo qui rexit jam remoratur iter.

Ab

Ah cur sollicitus fallacia vota fovebo
 Pectore de trepido spesq; metusq; cadant.
 At si virginei flos intemperatus amoris
 Filia, propositi firma tenaxque sui:
 Tunc mora nulla meos poterit prævertere sensus,
 In solido constans pectore stabit amor.
 Ite graves dicam nostro de pectore curæ,
 Namq; solum factum est, quod fuit ante salum.

E P I. 47.

*In Urbem Glasguam, Bello & Campbello
 Præfatis.*

Glasgua Glottiadum decus indelebile Belli,
 Consule, & arctoi gloria facta poli.
 Quin igitur Bello & Campbello Atlantibus, ipsi
 Cælo inferre caput Glasgua sola potest!
 O bene consultam tantis rectoribus urbem!
 Ad quæ non poteris fata superba vehi?
 Quis Thomis ipsa dicat moderandi juris honorem,
 Quos patriæ & plebis consecrat ipsa patres.
 Felix usque tuis & faustum Glasgua nomen,
 Eternum tantis læta feruare bonis.

E P I. 48.

In Lutherum.

Luthere O pulchri complesti nominis omen,
 Nam per te pernas bestia læva luit.

E P I.

EP I. 49.

In Johannis Secundi Juliam.

Illia digna proco vate & sculptore Secundo
Formam idem & mores pingit uterq; tuos.

EP I. 50.

In Libros Catenatos.

Libertas (jam dura) vale, dum specto catenis,
Lumina tot mundi post tua fata premi.
Jam primum mihi vincla placent, libertime carcer,
Accipe captivum me quoq; sponte novum.

EP I. 51.

In Causidicum somniculosum.

Larvia qui nunquam subisti, culmina, quæso
Cur tu munus iners Endymionis habes?

EP I. 52.

Resp. Causid.

Non sopor est, (quis nescit?) iners, qui lumina mul-
Fessa mihi, in nostra sed sedet aure Themis. (cet.

EP I.

EPI. 53.

In Erasmi Moriam.

FAMAM à stultitia sapientis adeptus *Erasme* es,
 Laus cuius laudes explicat una tuas.
 Non posita in laude est unquam rationis egestas,
 De qua forte tamen scribere, laudis erit.

EPI. 54.

Ad D. Gulielmum Patersonum *Philosophia*
Professorem in Academia Edinburgena.

DUM tibi grande sophos clamat mea musa, mode-
 Tu nimis, absq; philo respuis esse sophos. (stus
 Omnis amans amens, sapientia pugnat amori,
 Actu dum sophos es, scis simul esse philos.

EPI. 55.

Ad D. Alexandrum Burnatum *Reverendis-*
simum Illustrissimumque Archiepiscopum.

Carmen παραμυθητικόν.

FLUctuet incerto Præsul levis insula motu,
 Et fluat ex humeris Invidiosa chlamys:
 Majori fatum scepro præludit, & aras
 Destinat, huic oneri quis magis aptus Atlas?
 Virtutum vel Præsul eris, patientia regno
 Si potior, solâ hac tu tibi par, similis.

Summa

Summa tuae laudis, nostriq; infamia saeculi,
Uno in te Christi praeside navis eger.

E P I. 56.

Επιμνησιν.

EXITUS operatus nec spem votumve fefellit,
Praesuli enim rediit insula, vota mihi.

E P I. 57.

*In Illustrissimum Archiepiscopi Glascuensis
Episcopatum denuo initum Panegyris;
Praefatio.*

Pectoris indomito superasti robore fatum:
Quippe decent tantum tanta trophaea virum.
Nec fors te clari spoliavit honore triumphi,
Nam celebris palmae praemia ferre dedit.
Serta Thalia dabit felici, consona sorti,
Per tua sic victrix tempora laurus eat.
Cernimus haud (tenues) tantarum umbracula laudum;
Par tibi fit, tibi qui texere sarta potest.
Nam tua Pierios lassant praekonja currus,
Vel rerum eximio pondere, vel cumulo,
Vive decus patriae, lapsi spes lucida saeculi,
Ecclesiaeque (Deo subveniente) salus.
Naturaeq; artiq; simul meta ultima vive,
Musarumq; stupor, gloria, fama, decus.

Panegyris.

Panegyris.

Sic ubi flammiferos cœli conscenderat axes,
 Mente, manuq; furens Phaethon, vinculisq; relaxis
 Naturæ (rerum concors discordia) certam
 Rupissent Elementa fidem, terrasq; propinqui
 Haurient solito vacui rectore jugales:
 Occurrit strepitu noto trepidantibus heros,
 Atq; vagos inhibet blando jam murmure cursus
 Phœbus, anhelantes lentis dant ora lupatis
 Jam faciles, postquam vulumq; manumq; Magistri
 Agnovere sui; cœlo concentus & orbi
 Pristina jam rediit facies ardore restincto:
 Sic multum sperate redisti te portus honorum
 Excipit, atq; eadem quæ te virtute removit
 Iratâ, Præsul nunc fors lætante reducit;
 Et reducem notas moderari mandat habenas.
 Exultantq; tuæ noto rectore quadrigæ
 Excusso Phaethonte levi qui trāmitē recto
 Abduxit vacuum solito sine pondere currum.
 Fatorum seriem quam concors copula necit:
 Scilicet hoc placidi nuper elementia cœli
 Hoc spondebat equis roseo remone repexis
 Blandius elato Phœbus; summoq; coruscus
 Cardine, nec radiis humili statione retusis.
 Astra tibi imperii vel conjurata tenorem
 Continuum spondent redeunti, & protenus ipsi
 Prospera vibrati conuerunt omina nimbis.
 Felix auguriis tantis! ut gratior esses
 Te parvæ secere moræ, sortisq; minantis
 Fulmina, pacatam parient in sæcula vitam.
 Nec te læta levat, nec te fors aspera frangit,

Quam

Quam virtute domans, nimium sub jura tumentem
Aqua vocas, frænaq; pia ditione rebellem.
Nam vitio ignotum vili tibi pectora robur
Virtutis cognata comes sublimia fulsit.

Hinc placidum servas constanti lege rigorem
Par similisq; tibi, gravibus nec lapsa procellis
Insula, curarum mentem concusserat altam.
Nec refugam obscæni pellaci indagine lucri
Allicis, amissamve dolis sordentibus ambis;
Sed sanctum obsedit pectus, circumsonat aures
Usq; tuas, virtutis honos & fama verendi
Muneris, hinc vultu pietas amplexa sereno
Cultorem tollit, stat, qui coluere colantur.
Ergo iterum sacros veneratur *Glasca* vultus,
Atq; suo reduci gratatur læta parenti.

Kingerniacis collis contermina templis
Arxq; tua, impulsæ lætantum voce resulant.
Namq; suum pariter templo reparatur & Urbi
Burnato redeunte decus, jam civibus ipsi
Pectoris exultat vultu lætantis imago.
Te plausu agnoscunt dominum resonante penates:
Tranquilloq; suis arridet *Glotta* colonis
Murmure, nil furiale crepans, te præside, leni
Lambit amica tuam tractu revolvibilis Urbem.

Non nostri arserunt, te defensore, penates,
Non conjuratæ crudeli fœdere dextræ
Te custode metu quatiant; prædæ sacratæ
Tam scelerata sitis turba populante rapaci.
Et mystæ, & tristi spoliantur templa ruina,
Una Sacerdoti reverentia habita atque juyenco:
Hoc tantum discrimen erat, mactatus ad aras
Ille olim, fictos placabat victima divos,
Numinis hic odio veri cadit hostia mendax

Exulturq; bonis; quantumvis parva supellex
 Exitium domino illa suo furisq; rapina.
 Pellimur è laribus propriis, & condimur umbris.
 Sic miseræ laniantur oves pastore remoto;
 Sic armenta boum fido viduata Magistro,
 Oculis umbrosis tempestas horrida filvis:
 Collige Pastor oves repetant sua prata iuveni:
 Tu tandem trepidæ seu fidus dulce carinæ,
 Quam pulchre comitatus ades? te tota caterva
 Virtutum, fati quæ spicula læva repellit
 Prosequitur; placido ridens clementia vultu,
 Sacrum ducit ovans agmen, quæ sorte beata
 Nulla serenatæ diffundit nubila menti.
 Hinc germana fides & pax comitantur euntem,
 Et sincerus amor, pietatis amica voluptas,
 Gaudiaq; & junctim sequitur fiducia veri,
 Sidera pacatam ducens super aurea mentem.
 Menti inimica levi ratio; concordia risu
 Læta hilari, & caute prævisa pericula vitans
 Canities animi sapientia, fulmina sortis
 Quæ ridendo caver: subiit dia agmina cogens
 Pulchra coronatâ victrix patientia fronte.
 His sociis Christi te sponsa Ecclesia, patrem
 Festivo exulans reducem clamore salutat,
 Teque rogat, dignere sui ruitura subire
 Culmina & avulsas dextra reparare columnas:
 Te rectore ratis, nobis sese omnia spondent
 Prospera, tu pelago rabiem, vectisq; levabis
 Naufragium commune: graves sarcire ruinas
 Dum revocant, dant astra tibi: tibi *Glasgva* lauros
 Induet æternum concordî pace virentes;
 Felicesq; tuo signabit nomine fastos.

Sic

Sic semper tibi canter avis, tibi floreat arbor,
Atq; Petro rutilum piscis tibi porrigat aurum,
Campanæ; sacro colles clangore resurgent.
Et patria, & princeps, tibi Rex, tibi *Scotia* pacem
Omne debebit læto, si fortibus ausis,
Occiduas domites solido moderamine turbas.
Petq; tuas Glottæ ripas tibi plurima surget
Læurus, & innumeri sava de gente triumphis;
Una hæc Pellæis major victoria palmis.

EP I. 57.

*Ad virum ingeniosissimum D. Gulielmum
Moravium Advocatum.*

Splendida jam quoties aures præconia nostræ
Hauere ingenii, judiciiq; tui:
Te cognoscendi toties tangebar amore,
Moravi; sed adhuc obstitit usq; pudor.
Jamq; ergo amplexum pudibundæ admittite carcenæ,
Namq; aditum domino postulat illa suo.

EP I. 58.

Ad Carolum Lumisdenum Senem.

Liberi & Aonii dicant te *Carole* Libri,
Illi naturæ, hi sunt pietatis oper.

EP I.

EPI. 59

AD ILLUSTRISSIMUM GENEROSISSIMUMQ;

DOMINUM,

IOHANNEM LAUDERIÆ

&

Laudum Omnium Ducem.

Kallendis Januariis.

ACCipe magnificis dux condecorate triumphis,
 Carmina; Principibus gloria, splendor, honos.
 Carminibus cedunt argenti pondera & auri,
 Hæc pereunt ævo, carmina morte carent,
 Namq; triumphatas ducit per sæcula Parcas,
 Fatalisq; colus Musa revolvit opus.
 Illa brevis vitæ famâ dispendia pensat
 Perpetuâ; & toto spargit in orbe decus.
 Opro tibi iunctos, plausuq; & pace fluentes,
 Nestoreos annos, Nestoreis animis.

EPI. 60.

*R. Fratri Roberto Flaminio Merniensis
 Ecclesie Pastori.*

TUpe scelus fuerit primis mihi junctæ sub annis
Flamini in nostro ni legerere libro.

Nam

Nam quanquam terræ tractu secernimur amplo,
 Ambobus concors mens tamen una manet.
 Emule Musarum primus succendis amorem,
 Aonidumq; simul cultor uterq; fuit.
 Nunc resides: ponis lassato pollice chordas,
 Nec revocas inopes in tua vota deas.
 Nec putridis streperi famam tu dentibus ævi
 Objicis; aut plebi sponte cachinnus eris.
 Alæ iacta mihi est; stolidi præconiæ vulgi
 Lividaq; invidiæ spicula, juxta habeo.

Liber Quartus.

Ad R. P. IOHANNEM D. P. Episcopum
 Gallovidiensem, amicum in re in-
 certa certissimum.

Nominis officiq; decus, doctissime præsul;
 Qui prodesse simul, quiq; præesse potes.
 Quem Ninianxâ dignantur fata Cathedra;
 Nemo equidem niveâ dignior usq; casâ.
 Nec tibi facundæ tantum data gloria lingue,
 Mentis at intrepido robore cuncta geris.
 Nomini bonis raro geminus sacër obigit uni,
 At pater & natus præsul aterq; cluit.

Sit stirpi cognatus honos, perq; omnia splendens
 Sæcla renascatur sanguinis ordo tui.
 Teximus Æonio ferimus quæ munera filo,
 Præsule p̄ridum præsede fulget honos.
 Præsuli altus honos quævis cognatio tanti,
 Altior à tanto Præsule posse legi.

EPI. I.

Præfatio.

PALLadis intemperata liber canit orgia quartus
 Antiquæ; & cunctis sæcla priora placent.

EPI. 2.

Ad Lectorem.

SIBREVIS est liber hic, gratâ brevitate placebis;
 Si longus, facies pauca legendo brevent.

EPI. 3.

In Æsculapium sive Medicos.

QUIS dedit exanimis superas revocare sub auras
 Imberbi medico, non sine bile Jovis?
 Nec Dis sponte suum medicinæ accommodat orcum,
 Dum queritur vacuas phœbiginæ arte domos.
 Hic docet ereptus demissæ morte parenti,
 Fatales medicos ludere posse colus.

Tolle

Tolle tibi metas natura; sacrataq; jura
Solvite fata, vel hic irritum utrumq; dabit.

EP I. 4.

In Chironem.

CHIRON *Philyrides* medicâ præclarus in arte;
Vir erat informi pectora mistus equo.
Factus & ipse Deus; si fas sit credere, in uno
Corpore, vir, medicus, quadrupes, atq; Deus.
Posthuma Chironis (medicorum turba) propago,
Quæ non divina est, prorsus equina manet.

EP I. 5.

In Eundem.

SPECTAT equam Chiron natam dum saucius, inquit
Me pudere esse patrem pœnitet esse Deum.

EP I. 6.

In Portiam.

CONJUGIS audito fatali *Portia* casu,
Portia digna viro, *Portia* digna patre.
Concipit ingentem lacrymarum in pectore fluctum,
Quem potuit tantum flamma, domasse vorax.
Ferrum aliis placeat, lacrymarum flumina flamma
Sicca ait; ardentes dum bibit ore faces.

EP I.

Dum phlegethontes phaethon temerarius undas,
 Mersus aquâ Eridani, fulmineq; uetus, adit.
 Nostrâ abscede Charon ait, audacissime ripa,
 Qui cymbam in mediis forte cremabis aquis.
 Cui phaethon, ista sapio, deponere timorem,
 Binâ morte ratem mitior umbra premam.

Provida quid Charites finxit sine veste vetustas?
 Quod plerumq; comes gratia nuda bonis.

Oscula & amplexus refugis Penecia Phœbi,
 Facta at Apollineo gloria prima Choro.
 Scilicet in fatis stolidis fuit usq; poetis,
 Utq; quodcunq; ipsos torpiter odit, ament.

Aurea Mercurio (si vera est fama) catena;
 Qua trahit annexos auribus ille homines.

Credo equidem, tanta est auri sacundia docti,
Dantis dicta avida quilibet aure bibit.

EP I. II.

Silenus ebrius.

Iste senex pando toties delapsus a fello,
Qui quantus, quantus, nil nisi ventris onus.
Qui capite obstipo titubat, quem pone sequuntur
Baccharumq; furens, capripedumq; chorus.
Quem sopor altus habet membrorum, & inertia men-
Vera tibi effigies ebrietatis erit. (tis,
Ebrius usq; furens, vel crasso abdomine tardus,
Aut mortem, aut senium, provocat ante diem.

EP I. 12.

Enigma.

Dic mihi ubi mediâ ripam calcabis in unda,
Quæ nullo prorsus murmure muta crepat?

EP I. 13.

In Phaethontem.

Macte ausis Phaethon jam plusquam illustribus!
Nobilitas generis sat patefacta tui. (orbi
Facta

Facta equidem si clara, ortus insignia clari,
Quid mundi flammis clarius esse potest?

EPI. 14.

In Nioben.

Contemptum superum saxo per corpus oborto
Felici infelix sorte superba luo.
Ipsa mihi monumentum, at ipse cadavere, viva
Pectus inane, rapit quid mihi uterq; Deus?

EPI. 15.

In Eandem.

Pectora cui nimium rebus tumeracta secundis,
Quid nisi in adversis est lacrymosa fletus?

EPI. 16.

In Eandem.

Saxea quid lacrymas post fata exsudat imago?
Numina quæ læsi, sic lacrymare decet.

EPI. 17.

In Phaetontem.

Quid sibi non tribuit musarum Nobilis experts?
Pectore serpit humis dum crepat ore Polos.

Dum

Dum sibi præcipitem per aperta pericula mortem,
 Et cœli effrenis fraena regenda petit.
 Dum currum æternum scandit mortalis, in orbem
 Quos jact, infelix ignibus ipse perit.
 Lapsus nempe præit maleuada superbia, sæpe
 Scandere qui tentat celsa, profunda petit.
 Ignea blande pater saltem puero abnuos lora,
 Aut funesta nega te tribuendo patrem.
 Sæpe nocet stolidis patris indulgentia natis;
 Heu pietas soboli perniciosa suæ!

EP I. 18.

In Ixionem.

Digne rotâ Ixion, & torris anguibus, umbris
 Vera voluptatis pœna sit usq; comes.
 Cui lupa Juno, Polus fornix, nubesq; voluptas;
 Huic rota, Rix, angues, pœna, piacula, dolor.

EP I. 19.

In Actæonem.

Actæon fera fit, visa sine veste Diana,
 Dic mihi quid fieret si tetigisset eam?

EP I. 20.

In Actæonem.

Quid tam triste nefas nudam spectasse Dianam?
 Ut laniet Dominum turba cruenta canum.

Forte

Forte Venus visa stantabat amore puella,
 Hinc comedunt curæ (turba cruenta) canes.
 Vel profudit opes canibus vorator alendis
Attaon, Canibus præda suprema tuis.
 Ergo cave rabidolq; canes, nudaſq; puellas,
 Utraq; turba vorax, hæc animæ, illa at opum.
 Heu fuga utrumq; puer, par eſt clemencia utrique,
 Non animam, illa artus, hæc ſed utrumq; vorat.

EPI. 21.

In eundem.

UNICA nuda tibi viſa eſt dæa, præda moloffis
 Tradetis infelix dilanianda tuis.
 Cum Paridi Idæo ſiſtunt ſc in vertice nudas
 Juno, Venus, Pallas, tunc tibi turba capum?

EPI. 22.

De Tantalo & Niobe.

PLEctitur in faxo, quis duro læſit uterq;
 Tantalus ore deos, Tantalus ore deam.

EPI. 23.

Enigma.

MArmoreo in tumulo quando eſt natura ſepulcris,
 Albaq; corpentem veſtis obumbrat humum?

Atq;

Atq; laborantis tantâ formidine mundi;
Omnia muta tacent, omnia surda jacent.

EPI. 24.

Vellus Aureum.

Non opus indomitos Argo transmittere fluctus,
Per dubia infani mille pericla freti.
Velleris aurati spolio ut potiare, domi cum
Aurea lanigero vellere Toscus ovis.

EPI. 25.

In Heliades.

Flete piz fratrem merito Phaethontides usum,
Ut creseat liquidis Eridani amnia aquis.
Sic preciosa libens lacrymarum flumina fundam,
Si fluerent oculis succina cara meis.

EPI. 26.

In Harpyias.

Tres tantum *Harpyias* veteres novère, beati:
Plus mille *Harpyias* sæcula nostra vident.

EPI. 27.

In Homerum.

Meoniden (pro quo tanta post funera pugna)
Cur sua riserunt sæcula? pauper erat.

EP. 1. 28.

In Hippomenem: sive Procus Aureus.

Hippomenes vix stulte tibi, qui malis puellæ
 Aurea das cupidus, pernicioſa procus,
 Inde puella omnis cedit exola jugales,
 Aurea ni dederis mihîere mala procus.
 Sit levior ventis, rutilo cardabitur auro.
 Abſque auri inſidiis exulet orbe procus.
 Ambiat ipſe auro Pluto comitante puellam,
 Pulcher erit, purus crimine Pluto procus.

EP. 4. 29.

Siren. sive Meretrix ſuaviter canens.

Auris dira lucet, cantus metuenda voluptas,
 Spernere quam ſummæ eſt calliditatis opus.
 Carmen amo, aſt animæ ſiam quam prodigus, ante
 Sit mihi ſurda auris, vel tibi muta Chelys.

EP. VI. 30.

In Orpheum.

Carmine qui poterat ſilvas & ſaxa movere,
 Atq; amnes cantu detinuiſſe vagos.
 Qui rabidas molliſq; veras, ventroſq; furentes,
 Parrhaſiaſq; vocat ſub ſua jura nives.
 Tartare qui referans domuit, filiſq; coegit
 Fatalis citharæ cedere ſila colus.

Non

Non potuit furias muliebres frangere vates,
Flectere qui poterat Tartara, fata, seras.

EP I. 31.

In Orpheum respicientem.

PONE metum sequitur conjux, quid respicis Orpheus?
Dulcisoni cantus musera perdet amor,
Felix qui nunquam stulto peccavit amore?
Viso Erebro sapiens vix in amore sapit.

EP I. 32.

In Mulas.

QUAS cœli atque Jovis dixerunt pignora prisca,
Plusquam scæmineum, numina casta, genus.
Lascivas Veneris famulas fecere recentes,
Blanda venena, lupas, Colchica damna, magas.

EP I. 33.

Aliud.

QUI musas spurci famulas scripsere Priapi,
Fossæ illis fontes, atque lacuna lacus.

EP I. 34.

Daphne & Niobe.

Fortior usque metu fastus, si marmore lignum
Mollius, hoc Daphne, comprobat hoc Niobe.

E P I. 35.

Ad Icarum.

A Lati quoties derisi præmia cursus
 Icare? sed fati nescius ipse mei.
 Exitium tibi penna fuit liquefactaq; cera,
 Dum nimia incauto est pectori, utriq; fides.
 Concipis aerias animo imperterritus auras,
 O nimium vitæ prodige stulte tuæ.
 Heu quam præcipitis temeraria cæpta juventæ!
 Nubila dum tranat mens, mare corpus habet.
 Sic ego fallaci nimium confisus utrique,
 Do me alieni æris in mare præcipitem.

E P I. 36.

In Danaen.

FORTIUS esse nihil dicebat *Horatius* auro,
 Dum rigidas olim reperit ære fores.
 Duræq; fulmineo dum saxa potentius ictu,
 Agminaq; impavido Marte, vel arte quatit.
 Auro Peligæus tenerorum lusor amorum,
 Atque ære est omni fortior inquit amor.
Virgilio, Deus est vel utroq; potentior unus,
 Linquit enim *Aneas* cuncta vocante Deo.
 Quam temere *Danae* *Zoniæ* diamnata recinctæ,
 Sollicitata procis, autò & amore, Deo?

EPI. 37.

Alind.

Quis Danaen Zonæ damnet non lege recincta?
Corruptam tribus his auro & amore, Deo?

EPI. 38.

In Pryamum & Thisben.

Occidis ah gemino *Thisbe* *Babylonia* fato,
Occidis in miseri funere amantis amans.
Occidis exacto per sortia pectora ferro,
Altera fata furor, altera fecit amor.
Prodigus ergo animæ tantum tua castra sequatur,
Si tuus hæc habeat præmia miles, Amor.

EPI. 39.

In Herculem.

Mæne heros monstris terraq; mariq; peremptis?
Cunarum lusus lethifer anguis erat.
Monstra tuas vires gemuere superba, Gigantes,
Victus aper, cervus, Cerberus, Hydra, Leo.
Omnia quis validæ memoret miracula dextræ?
Pervius Orcus erat, sarcina parva polus.
Monstrum unum indomitum est, sævæ trux ira nover-
Pejor enim cunctis femina, iniqua malis. (ex;

EPI.

EPI. 40.

Halcyone & Ceyx in volucres.

Halcyone tibi quem maris abstulit unda maricum
Unda dabit, sed quo sponte carere velis.

Heu cunctis monstrum malefidum, & amantibus unda
Semper iniqua; mari quamlibet orta Venus.

EPI. 41.

Aliud.

Contemptus Cytherea levis, cur tanta gravisque
Sumitur æquoreo vindice pœna Deo?

Si pelagus miseris terramq; insana negabis,
Aura patet, juris non erit illa tui.

EPI. 42.

In Clytien, quæ solem amabat.

Laudo equidem *Clytie* quod quo tu carperis, ignis
Purpureo roseas fulguret ore faces.

Sidereæ tantos jactat dum frontis honores,

Casti mihi magis es, quo procul ille magis.

Cunctaq; splendenti lustret quod lumine, raræ

Laude pudicitie, castior una mihi es.

Quid? quod, & hoc uno castissima sola videris,

Totâ aberit sponsum qui tibi nocte legis.

Jam pretium pietatis habes, fragrantia pallor

Luridus exanguî purpurat ora comâ.

EPI.

EPI. 43.

In Andromaden.

I Nsons alterius cur crimine plectere? matrem
 Supplicium fastus monstra marina petant.
 Si dea iusta magis genitrixve modestior esset,
 Huic pœna, atq; illi lenior ira foret.
Gorgonis ora gerit, quæ saxo pignora damnae,
 Cur decus hæc illi, quæ tibi forma dolor?
 Sæpe quidem pulchræ damnosa superbia formæ,
 Linguaq; mensq; levis, non tamen usq; comes.
 Nam tua te letho facies pulcherrima solvit,
 Dum materna, tibi perniciosa fuit.

EPI. 44.

Pan Rusticus.

PANA Deum pecorum merito venerantur agrestes,
 Est plerumq; stupens rustica turba pecus.

EPI. 45.

Cicero.

ROMA triumphati quondam caput orbis, at hujus
 Tullius os capitis, linguaq; docta fuit.
 Sæpe tuam effigiem vocis mirabar inanem,
 O Cicero Romæ Consul, & eloquii.

H

Non

Non mage præclaros *Cæsar* tulit ense triumphos,
 Quam *Cicero* linguæ fulmine, melle, suæ.
 Nec dum muta tacer, nec rapta est copia sandi,
 In scelus *Antoni* lingua relecta tonat.

EPI. 46.

Narcissus.

Oscula quis tanto potrexit tristia damno?
 Cum necat amplexus, quæ tibi sponsa foret?

EPI. 47.

Narcissus, Hyacinthus, & Adonis.

Vertimini in flores *Narcisse*, *Hyacinthe*, & *Adonis*,
 Post etenim verus funera floret amor.

EPI. 48.

In Ulysses.

Quantum armis animus, quam præstat pellice con-
 Dum majora fide, seriq; facisq; doces. (Iunx,
 Non te monstra maris, terræve pericula, casto
 Circe aut *Sirenes* detinuere toro.
 Errores, fraudes, simulata insania, famam
 Eternam pariunt, eloquiumq; tibi.

Inclutus an magis es bellando, errando, loquendo?
Dum quæ fraude fugis, prælia fraude facis?

---

*EPI. 49.
In Achillem.*

Ille Phrygum timor, & Trojæ populator Achilles,
Agminis innumeri solus adinstar erat.
Dumq; immaturo validum dedit Hectora letho,
Ostendit primus Pergama posse capi.
At puer indomitum stravit, nam captus amore
Occidit; haud semper Martis amica Venus.

---

*EPI. 50.
In Didonem.*

Dlæo sero æstum progenerum intelligit Orco
Quem primo incurſu credidit eſſe Deum:
Sic tandem cæcâ turpiq; cupidine captis
Blandus ubi *Aeneas*, barbarus enſis erit.

---

*EPI. 51.
De Didone & Aenea.*

ENſem aufer tumidas tecum Trojane per undas,
Nam ſatis eſt cauſam jam necis eſſe datam.

H 2

Fe.

Femina & heu mortem facile invenisse furenti,
Portia, dum prunas devorat ore, docet,

EPI. 52.

In Lucretiam.

PARCE precor ferrum pectus violare pudicum,
Castius in nullo corpore vulnus erit.
Ah nimium sævis crudeli femina dextra
In te, vah quanto dignior ille nece?
An furor, an vani vesana superbia sexus?
An castæ potius mors tua mentis opus.
Sic matronalis violati poena pudoris
Tarquinio regnum, sed tibi vita fuit.
Culpa eadem pretio si nunc constaret eodem,
Rarus erit princeps, raraq; nupta modo.

EPI. 53.

Dido & Lucretia.

Dissimiles simili fato Lucretia, Dido,
Utraq; concessit forte furore pari.
Hæc profugi Æneæ fugientia gaudia querit,
Hæc duplicata sibi gaudia conqueritur.
Aspera vox hæc sit modo Delphica, femina turpis
Seu cummulata viris, seu viduata furit.
Quia potius tibi fama, atq; est pudor integer illi,
Fraudi Virgilius, Tarquiniusq; fuit.

EP I. 54.

Aeneas & Virgilius.

AENEZ præclara vigent præconia famæ,
 Laus tua *Virgili*, pulsat utrumq; polum.
 Omnia qui tantum teneant per sæcula nomen;
 Plus cecinisse fuit, quam genuisse duces.

EP I. 55.

In Cybelen & Papam.

PINGUIA dona tuas *Cybele*, cur mactat ad aras
 Inguinis exsectum cui leve gallus onus?
 Ipsa paris fecunda Deas, tantum invida fertur
 Alterius natis cui sine prole torus.
 Nempe ortus nunquam (viden hanc ut Papa sequaris)
 De sacro faciet semine, sacra tibi.
 Papa sator divum, turrigæ incinde corona,
 Esto profana tuo, par & origo gregi.

EP I. 56.

In Eosdem.

MAGNA Deum genitrix *Cybele*, pater ille deorum,
 Illo eodemq; modo factus uterq; parens.
 En quam turrigam gerit hæc, gerit ille coronam,
 Tergeminum exornat dum diadema caput.

Cogit anhelantes cursum subiisse leones
 Illa, feris victus non minus ille suis.
 Hanc semper variis strigant animalia monstris,
 Horrentesq; lupi, letigeriq; sues.
 Cingit & assidue hunc, expertis credite, turba
 Sæva rapaxq; lupi, fordida, fœda, sues.
 Cætera conveniunt, ne sit discrimen in uno
 Et testes monachis Papa recide tuis.

EPI. 57.

In Mutium Sævolum.

M Unisiste manum, refusa vel parce flamme,
 Rex tua vix tanti *Rossius* vita fuit.
 Tanti Roma tamen, nunquam felicior error,
 Dextra etenim patriam liberat ulla suam.

EPI. 58.

Ad Ianum.

Nunc anni in solium verens redit orbita gyrum,
 Cum tibi prisca preces secula, Junc dabant.
 Ille tua ferratis dum constant limina claustris,
 Effluerent Martis carcere, pacis opes.
 Nos quoq; Junc tuis, veteri pro more, *Kalendis*
 Micimus, & gratæ pignora amictæ.
 Quiq; uno ostentans gemini spectacula vultus,
 Iuliani custos vertice martis eras.

Præses amicitiz jam simplicioris haberis,
Si verus vili munere confect amor.
Munere amicitiam, led quam mercamur inertem,
Sæpe capit vultus prælidis illa sui.
Namq; tuos bis pœne novem geminavimus ortus,
Cum nos nec tua pax, nec tua dona beant.
Ergo sequens placide rete fluat auspice seclum,
Prisca tamen raro deteriora novis.

E P I. 59.

Ad Troiam.

Troia mage infelix, me iudice, vate Marone,
Flamma tua extingui, dum canit ille, nequit.
Una Myceneis debes incendia Achivis,
Sævior æterno te cremat igne Maro:

E P I. 60.

In Midam.

Quid miser (oprato male) sic torqueris ab auro?
Nempe inopes stultos copia sæpe facit.

E P I. 61.

In Marcum Martialem.

Quantum festiva Pimpleide gaudeo, tantum
Stercoris offendit sordidioris odo.

Si minus aut salis, aut sordis plus carmen haberet,
 Bilbilin ignoto cingeret amne Salo.
 Dum tamen his rutilum maculis interferis aurum:
 Lux licet ex fusca splendida nube placet.

EPI. 62.

In Narcissum.

VE tibi qui quod habes nescis, *Narcisse*, potiri,
 Sic dives quod habet querit avarus inops.
 Omnis lusus amans pereuntis imagine formæ,
 Sed se quisquis amat, læsus amore perit.

EPI. 63.

In Eundem.

Fallaci puerum non miror imagine lulum,
 Cui latet in liquida, nec perit ignis, aqua,

EPI. 64.

Cleopatra ad Aspidem.

Aut ego *Niliacis* ducat captiva triumphis,
 Aut tuus aspis atrox mors mihi morsus erit.
 Dixit, & affigens niveis funesta lacertis.
 Ora; ait, O potior mors mihi ludibrio.
 Sors & forma vale, regum si forte superbis
 & Aspis; in his jacuit *Cæsar* & *Antonius*.

EP. I. 65.

In Midam, sive Avarum.

Quid damnas tua vota miser? si cuncta metallo
Ditas, & tactu sint pretiosa tuo.
Pascitur intuitu solo miserandus, avari
Mens tantum in penas ingeniosa suas.
Divitias curasq; graves simul operat, & odit,
Sollicito ultrices munere dantur opes.
Namque animam locuples torquet penuria, lucri
Siccior epoto fit sitis usque Tago.
Non stagnis Pactole tuis undantibus auro,
Expletur nunquam fluctibus Hermè tuis.
Plura cupit, quo plura capit, nam parva parandi
Irritant rabiem, crescit edendo fames.
Vota novos pariunt mundos scelerata, rapinæ,
Unius una inhiat dum domus usque viri.

EP. I. 66.

Ad Narcissum.

STulte quid effigiem liquidis miraris in undis?
Stultus amor sæpe est causa pudenda necis,

EP. I. 67.

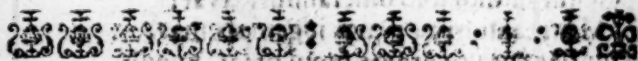
Aristoteles.

Nomen Aristoteles, finis tibi pessima; rebus
Quam male conveniunt nomina sæpe suis?

Ad

Ad Apollinem.

Define mirari Daphne quod currat Apollo,
Te fugiens; causa est lumine nata fuit.

Liber Quintus.

Ad Almam Matrem

GLASCUAM.

Glascea multum alias inter memorabilis urbes,
Pulchra situ, cælo fulgida, amæna solo.
Cui sonat, & pascunt, ditat, fert munera, cantat,
Campana, & pisces, annulus, arbor, avis.
Si fluviusq; situsq; tui, cælumq; notetur,
Nil super esse potest laudis Edina tibi.
Da saltem patria alma gradum sperare secundum,
Si cor Edina tibi Glascea ocellus erit.
Qualiscunque meis surgat tibi gloria cunis,
Vate Patersono Glascea clara suo.

EPI. I.

Ad Lectorem invidum.

Quiscunque inhumano Lector livore laboras,
Omne operam perdes, si mea dente petas.

Esse

Esse nihil novi, novi hæc Epigrammata nugas,
Serius in nugis qui cupis esse, vale.

EPI. 2.

Ad Lectorem Stolidum.

Vix forsan titulo rides, stultissime, lecto,
Atq; quatis vacuum terq; quaterq; caput.
Maxima sunt nostræ tuæ sædia gloria musæ,
Sicq; mihi placeo displicuisse tibi.

EPI. 3.

Ad Lectorem Festivum.

Sive salem, seu forte sales, felis melle requiras,
Hic certe invenies lenis mixta jocis.

---

8 EPI. 4.

In Janam.

Quærit *Janæ* sui lacerans ungue ora mariti;
Cur sibi non liceat perfricuisse caput.

EPI. 5.

In Cromwelum.

Tandem ait ecce Charon, *Cromwelum* ut spectat ad
Post Judam stygiâ sarcina digna rate. (undas,
Sed nisi jam mecum reparasset turba carinam;
Quæ tecum Ecclesiam, merfus uterq; foret. EPI.

EPI. 6.

Demon Salicus.

Illia festivi conjux rabiola mariti,
 Dum frustra infelix lactis opima premit.
 Quin sale conspergas post cadia tanta butyrum,
 Ille ait, illa vomens dira, minasq; refert;
 Improbe ab infami lapsus trabe fureifer, orcum
 Ingrediens, isto demona sparge sale.
 Ille sale inspergens mulieris tempora, dixit,
 Pareo sic jussis, uxor amica tui.

EPI. 7.

In Cromwelum.

Iure superba ceteri, nam qui illud coxerat olim,
 Ausus erat vili prendere sceptrum manu.
*How great is the pride of Ale, a brewer's hand
 Durst touch the Scepter and affect command.*

EPI. 8.

Enigma.

Forte oculos nec habens geminasve in fronte lucer-
 Ut tumet in gravidis vitibus uva videt. (nas,
 Dumq; videt, nullos decerpens inde racemos,
 Mirandum! nullos forte reliquit inops.

EPI. 9.

Revis.

Revis uxorem luctantem in limine lethi,
 De coedis fertur consuluisse novis.

Ille;

Illā, toro accipias genitricem dæmonis, inquit,
Si modo virali lumine cæssa forem.
Ille autem, incesto vis me temerare cubile,
Hujus enim sobolem te meminisse potes.

EP I, 10.

In Gelliam Meretricem.

Cum sapiente levis sortem fert sexmina eandem,
Dum nasci patriæ dicitur ille suæ.
Non sibi sed mundo natam se Gellia jactat,
Sic sibi sic patriæ consulit illa suæ.
Jactat & (ut cunctis subicit se sorda priapis,) NO
Quo image communem se magis esse piam.
Sic patriæ vult grata suæ, mundoq; videri
Et patriæ & mundi propudiosa lues.

EP I, 11.

In amicum fictum.

Ille tui nimium studiosus, amat tua, non te;
Te tantum tunc cum quidlibet hamat, amat.

EP I, 12.

In Petum medicum furibundum.

Pete machaonias quo non felicior alter
Vulneribus calles applicuisse manus.
At tibi nulla tui rabidi medicina furoris,
Pectoris hæc medicam pestis abhorret opem.

Ast inquit, speciosa tuz dans nomina culpæ,
Non decet ut patiens sis modo qui medicus.

EPI. 13.

In Millium qui perdidit horologium.

PERdidit innumerās momento *Millius* horas,
Nec mirum est, hora, nil remorante, volant.

EPI. 14.

In Quendam.

OMnia vendideras, restabat adultera conjux,
Merx ista emptori reddita sola redit.

EPI. 15.

Cornutus.

REx *Nebuchadneſar* factus bos corniger olim,
At nunc de media cornua plebe gerit.

EPI. 16.

In Stupidum.

HEc tua ne videat *Sampſon* novus ora caveto,
Talis enim veteri mala machara fuit.

EPI.

Ep I. 17.

Bacchi & Veneris insignia.

ET Bacchi & Veneris prostant venalia lignis
Dona, sed hæc domine, frons gerit illa domus.

Ep I. 18.

Mulier Edentula.

Forsan anus, passâ nuper rugosior uva,
Ore cui in patri nil nisi lingua fuit.
Dentis in Inferno stridorem præmia culpæ
Læta sacerdotem dicere ut audit, abit.
Tuta ego sum exclamat, ridens saliensq; canensq;
Mensibus his bis sex deus mihi nullus erat.

Ep I. 19.

Ecclesia Romana.

TOt Romana patres fratresq; Ecclesia jactas,
Conjugium dampnans, cauta lupanar alis.

Ep I. 20.

Dives Impius.

Porcus opulentus impius,
Qui cuncta vivus polluit,
Gaudens lutosi sordibus,
Nec sponte prodest mortuus.

EPI. 21.

In Sutorem & Simiam.

Sutor ut astrictam quercino cortice aluram.
 Diffidit, advertens Simia cuncta notat.
 Egresso Sutore, imitatrix bestia cultro
 Taurina in partes tergora mille secat.
 Ultrici Sutor, Meritaq; exarsuat ira,
 Conspicit ut foeda tristitia damna ferat.
 Rem fraude aggressus, jugulum mucrone petivit
 Velle sibi simulans solvere colla ferox.
 Gutturis & toties ducto super xquore ferro
 Obruncare caput jam sibi jamq; minans,
 Mox abit; arrepto succedit simia cultro,
 Vifa imitans, secuit sed male cauta gulam.
 Triste sibi exitium tulit æmula bestia, sæpe
 Obsuit incauto cura aliena gregi.

EPI. 22.

In Alanum equitantem.

Virga & calce forens properante ut fertur Alanus,
 Ilia lassati rupit aphelus equi.
 Dumq; pedes festinat, equus, quis credere possit,
 Exanimis vivum currere cogit herum.

EPI. 23.

In Calvum.

Si peccata tuis tibi sunt numeranda capillis,
 Angelus in Coelis purior esse nequit.

EP I. 24.

In Aulum avarum.

FAmam opibus parce congestis debuit *Aulus*,
Ergo fami famam debet & *Aulus* opes.

EP I. 25.

Uxor ebriosa.

ARgenti in lamina Christi cœlatur imago,
Quam phialæ fundo fixerat arte faber.
Spumantem evacuat patera dum sponsa, maritus
Exclamat tantæ quæ tibi causa sitis?
Respondet tanti non sunt mihi pocula *Bacchi*,
Cui toties liquidis ora rigantur aquis.
Tantum in delicijs Christi mihi dulcis imago est,
Cernentisq; oculos hæc simulachra beant.
Mox inversa atro cœlatur demone lamina,
Ebria qui frontis terreat ora minis.
Illa sibi; larvas pueris non vina relinquam;
Dum calicem arenti gutture ficcat, ait,
Nullus ibi Christus, vir ait, qui pocula suadet,
Nec mecum demon combibet, illa refert.
Quæ semel assuescit cyathis, non desinet unquam,
Omnia cum facias, ebria semper erit.
Ergo metus *Bacchi* nec styx, nec sidera amicis,
Tristia quin madidi tartara sæpe petam,

E P I. 26.

In Philoposum.

Pæonii prohibent *Philoposo* vina magistri,
 Neu viduus malis lumine nocte premi.
 Tantus amor *Bacchi*, lux inquit, amica valet,
 Non potior totâ bina fenestra domo.

E P I. 27.

In Janam fucatam.

Pulvere sparsa comas & faciem *Jana* oblita fuco
 Quid rides? omnes pulvis & umbra sumus.

E P I. 28.

In Nothum superbum.

Jure tumer trivid inventus, nam maximus ille est
 Majores qui non noverat usq; suos.

E P I. 29.

In Horologii furtum.

Machina quæ celeres metitur temporis horas,
 Instabilisq; icon irrequieta poli.
 Implicitisq; rotis revolutisq; orbibus orbe,
 Convocat errantes ad sua puncta dies.
 Aurea tota dapum vacuæ dum pondere mensæ
 Incubat, hanc servus surripit arte rapax.

Dum

Dumq; siu condit tacito, perit indice præda,
Mirandum ! artifices dum facit ore sonos.
Exclamatq; stupens dum monstra loquacia profert,
Omnia cum rapias, garrula furta cave.

EP I. 30.

In Fausti Socini effigiem.

ADspicis *Infauftum* latitantem in tūbe Socinum,
Nescio quæ hæreticus toxica vultus habet.
Hostis atrox Christo, cui gratia nulla relata
Quam (quod factus homo est) esse negare Deum.
Infelix tantis genitrix Ausonia monstris,
Cum de pube tua nata venena tibi.

EP I. 13.

*In Sceleſtiſſimum Parricidæ Facinus, qui
Archiepiſcopum Sant' Andreanum in
Plateis ſphærule plumbeæ aggreſſus eſt.*

PRætulis artitici petitur dum fulmine pectus,
Lethaleſq; vomit machina torva globos.
Improba gens vident ut cœli excubat Angelus illi,
Atq; adamante adamans munit utrumq; latus?
Dum tibi fata paras, vident indice, vindice cœlo,
Te frustra intrepidum ſollicitaſſe finum.
Heu pretioſa tamen nimium monumenta furoris
Error & ipſe tuus flebile vulnus erat.
Dumq; erras tantum parcis Fanatice clemens,
Et petis & parcis vulnere inique ſimul.

Sharp fatifero caput impenetrabile plumbo,
 Ecclesiæ indomito pectore fulget apex.
 Illius æternis radiabit gloria sacris,
 Atq; Orco invito fama perennis erit.

EPI. 32.

In Idem.

Clausa olim latius spectacula sacra theatris,
 Exhibuit populo *Cæsaris* ira truci.
 Pusus aper, domitusve leo, servusve rebellis
 Objectus rabidis præda cruenta feris.
 Ausa novum gens dira nefas fanatica, in urbis
 Cernuntur mediis amphitheatra viis.
 Invidia scelerisq; juvant discrimina: namq;
 Æquum elusa probant vulnera tanta Deum.

EPI. 33.

Papa Ecclesia..

Olim Papa pater, dicta est Ecclesia mater,
 Si Papa Ecclesia est Hermaphroditus erit.

EPI. 34.

Roma Antiqua.

Vana notam jactas pietatis Roma senectam
 Non magis antiqua es Dæmone, Roma tace.

EPI.

EP I. 35.

Roma Nova.

Roma nova antiqua quantum mutaris ab illa ?
Roma anus est meretrix, virgo puella fuit.

EP I. 36.

Gilberto.

Pandis vela pimis, minus est *Gilberte* saburra,
Hinc saxum aut Pontus, jam tibi portus erit.

EP I. 37.

In Damoclem Regem horarium.

O Felix Damocles una non amplius hora,
Aspera cui regni sarcina pondus erat.

EP I. 38.

Navita equitans.

Navita praeuptas telluris devover undas,
Dum rudis indomiti terga premebat equi.

EP I. 39.

In Fabros Murarios.

Ante alios omnes faber est murarius aequus;
Quicquid ubiq; facit, regula semper adest.

EP I.

EPI. 40.

*Anglos Christa abnegato Judæos
fieri non posse.*

Quis non vana levis famæ, mendacia rider?
Quod recutitam Anglus, vel colat Angla fidem.
Fœdera forte neget Christo jurata, at utriq;
Hæc duo sunt factu longe operosa magis.
Illam nempe sui minui quodcunq; mariti,
Hunc ve sibi avelli sustinuisse suem.

EPI. 41.

Fanaticus.

Qui gladio Petri fraudem conjunxit Jude,
Hunc bis Apostolicum quis neget esse virum?

EPI. 42.

Ad M. W. K.

E Bibe, ne dubites, nam Gilmarsetugbius heros
Non potuit fato nobiliore mori.

EPI. 43.

In fanaticum.

Nemo simulq; semelq; solum coelumq; tuetur,
At pius hic vivit cœtara, & alia crepat.

EP I. 44.

In Bajulum.

B*Ajulus* ante alios prudentis nomine dignus,
Nam res metitur pondere quasq; suo,

EP I. 45.

Fœmina impia pulchra.

IRa poli, terræ pestis, metuenda voluptas,
Impia, fidereo quæ tamen ore micas.
In te conveniunt tam dissona, tartara, cœlum;
Dum tetrum roseo spirat ab ore nefas.
Firma fides olim draco custos arboris aureæ,
Aurea tu virgo es corpore, mente draco.

EP I. 46.

Parce Hecuba Niobæ.

PROjectos mordere canes dum cerno lapillos,
Exclamo ridens parce *Hecube Niobæ.*
Et cum fœminias latrantes audio turbas,
Ecce iterum exclamo parce *Hecube Niobæ.*

EP I. 47.

Incendium Edinum Anno 1674.

HANDisydiacam flamma populante tabernam,
Quæ tibi tot rapuit nuper *Edina* lares.

Ab.

Abstulit ingentem prada trux turba rapinam,
 Conscia quæ minimi vendere rura vident.
 Namq; effusa ruit totos mendica per agros
 Plebs, sua jam flammis omnia rapta gemens.
 Ex luctu lucrum, nam quædam semper in omni
 Utilitas damno, sit licet ima, latet.

E P I. 48.

In Sculptorem Veneris nuda.

Quid Venerem obscæna sculpis sine veste figura?
 Regnat an in cælo spurca libido tuo?
 Nequitiam molles sic ars diffundit in artus,
 Inq; animum ex oculis extra venena fluunt,
 Sit quicumq; ardor, Venus ista algebit amanti,
 Cui placet exuto non nisi aperta sinu.

E P I. 49.

Perfidus.

Qui me fraude semel petiit, vel prodidit astu
 Pollicitam, quanquam nemine teste, fidem;
 Perfidæ pœnas der, si bis forte fefellit,
 Dem solus pœnas credulitatis ego.

E P I. 50

Petrus.

Romanis tanti patribus cur Petrus habetur
 In grege Apostolico? cum duodenus erat.

Ille hamo nummos solus captavit adunco,
Et pisces, *Simon* nomine solus erat.

EPI. 51.

Pecunia Meretrix.

Est meretrix certe Regina Pecunia si fit,
Mox etenim tua fit quæ fuit ante mea.
Illecebraque gerit formaq; sonoq; potentes,
In scelus & quævis turpia sæpe trahit.
Fornice operta latet, vel quæstum libera quærit;
Annon hæc spurcæ sunt monumenta lupæ?

EPI. 52.

In diversorii Dominos.

Qui solvit multum, multum salvere jubemus,
Et nobis tantum salveo, solvo præit.

EPI. 53.

In Ebriosum quendam.

Macte novæ virtute, aurum potabile reddis,
Desine; rimosus nam cadus alvus erit.

EPI. 54.

Barba nigra capillo cano.

Barba tibi nigra est, canus *Gulielme* capillus,
Junior est multo barba capillitio.

EPI. 55.

Susurri.

PRO capiti auditoris habent sua fata susurri,
Se putat esse Jovem, diximus esse bovem.

EPI. 56.

In Cornutum.

FORsitàn à lunà cecidit vel Turcica castra
Dum sequitur, furto bellica signa tulit.
FACTORI ingratus, furiatus cornibus olim
Cippus erat, sapuit *Cornelius Tacitus*.

EPI. 57.

In Medicum.

ÆGrotans Porando nimis, Clysteria sumis,
Postico ut pellat quam bibit ore febrim.

EPI. 58.

Ab Amore tutus.

SI quis in alvo infans muliebria corda videret,
Solut ab insidiis tutus amoris erit.

EPI. 59.

Facies sobria.

NE potes, faciem caufaris, *Jane*, rubentem,
Ebria mens, facies sobria, *Jane*, tibi.

EPI.

EP I. 50.

Honestas aliena.

Cur toties *Gulielme* rogas me quid sit honestas?
Quod te non spectat, quid *Gulielme* rogas?

EP I. 51.

Pinguis.

Quarenti à tergo cur non sit mantica, pinguis
Præ me inter fures mantica fertur, ait.

EP I. 52.

In sponsam puerperam.

Mense tibi primo peperisti nova nupta, sed isto
Bis tibi sex cunæ, more quocannis erunt.

EP I. 53.

In Hillum sebatorem sive Candelarium.

Mille opera in lucem (fuerit tamen omnibus) Hillus
Edidit, ah nullus artibus extat honos.

EP I. 54.

Uxor parva.

Quo minor hoc semper melior, nec mollior uxor,
Exiguum melius scilicet usque malum.

EPI. 65.

In Morionem Magnatis cuiusdam.

MOrto delicia Domini sapientis, acerro,
 Nam similis simili gaudia ferre solet.

EPI. 66.

In Aulum uxorem proculcantem.

UXorem (exclamat, pedibus dum conterit Aulus)
 Non superare potest quem superire pudet.

EPI. 67.

Incendium Edinum, anno 1674.

Quid claudum mendax cecinisti fama parentem
 Lemniacum? aerias scandit & ille plagas,
 Alite tectorum superat fastigia saltu,
 Ardente æthereos lambit & ore polos.

Respondet fama.

Utraq; Palladiæ succo stillabat Olivæ,
 Utraq; erat Batavo planta peruncta mero.
 Cui Pater indulgit Liber, cui munera Pallas,
 Hic pede vel claudus liberiore salit.

EPI. 68.

Androdis & Leo.

DUm domini & solis fugit æstum servus, opacam
 Speluncam torvi forte Leonis adit.

Antra

Antra pedem spinæ Leo cuspide læsus acutæ
 Dum subit; *Androdi* munere sensit opem.
 Aspera sanguineæ quem fors dum damnat arenæ,
 Sentit opem gratâ jam vicè & ille fera.
 Namq; pavor trepidi posita feritate theatri,
 Abstinent medicas contemnerare manus.
 Heu pudet humanos maculari crimine mores,
 Quo constat rabidas sæpe vacare feras.

EPI. 69.

Ad sodalem, de uxore improba & deformi.

Dum quæro toties tuam referret
 Sponsam quæ præpius sodalis icon,
 Priscæ tegmina veritatis inter;
 Illam nil melius Chimæra adumbrat:
 Flammas ore vomit truci æstuentes,
 Et capræ graveolentis umbilicus
 Fundit turpiter usquequaq; odores,
 Et caudam gerit horridam draconis.
 O justam Nemesis! O vices repostas!
 I nunc asse meam æstimato amicam.

EPI. 70.

Ad Sampsonem.

Fortis es & pruris, sciât hoc *Dallias* caveto,
 Invalidus fies hoc modo si scierit.

EPI. 71.

Ignis Amor.

Ignis amor non est, mentiris fama, vel alæ
Jam dudum arsiscent, cæce Cupido, tibi.

EPI. 72.

In Cromwelum, Epitaphium.

Mundi & brutigeni pudor, & stupor improbe regni
Cromwele, & Scygi meta modusq; odii.
Mortuus inferni labes, & dedecus orci,
Vix etenim tibi quem conferet orcus habet.
Esto equidem Judam excipias, sed prodidit arcem
Iste hominem quem non credidit esse Deum.
Saltem unum nuper ceperunt tartara Judam,
Jam capiunt Judas te moriente duos.
Et turix exultant, adventum quippe Megeræ
Nocte satæ sponsus defuit ante tuum.

EPI. 73.

Nobilis indoctus.

Nobilis indoctus, quo te discrimine præstat?
Illi Ser nevit, quod tibi gessit ovis.

EPI. 74.

In puellarum levitatem.

Stulte quid ingrata damnas levitate puellas,
Si levitas vitium, nulla puella bona est.

Usque

Uſq; adeo inſtabiles animi, natura puellas
 Finxit, ut Oceano ſit mage habenda fides.
 Hinc quæ non levis eſt pluſquam iſta puella, ſed eſto,
 Quo levius cunctis gratus uſq; malum.
 Ars eſt crede mihi conſtantia maxima, ſponte
 Vergit ad ingenij pondera quodq; ſui.
 Necte plagis Zephyros, vinculis ſreta ſæva coerce,
 Si potes: his tanto eſt res operoſa fides.
 Adde quod ingentem jactat tua *Julia* dotem,
 Fortunæ genium ſœmina dives habet.
 Pulchra fuit, levitas fallaci frontis honori
 Uſq; comes: formæ eſt æmula ſæpe fides.
 Forma fideſq; brevis, levibuſq; fugacior undis,
 Utraq; ſpumofa nam *Venus* orta mari.
 Arſit at æquali (ſi fas ſit credere) amore,
 Blandus habet pennas, *ſtultæ*, *Cupido* ſuas.
 Define mirari convicia queſtibus addens
 Cur tibi dives, *amans*, pulchra, puella, levis:

EPI. 75.

In Domum Robiſoniamam.

ORta maris ſpuma *Venus* eſt, hinc gloria formæ;
 Condita de *Gereris* ſpuma ego, cede *Venus*.

EPI. 76.

In Medicum, Epitaphium.

VIndice lethiferum dum promit pallida telum
 Mors dextra ridens, hic meus hoſtis ait.
 Edibus excuſſam procerum, me ſæpe coegit
 Invitam immundas incoluiſſe caſas.

In-

Instantem infidiis toties aggressus, ab ægro
 Corpore me succis reppulit iste suis.
 Sic famulum tantum languente à corpore pellens,
 In nos opprobrii tela cruenta jacit.
 Morbum non mortem sanat medicina, sine usu
 Me præsentē artes sentiet ille suas.
 Sic ait impellens nervo crepitante sagittam,
 Invidia mortis gloria magna mori est.

EPI. 77.

Adami vestis.

NUldum prima tegit foliorum vestis Adamum;
 An canis hæc pilus est qui laniavit eum?

EPI. 78.

In Bursam suam.

PROh pudor! in rugas fluxit modo nata seniles,
 Bursa & egestatis conscia muta manet.

EPI. 79.

Dari Vacuum.

IN toto stolidi vacuum quid queritis orbe?
 Argumentum ingens nostra crumena dabit.

EPI. 80.

In homunculum.

NANTA properantis opus (fas credere) toto
 Gollia pollex corpore major erat.

EP I. 81.

Aurum cur Pallidum.

Pallent qui metuunt, metuit sibi (credimus) aurum,
Quippe sibi structas spectat ubiq; plagas.

EP I. 82.

Vitis Arescens.

Simplicis humor aquæ me deficit, ergo lyei
Me quoq; jam laticis copia læta fugit.
Illi digna feram generosi munera Bacchi,
Qui mihi limosæ dona ministrat aquæ.

EP I. 83.

Uxor Formosa.

Det frontem faciemq; tuæ pulchra anglicæ sponsæ,
Gallia det medium, cætera dent Batavi:
Si cupis egregiam præstanti corpore nympham,
Quæ subeat thalami fœdera sacra tui.

EP I. 84.

Sexus Fœmineus.

Fœmineus sexus plerumq; simillimus umbræ est,
Si fugias, sequitur, siquæ sequare, fugit.

EP I. 85.

*In Hominem feris Moribus & de-
formem.*

Dum dubitat natura Hominem brutumne crearet,
Factus es humano corpore, mente pecus.

Si vultum talem quondam Narcissus haberet,
Non amens nictidis interisset aquis.

EPI. 86.

Imperium Viri proprium.

FOemina nulla capax Sceptri, nisi mente virili
Prædita, at obsequii gloria iufficiat.

EPI. 87.

Nimium minimum.

(adempto

ET Nimium & Minimum tibi sunt Anagrammata
Grammate namq; malis est Minimum Nimium

EPI. 88.

Linguarum harmonia.

OMnibus in linguis (mirum & memorabile) sacci
Vox eadem; quia dant mutuo quæq; sibi.

EPI. 89.

In Scribam.

ANseris affixus germani providus alijs,
Quod scribendo parat, sæpe bibendo perit:

EPI. 90.

In Annam.

Dum bibit *Anna*, cavotera murmura mittit ab antro,
Quis sorbere simul flereq; posse neget?

EPI.

EPI. 91.

*Bonus Grammaticus, malus
Maritus.*

DEclinare domum qui vult malus ille maritus,
Grammaticus vero qui nequit, ille malus.
Gallina cantante ubi flet formidine gallus,
Foeminei generis dixeris esse domum.
Foemina si pareat, mas imperat, ut decet, illam
Masculei generis dixeris esse domum.
Grammaticus si vis bonus esse, maritus haberi
Ergo cave, alterutrum vel tibi utrumq; nega.

EPI. 92.

Sannio senex.

Sannio pauper inops, membrisq; effoetus & annis,
Hæc mane, & sero vespere moesta canit.
Incalui Juvenis, divesq; cupidine, amoris
Cani, ruga, fames, sunt medicina mei.

EPI. 93.

In Nullum.

Cum mihi largus opes dederis famamq; perennem,
Jure colo famam, te reuente, tuam.

EPI. 94.

In Brutum & Cassium.

Jam Franciscæ satis, tuq; OTirania proles,
 Jurata in magnos turba profana Deos.
 Consulis invicto miseri jam parcite honori,
 Inarime domitis Bassaq; & Æterna patent.
 • Bummius hanc vacuas animam disperdet in auras,
 Ipse saginati nil nisi ventris onus.
 Apparet creperis animosus uterq; sub armis,
 A lterutri viduam vovit uterq; domum.
 Non timor ullus erat vobis mora, tardus honore hic,
 Ille Gula, hic peperit, parta sed ille vorat.
 Abstinet hic pingui metuens abdomine mergi,
 Et Jonæ in terris fata marina timet.
 Obrutus ille stupet tituli crescentis honore,
 Ne decus in primo nobile flore cadat.
 Cassius hanc dubiam dirimit sine sanguine pugnam:
 Et tandem Bruto Cassius addit opem.

EPI. 95.

Hypocrita amans.

SAcra Jovi simulans quia amore (& funere) Dido
 Infelix, viduo mœsta relicta toro:
 Ipsa. tibi furibunda necem consciscit, amoris
 Polluti impatiens, vulnera fecit amor.
 Quæ te fata manent, viduo quæ sola cubili
 Fraude piam simulas, & vehementer amas?

EPI. 96.

Nobilis ignobilis.

COLchidis hic ovis est qui solo *Nobilis* ortu;
Antiquos tumido pectore jactat avos.
Moribus indoctus, cultu spectabilis aureo,
Colchidis hic ovis est vellere, mente pecus.

EPI. 97.

Ænigma.

Dic mihi quid cantans rilum, certamina mutus
Excitat, urna cui proxima naris erit?

EPI. 98.

Aliud.

Dic mihi qui stricto dat plurima vulnera telo;
Sanguinis ast illi gutta nec una cadit?

Sol. Sartor aut futor.

EPI. 99.

In Romam Novam.

ROMA *Novæ* antiqua pejor, quos fecerat ista
Usq; *Novos* coluit, devorat illa Deos.

EPI. 100.

Ænigma.

Dic quid amet demptâ (mirandum) fœmina vitâ,
Sublataq; animâ, dic mihi quæso quid hoc?

Sol.

Sol.

NEmpe puerperii dum solvitur illa dolore,
Et peperit natum, pocula læta dato.

EPI. 101.

In Georgium Buchananum.

COgnita (cum totum diffusum nomen in orbem)
Vix *Buchanani* urna est quæ capit ossa, nefas!
Heu patriam ingratham! regitur tua gloria parvo
Ceipite, cui tumulus vix satis orbis erat.
Urna late, dum *Musa* patet, nam jure rebelli
Semina nequitiae sanguinolenta dedit.

EPI. 102.

In Claudos.

Vulcanum testor, *Claudos* Venus abnuvit olim,
Jam Veneri *claudis* cur bene conveniat?

Resp.

STella Venus cœlo radiat nova, sit licet errans,
Martis amica olim subdola mœcha fuit.

EPI. 103.

In Bellarminum.

Bella iste arma minasq; jacet *Gollia* tremendus,
Davidis unjus non tamen arte jacet.

EP I. 104.

Filius uxorem verberans.

Filius uxorem mutilans, exclamat, habebis
Qui colis hanc laceram Pluto scelesti domum;

EP I. 105.

Nudus Amor.

UT Venerem Cous nudam depinxit Apelles,
Sic Veneris nudus pingitur usq; puer.
Nudus uterq; coli gaudet, nudatq; colentes,
Trajicit hic dominum, dejicit illa domum.
Dives amans Juvenis per iter plerumq; senectæ
Labitur occidua, mentis & æris inops.

EP I. 106.

Fœmina & Mas.

Fœmina vocalis quæq; est & Consona Mas est,
Infans, at non fit vox ab utroq; tamen.

EP I. 107.

In Aulum & Hugonem.

Mane *Hugo* invenit quod mane amiserat *Aulus*,
Mane ergo surgat qui sapit, aut jaceat.

EPI. 108.

In Uxorem Parvam.

SI cui me *Vellem* vincolo sociare jugali,
 Aut digner tadis *O Hymenae* tuis.
 Ante alias omnes *Uxor* mihi *Parva* placebit,
 Nam cunctis minimum gratius usq; malum.

EPI. 109.

Amor non est Ignis.

FORTIOR *Igni* *Amor* est, quantumvis, namq; amor urit
 Absentem, at *Ignis*, non nisi quicquid adest.

EPI. 110.

Ebrius salax.

QUID *Veneri* insidias tendis furiale lyco
 Postulat an divos una ruina duos?
 Corporis atq; animæ sævus prædator uterq;
 Si nescis, morti est ille vel illa satis.

EPI. 111.

Anigma.

DIC mihi quid careas facie, sed imago vocatur?
 Quid? cui, cum l quitur plurima, lingua deest.

EPI. 112.

Aliud.

QUÆ falsa veros imitatur imagine casus,
 Turbida de placidâ facta quiete quies?

EPI.

EP I. 113.

Sponsa.

Pulchra puella viro se vendit dote, sed hæc merx
 Sat vilis est si sat proba.
 Vilius hoc nihil est quod non nisi munere tollas,
 Mercedeve inductus gravi.
 Sum vulgum luisse ratus, dum nomine sponsæ
 Fœdam cloacam nuncupat.
 Sed vulgum quandoq; & ridentem dicere verum
 Vetare nil jam conspikor.

EP I. 114.

Hypocrita Dives.

Quam cong. sta manent pietatem præmia veram?
 Cum mendax tantas accumulavit opes.
 Nubila frons, gressus furtim suspensus, ab imo
 Pectore nec gemitus comprimit usq; graves.
 Lumen humo fixum, cervix obstipa, palato
 Luctanti & tremulis edita verba sonis.
 Nempe piæ nummæ tantum sunt (credite) fraudes,
 Divitiisq; pio retia tensa dolo:
 Hic Trojanus equus, ficti fraus illa Sinonis,
 Ut pateat Priami regia celsa pio.
 Hospes in ore Deus, sed ficti pectoris exul;
 Quippe auro cælum concolor, ergo placet.
 Quisq; potens pius est, illi pro numine nummus,
 Lydius Hebræo pro Solomone Midas.
 Auro cui pietas, & cultus numinis, auro
 Venalis patria est, & Deus, atq; anima.

Quid genus antiquum & claræ primordia gentis
 De magnâ jactas orta, superbe, domo?
 Nempe avus ille tuus sarcit dum nobilis ædes
 Decidit, è magnâ sic venit ille domo.

Non similem simili semper gaudere videmus,
 Cum sponsâ, sponsus pejor, in arma ruit,

Quæ cineres *Buchanane* tuos regit urna disertos,
 Texisse Andinum creditur illa senem.
 Parva loquor, tecum lethes lethiq; sopori
 Pieridum, patriæ gloria, turba vacat:
 Omne illud majus titulo tumuloq; sepulchrum,
 In quo cum decimâ turba novena jacer.

NE sole aut rigido lædatur frigore corpus,
 Efficit angusta condita mole domus,

Sed frustra queis sensus abest supremaq; passis
Funera, dementes testa lareiq; damus.
Nec miseris profunt tantæ spectacula pompæ,
Liberæ nec requies, carceris optat opes.
Famæ dira fames, famam captare sepulchro?
Dura lapis fama est, fœdaq; calcis opus.

EPI. 119.

De Furto.

Furari est furere at tantum discrimen in hoc est,
Qui furit insanit mente, sed ille manu.
Nam furere audiui Satanam sæpe, nec unquam
Furari, hoc plebis, principis illud opus.

EPI. 120.

De Papa Johanna.

Papa Johanna fuit, meretrixne Johanna Johannis?
Fœmina Papicolæ Papa pudenda gregi.
Olim fœmina Papa, viri nunc, cur? ego dicam;
Præcessit meretrix, scorta sequuntur eam.

EPI. 121.

In Venatum.

Non decet ingentes animos venatus, an hoc est
Principis in timidæ bella parare feras?
Nam docet (O muliebri nefas!) dare corpora sequenti,
Sive quod est pejus, vulgus inerme sequi.

Magnus Alexander mundum devicit, at illum
 Potus, & hunc somnus, quantula, somnè potes?

Cum tua cuncta tibi nequeunt quæcunq; placere,
 Nostra minus miror displicuisse tibi.

Unica cur toti nocuisti formina mundo?
 Causa tibi luxus garrulitasq; fuit.
 Nam lingua & luxus corrumpunt omnia, per quæ
 Fœmina fit Pluto, Tartara terra, duo.

N. G. Acc. D. Ab. Voc.
Tunc hominis natum *Judeis* osculo amice
 Prodis? per casus sic nequam flectitur omnes.

Uxorem eluriens Varro pugnantq; momordit,
 Sæpe etenim mordax esurientis amor. An

An quid forte caro sapiat mulieris amatae?
Anne ferendus amor, non toleranda fames:

EP I. 127.

In Mitchelli facinus.

SI Pentlandiaci fatum haecenus excidit ausi,
Obruit irati quod gravis ira poli.
Saltem praedonum fanatica turba, Prophetis
A Thisbitanis parcere discat apris.
Quae non monstra sibi voluit gens dira licere?
Cum sit & in media Carnificina via.

EP I. 128.

Thomas Wierus.

Quis dubitat myrrham se subjecisse parenti,
Pasiphaeque; capit saeva libido fidem.
Et scelerum finxit quae monstra infanda verustas,
Omnis habet certam fabula prisca fidem.
Oscelus, antiquae superasti crimina famae
Quaeque illi fuerant fabula, vera tibi.
Hoc uno immensam meruisti pignore laudem,
Dum vulgas socii quae siluere tui.

EP I. 129.

In Capellanium quendam.

FORTE Capellanus domina (pro more) Capella
Libata, appositos consecrat ore cibos.

Nuper

Nuper & admissi turbatus imagine facti,
 Confuso in versos protulit ore sonos :
 Peccatis nostris benedic Deus optime. & istis
 O parce immensâ pro bonitate cibis.
 Maeste piæ Veneris Jockstobi stulte sacerdos !
 Non temere est, vas quod, fundere suevit, habet.

EP I. 130.

Presbyter Scoticus.

REx perit exitio justusq; piusq; nefando,
 Prorex infami de cruce pendet onus.
 Musarum exilium, coeli ira, Erebiq; trophæa,
 Horrida bella domi, furta, rapina foris.
 Lingua levis, fastus, pietas simulata, cruentus
 Ardor opum, luxus lis, furor, ira, doli.
 Majestas jurata Dei, delusa scelesto
 Fœdere, & insontum vulnera, vincla, cruces.
 Presbyteri monumenta notaq; his vendicat unis
 Astra, O Presbyterum terq; Quaterq; pium !

Liber Sextus.

Amplissimo Nobilissimo

D. JACOBO PERTHÆ Comiti,

Omnibus vera virtutis insignibus pradito.

Heroum exemplar, sæcli decus, unica morum
 Norma, stupor terre, deliciaeq; poli,

Qui

Qui cælo dulci conjungis fœdere terras.
 Atq; Numæ Græsum consecrare doces.
 Te ditant quæcumq; aliis Drummonde vovemus,
 Nobilitas, virtus, gratia, candor, opes.
 Vir cognate polo, vitio quem celsior, omni
 Exemit fati turbine, mentis apex.
 Exemplo invidiose novo! nam postea per te
 Nobilibus probitas desinet esse probum:
 Hæc tamen ignoti vota accipe munus amici,
 Prob dolor! baud tanto pignora digna sinu

Liber Sextus.

Sive Gnomarum & Votorum Libellus.

EPI. I.

Prefatio.

Cum tibi me pietas voveo pulcherrima totum,
 Omni mancipium compede solve tuum.
 Nec sine ut alternos referat (velut ante) triumphos,
 Hinc de me virtus nobilis, inde scelus.
 Sed stabili me pone gradu, ne in pectoris arce,
 Visse dolusve tuum collabefaceret opus.
 Transfuga si repetar Domino, pro more, priori;
 Conaru perdat deficiente operam.
 Si trahat in casses, si capto vincula collo
 Injiciat, collo deripe vincla meo,
 Sentiat atq; suas dæmon captivus habenas,
 Iste etenim victus non nisi victus erit.

EPI.

EPI. 2.

Memento Mori.

Vive memor mortis, mortis memor impia vitat,
Dulce tibi dabitur vivere, dulce mori.

EPI. 3.

Item.

SI Cœlo aspiras, fac memor esto futuri,
Omnia qui meminit mortis, iniqua fugit.

EPI. 4.

Hebdomas vite.

Qualis præteriti fuerat brevis Hebdomas ævi,
Æternæ sabbatum tale quietis erit.

EPI. 5.

Cursus temporis.

Felix quàm rapido volvantur tempora fluxu
Qui notat, atque modum quo redimenda studet.

EPI. 6.

Conscientia bona.

PAx animi merces pietatis maxima, in orbe
Cui datur, æterni pignus amoris erit.

Q
-
S
-
Q
-
V
-
C
-
D

EP I. 7:

Planctus Pius.

Quid reus æternæ mortis non crimina plangam?
Hora suprema mihi proxima forsitan erit.

EP I. 8:

Cave spectat Deus.

Si Deus obtutu præcordia perspicit uno,
Et tanto poteris nil sine teste, cave.

EP I. 9.

Sponte miser.

Quis miser & felix, & inops & dives? avarus;
Quis sibi carnificem præstat & oporat? amans.

EP I. 10.

Labor Merces.

Vita laboris opus, sequitur post funera merces,
Talis erit merces, quale laboris onus.

EP I. 11.

Adulatio.

Osculo adulantis melius tibi vultus amici,
Dum nocet hic, relevat; dum levat iste, necat.

EP I. 12.

Vetus amicitia.

Dulcis amicitia est semper contraria vasi,
Præstat ubiq; novum hoc, illa vetus melior.

EPI. 13.

Fallere tempus.

Quid tacito tempus fugiens pede fallere quæris?
Dum fugit illudet, nec tibi verba dabit.

EPI. 14.

Voluptas.

Mel spe, sed fel re, mundana est quæq; voluptas:
Gaudia sed re, spe, deliciosa poli.
Cor præit, at sequitur pus, omnia corporis hujus
Gaudia, quæ fiunt pure peresa finus.

EPI. 15.

Invidus.

Saucia livor edax lacerat cui pectora curis,
Gaudia (non nobis) invidet ipse sibi.

EPI. 16.

Mane surgendum.

Loque torum primo famam qui quæris Eoo,
Nam calamo lis est maxima cum thalamo.

EPI. 17.

Dives Divus.

Numen cura prior tibi sit, sed proxima nummus,
Sic simul & Divus, sic quoq; Dives eris.

EP I. 18.

In virtutem.

IN medio virtus vitiorum hinc inde locatur,
Unica quam vitium multiplicando premit.

EP I. 19.

Caro Cinis.

ESt caro quæq; cinis, sic nempe resolvitur, & sic
Esse nivem nigram dixit Anaxagoras.

EP I. 20.

Clepsydra.

PORTIO quanta tibi *Clepsydra* videmus arenæ,
Me mihi sed vitæ portio quanta, latet.

EP I. 21.

Temporis levitas brevitæ.

LUBRICA cum tacito volvuntur tempora lapsu,
Furtivumq; ferat mors inopina gradum :
Dic animæ *Niniane* tuæ dum corripis artus
E stratis, lux hæc ultima forsæn erit.
Sic vitæ ex somno vinculisq; soluta redibis,
Ad dominum superi jus subitura fori.

EP I. 22.

In Ebriosum.

SEDULE naturæ solersq; imitator, inane
Tristibus exercens quicquid ubiq; odiis.

Tosta Ceres potu submersa, & spongia vivens,
 Lenius res est luxuriosa liquor.
 Dolia cui Deus, & larga est amor amphora, sed quæ
 Quantum plena placet tam vacuata jacet.
 Heu pecus infelix? tibi quod præstantior amplo
 Vini gutta, cado mentis ubiq; fuit.
 Nec parcis parvæ quanquam ah rugosa, crumenz,
 Ucditet vultum florida gemma tuum.
 Non opus Eo luxum irritante monili,
 Cui *semel* uvis tinxerit ora puer.
 Nolo sitim Bacchi stygiâ sedare paludes,
 Aut emere æternâ pocula pauca siti.

EPI. 23.

In uxorem Lothi.

AH genus inconstans, nec fidum fœmina nomen!
 Quid misera aspectu mobiliore peris?
 Non monumento opus est ullo tibi, tu tibi bustum,
 Et rogas, atq; animæ corpus inane suæ.
 Flammæ frusta pluviâ crepta ruinæ,
 Æternum (semel ah respiciendo!) peris.
 Morte repentina atq; novâ, mirabile dictu,
 Ipsa tibi tumulus nec tumulata manes.
 Ne mihi tu frustra fias sal atq; columna,
 Fulciat hæc, mores condiat ille meos.
 Ut nunquam immundo scelerum sit putrida tabo,
 Eſſo ſalus animæ, ſal tuus ille mor.
 Egrediſſus Sodomis ſum fruſtra ardentibus unquam,
 Si non virtutis continetur opus.

EPI. 24.

Ut fias sanctus.

Utile quod, vel dulce tibi, quando ultimus errat
Spiritus ora super respice; sanctus eris.

EPI. 25.

Voluptas venerea.

Fœda nimis veneris furiosa brevisq; voluptas,
Scilicet à spumâ est æquoris orta Venus.
At nihil est tumidis insanius æquoris undis,
Nil brevius spumâ est, fœdus atq; nihil.

EPI. 26.

In Ahasuerum.

Dignus qui multis regionibus imperet unus,
Uxoris dominus qui nequit esse suæ.

EPI. 27.

Uxor docta.

Prima scientificæ quæ ostenderat arboris usum;
Uxor cur non sit doctior usq; viro?
Ingens sæpe oculos lux damnat nocte perentii,
Sic qui scire nimis vult prope cuncta latent.

EPI. 28.

In Avaros.

Quid mortalis opes fugitivas congeris? aureis
Quid pedicis lassas mox abire pedes?

Fixa solo nescit volucris se credere cælo,
 Pondere terreno mens quoq; pressa jacet.
 Quid libertatem servilia vendis ob æra?
 Proq; aliis operum cœdia tanta subis?
 Sic fodit Affur opes, auri argentiq; metalla,
 Pallidus, ut dominum divitem inauret inops,
 Sæpe tibi immundis manant sudoribus artus,
 Otia queis aliis desidiosa pares.
 Non sibi hydaspeam ruspas per olentia gemmam
 Stercora, Memnoniæ nuntia lucis avis,
 Sollicitis torquent aliena negotia curis,
 Carnificemq; tuo pectore stultus alis.
 Me miseret miseri se non miserantis avari,
 Æis (non usus) cura molesta coquit.
 Ore venenato dipsas sitibunda momordit,
 Proh dolor una levat funeris hora sitim.

EPI. 29.

Castitas.

Vltima casta Deo mens est gratissima, stultum est
 Ut placeas dominæ, displicuisse Deo.

EPI. 30.

In Danilem in specu leonum.

Proiecti in foveam turba stipante leonum,
 Vox penetrat media de styge missa poluin.
 Exoratq; Deum, cohibet qui numine rictus
 Terribiles; rabiem dedidicere feræ.
 Desiit esse minax, moreq; induta modestos
 Miratur vultum bellua corva novum.

Sunt rabidi faciles, cœlo aspirante, leones,
Inter & immanes fit specus aula feras.

EP I. 31.

Lupanar.

TEndit ad immundum si quis vel mente lupanar,
Dæmonis in casses incidit atque dolos.

EP I. 32.

Minister verbi es, hoc age.

Hoc age qui superi referas mysteria cœli,
Sic fugies stygios tuq; tuiq; rogos.
Namq; animam (mundo cœlum dum miscet Judas)
Perdidit, & dominum prodidit ære suum.

EP I. 33.

Ducere uxorem non dotem.

NE ducas dotem, vel Plauto iudice, sponsa
Quæ bene morata est, sat quoq; dotis habet.

EP I. 34.

Bona Mala.

Sunt mala nulla bona, & nihil est sine numine, quare
Ut quædam mala sint credimus esse bonum.

EP I. 35.

Divitibus nulla convivia esse.

Nulla tibi luxur patitur convivia Dives,
Mense fluit dapibus semper opima tuis.

Ut

Ut terras pelagumq; cibos atq; aera poscas,
 Pauca fami possunt, nil satis esse gulæ.
 Terra parens escas inopi mihi donat inemptas,
 Ambitiosa tua est, & pretiosa fames.
 Pauperibus victus faciles, convivis; raro
 Divitibus satura est mensaq; mensq; simul.

EPI. 36.

Noli altum sapere.

Tu sapere alta nimis Noli, nam rusticus astra
 Dum numerat stolidus decidit in foveam.

EPI. 37

Pande Deo.

Tu cor pande, Deum si vis tibi pandere cælum,
 Lux est, nec capiunt lumina clausa diem.

EPI. 38.

Sera lingua.

Hoc sapientis opus linguam committere cordi,
 Cor sera sit linguæ si sapiis ergo tuæ.
 At stulti proprium est vanæ cor credere linguæ,
 Verba etenim fundens plurima, pauca sapit.

EPI. 39.

Peccati gaudium.

Si quid agas rectè labor effugit, atq; voluptas
 Permanet, æternos non subitura rogos.

Si scelus admittas, quantumvis gaudia spondet,
Dum sceleris percunt gaudia, poena manet.

EPI. 40.

Mimi obscana jocantes.

Sæva lues animi levis est peccando joculari,
Utq; homini placeas, displicuisse Deo.

EPI. 41.

Pastores Ecclesie.

Quis datur, à prædis animarum avertere fauces
Tartareas, nimium gens adamata Deo !

EPI. 42.

Mors alacris.

Sperne Deo reddas vitam cum sorte reposcit,
Fœmineus metus est ne moriari, mori.

EPI. 43.

In Lazarum.

Vix tibi quâ gelido defendas frigore corpus
Vestis, at ætheriis ignibus ardet amor.
Non tibi fastoso circumflua copia luxu,
Pauper es, at tenues luxuriantur opes.
Pauper, ad invidiam gazâ meliore beatus,
Fœnere cœlesti Lazare Dives eras.
Prodiga non dubio splendet tibi mensa paratu,
Ast petis exiguos ore tremante cibos.
Ulcera viroso viciuntur putrida tabo,
Incolumi vigeat dum tibi mente Salus.

Immensas colat alter opes, si Christus amicus
 Sit mihi, pauperiem *Lazare* malo tuam.
 Omnia divino Christi pentantur amore,
 Christus amicus, opes, & cibus atq; salus.

EPI. 44.

Hoc age.

HOc Age quicquid agis, confundit, perficit, ornat,
 Implicitus multis, plurima, pauca, nihil.

EPI. 45.

Gloria.

GLoria fragilior vitro est, fluctuq; marino
 Mobilior, levior flatibus, *Eure*, tuis.
 Unda gelu marmor solidum compacta videtur,
 At radiis *Phœbe* est mox resoluta tuis.
 Cui super blandita, hunc plebs circumtonat armis,
 Sors mea sit cœli gloria certa Deus.

EPI. 46.

Libido.

Rerum flamma vorax, animiq; artusq; *Libido* est,
 Testis es immundus facta *Gomorrha* cinis.

EPI. 47.

Otiosus.

OTia securus peragit qui lenta futuri,
 Obruit hunc subitis fors levis usq; malis.

EPI. 48.

Omnia sunt mortis.

OMnia sunt mortis tatum dominatur in oris
Omnibus, aut cineri gloria certa venit.

EPI. 49.

Veneris impia & impura detestatio.

Quid lasciva mihi tecum Cytherea? furoris
Curarum, belli, nequitiaq; parens.
Tu tibi quære alium furjato pectore amicum,
Præda tuus quando factus Adonis apro.
Prætulit insanus Phryx arbiter, inde ruinam
Æternam patriæ mox parit ille suæ.
Præmia sunt peritura brevi tua, fœda voluptas
Æternusq; dolor, fulmina, flamma, fitis.
Ergo sui immundo graveolentia mulctra Priapi
Linquo, cani rabiem, dæmonibusq; stygem.
Accipe sacra tibi sate virgine pectora nostra,
Christe oculos, linguam, brachia, labra, manus.

EPI. 50

Mundus.

Non hic me sanctum, non postea munde beatum,
Reddere sed prorsus lædere utrumq; potes.

EPI. 51.

Mundi lucrum, anima damnum.

SI perdas animam mundum lucrando vel amplum,
Respice si sapias hic ubi quæstus erit.

EPI.

EPI. 52.

Mundi contemptus.

Heu quam difficile est fluxum contemnere mundum,
Atq; animo æternas volvere semper opes?

EPI. 53.

Dives & Lazarus.

Dives erat stygium quondam ablegatus in orcum,
Æthera dum scandis, Lazare, munde vale.

EPI. 54.

Conscientia mala.

Durius atque nihil gravius, nec acerbius urget
Conscia cum voxas mens tremit ipsa suas.

EPI. 55.

Cælum.

Cum facie ad faciem, numen sine nube videtur,
Hoc Cælum est, hoc est gloria, lumen, opes.

EPI. 56.

Sermo sapientis.

Non loquitur sapiens nisi quando silentia lædunt,
Atq; flet nunquam cum bona verba juvant.

EPI. 57.

Mortalitatis memoria.

Qui se mortalem ineminis, se consecrat astris,
Atque animo fluxas despicit orbis opes.

EPI. 58.

Mos,

Asfuesce à teneris virtuti: nemo repente
Fit bonus, at mores mos facit, auget, alit;

EPI. 59.

In avaros,

Siste manum mentemq; parum, quem tantus habendi
Urit amor, tanti est cura metusq; tibi;
Divitiis vitiisq; simul tua sæva libido
Pandere inexplotos cogitur usq; sinus.
Grescit opum scelerisq; una furiosa cupido.
Alterutri meritas præbet utrumq; vicia.
Hinc minus est mentis, quo plus tibi census abundat,
Irus vivis egens ut moriari Midas.
Arca flagellat opes, & opes te, stulte flagellant,
Atque animo requiem nocte dieq; negant.
Heu miser æternis merito dammande tenebris!
Condita cui in terris nil nisi terra placet.

EPI. 60.

Aliud.

Forsan avaritiam pietatis nomine laudem,
Huic etenim soli nil satis esse potest.

EPI. 61.

Fides,

Quiscunque credit edito contingit, spectat *Jesum*;
Pauperis una fides, os, manus, atq; oculus.

EPI.

[EPI. 62.]

Sacramenta.

Sacramenta sacra pōscunt ſolemnia mentem,
Da ſacram mentem ut das Sacramenta Deus.

EPI. 63.

Sacramentorum uſus.

Sacramenta ſacrā celebrans ſolemnia mente,
Pæniteat, credat, probra remittat, amet.

EPI. 64.

Sero ſed ſerio.

AH ſapere incipio ſero Deus optime, ſed tu,
Auſpice te tandem ſedulo ſapere.

EPI. 65.

Mane.

Si cupias ut ſit mens ſancta in corpore ſano,
Corporis atq; animæ mane petenda ſalus.

EPI. 66.

Cura & metus Piorum.

Cura pios tantum ſuſcepti muneris angit,
Peccatiq; agitatur ſolus ubiq; metus.

Davidis invictum peccatus non terruit hoſtis,

Terruit irato culpa luenda Deo.

Ipſe nihil timeam niſi tanti numinis iram,

Nil curem, præter poſſe placere Deo.

EPI.

EP I. 67.

Impii vita.

ARboris, & pecudis, vel dæmonis, impius ævum
Exigit atq; infans & puer atq; senex.

EP I. 68.

Vivere Christo.

SI des venturam tibi Christe impendere vitam,
Hoc veniæ pignus prætereuntis erit.
Si des venturam tibi Christe impendere vitam,
Certus ero, pro me te subiisse necem:

EP I. 69.

Contra Venerem spurcam.

SPURCA Venus valeas, tuq; O lascive cupido,
Solutus eras nostri prima favilla mali.
Laxabas primum pudibunda per otia curas,
Et puer hospitio blandule dignus eras.
Lusus erat salibus risum movisse facietis,
Et decuit festos spargere ubiq; jocos.
Nulla tibi adducto cernebam cornua nervo,
Nullas fronte minas, tela nec ulla tibi.
Nec bene cautus eram mihi cum nil tale volenti,
Fœmineus blando manat ab ore sonus.
Quod simul ac dixi, subito mentemq; animumq;
Vertis, & in mores cogis abire tuos.
Tum laqueo innectis mentemq; manumq; tenaci,
Quoq; magis pugno, hoc implicor usq; magis.
Hinc miserranda lues imos subrepsit in artus,
Et rabidi immunis pars mihi nulla mali.

Dum-

Dumq; valere opto, fluidæ contagio pestis
 Usque Machaoniam respuit aucta manum.
 Tum Circe obscenâ porrexerit pocula dextra:
 Improba pocula quæ me rapuere mihi.
 Tabida tunc subeunt misera fastidia vitæ,
 Traxit & ingrata stamina parca mora.
 Torqueor infamo miser infandog; furore,
 Utque valere optem, nolo valere tamen.
 Vincula ferre libens capio quæ ferte recuso,
 Ipse triumphantis sæpe triumphus eram.
 Ah dolus, ah dulcis spe, re sed amara voluptas
 Mella venenatis dulcia mixta cadis.
 Hinc cœli mihi nullus amor, mihi cura salutis
 Pulsa, meo Christus pectore pulsus erat.
 Sæpe etiam ingrata cœlestia credita menti,
 Exciderant animo gaudia cuncta meo.
 Ah furor infelix, mentis miseranda rapina!
 Quot mala? Quot mortes? fataq; flenda tuli?
 Incepit risu, curis adolevit amaris,
 Jam necat: ò animæ damna pudenda meæ!
 Ad te confugio Christe, & tua numina posco,
 Imperio parent orcus & astra tuo.
 Ergo salus mundi, præsens mortalibus ægris
 Auxilium, & medicæ sole repertor opis:
 Tolle animo obscenos ò virgine nate furores,
 Et mihi cœlestis leniter afflet amor.
 Solus hic extinguet vesana incendia mentis,
 Sola poli castas ventilat aura faces.
 Da mihi scædatos mundi contemnere amores,
 Ut placeat puræ nil nisi mentis opus.
 Sic modo qui humanâ fueram sub imagine porcus,
 Angelus in terris, scæda perosus, agam.

EP I. 70.

Επιμύσει.

Vicimus & domitum pedibus calcamus amorem,
Hoc spoliū, Christe est, io triumphe! tuum.

EP I. 71.

Judas & Paulus.

R Espice principium non vitæ terminum Judas,
At finem potius respice Paulus ait.

EP I. 72.

Patientia.

Si leve quod nocet est, levior patientia fiet;
Si grave, ferre decet, gloria non levis est.

EP I. 73.

Mediocre.

Tu tumide nimium ne quem contempseris unquam,
Nam sua vel tenui cernitur umbra pilo.
Contra cunctorum *Mediocre* est regula morum,
Nec nimium timide, nec nimium tumide.

EP I. 74.

Conscientia bona.

Quam jucunda bene est actæ mens Conscia vitæ?
Quiq; alios lateas, tu tibi testis eris.

EP I. 75.

Conscientia mala.

Conscia mens merita genus est miserabile poenæ,
Namq; pati panam est quam meruisse minus.

Mille per ærumnas vis tandem pace potiri,
Disce ut sis patiens, qui cupis esse potens.

Arcæ est plena bonis, sed mens tibi forsan inanis,
Corporis in mediis mans mala sæpe bonis.

Heu sceleris funesta lues! cui sola medentur
Pharmaca, de nati sanguine facta Dei.

Si cælum patria est, quid hebes non lacrymo acer-
Exilium, & si non corpore, mente migrem? (Cum
Cur ibi non condam? quando illinc ventus & imber
Exulat, & nunquam diripiuntur opes.
Heu quantum mutas potuit puduisse favillas?
In nostro hoc si quis cœspite scribat epos.
Prætulit hic patriæ radiis cœlestibus atrum
Hospitum, & cœlo prætulit iste solum.
Si cælum patria est nunquam hinc migrare recusem,
Si domus est, gratus cur mihi carcer erit.

*Hymnus Acrosticus in Christum, quem pu-
er effudi, ex cujus Primis & ultimis
litteris conficiuntur hæ voces.*

Iesus Christus Dominus meus
Unctus Salvator & Deus meus.

I llerigit (verbo quæ fecerat) omnia nunc *U*;
E t dat cuncta, minus non habet ipse tamen *N*.
S edes qui liquit patrias, & gaudia, donec *C*
V iseret humanum quod genus usque videat *T*.
S alve humana salus, lignum medicabile, tactum *V*
C ujus, habet dulces amaris amarus aqua *S*.
H ic meus unus amor, mea pax est, & mea turris *S*.
R ex meus, & dominus, spes mea, cura mea *A*.
I llus hoc pectus flagrabit amore, meum me *L*
S emper erit, peragam iussa verenda meum *V*.
T otus amore ardens, sequar hunc per saxa, per antra *A*,
V el flammam, aut si quid dirius orbis habet *T*.
S anguine conspersus licet (hoc duce) nulla timebo *O*
D amna, cruces, enses, & nihil ipse cruo *R*.
O mnia postponam, ac certe nihil omnia præ *E*.
M unde vale, me nunc altera cura teneat *T*.
I n te cuncta habeo, satis est, nimium satis, istud *D*
N umen nosse tuum da mihi, da dominum *E*.
U t tibi sim sanctus, maledictæ & ab arboris es *U*
S alver, duc gressus, dum mihi vita meo *S*.
M irandâ & quando lustrabis lampade mundum *M*
E t rapidâ incendes quicquid ubique, fac *E*:
U t me vitali donasti hic luminis usque *V*;
S ic O tunc, O tunc sis mihi certa salus *S*.

Quaenquam hæc rudi & puero (ut me tacente ipsa
 satis loquuntur) excidere, tamen ut etiam se-
 nes crepundiis suis delectari videmus; sic nobis ista
 hæc, pace tua bone lector, apponere visum est, cum
 multis aliis ejusdem farinae quibus veniam pro laude
 petimus.

EPI. 80.

De jactura temporis querela.

Quis novus horarum pernicious impetus alis &
 Meta instat vitæ, jam puto, jamq; meæ.
 Nullum restat iter, permulta negotia restant,
 Cum nihil est vitæ, plus dolet esse vitæ.
 Vix sumus & morimur, premiturq; ab origine finis,
 Quam prope longævo est alvus & urna seni?
 At brevis ille dies atq; irrevocabilis hora,
 Effluit incauto dum scelus omne patro.
 Desidis ignavæq; inter blanda otia vitæ,
 Atq; inter scelerum vulnera, vincla otheo.
 Prima mihi amenti lanugo perivit amanti,
 Pondera sollicitant nunc patris atq; viri.
 Me miserum! quid me tantum præsentia tangunt?
 Nec scio venturis consuluisse malis.
 Aut æterna Salus extincto, aut pœna perennis,
 Parce pater misero, mox incunda mihi est.
 Major morte meâ (fareor) mea culpa, minorem
 At meritis nati scis Deus esse tui.
 Ille salutiferam mercatus sanguine pacem,
 Hoc polluta mihi pectora fonte lavet.

EP I. 81.

Preces longa & sonora.

Longa, sonora precum si tantum forma probetur,
Grata Baalici vox erit una gregis.

EP I. 82.

Non peccare.

In vita inq; viâ nunquam peccare regenda
Præceptum est, merces hoc erit in patria.

EP I. 83.

Pecunia larga.

Tormento majore pecunia larga tenetur,
Quam quisquam quavis sedulitate paret.

EP I. 84.

Pictor Christianus.

Quem juvat æterni signari nomine Christi,
Atq; ducis tanti signa tremenda sequi.
Virtutum pulchris variabis testâ figuris
Intima, tincturæ quæ tibi adinstar erunt.
Ipse tui effigiem cordis complexus in aula
Pectoris, usq; novis floribus adde novos.
Exemplarq; tui Christi inspicere & incipe adumbrans;
Namq; ultra æternum plus datur usq; tibi.

EP I. 85.

Papa infallibilis.

Sacra mihi nunquam potuit Scriptura nocere,
Hujus ego clavem servo seroq; sera,

Sitq; lucerna licet Romano accenditur igni,
 Et Papæ loquitur non nisi ab ore Deus.
 Nec patres potuere suo nocuisse parenti,
 Hi mihi sunt sterilis pignora sancta tori.
 Nec male-secundum semper premo Papa cubile,
 Visere cognatam fas aliquando Paphon.
 Non mihi concilium quantovis honore coactum,
 Turba etenim sine me scopa soluta Patrum.
 Si nunquam falli tribuat mihi credula turba,
 Mundo Christus ero (proh scelus!) atq; Deus.

EPI. 86.

Biblia.

Libri alii mentem possunt perstringere, pascunt
Biblia sola animum lumine, læticia.
 Sola animam in melius mutant, & sola medentur,
 Mœstam sola levant, sœcra adhibentq; vagæ.

EPI. 87.

De Authoritate Scripturae apud papistas.

Heu ubi prisca fides? pius est qui Biblia cernit,
 Et ni Papa volet, nil ait ipse Deus.

EPI. 88.

Pietas.

Una mori nescit Pietas, facit una beatos,
 Et post fata suis regna beata parat.

EPI. 89.

Neceſſitas.

PArce pater, cogit durusq; exlexq; tyrannus,
Cuius nemo unquam pellere tela poteſt.

EPI. 90.

In Furis-consultum, divitem avarum.

TAlpa quid immenſos terræ tibi condis acervos?
Fur tibi, qui quod habes dum cumulatur, eges.
Ipſe tibi miſer & cunctis miſerabilis; Odit
Qui ſe nemo magis, dum ſimulatur amor.
Quid leges ſine lege crepas, cum vixeris exlex?
Aſpera pro ſacro jurgia jure colens.
Cumq; vix nummis male convenit, improbe vendis
Auro animam, ſocium, ſidera, jura, fidem.
Pallida torquet opum ſemper ſitis, urget & urit,
Pacis O vos inopes & pietatis opes!
Præmia quæ fidei venalis ſordida, fraudis
Clara vel occultæ ſunt monumenta tuæ.
Surge iolo miſerande, quid intabefcis hiando?
Ah tanquam putris gloria gleba foret.
Quiſquis inexpleto nummorum ſervit amori,
Infuſus terris deſinit aſtra ſequi.
Copia egeſtatem fundit, ſic Belides undas
Auſæ immane nefas (turba cruenta) gerunt.
Nec mora longa, ævo cedens, mutabis avaro
Urnâ arctâ lati jugera culta ſoli.
Sollicitè aggeſtos hæres diſperget acervos,
Sicq; dabunt alios poſt tua ſara neci.
Cum miniſtrum natura petat, ſat dives hiantem
Et ravidam quiſquis temnis avaritiam.

Quiſ-

Quisquis in expleto nummorum servit amor,
Infusus terris definit astra sequi.

EPI. 91.

Summa Religionis.

EVasit summæ fidei ad fastigia, cui mens
Et pacata sibi est, atq; subacta Deo.

EPI. 92.

Quicquid habemus Dei est.

Magne Deus mea cuncta tua & tibi consecro quæq;
Augc, aufer, propriis utere sponte bonis.

EPI. 93.

Christus moriens.

IN cruce Christe manum moriens expandis utramq;
Judeos vocat hæc, gentibus illa patet.

EPI. 94.

Anima avari.

TUrpis in eclipsi posita est mens semper avari,
Justitiæ, terræ nam legit umbra, jubar.

EPI. 95.

Incertarum opum cura certa.

Cura verans placidæ mentem indulgere quieti
Certa est, incertæ accumulantis opes.

EPI. 100.

Lingua Libera.

Frena dato linguæ levibuiq; repagula labris,
Captivos multos libera lingua facit.

EPI. 101.

Mundanus Hirundo est.

UT Progne altisona sævi secunda mariti,
Perstringit nostros garrula voce lares :
Cuncta sono & stridore replens, pia forte loquaci
Dum soboli, cunas parvaq; tecta parat.
Usq; lutum paleasq; legens vel pabula pullis,
Dum cælum alatos carpere posse vider.
Sic agitant miseræ mortales sæcula vitæ,
Heu mundi memores immemoresq; poli.

EPI. 102.

Osculum Judæ.

Oscula cum fallax domino libavit Judas,
Annon serpentis juncta columba fuit ?

EPI. 103.

Veneris Amicus.

Quis nisi mentis inops cœlo præferret Adonim ?
Hoc Venus, hoc Veneris semper amicus agit.

EPI. 104.

Divitiæ.

Dilige divitias, sed quas non morte relinques,
Quas serves ubi non posse perire datum.

Hinc

Hinc tibi surgat honos, ubi nemo indignus honore,
 Atque ubi adepta, semel, nunquam & adempta salus.
 Quid tibi dives opum vanarum gloria tanti est?
 Spem cuius rapiet furve latrove tibi.

EPI. 105.

Gloria.

Judiciis constat multorum gloria, res est
 Ardua; pulchra magis quo magis spreta venit.

EPI. 106.

Aliud.

Gloria virtutis sed semper clarior umbra,
 Et comes invitis sponte fit usque magis.

EPI. 107.

Dolor, Gaudium.

IN cœlo nullus dolor est, nec Gaudia in Orco,
 Cessante Objecto cessat & actus ibi.

EPI. 108.

Labor, tempus.

NON labor is durus, non longa videbitur hora,
 Aeternus cœli quam comitatur honos.

EPI. 109.

Omnia habens.

OMnia verè habet is, quicumq; habet omnia habens
 Qui caret hoc quid habet cætera siquis habet

(tem,

EPI.

EPI. IIO.

In sanctæ Magdalenæ plorantis effigiem.

CONDONATA tibi quid crimina *Magdala* plangis?
 Quod plangas vitæ crimina nulla tux.
 Ipsa equidem pictos nequeo suspendere fletus,
 Dum facies veris vestra rigetur aquis:

EPI. III.

In Iosephum patriarcham.

ILLE ego qui varii exemplum memorabile fati,
 Expertus dubias sortis utrinque vices.
 Dum nocuit placuisse patri, fastidia fratrum
 Dum patior, patriis finibus exul agor.
 Lascivæ captivus heræ nudusq; relinquor,
 Pallia dum casti signa pudoris habet.
 Me beat improbitas, celebrant me carceris umbræ;
 Emicat è tenebris clarus honoris apex.
 Sceptrâ colunt modo quam fratres coluisse negarunt,
 Omnia qui vendo, venditus ipse fui.
 Qui modo servus eram, nunc scando palatia liber,
 Et modo constrictum compede, torquis obit.
 Formineæ imperium mendax petulantia linguæ,
 Carcer opes, solum dura catena dedit.
 Mille per ærumnas vis tandem pace potiri,
 Disce ut sis patiens qui cupis esse potens.

EPI. III2.

Conscientia.

INTERNO probus es, si iudice cætera temno;
 Omnia cum fugias, hic tibi semper adest.

EPI.

EPI. 113.

Ad Hypocritam.

SI te teste bonum est tantum bonus esse videri,
 Quanto erit hoc melius verius esse bonus.
 Si te teste malum est, tantum malus esse videri,
 Ah quanto pejus verius esse malus?
 Sis quod te simulas, vel ficti define fuci,
 Namq; cui iudicium mox dabit ipse Deus.

EPI. 114.

Christus Natus.

VAgiat altitonans, immensus parvulus, infans
 Sit verbum, res est turgida prodigiis.

EPI. 115.

Preces.

FOntis inexhausti fuitula, scalæ ætheris alti,
 Curarum atq; metus certa medela, preces.

EPI. 116.

Ad Iesum.

AH mundi immundi sero tædetq; pigerque,
 Me puro immundum sanguine, Christe, lava,
 Tanta implent miseros dulcedine vulnera Christi,
 Hoc qui fonte bibit, cætera cuncta fugit.

EPI. 117.

Ad Iesum.

MEnida qui nostris facis atq; coronida libri,
 Sis Iesu vitæ meta suprema meæ.

EPI. 118.

Ad Lectorem.

Lectori placuisse omni fiducia demens,
Ingenium ingenio diffidet, & genius.
Displicuisse omni nec fors est dæmonis, Ergo
Fortassis culpas tu celebranda aliis.

Liber Septimus.

D. Georgio M'kinnizio Equiti Aurato, Ad-
vocato Regio, Furis Peritissimo, de
Valle Rosarum Domino, amico
Ibesea fide devincto.

Spemque metumque inter, dubie sententia mase,
Haeserat, atque diu spes prope victa metu est:
Tentaretne tua praconia celsa Camena?
Grandisonam caneret villa avena tubam?
An mage depressas remus mihi raderet oras?
Non aptans tenui grandia vela rati.
Quid non audet amor? sententia vicit amoris,
Ut celebret lauros nostra myrica tuas.
Vidimus in prima mentis lanugine canos,
Hi genus, dum vix pluxerat illa genas.
Scilicet hinc patrie monumenta insignia linguae,
Argumenta equi, pondera, opesque foris.
Vindice te non lesa fides terrore potentum,
Nec lex mendicæ servit avaritiæ.

Nunc

Nunc non solliciti morimur, fortuna nepotum
 Quaeq; patrocínio tuta relicta tuo est.
 Nam causas ratione regis, plaudente senatu
 Purpureo; haec ranci pulchra trophaea fori.
 Nempe triumphales agitat facundia currus,
 Projicis ut linguae libera tela tuae.
 Abdita nulla tibi sinuosa volumina juvis;
 Nec Themis est laudis meta suprema tuae.
 Tacta ebelys quoties patrio tibi carmine, habetis
 Alter hyperboria praeses Apollo plage.
 Irradiat totum praecleara industria regnum,
 Et tibi quaeq; suum debes origo decus.
 Eruis e tenebris nostra primordia gentis;
 Lapsa sub antiquis secla reductis avis.
 Frustra ergo rigidi querimur dispendia fati,
 Dum per te extinctis reddita vita rogis.
 Accipe sed tenui contexta poemata filo,
 Saepè ipsi grata est victima parva Deo.
 Sic ventura tuos tollant super astra labores
 Secula, nec laudes deterat ulla dies.

Liber Septimus.

I. Ad Lectorem.

PARce tuo lector (si quis modò?) candidè naso,
 Aequa peto, dentes non habet iste liber.
 Tu mordere cave, latratus non moror ullos;
 Si liber hic dentes non habet, author habet.

---

2. In Alexandrum Magnum.

AEqua & iniqua fuit tibi fors levis, omnia namq;
 Dum non parca dedit, te tibi surripuit.

3. *Fustum nil ladit.*

Percute, torque, incende, neca, scelerata tyrannis,
Omnis pœna levis, mens ubi pura comes.

---

4. *Prodest quod obest.*

Morfibus ipse pilus rabidi medicina molossi,
Sic res sæpe eadem vulnus opemq; dedit.

---

5. *In ebriosum, capillatum, imberbem.*

Nulla tibi barba est humeros perfusa capillis,
Nempe fatigaris gutture, non cerebro.

---

6. *Cromwelus, Hobesius.*

C*romwelus* Strygio Martem devovit averno,
Hobesius sophiam, seculi uterq; lues.

Huic animæ infauftis patriam incessare triumphis,

Funeris ast illi corporis, una fides.

Corpore quando anima est pretiosior, ista tyrannis
Sævior, & sævâ dignior una nece.

---

7. *Auditor.*

Aldito patiens, homini est immobile membrum
Auris sola, animæ sola ministra tuæ.

---

8. *Amator.*

Oscula litterulæ, labra libri, incusor amator,
Præla tamen, castus qui cupis esse, cave.

9. *Apes.*

9. *Apes.*

OTia sunt odio, sunt cœcia nulla laborum,
Hinc apibus solis dulcia mella fluunt.

---

10. *Adulator.*

BLande, cruenta, atrox hostis sub imagine amici,
Dum mulces, mordes; plectis & ipse placens.

---

11. *Amor vetitus.*

Siqueras vetiti quis tandem fructus amoris,
Uc Sodoma, ut periit Pergamos igne, vide.

---

12. *Accipiter.*

Quis neget infestis plenissima cuncta tyrannis?
Cum sit in aeriis sæva rapina plagis.

---

13. *Amici.*

Non tam concordēs jungit cytherea columbas,
Unus namq; ictus vulnera bina facit.

---

14. *Angeli.*

Pura & sancta acies cœli stellantis alumna,
In vitâ, in mediâ sis mihi morte comes.

---

15. *Asinus.*

Sunt pœnæ præcepta tibi, dum fuisse doceris,
Te tamen efficiunt verbera nulla ferum.

16. *Absolon.*

IMpie rivalis solii lectiq; paterni,
Qui regem spernit, non colit ille Deum.
Nulla patris tenuit reverentia iusta rebellem,
Quiq; rebellis erit, crimen in omne ruit,

---

17. *Ajax.*

QUEm nulli domuere duces, dolor improbus haufit;
Qui nunquam læsit, saucius ense perit.

---

18. *Baronius.*

ANnales non tam scribit *Baronius* ingens,
Quam facit; O urinam manserit usq; coquus,

---

19. *Joh. Baptista.*

PHosphorus æterni Princeps atq; antea mbulo regis
Cœlestis, sterilis gaudia, honosq; tori.
Quid non audet amans princeps petulanq; puella?
At caput hoc pudor est demeruisse pedes.

---

20. *In Calvum.*

TRistis hyems tremulæ obrepitq; instatq; senectæ,
Quando arbor foliis est viduata suis.

---

21. *In Cainum.*

PRimus in orbe latro, te quanta ah! turba secuta est?
Primorum fratrum gratia nulla fuit.

Fraterno primæ maduerunt sanguine terræ,
Arma acuit livor, condit in exta furor.

---

22. *Adamus.*

PRImus in orbe parens, generis primordia nostri,
Atq; Creatoris lueida imago tui.
In te rupta jacent communis scedera mundi,
Ambitione tuâ facta ruina mea est.

---

23. *Credulitas.*

AN vitium? an virtus? animum quæ lædis honestum
Humani generis tu quoq; prima lues.
Tutus eris medio; nec nulli crede, nec omni;
Nectibi sit præcox, nec tibi sera fides,

---

24. *Ad Cupidinem.*

SI careas oculis, tua certe oculata sagitta est,
Namq; ferit quicquid forte minatus eras.
Si quamvis tanges vel cassus lumine metam,
Sint oculi, totus mundus amator erit.

---

25. *In Cornutum.*

SEmivir hic Centaurus adest, hic mascula luna,
Nullo dente carens, cornu habet ista pecus.

---

26. *Cura.*

TEmpestas animæ, furtum formæ atq; juventæ,
Tu vera es Lachesis stamina pulla trahens.

Plus stimuli quam mellis habent examina curæ,
Et quæ foderunt pectoris antra colunt.

---

27. *Conscientia mala.*

CONscia mens sceleris tibi Cerberus, horror averni,
Illa vel in terris Styx, Phlægethon, Acheron.

---

28. *Chaos.*

FORMa informis eras, nascentis & embryo mundi,
Quis putet in cœlo delituisse solum?

---

29. *Casta.*

Si glacies non Casta, aut nix lasciva videtur,
Aut rosa, quæ primas pandit odora comas,
Si *Erigone* in cœlis, si *phœnix* virgo modesta,
Unica semper avis; virginis omnes habes.
Cedite *Penelope*, *Lucretia*, *Vesta*, *Diana*,
Anteitis vos omnes nostra, pudore, fide.

---

30. *Cometa.*

Funeribus præferre faces feralibus olim,
Dictus es, anguineo crine, vel igne micans.

---

31. *Casta.*

OScula sollicito patitur pudibunda timore,
Atq; tuas metuit mœsta, Cupido faces.

32. *Chirothecæ odorata.*

Quot pecudi debes? manuum vagina tuarum,
Quæ canis exuvix, stercora felis olet.

---

33. *Coma.*

Ecce cupidinis fortissima retia muscis,
Ectorus aulaeis nobilis Attalicis.
Scilicet eximix coma succina fimbria formæ,
Ut tegeret pulchras pulchrior umbra genas.

---

34. *Cor.*

Cor vitæ fons est, tepidi fornaxq; caloris,
Atq; iacus inquam mentis acumen agit.

---

35. *Agyrta.*

Mortuus es, discede, precor ne forte cadaver,
Te presente atro sanguine tingat humum.

---

36. *Amor.*

Si fuit flamma calens carnis petulantis amores,
Cur mihi divino cor in amore tepet?

---

37. *Carcer.*

O Nimium caræ mater sapientiæ! in urbe
Hæredem tantum respuit ista domus.

38. *Aliud.*

Hic habitat sero sapiens, & sedibus exul
In patriis, comites irrita vota, preces.

---

39. *Conscientia.*

Invigilat mihi mens, dum dormio conscia terrens,
Namq; illi vigilans dormio sæpe libens.

---

40. *Ad amplissimam dignitatis virum*
D. Gul. Beningum Consulem
Edinensem.

Grammate transposito fies Beninge benignus,
Hinc mihi, Mæcenæ tu, tibi civis ero.

---

41. *In virum doctissimum*
Edwardum Stillingfleet.

Jam tibi luctifonus fillet Roma impia fletus,
Lutberum genuit terra Britannia novum:

---

42. *Devotio Romana.*

Romana est spuria similis devotio gemmæ,
Ignota ignaris quæ magis usq; placet:

43. *Preces Latina.*

OMnis lingua Deo cum sit bene nota, latine
Cur tu Roma oras? mi tibi Papa Deus.

---

44. *Indulgentia.*

Maxima mellis opum plebis sunt crimina Papæ,
Nam Papam faciunt sola piacula Deum.
Quisquis inops Romæ, miser & miserabilis idem,
Nam clavis cœli est Roma, crumena tibi:

---

45. *Cruz Christi.*

Christe Crucem ascendens inter terrasq; polumq;
Hæstisti, O verè tunc mediator eras!

---

46. *Chirurgus medicus.*

Pueria pestiferis quam distat ulcera morbis
Chirurgus medico hoc distat ubiq; magis.

---

47. *Dives Ignarus.*

Aureus hic verè est asinus quem rudere credas,
Cui vix in carnis flumine gutta animæ.

---

48. *Echo.*

Simia sermonis, vocis resonantis imago,
Cur cum nil retices, nil prius ipsa rogas?

Epistola

49. *Epistola.*

Multus *Epistola* sermo, & vox absentis amici,
Cum negat aspectu terra fretumve frui?

---

50. *Elephas.*

Agmina qui turbas, & propugnacula dorso
Vasta geris, minimus tibi terror erit.

---

51. *Eloquens.*

Auribus attentas rapit admiratio mentes,
Dum stillant linguæ dulcia mella tuæ.

---

52. *Epitaphium.*

Cur immensa crepas & tædia longa magister?
Pigritia est; doceo marmora dura loqui.

---

53. *Eva.*

Quæ mage me felix? agros, armenta, maritum,
Vota puellarum, vix bene nata tuli.

Quæ mage me infelix? agros, armenta, maritum
Perdidi, & omne genus sub mea fata traho.

---

54. *Fam Respice.*

Nulla dies promissa moræ, neq; fata morantur,
Durius & claudet cor tibi forsan iter.

55. *For*

55. *Formido.*

Supplicii *Formido* comes fit criminis usque,
 Conscia peccanti mens quia semper adest.

---

56. *Ad virum generosum qui libros
 Academia donavit.*

Mille laborato speciosa volumina cultu,
 Artis & antiquæ religionis opes;
 Munere magnifico dans, auges, afficis, ornas,
 Eximio clarii limina honore Dei.
 Enthea priscorum dare matri oracula patrum,
 Hoc genus humanum est demeruisse sibi.

---

57. *Misericordia.*

Hei mihi quantum amor? *venia* locus usq; dolore est,
 Peccati voluit qui meminisse sui.

---

58. *Vir bonus,*

Vir bonus haud aliud præter peccare timebit,
 Nil aliud cupiet præter amare Deum.

---

59. *Epitaphium avari.*

Hic animam terris jamdudum condidit, auri
 Hic lassata fitis, non satiata jacet.

---

60. *Hypocrita.*

Ille pusillus homo, mentem linguamq; sed inter
(Certa fides dicto) millia multa latent.

---

61. *Jonas.*

Quem maris in medio non abluit unda, sepulto
Naufrago, & immerso, fas tibi sole frui.

---

62. *Causidici, Medici.*

Causidici n medicumq; aliena incommoda pascunt;
Illum anget (si lis exulet orbe) fames.
Si tollas morbos, medico laus nulla manebit,
Nec medicinæ ullus, vulnera tolle, locus.

---

63. *Peccati fructus.*

Culpam poena premit; sceleris dolor ultima messis,
Sæpeq; raptores ipsa rapina rapit.

---

64. *Purgatorium.*

Fabula si non fiat tua purgatoria, Roma,
Divitibus facile est scandere regna poli.

---

65. *Deus bonus, permittit mala.*

Si bene cuncta bonus peragit bona, fit bene & illud,
Permittit fieri dum quoq; multa male.

---

66. *Imaginum & Sanctorum cultus.*

Impie quid simulachra colis? sub imagine ficta
Æternum ne putas posse latere Deum?

Hujc

Huic soli servire decet, jubet ipse, repugnas
Tu cœlo, terris ut videre humilis.

---

67. *Dux mendax.*

ET Dux & mendax, pudet! ac si dicere fas est
Mentiris Scotis & fere ducis idem.

---

68. *Scaliger.*

MIretur nemo si tu summa omnia scandas,
In promptu causa est, scala tibi usq; aderat.

---

69. *Decoctor.*

Serpentes terris velsi maledictio prisca est,
Tu peior, terras & bibis, atq; voras.

---

70. *Panacea vera.*

OMne genus morbi curatur sanguine Christi,
Sola omnis vera est hic medicina mali.

---

71. *Ministerium verbi.*

VOx delapsa polo sed ad hæc quis idoneus inquit :
O animæ quantus sanguinis horror erit ?

---

72. *Mors & vita.*

OPperior mortem patiens incommoda vitæ,
Mi Deus hæc nunquam sit pudor, illa timor.

---

73. *Socius.*

NE mo comes nisi quem meliorem reddere possis,
Sive doce comitem, sive docere comes.

74. *Sapientia tempestiva.*

SERO nimis sapitur, cum nil sapientia prodest,
Ast opportunè qui sapit, ille sapit.

---

75. *Studium.*

DOCTRINÆ radix tantum, non fructus amarus,
Et meminisse acti dulce laboris erit.
Ergo puer studiis operosum impende laborem,
Et deus, & mores præmia pulchra dabunt.

---

76. *Ars vivendi.*

PROh pudor! à teneris reliquas condiscimus artes;
Sola ars vivendi truditur ad senium.

---

77. *Vestis attrita.*

DUM levis attritam ridet plebecula vestem,
Nil sub sole novum, pergite, *Carus* ait.

---

78. *Mulier.*

HEU fucate dolor, formosa molestia, sexus
Vilior; aut cœli gloria, & orbis honos.

---

79. *Fœmina.*

NATURÆ indignantis opus rationis & error
Fœmina, vel cœli gloria, & orbis honos.
Fœminæ enim patuli monstra aut miracula mundi,
Libertas blanda aut sæva tyrannis, erunt.
Namq; *Dionæis* modo blandior illa columbis,
Aut orba hyrcanâ tygride sæva magis.

Cynthia,

Cynthia, Cælia. Sapho, Amaryllis, Lesbia, Phyllis,
 Porcia, Penelope, Laura, Corinna, Venus.
 Aut medicina mali, aut torrens præcordia febris,
 Illa ruina hominum five triumphus erit.

---

80. *Vita.*

PRincipium & medium lachryma est, gemitus quoque
 (Quanta sui pars est vita?) coronis erit. (vita)

---

81. *Liber ad Lectorem.*

SI tibi displiceo, non mirum est, Lector, & author
 Me sæpe affirmat displicuisse tibi.

---

82. *Patiens.*

RObore mactæ Afini sapientis pectora jungens,
 Fortunæ iratæ, sic pia verba data.

---

83. *In Ovidium.*

CLuna quanta tuæ Peligno Gloria ruri,
 Romæ tantum urbi dedecus exilium.

---

84. *Senex.*

IN te (humanarum tanta inconstantia rerum)
 Sola ruinæ hominis nunc monumenta manent.

---

85. *Ad senem.*

SI lethalis amor senibus, cur mundus amatur?
 Cum tibi pileoli tresq; pileiq; duo.

86. *Ad*

86. *Ad Zoilum.*

Invide non opus est tanto tibi, Zoile, risu,
Namq; magis carpis, quod minus usq; capis.

---

87. *Liber ad Lectorem.*

Si tibi displiceo, quid enim placet omnibus, æquumq;
Et satis, auctori me placuisse meo.
At tibi si placeo, mirum est; nam me quoq; constas
Non semel auctori displicuisse meo.
Auctor opus laudat, sed me meus odit, & horret,
Quid restat, vilis si tibi lector ero?

---

88. *Nox.*

Curarum nutrit, mæsti q; patrona doloris,
Quanquam arcanorum conscia, furis amor.

---

89. *Judas.*

Unde cupit fieri dives de paupere avarus
Ischarius? Christum vendit, emit laqueum.

---

90. *Momenta.*

Temporis hæc atomi, complent si junxeris Annos,
Pendet ab his ævi longa catena vagi.

---

91. *Memoria.*

Hæc animæ stomachus, fiscusque; & rustici aprici
Bibliotheca, ævi promaq; conda vagi.
Quantumcunq; tenet, tantum nos scire fatemur,
Tamque ingrata mali, quam comes æqua boni.

92. *Musica Martis.*

Classica, bombardæ, planctus morientis, & orbæ,
Tympana, sunt *Mars* hæc musica grata tibi.

---

93. *Ardor opum.*

Nudus in has veni terras, & nudus abibo,
Quid me linguendæ sollicitatis opes.

---

94. *Fastus.*

Corda levate pii, sed non capita ardua cœlo;
In se qui nihil est Proximus ille Deo.

---

95. *Martyr.*

Alter hic *Elias* transvectus in astra quadrigâ,
Flammiferâ; O nunquam verius ignis amor.

---

96. *Monasteria.*

Si quis inops, ventris, venerisve cupidine lassus,
Queis vitii exanguis pectora languor habet:
Relligiosa petat matris conclavia *Rome*,
Hæc his inveniet retia tensa avibus.
Qui tamen inseruit sublimia pectora cœlo,
Hic datur ante obitum pace poloq; frui.

---

97. *Matrimonium.*

Teste Deo insani castum medicamen amoris,
Qui fugit hoc, cæli est aut Phlegethonis amans.

98. *Homo*

98. *Homo Vermis.*

Vermis quinq; pedum, genitrix germanaq; vermis,
Et cum verme putris mox habitanda casa est.

---

99. *Libido.*

Sanguinis indomiti stimulatrix flamma libido,
Tartareis fomes, materiesq; rogis.
Sic ardent stygiis damnati, præda caminis;
Vivit & in medio sic Salamandra foco.

---

100. *Salas.*

Lena salaci anima est, stuprisq; exposita lupanar,
Mens immunda; lues, luxu abeunte, manet:

---

101. *Mendax.*

Is nequit esse bonus, cui mens non consona linguae,
Verum amat, & verax dicitur, ipse Deus.

---

102. *Furis Consultus.*

Nunquam Astræa illum, nisi deficiente crumena,
Deserit, huic puero mammas crumena tuitens.
At quicumq; potens juris, consultus & æqui,
Jurgia nec vendens, est homini ille Deus.

---

103. *Ad Judicem.*

Lex viva, Astræaq; bonus memor esto satelles,
Tempus iudicii præcipitare Dei.

---

104. *Job.*

Aspera fors fractum, nec te fors blanda superbum
Viderat, è tenebris clarior exit honos.

105. *Ignarus.*

105. *Ignarus & Stupidus.*

UMbra hominis, grandisq; puer mendaxq; figura,
 Quæ nihil aut minimum pectoris intus habet.
 Cui tantum solo cœlestia nomine nota,
 Quem Stygis in terris nox inamœna tegit.

---

106. *Fortuna cur caca.*

CUr oculis fertur Rhamnusia capta poetis?
 Cum plerumq; bonos ut premat, illa notat.

---

107. *In hominem comptum, sed mentis
vix compotem.*

Tu totus vacua es (sed non sine face) lagena,
 Qui caput obdurans suberis instar habes.
 Plus sutor. sartorq; tui, resicansq; capillos,
 Quam natura parens vendicat ipsa sibi.

---

108. *In larvas muliebres, masques.*

INvida quid nitidos tegitis velamina vulcus?
 An suspecta tua est forma puella tibi?
 Larva puellaris, formæ turela venusta,
 Vel vitii tegmen deterioris erit.

---

109. *Melancholia.*

Cur nata, animi Parasita ingrata gravati,
 Quæ te pascentes sanguinolenta voras.

---

110. *In timidum.*

ABsentes crepero tantum fugat oris hiatu,
 Decidit in calces mens, ubi tela videt.

Nulla piam diris damnabit femina dextram,
Quod jaceat viduo mœsta relicta toro.
Fulgura quam gladii ferret tremefactus acuti,
Sese in vaginam conderet ipse prius.

III. Mos.

Literulis tribus hic natura secunda tyrannus,
Et mentem & mores (nec ratione) trahit.

III 2. In Surdum.

Auribus hic captus famæ mendacia nescit,
Optimaq; ad linguæ spicula scuta gerit.

III 3. In Cæcum.

Æternum felix, pellacis toxica tormæ
Qui nescis, Si non mens viduata die.

III 4. Lectus.

Aligeri festa ara Dei, cui victima amator,
Oscula thura, sales fumus, & ignis amor.

III 5. Mendicus.

Ille fenestratâ qui ostendit pectora veste,
Si qua fides, Christi fert (miserere) vicem.

III 6. Lurco.

Iste culinæ olidæ verna, immundæq; cloacæ,
Ventris inexpleri quem trahit ingluvies.

117. *In varium & inconstantem.*

Luna tibi Lucina fuit, Metra altera mater,
Namq; animi cursu vincitur aura tui.

---

118. *Infans.*

Mutus sermo tibi lacryma est, luctusq; loquela,
Crimine non culpâ mensq; manusq; vacat.
Nulla trahit lucri, sed lactis sola cupido,
O felix cunæ si tibi busta tuæ.

---

119. *Liberi.*

Divitiæ grandes genialis pigaora lecti,
Per quæ turba hominum factus es unus homo.

---

120. *Alchymista.*

Prædo tui, dum sævus opes coquit ardor habendi,
Rem veterem perdis, spem redimendo novam.

---

121. *Gallus Galinaceus.*

Tu *Galeam* nunquam ponis cristamve comantem,
Miles; calcar habes, nec tamen usus equi est.

---

122. *Libri.*

Pallades authorum, mutis mihi crede magistris
Maxima vis vocum, dum sine voce docent.
Hi Phœbi fontes, Parnassia culmina, Musæ,
Nomina quæ cineri dant superesse suo.

Quæ verbis dant vipera vagis, quæ lapsa reducunt
Sæcula, præteritos dantq; videre dies.
Unum concessum est homini tua credere chartæ
Sensu animi, æternæ conditionis opus.

---

123. *Forma.*

Mulca (at flexanima) est oratio, forma venusta,
Tela cupido tua est, arcus & illa tuus.

---

124. *In Eum qui amoris impatientia
se glande plumbea trajecit.*

Abjicit exclamans pharetramq; arcum; Cupido,
Non opus est auro, plumbea tela necant.
Arcus sit bombardæ mihi pyriusq; sagitta
Pulvis; & unus amor fulminis instar erit.

---

125. *Ad Nothum.*

Matri parve puer vagitu afferre ruborem
Parce, tace, nam quem nemo vocavit, ades,
Define naturæ tu furtum infame salacis,
Fronte licet non sit culpa tumere tua.
Vera poli, liceat vetita est tibi forma, moneta es,
Turpia nec patris facta luenda tibi.

---

126. *In Partum Abortivum.*

O Nimum felix quem effudit venter in urnam,
Qui sceleri humano conscius esse nequis.

127. *Papa.*

Non dedit Aeneas, generis primordia *Papa*,
Hostis hic, at Veneris filius ille fuit.

---

128. *Ira.*

Ira animi febris, turbata incendia mentis,
Tempesta agit sic violenta fretum.
Aspera nervosi cos roboris, ignis & ardens,
Qui nequit extingui quas meruit lacrymis.

---

129. *Mors.*

Felicitas terror, miseri impetrabile votum;
Non prece, non pretio tu remoraris iter.

---

130. *Mora.*

Vindicta medicina, aut mors aut vulnus amoris,
Ingrata heredi funeris una mora est.

---

131. *Morbis.*

O felix! nimium felix, cui nuncia fati
Corporis ipsa lues fit medicina animæ.

---

132. *Ebrietas.*

Induis in vultus homines ac terga terarum,
Aut Circe aut Sireñ gurgite mergis aquæ.

---

133. *Oculi.*

Splendida naturæ specula isti, animæq; fenestæ,
Nuntii, & excubiæ, limina, tela, faces.

134. Invidia.

Livor iners quid dente tuo tua viscera rodis?
Cur mea sunt felli inella alimenta tuo?
Non miror maciem cœco dum carperis igni
œstuat in medio, Sicilis Ætna sinu.
Pallida exca lues, rabies funesta, veneni,
Spongia viva, Draco pestifer, exca vorans.
Tu consummata virtutis virus, & umbra,
Daemon quem tantum damna aliena juvant.

---

135. Pingues.

Vivi utres olei (pingues,) terrestria cete,
Queis corpus tantum tegmen onusq; animæ.

---

136. Timor.

Tempestas febriliq; animæ timor anxius, à quo
Liquitur in gelido mens tremefacta sinu.

---

137. In Stolidum.

Otia naturæ tu semisopita parentis,
Dum tibi dat vitæ munera, prodis iners.

---

138. In Fortunatum.

Ipsa superba colus Lachesi est quando aurea volvit
Fila tibi, terræ deliciisq; poli.

---

139. In Stultum Obesum.

Membra tibi riguo turgentia cœtera succo
Ut vidit cerebrum, cessit, & erubuit.

140. *Portus.*

Mulsum optata piis statio placidissima votis,
Sic mihi fit cœlum portus, & aura preces.

---

141. *Sepulchrum.*

Hospitium humani generis, dotalia cœli
Strata, vel infirmi janua nigra lacus.

---

142. *Melancholicus.*

Is nunquam totam numerandi percipit artem,
Addit, multiplicat, subtrahit inde nihil.

---

143. *Reus.*

Consciens usq; sibi pallerq; rubetq; vicissim,
Ind ciumq; animi valeus & ipse facit.

---

144. *In eum qui ietū Bombardæ
periit.*

Artifici quantum est te non nisi fulmine, olympo
Non nisi concussio, non potuisse mori!

---

145. *In Formosam.*

Moravit jam luna locum; tempusq; micandi,
In terrâ, & medio jam micat illa die.

---

146. *Manus Pulchræ.*

Molle ebur, atq; nivem calidam gemmaq; liquentes,
Rix tua dextra tenet, jungit & una tria.

---

147. Aliud.

Quem tali tetigisse manu tibi contigit, ille
Nil forti felix impurez ultra suz.

148. In Pulcherrimam.

Tu quantum tellas nitet inter luna minores,
Virgineo toto es pulchrior una choro.
Tanta etenim nivea radiat præstantia formæ ut
Possit adulari suada nec ipsa tibi.

149. Liberalitas.

SAt conscite Deum, dum quid largus egeno,
Pauperibus semper dextra benigna patet.
Pauperiem quanquam simulet, quando incubat auro,
Ipse domi & miseræ Evlio condat opes.
Fucos quippe duos ignavos pascere præstat,
Voica vel tantum ne moriatur apis.

150. In Puellam formosam.

O Virgo immensas in te natura benigna
Ostentavit opes, copia tota patet.

151. Pisces.

SQuamigera horridoni muta æquoris agmina, cives
Neptuni, vafri nescia turba doli.

152. Ignis.

Lucida vitalis cunctis primordia motus,
Nocturni soles, surtaq; prima hominum.

153. *Homerus.*

Hic musas, non hunc musæ peperere, furorem
 Omnis Mæonio à fonte poeta bibit.

---

154. *Spes.*

Spes, curæ requies, animi parasita gravati,
 Semper inops, voti semper avari novi.
 Tu mendicorum domina es, regina potentum,
 Nam fore cras melius semper utriq; canis.

---

155. *Meditatio Mortis.*

Asidue mortem meditans, facile omnia temnes,
 Nec mors terror erit, nec tibi vita pudor.

---

156. *Historia.*

Temporis archivum, tax veri, lucida sæcli
 Latæra elapsi, vivida scena novi.
 Certior hoc uno manat prudentia fonte,
 Dum quod iter fugias, quodq; sequare docet.

---

157. *Tempus.*

Omnia tempus edit, natas parit attamen horas,
 Et rursus natas temporis, omnia edunt.

---

158. *Meditatio frequens.*

Tu styga, tu cælos, animoq; novissima volve,
 Sic pius atq; humilis, sic quoq; castus eris.

159. Hypocrita.

Histrion larvato simulans pia pectora vultu,
Corde salax juvenis, ore modeste senex.
Majestas quò fida pii? dum sidera spectant,
Quid regit obscenam pellis ovina lupam?
Pallia sic stygium velant *Samuelia* Ditein
Fronte & pelle agnus, pectora vulpis habes.

---

160. Humilis.

Quibus vitæ (ait Deus ipse rogatus) averni
Principis in mundo retia tensa: humilis.

---

161. Honestas.

Splendidus oratus pulcherrima mentis honestas,
Hujus qui innixus roboretur eris:

---

162. Honor.

Imperium merces virtutis, & imperii, honores;
Vilis opes merces, vilibus ista datur.

---

163. Otium.

Desidiosa animam rubigo ignobilis ori
Corrumpit; pectus Dæmoni & hosti aperit.

---

164. Humilitas.

Omnia summa tuge, & levior tibi casus in imo,
Et citius multo surgere posse datur.

---

165. Reges.

Immortali homines cum Majestate refulgent,
Mortales Deus hos ipse ait esse Deos.

---

166. Zelo.

166. *Zelotypia.*

FLamma ardens fido quæ sæpe cruore restincta est,
 Poena ipsa alterius criminis umbra gravis.
 Pestiferi genitrix odii, sed filia amoris,
 Atque furor quo nil sævius orcus habet.
 Quod piger usque petens inhonestam ubi repperit unam,
 Mille facit; referat tartara læsus amor.

---

167. *Modestus.*

Illi purpureo mage sunt obscena pudori
 Verba; alium poterit quam puduisse nothi.

---

168. *Experientia.*

Tu senii soboles, speculum sapientiae, & artis,
 Doctrinae precium grande magistra tuæ.

---

169. *In Medicos.*

Uque bene est Medico, si doctæ pocula miscet,
 Et laudi & lucro est; si male, terra tegit.
 Felix ille tamen, quo viso, è corde per arcam
 Febris abit nummis charior una salus.
 At cui sola suæ fida est medicina crumpe, *i. e.*
 Maximum Atlantiadæ diluit arte malum.
i. e. rapina & furto paupertatem.

---

170. *In eum cujus Pater Stabularius.*

Insidiosa inter malefida incommoda sortis,
 Omnia quæ dubio sub pede semper habet.

Nemo

Nemo tuum patrem levitatis crimine damnet,
Nam stabulis stabilis vir bonus usq; fuit.

---

172. *Cur Mulier garrula.*

Garrula cur mulier? præfixa cuticula costæ est,
Ex quâ lingua levis conditur Eva tibi.

---

173. *De uxore in ipso puerperio mortua.*

Concidit in Partu genitrix miserabilis ipso,
Filia, sed matri parva superstes erat
Cum sponsi sponsæ celestia gaudia luctu
Querantur, tanti est hic doluisse pio.

---

174. *In titulum Fragrantissimum
Domini de Valle Rosarum.*

Non tibi sacra satis redimit quod tempora fertum;
Nimirum, Astrææ texta corolla manu:
Nitulos celebres, memorisq; insignia famæ
Dona, juvet pulchris implicuisse rosis.
Æterno vireat sic nomen honore, rosarum
Vallis odoriferis fragret & usq; comis.

---

175. *R. F. Roberto Scoto Vici
Canonicorum Pastori.*

Texere Scote tuas victuro carmine laudes,
Non laus est tantum nostra, sed officium.
Namq; genus radiis virtutum illustrius ornas,
Ingenioq; tuo est sanguinis auctus honos.
Ordo Sacerdotum apparet venerabilis orbi,
Quando sacer generis luce coruscat apex.

Mens tibi sublimis claro generosior ortu est,
 Et morum superas nobilitate genus.
 Hinc juveni celebres collati nuper honores,
 Conscia quod suadet curia facta tua.
 Sic largas expansa manus, præludit, honorum
 Protenus egregios fors medicata gradus.

---

176. D. Georgio Hickfio Anglo, *Theologia Doctore, Illustrissimo Domino*
 JOHANNI LAUDERIE Duci,
à Sacris Domesticis.

NON ego, sed virtus, atq; altæ mentis acumen
 Te celebrant Hicksi, & gratia, forma, lepos.
 Doctorum in censum quem gloria dia reponit,
 Cui tribuit doctas utraq; Pallas opes.
 Altior humanis vitiis, liberq; triumphat
 Spiritus, infandis sacula tota malis.
 Ergo suæ in Patriæ dum nos rapit hospes amorem,
 Hicksius Anglorum est, Anglia ut orbis honos.

---

177. *Ad Librum.*

JUDICIUM varium subituro libelle valeo,
 Sorte tui Domini non tua pejor erit.

Liber

Libër Octavus.

D. Johanni Wedderburno Equiti Aurato,
Regis CAROLI Primi, & Ducis Eboracensis
Medico ordinario Musarum
Mæcenati Munificentissimo.

SANCTE senex, cujus lapsi contagia sæcli,
Nec mentem poterant nec temerare manum.

Qui tumidos aula gravis aspernaris honores

Magnificasque artis luxuriantis opes.

Subducens levibus sublimia pectora curis,

Mente frui ut possis liberiore Deo.

O felix pietatis opus & penetrale tonantis

Jam tibi, jam lucis regia summa patet.

Hactenus Elysis strident tibi limina campi,

Illecebras tanti est linq̃uere posse hominum !

Tu lumen patriæ fanæ, afflictaeq; levamen,

Dans medicam miseris, numinis instar opem.

Langenti quoties mortis mora grata fuisti ?

Eripiens avidis nomina multa rogis.

Fix Parcis sua jura manent, ubi pharmaca misces,

Atropos est stupida pensa morata manu.

Vindice te, Stygias vacuâ rate portitor undas

Navigat, in te uno patria sospes ovat.

Nempe saluiferos morbisq; & moribus haustus

Propinans, animæ es, corporis atque salus.

Cunque

Cumque olim externas penetraveris hospes ad oras,
 Conscia non fama Scotia sola tue.
 Gallia Paeonias stupuit, quas tradidit, artes;
 Sensit & ipse tuam Sequana latus opem.
 Trita impune tuis Alpina cacumina plantis,
 Et coluit vultus Ausonis ora sacros.
 Te reducem Thamefis venerata, illustribus ampla
 Accumulat titulis munera gratos honos.
 Et merita; nam summa fides fuit usque tiaræ,
 Exul & ipsa tuo mœra recepta sinu.
 Ordinis ille sacri Tailurontis gloria, suadâ
 Cœlica amicitiam vexit in astra tuam.
 Entheus, & tenor hic, primis virtutis ab annis
 Mansit, ad albentes integer usque comas.
 Lustra bis octo agitans, cœlebs cœlestia scandos
 Atria, virginis annumerande choris.
 Wedderburnæ toties experta triumphos,
 Victorem metuunt tangere fata suum.
 Vive diu castæ fama intemerata Minervæ,
 Et tenue infirmi protege vatis opus.

Liber Octavus,

Sive

Erotopagnion Sacrum.

1. Ad Christum.

Vis manifesta cui penetret mihi pectus amoris,
Inq; meo regnet cœlica flamma sinu.
Atq; animos faciles domica submittere carne,
Una hæc imperio fit mihi cura tuo.
O tandem imponas legem hanc sapienter amandi,
Nostraq; corripias plurimus ossa Deus.
Ipse ego tale mihi si quid promittere possum;
Spledidior regum fors mihi sorte flet.

---

2. Ad Christum.

Sum mortis reus ipse meæ, solatia Christe
Præsta, & non liber, sed modo victor ero.

---

3. Ad Christum.

Dum cœlum adspicio fœdæ miser incolæ terræ,
Æthereæ exclamo quam sine labe plagæ!
O felix nimium vinelîsq; & sordè soluta,
Aligeriq; comes pura cœterva Chori?
Sed me Christe levât consolaturq; quærentem,
Quod tibi fiat superi credita jura fori.

---

4. Ad Christum.

Vivere quam cupio sine me, Dulcissime Christe,
Ex omni ut tecum vivere parte queam.

O mihi me rapias, ut totus divider à me ;
 Aut ego sim saltem pars minor ipse mei.
 Ipse mihi moriar, dum tecum vivere discam,
 Hoc hilari vita est vera perire modo.
 Mors hæc vita, quies labor hic, opus istud amoris
 Dulce ; sed ingrati cætera cuncta doli.

---

5. *Votum ad Deum.*

Hæc sit prima meis, hæc sit mea ultima votis ;
 Sim tandem voti (numine teste) reus,
 Pristina dum vetiti plorom malefacta furoris,
 In te abeant telis faucia corda tuis.

---

6. *Spes.*

O Spes futilibus non amplius anxia votis,
 O vera æterni spes sitibunda Dei !
 Tædia sollicitæ quæ tollis languida vitæ,
 Pectora dum rerum turbine fracta levas.
 Quæ si non miseros peccati compede solvis,
 Mulcens subsidio faucia corda pio.
 Tu tamen infomnes componis pectoris æstus,
 Solaq; lugendi tu medicina mali.

---

7. *Ad Christum.*

Qui nunquam exitio miseri lætaris, ab aula
 Respice coelesti, subsidioq; veni.
 Vota pii cantum si pronâ percipis aure,
 Me miserum ! at misero consuluisse pium est.
 Huc converte tuos O Christe parumper ocellos,
 Et veniam & vitam lumina dia dabunt.

8. *Ad*

8. *Ad Christum.*

Quid me discedens miserum mea vita relinquis?
 Nec me præcipitis vis comitem esse fugæ.
 Absentem amplectar, tecum quocunq; recedis,
 Totus ero, æterno numine iunxit amor.
 Parce; quid extremum vis me tolerare malorum?
 Illa minor merito poena, sed ampla tamen.
 Hic nihil est mea lux sine te quod vivere curem,
 Et quod non mecum vixeris, emiorior.

---

9. *Prodigus.*

Prodigus ille ego sum, cæli patrimonia luxu
 Attrivi, à patria qui procul atq; patre.
 Porcorum immundi custos gregis; incola montis
 Horridus, obscæna pallidus usq; fame.
 Nec pater optatis redeuntem amplexibus arces,
 Primus in amplexus sed ruis ipse meos.
 Quid facerem? patriis innexus colla lacertis,
 Deficio; tremulas imbre rigante genas?
 Unus amor stygias potis est inhibere rapinas!
 Unus de duro corde triumphat amor!

---

10. *Vita Amantis.*

Æstuo, frigeo, repo & humi, & mox tollor in auras,
 Nimirum, vita est talis amantis; amo.

---

11. *Humilitas.*

Magnus honos humili si quis sit pectore, namq;
 Esse Deo similis summus honoris apex.

P

Sacræ-

II. *Sacrificium.*

SAcra fero tibi *Christe*, ingenti incensus amore,
 Usa in amicitia stat mihi cura tua.
 Macto tibi pectus, vel pectore quicquid in imo est,
 Cor solum, est aris victima grata tuis.
 Velle & nolle ambobus idem, sit semper: ab igni
 Non alio caleat cor sed amore tui.

I 2. *Ad Christum.*

Divitias cumulet per fasq; nefasq; caducas,
 Condat & innumeras stultus avarus opes.
 Alter & egregios petat invidiosus honores,
 Cui rapit eximia pectora laudis amor.
 Divinum nostro *Christe* affla pectori amorem,
 Despiciam famam, despiciamq; famem.

I 3. *Amor Caelestis & Mundanus.*

Spumâ exorta *Cypris* merito mundana marina,
 Spuma crenim maculat, fluctibus unda furit.
 Sordida mundanos labes sic semper amores
 Polluit, & curis faucia corda coquit.
 At quicumq; ardor caelo descendit ab alto,
 Turpia quæq; lavat, tristitia quæq; levat.

I 4. *Vita & Mors.*

Vita mihi mors est, vitam mihi funera spondent:
 At mihi morte magis mortis acerba mora.

15. *Impius moriens.*

Ultima Lymphati mihi meta tremoris, oberrat
 Ante oculos, lacrans conscia corda meum.
 Tabida cum crudos morbi depascitur artus,
 Inq; animam fontem, serpit & atra lues.
 Horrentem trepidâ cum mors circumvolat umbra,
 Et monet extremum præcipitasse diem.
 Læva tenet rigidi jus inviolabile fati,
 Spicula. & ardentes dextra cruenta faces.
 Mœsta subit sceleris (dilecti nuper) imago;
 Armantur stimulis crimina quæq; suis.
 Lumina non fulgor, cinnitus non iuvat aurem
 Argenti; ah sero temerare discit opes.
 Jam lascivus amor meret ignis nomen edacis,
 Ossibus ignitas implicat ille faces.
 Non blandis Lalage formosa renidet ocellis,
 Ipsa nec egregio fulgurat ore Venus.
 Non honor arridet morienti, aut inclyta famæ
 Gloria, non comites, ambitiosa cohors.
 Jamq; bibisse minus voluit, carchesia damnans
 Ampla, acini inferni nil nisi virus habent.
 Sævâ atrox morbi rabies, pallentia miris
 Membra modis; ultrix pectora præna vorat.
 Lurida tartarei jam stridet janua averni,
 Fumantisq; lacus ostia nigra patent,
 Fœdæ animæ; hospitio polluto corporis actæ;
 Quæ cœli & terræ sinibus exul agat.
 Infelix stygio rapitur captiva tyranno,
 Tristis, & æternis præda cremanda rogis.
 Eumenidum horrifonis circumstat turba flagellis;
 Et pater horrendum sibilat ipse draco.

In se sollicitæ flectit dum mentis acumen,
 Turbida nil placidæ pectora pacis habent.
 Hic male compositæ spectat discrimina vitæ,
 Inq; sinu horrificum *Cimmereumq;* chaos.
 Conscia mens pœnam tremat externata futuram,
 Illa ferenda tamen, non fugienda venit.
 Si tollat trepidos languens ad sidera vultus,
 Conspicit irati lumina sæva Dei.
 Neglectumq; inter fortunata agmina Christum;
 Non jam spes miserò, non magis ille *Salus*.
 Ante videt Stygium (cælo quem prætulit) orcum,
 Et vivo ardentem sulphure & igne lacum.
 Caliganq; infra specus, atq; immane barathrum;
 Et pice stagnantes spectat, & horret aquas.
 Atria tota fremunt plorantibus undiq; amicis,
 Mœsta sequit proles, ferre nec uxor opem.
 Quocunq; aspiciat, metus undiq; & undiq; luctus,
 Omnia divino facta furore videt.
 Ille sui impatiens, tantis cruciatibus impar,
 Præcipitem æternæ se dat in antra necis.
 Pallentesq; Erebi (æternum) stygiasq; lacunas
 Incolit, & diris devovet usq; Deum.
 Qui legis hæc, animi tu sensibus ista repone,
 Ni facias, eadem te quoq; fata manent.
 Exosumq; Polo (prævisa pericula vitans)
 Linque scelus, mores corrige, vive pius.
 Dum mens ipsa sui compos, dum labitur ævum,
 Æternâ ut possis postea pace frui.
 His cunctis medicina malis amor unus *Jesu* est,
 Christi dum pereunt omnia, durat amor.
 Una animæ ille *Salus*, in terris pace beabit,
 Et dabit in cœlis postea pacē frui.

26. *Gaudium Cæleste.*

Gaudia dum tacitâ Cœlestia mente revolve,
Tum cunctante queror currat ut hora pede.
Mox mecum ut reputo vita malefacta peracta,
Opto præcipites sistere posse rotas.
Spemq; metumq; inter, dubio sententia voto
Hæret; & arrodit pectora cura gravis.
Quid facerem? sum certa quies, spes unica mundi,
Curarum in medio turbine, *Christus* ait.

---

17. *Gratia.*

Naturam attollit, non tollit *Gratia*; mundi
Quisquis amator erat, *Christi* hic amator erit.

---

18. *Ad Musam.*

Musa quid æthereum numeris constringis amorem?
Imparibus stringi respuit ille modis.

---

19. *Respondet Musa.*

Quam bene conveniet cœlesti carmen amori,
Cum sit & in superis carmen amoris opus.

---

20. *Ad Deum.*

O Æterne Deus quam te desidero! dulce est
Dulce est, esse tui nocte dieq; memor.
Nempe vaporifero sic *Sirius* ardet ab æstu,
Cœlesti ut noster carpitur igne sinus.

In me tota faces torquent cœli atria, & imber
 Aureus, è cœlo saucia corda rigat.
 Me rapiunt promissa Dei, me sauciat ictu
 Salvifico, ætherei pagina sacra soni.
 Illa fidem obstringit cœlestem, oracula pandens;
 Afflatuq; replet pectora nostra sacro.
 Hoc mihi morte tamen longè infelicius ipsâ,
 Abfore tam longâ gaudia nostra mora.
 Longa mora, atq; infirma fides, & culpa recurrens,
 Eripiunt animo gaudia tanta meo.
 Quid faciam? dum te mens anxia cogitat unum,
 Semper inardescit mistus amore timor.
 Te mihi abesse metus, sit semper adesse cupido,
 Una cupido meis, hæc medicina malis.

---

20. *Precatio.*

NON opis est nostræ, grates tibi Christe referre,
 Nec meritis dignas reddere posse vices.
 Ergo ago quas possum, sed non quas debeo grates,
 Tu solus dantis munera mente probas.
 Se mihi quod mirido sol aureus extulit ortu,
 Et rediit pulsa lumine nocte dies.
 Sic de mente cadant, submotis nubibus umbræ,
 Lustres justitiæ sic mihi sole animum.
 Ut tenebras noctis, sic cæcæ nubila mentis
 Dissice, cui gratum nil nisi lucis opus.
 Tu nescis variare vices, tu lampade lucis
 Pectora perpetuæ relligiosa rigas.
 Da scelere abstinuisse, bonusq; piusq; probari,
 Corporis atq; animæ sit tibi cura meæ.

Non mihi non aliis unquam ſim cauſa pudoris,
Te duce, vel quovis crimine poſtus ero.
Nunquam occulta mihi, nec aperta piacula cordi;
Nec veris lædar, nec dubiis maculer.
Ne precor horribili ſtygio ſim præda leoni,
Qui rabido ſemper quem vorat ore petit.
Da cauto inſidias diri vitæ tyranni;
Te duce, quo frangam retia, robur erit.

---

21. *Ad Deum.*

Qui mare, qui terras, qui cœlum numine complex,
An vacuum tantum te mihi pectus erit?
Fomes inexplẽtæ viſa atq; incognita menti,
Sit tua lux, fiet dum mihi flamma rapax.
Quæ mala polluti purget contagia cordis,
Donec inexhausto mens mihi plena Deo.

---

22. *Ad Deum.*

Hei mihi dixiſti vivens me nemo videbit,
Uc videam mbriar, vel videam ut moriat.

---

23. *Ad Deum.*

Cur tam ſero tui mea lux ſum captus amore?
Væ miſeris quod non ipſe adametur amor!

---

24. *Ad Deum.*

Sum nihil, & nil ſim, ſis ut Deus omnia ſolus;
Qui ſcit te, in te abiens deſinet eſſe quod eſt.

Ad

25. *Ad Deum.*

Mens mea fac tua fit, cum sum tuus, usq; ut ames me,
Et vivam tibi; fac disperiisse alijs.

---

26. *Ad Deum.*

Millia quot pallens animarum absorbit orcus,
Crimina queis noxis mole minora meis?
Et labe & numero, scedoq; minora reatu;
Ast ego adhuc solis lumina conspicio.
O mihi da verum fugitivi temporis usum,
Tecta parem fati non violanda manu.

---

27. *Amor Cælestis poetas facit.*

Non mirum est Cæli texat hî carmina amator,
Omnia sanctus amor, lege soluta fugat.

---

28. *Voluptas.*

Tam vario illudit cupidum Venus improba vultu,
Quam varias formas *Naso* dilerte canis.
Namq; leves volucrum modo verrit in ora puellas,
Qui gravis est, solido robore truncus erit.
Sic faciles fiunt riguis in vallibus amnes,
Fitq; puella modo, qui fuit ante puer.
Sic delusus amor per tot miracula rerum,
Et fraus est fructus sæpe reperta vice.
Sed fac posse frui; renovanti Ixionis ausus,
Conscia fatali mens revoluta rota est.
Intemerata poli est, atq; inconcussa voluptas,
Et metæ, & motus nescia, & usq; nova.

29. *Exul.*

29. *Exul.*

Nulla mihi in terris requies, vagor exul, & orbis;
Nam cœlum patria est, & Pater ipse Deus.

30. *Nihil & omnia.*

Sum nihil, atq; habeo nihil, at desidero Iesum;
Omniaq; ut capiam, jam cupio esse nihil.

31. *Amoris divini potentia.*

Quam credat quam sortis amor, quam promptus ad
Quam valet ille arcu, quam valet ille face? (arma;
Mundi regna tenet, sua sub iuga mittit avernum,
Excudit irato fulmina sæpe Jovi.
Ast isto, sacer ille poli, qui sensibus ignes
Implicat æthereos, robore præstat amor.
Cælestis solus mundi debellat amores,
Æternum sæclic solus & ille Deum.
Hoc duce, jam Hygiæ cogo dare terga tyrannum,
Hoc ducē, opima meo pono trophæa deo.
Ille ego, qui ad quodvis momentum territus olim,
Fallaci aut quovis captus ubiq; dolo.
Dæmonis insidiis nunc insuperabilis obsto,
Et terras supero, & tartara, amore Dei.
Nuper enim abiecit pharetramque, facemq; cupido,
Ut me majori lumine sensit agi.

32. *Amoris mundani miseria.*

Impia te miserum, quā nulla molestior, angit
Sors ; si quid cupias præter amare Deum.

33. *Amaris Potestas.*

OMnia vincit amor, namque itam vincit et orcum,
Hic ultrix poena est Dæmonis, illa Dei.

---

34. *Amor cæcus.*

Lumine captus amor meus est, sed lucis egentem
Dirigit, & præstat lumina clara fides,

---

35. *Unus amor omnia.*

Non posco auratis circumdata collo catenis,
Gemma nec in digitis ardeat ulla mea.
Nec spatiosa sinu nimium spectanda fluente,
Optantur quernlis tegmina Coa sonis;
Picturata tori niteant nec stragula eburni,
Cum sua det vili munera lata sopor,
Aurea nec tabulis posco laquearia pictis,
Tecta nec œbalio marmore structa peto.
Garrula mundivagæ præconia rideo famæ;
Nec comitum cordi est invidiosus honos.
Nec juvat ingluvies avidi scædissima ventris,
Cum facilis nostram comprimat esca famem.
Cumq; gulæ servos quantumvis steromata jactant,
Et pulchri apparent, scæda sepulchra putem.
Ut me Christus amet, redamemq; ardentem amantem,
Unus hic est, cujus me rapit ardor, amor.
Hic animæ cultus pretiosus, gemmaq; mentis,
Hic lecti requies, hic domus, esca, comes.

---

36. *Amoris ratio.*

Cum nihil ipse prius fueram, Deus esse dedisti,
Tu pater es, natus sum tuus, auctor, opus.

Cur non natus amem, tantum celebremq; parentem?
 Tu me scilicet amas, protegis, atq; foves.
 Nec quoquam avertens tua lumina, dirigis usque;
 Ut pes innocuum (te duce) carpat iter.
 Cura docet tua me, pretium mihi ponere: & hoc est
 Ut nunquam in sordes, quod tibi charus, eam.
 Atq; operis tanto cum tu tenearis amore,
 Nonne tuum merito te redamabit opus?

---

37. *Resurrectio prima.*

REstitui tantum defuncta cadavera vitæ,
 A Christo meminit pagina sacra tria.
 Mortua prima jacer, sed nondum elata, verendi
 Filia Jairi prædis, illa fuit.
 Mortuus, elatusq; fuit, tumuloq; propinquus
 Alter, & hic vidui lumen, amorq; tori.
 Mortuus, elatus, sed tertius, atq; sepultus;
 Fœcænti at quarto reddita vita die est.
 Tertius ille ego sum. peccatis mortuus, atq;
 Elatus, gelidâ contumelatus humo.
 Reddita mens ipsa est (non corpus iuane) sepulchro;
 Atq; stygis custos, ad mea busta sedet.
 Hanc Animam fato resolute funeris, usum
 Lucis ad æthereæ jam revocavit amor.
 Ille amor æternûm, dum reddita vita manebit,
 Inclyta laus tibi sit, gloria, plausus, honores.

---

38. *Amor Flagrans.*

FORTE duos pueros acri in certamine vidi,
 Flebilis, at nondum pugna cruenta fuit.

Certatur lingua, & pedibus sine sanguine, inermi
 Aspera conferuit praelia uterque manu.
 Interea gravitate senex, canisq; verendus,
 Dirimit arguto belis minuta sono,
 Alterius duro contundens tempora pugno;
 Incastigatus dum tamen alter abit.
 Admiror, causamq; rogo tam sortis iniquæ,
 Verbera hic, ast alter nec modo verba tulit.
 Respondent; pater ille fuit, qui verbera nato
 Incussit; flagris sic quoque flagrat amor.
 Agnosco pater ergo tuum per verbera amorem;
 Verbere terga nota, dum modo notus amor.

---

39. *Amor liquefactus.*

TE Deus unice amo, mihi qui bonus, atq; benignus,
 Nec te, propter me, diligo, & unice amo.
 Tu bonitas, tu lux, tu vita, potentia, honores;
 Sic te propter te, diligo, & unice amo.
 Cætera nulla, tuo nisi quantum subdita amori
 Diligo, propter te, sic amo quicquid amo.
 Imo Odi, sine te quodcumq; in laus amavi,
 Iam meus in te fit, sic liquefactus amor.

---

40. *Quantus amor!*

IRascor Christum qui prodidit ære latroni,
 Visceraque immitti cuspide fixa, dolet.
 Vulnificisq; caput video quum sentibus haustum,
 Palmave quod clavis, plantave læsa foret.
 At cum hastam Judam, clavos, spinasque revolvo
 Culpas e sic meas, hei mihi quantus amor!

41. *Sacramentum.*

Natorum cibus est caule ab discede, cadaver
Viventis mensæ nolo adhibere Dei.

---

42. *Carcer amor.*

Carcer amor tuus est suavissimus, optime Jesu,
Copula quæ retinet cor mihi, & unus amor.
Hic carcer vera est libertas, dulcis amœnæ
Libertatis amor, copula quæ retinet.

---

43. *Amor merces.*

Major nemo, minor nemo; quam convenit addi
Hoc nostris titulis, omnia nilque fuit
Omnia qui fueram, pro te nihil esse volebam,
Quæ tanti merces digna laboris? amor.

---

44. *Ignis & unda.*

Quando animo mea sæda meo delicta revolvo,
Ex oculis lacrymæ fluminis instar cunt.
Ipse dolor fluidos, transformat lumina in amnes,
Lumina quæ fuerant, flumina facta putes.
At me cum totâ penitus cum mente voluto,
Quantus Christe tuus quamque benignus amor?
Protenus in tenues mutantur corda favillas;
Oestuat ardenti tacta medulla face.
Quæ discreta meam poterant extinguere vitam.
Sufficiunt vires, nunc sociata, mihi.
Inq; vicem, ut possim tanto superesse labori
Instaurant animos ignis, & unda meos.

45. *Ad Spiritum Sanctum.*

SPIRITUS alme veni, Cupideque illabere menti;
Sic nos Sanctus aget, non furia amor.

46. *Christus amare iubet.*

PRIMA mihi sors est, inter praesepia nasci,
Infans sceptrifero dignus & hoste fui.
Me fuga crudeli, lactentem iussa tyranno
Eripit, atque exul vix bene natus eram.
Me quærens, fundit mistum cum lacte cruorem.
Mucro, velut teneras cum rapit aura rosas.
Sanguine natorum fumant, pia pectora matrum;
Hæu quam immane nefas error & ira potest!
Ipsa mihi virtus peperit celebrata furorcs,
Inter mortales sic nocet esse piæ.
Nam me nulla dies vacuum, nulla hora doloris
Vidit; dum fertur crevit & ipse labor.
Me mea gens odiis versat furialibus, olim
Gens adamata Deo, nunc inimica mihi.
Bella Pharisei, fido legumque magistri
Dum simulant vultu, pectora sancta, movent.
Secta que me rodit, ridetq; profana Sadoci,
Nil nisi bella minax, aulaq; plebsq; crepat.
Pauperiem extremam, & jejunia mæsta secutus,
semper eram, vestri, nil memor ipse mei.
Dulcia vos vetitâ decerpitis arbore poma,
Dant mihi furta trabem, crapula vestra famem.
Neve ignominias memorem, mortemye nefandam,
Quam cruce suspensus post mala tanta tuli.
Si vis nosse mihi quæ reddes munera, pro te
Taliam qui feci, tantaq; passus? ama,

47. *Panacea amor;*

Fortis & acer amor, curas fugat, atque timores ;
 Hoc duce, deponit nomen, & arma dolor.
 Soli namq; Dei bene vertunt omnia amanti,
 Cui lucrum in vitâ, morteq; Christus erit.

48. *Ad Christum Dominum meum;*

Flos cœli, mundi; salus, & victor ævæ,
 Perpetuo gemitu mens fuit ægra tibi.
 Mens concussa meis, nimium turbaque culpis,
 Ut mea mulceret pectora dulcis amor,
 Nam peperere tui solatia nostra dolores,
 Estq; tuus curæ dulce levamen, amor.
 O mea sola salus, hæc causa indigna serenos
 Fœdavit vultus, vulnere passus amor.
 Vulnere passus amor, vult sponte occumbere letho,
 Et patulo effluxit vulnere rivus amor.
 Corpus inhonesto violatur vulnere sacrum,
 Ut fieret morbis parta medela meis.
 Et tibi fiderias urit sitis auxia fauces,
 Ut laticis vivi fontem aperiret amor.
 Ut mea lethiferis purgares pectora culpis,
 Nempe tuum laniat vulnus amorq; lacus.
 Sic quoq; pectus amor patulo mihi pandat hiatus,
 Hospitium in Gremio ut sit tibi dulce meo.

49. *Fides, spes, Charitas.*

Lampada pulchra fides, baculum spes præstat cunctis,
 Elysiusque animos vinque ministrat amor.

50. *Iesus Christus.*

Per Anagrammatismum,

Hic justus eris.

Primus uterq; parens, felicibus exulat hortis,
 Illinc præcipites ensis, & ignis agunt:
 Nempe, quod infidi deceptus fraude colubri,
 Ausus erat vetitos carpere dente cibos.
 Cujus & ipse infans fueram seu criminis hæres,
 Vir factus, demens sic imitator eram.
 Sordida polluta quam traxi ab origine labes,
 Vt misero, proprio crimine adaucta mihi est.
 Ergo reus culpæ duplici jam nomine damnor,
 Destinor & stygiis digna rapina focis.
 Quis justî horrendas tolerabit judicis iras?
 Judiciî extremi cum hora tremenda venit!
 Pectora præcipiunt tremulos suspensa furores,
 Ultricesq; tremunt mens scelerata manus.
 Tum subito pavidas cœlo vox fertur ad aures;
 Huc tu flecte oculos. *Hic modo justus eris.*
 Nobiscum Deus est, nostra sub imagine numen;
 Attulit hic lucem, justitiamque poli.
 Hic Deus, hic homo; jam cunctorum nascitur author
 Jamq; satum terræ virgine numen habent.
 Eluere huic tractas vitiosâ ab origine sordes,
 Et cœlos terris conciliasse datum.

51. *Christi Passio.*

Cur fons ipse sitit? moritur vita ipsa? voluptas
 Cur dolet? ut vivam, gaudeam, & ut satier.

52. *Amor*

52. *Amor Dei.*

O Amor undantes lenis qui pectoris æstus;
 Sollicito solus pondere liber ovas.
 Cura tua est animi requies, mærorq; voluptas;
 Pro luctu, & luxu, pectora luce beans.
 Purpureum in tenebris lucis jubat exeris alme;
 Et tuto in salebris tu pede carpis iter.
 Tristitia quæq; tibi sunt læta, atq; aspera blandæ;
 Per te jacturis luxuriatur egens.
 O humili elatum qui tangis vertice cælum;
 Turgida, sed fatus nescia, corda gerens.
 Cæli sacra fames, non nummi, ac numinis ardor;
 Qui cum possideas omnia, plura petis.
 Non tanti est mundi moderari sceptrâ caduci;
 Quam duci æterni spe, vel amore Dei.

---

53. *Amor amore accenditur.*

O Estuat in stipulis, ut flamma furentibus austris;
 Sic nostri æthereus fomes amoris amor.
 Flammæ brevis stipulæ est, subito quoq; ponitur auferet;
 Sic mihi subducto fomite, flamma perit.

---

54. *Ad Jesum.*

Si quisquam quid amet præter te dulcis Jesu;
 Huic anima enecta est, & scabie, atq; fame.

---

55. *Ad Deum.*

Multa mihi donas, sed nondum cuncta dedisti;
 Accipe me, da te, sic mihi cuncta dabis.

Q

36. *Amor*

56. *Amor & anima.*

PRæter divinum nihil est mirabile amorem,
Atq; animam humanam, cætera cuncta patent.

---

57. *Solum hunc mors augeat amorem.*

Quam bene cœlestem mors ipsa augebit amorem?
Una est hæc votis portus & aura piis.

---

58. *Sat amico te mihi felix.*

Deserat omnis amans vivamq; exosus amicis,
Si meus aut propior fiat, ametve Deus.

---

59. *In istum qui lanceâ latus
Christi fodis.*

Improbe siste manum, quid cassum lumine lædis?
Crede mihi plusquam est militis, iste furor,
Saltem non poterat hasta sceleratius uti:
Vulnus at hoc nostris una medela malis.
Hoc amor, hoc odium immensum patet omnibus ictus,
Tam paciendo poli, quam faciando soli.

---

60. *Amoris deliquium.*

Quo feror! aut quo me rapit impetus encheus? aurum
Ætheris, & cœli nubila furva super?
Me vatem rege Christe tuum; namq; ignibus ignis
Oestuat, & vix se, jam capit auctus amor.
Ardet in immensum cœlesti pectus amore,
Nec mens ipsa suas sustinet icta faces.
Me gratâ insolitis rapiunt incendia flammis,
Dum quod non possum corpore, mente fruor.

Flammato *Elias* rapior super æthera currus;
 Unus amor flamma est, currus & unus amor.
 Longa in amore mora est, flammâ populante rapaci;
 Dum gerit infixum, mens sibi rapta Deum.
 Divini jaculis animus trajectus amoris
 Languet, & impatiens corporis ipse sui est.

---

61. *Amare Deum.*

Quisquis opes, videres, mundive sequatur honores;
 Ah miser! ah nescit quid sit amare Deum!

---

62. *Christus ad Christianum.*

Me sequere & vinces, per me jacet orbis & orcus;
 Me si vis terram aut tartara vincere, ama.

---

63. *Christi passio patientiam docet.*

Magnanimum est & dulce pati, & res proxima cælo;
 Cum pro me passum mente revolve Deum.

---

64. *Amor meus pondus meum.*

Pondus amor meus usq; meum, trahit omnia secum;
 Fortior est cunctis imperiosus amor.
 Ille facit cæloq; frui, cælumq; finire,
 Tantalus in mediis potat, & aret aquis.
 Excitat, & nullo solatur pignore curas,
 Ni sit ab immenso mens saturata Deo.
 Illeq; sollicitos trahit in sua jura timores,
 Attonitus domino displicuisse suo.

Ille voluptati ponit moderamina blandæ,
 Sponteque frana adimens, nunc adhibensque sua.
 Nempe uno æterno ut Christi succensus amore,
 Hunc solum, totum hunc, ambiat, optet, amet.

---

65. *Voluptas Sacra.*

Magna Voluptates carnis vicisse voluptas,
 Major at incendi pectus amore Dei.

---

66. *Christus ad Christianum.*

ME sequere & vinces, per me jacet orbis & orcus,
 Me si vis terram, aut tartara vincere, ama.

---

67. *Christi passio.*

Magnanimum est & dulce pati, & resproxima cælo,
 Cum pro me passum mente revolve Deum.

---

68. *Amoris sapientia.*

Quæ vis divini, quanta est sapientia amoris?
 Ut se fundentes expiet ipse cruor.

---

69. *Votum.*

DA mihi *Christe* tuum per amorem ducere vitam
 Inque tuo tandem da mihi amore mori.
 Ut mihi per tepidos sanguis dum fluxerit artus,
 Ardeat in calido flamma beata sinu.

---

70. *Monita.*

UNde venis, quid es, & quo tendis, ubique memento;
 Sic pius, atque humilis, sic moderatus eris.

71. *Iesus Christus, Anagr. hic justus eris.*

Si commissa tibi multa, atq; infanda fateris,
 Passus ab infami sum quoq; plura cruce.
 Si delicta nequis scelerata retexere verbis,
 Nec tibi fas poenas pandere posse meas.
 Forſan aperta tibi nimium peccata dōlebis,
 Nec mage tecta mihi crux ſed aperta fuit.
 Luges nequitiam; vixit ave libidinis ignes;
 Et vixi virgo, & virgine natus eram.
Hic (conſternatos credens mihi pone timores,
 Culpa tibi quamvis maxima) *Justus eris.*

72. *Ad pedes Jeſu Chriſti Domini mei.*

Chrifte tuis genium, ingeniumq; ſacravimus aris,
 Gloria quanta *Polum* ut ſordida terra canat?
 Sanguine pollute purga contagia mentis,
 Atq; tuo purum numine redde finem.
 Cæpta mihi in terris cantus melioris origo,
 Perſonet in patrio te (ſine fine) *Polo*.
 Et tua ſint noſtris adeo infra numina fibris,
 Te mente amplectar, dum mihi ſemper ades.
 Ut quodecunq; canam, ſit fructus ab arbore cœli,
 Fonteq; dimanent carmina noſtra tuo.
 Parce ergo lapſæ damnanti crimina vitæ,
 Libera da vitiis otia ſancta colam.
 Libera mens mundi ſtrepitu, rerumq; tumultu,
 Imperiisq; tuis dedita, cœlo inhiat.
 Et voto ventura ſequens præſentia ſpernat,
 Spe complectatur quæ niſi mente videt.
 Tunc auræ nunquam tollar popularis amore,
 Nam tibi vivere erit gloria, fama, decus.

O D E.

*Nilil esse in hac vita requietis,
præter id, quod à sapientia &
pietate proficiscitur.*

Quid vos, O superi boni,
Quid rerum genium criminor amplius
Falso ? sum dubio procul
Infelix opifex ipse mihi mali.

Frustra quærito qui scilens
Haurire ex tenebris lucem, & in horridæ
Mortis regno habitans miser,
Vitam, vel solidas delicias moror.

Mella absynthia non dabunt,
Uvas nec tribulus : sic mala gaudia
Vitæ qui sequitur brevis,
Is fructum petit ex arbore non sua.

Formarum iste decor fugax,
Auri qui nitior effulget in ædibus
Altis, stemmata regum, opes,
Luxus delicias insuper addito :

Quicquid luminibus vides,
Et quicquid manibus tangis amabile,
Cuncta hæc pulvis & umbra sunt,
Et noctis brevis hujus mera somnia.

Quod

A SONG,

That there is no rest in this
life, except that which
proceeds from wis-
dom and piety.

Good God, why thus do I of thee complain,
And without cause the laws of nature blame?

It's I, unhappy I, who intertain
That wretch myself, who all my sorrows frame.

In vain I make a search, in vain expect
I solid joys, as if I knew to make
Light out of darkness, and poor wretch, affect
Out of deaths horrid Kingdom life to take.

No sure, no bony from the wormwood drops,
Nor berries on the pricked thistle grows,
So he who from this short life, pleasure hopes,
He seeks the fruit that this tree never knows.

That fading beauty which men so admire,
That Gold which in great palaces doth shine;
Nobility and wealth, and luscious cheer,
Let all delights that earth affords, combine.

Whatever in this world thine eyes can see,
Or What thine hand can touch that lovely seems,
They all vile dust and fading shadows be,
Of this short night but meer bewitching dreams.

That

Quod jam præterit, nihil.
 Est ventura voluptas cito transiens,
 Mox ad præteritum venit:
 Et tu quod nihil est tam cupidè petes ?
 I nunc, I miser, & levi
 Vento cende plagas (quodq; alius, nisi
 Demens Hercule non velit)
 Umbram, quæ fugit amplectere si vales.
 Nolenti quod ablit tibi,
 Id tu relinquere debes etiam volens :
 Et prudens ea quærere,
 Nolenti nequeunt quæ tibi præripi.
 Quid'prodest homini rogo,
 Lucrum totius orbis cum opibus suis ;
 Si post hoc breve temporis
 Punctum, spes animæ nulla relicta sit ?
 Quanto nunc sapientius
 Is vitam instituit, qui studiis piis,
 Et vita innocua sibi
 Munit cum migrat hinc, ad superos viam.
 Gustum si interea cupis
 Veræ lætitiæ, vel bona tempora,
 Liber sollicito metu
 Componas modicus voti animum tuum.
 Gyrum si finis egredi
 Hunc extra rationis, tibi quæ creat
 Æstus, quos strepitus parit ?
 Et vires miser & turpiter inquires,

That which is past is nothing now at all;
 That pleasure that's to come, doth soon retire,
 What was to come, we past do quickly call;
 And wilt thou what is nothing so desire?

Go now, go miser, catch the flying wind,
 (A thing which none but he that's mad would try)
 Go grasp a shade which no man yet could find,
 The more ye follow, which the more doth fly.

That which doth leave thee then against thy will,
 Thou shouldest willingly take leave of it,
 And wisely seek those things (here wisdoms skill)
 That none can take while thou them will not quite.
 What profit is't I pray unto a man?
 Though he should this whole worlds wealth obtain,
 If after this short life's mispend'd span
 Of his eternal soul no hope remain.

How much more wisely doth he frame his life,
 Who (though with pains) doth studie piety,
 And by pure innocence, void of all strife
 Dying, to heaven prepares a patent way.

Then in the while amongst these griefs and tears,
 If thou true joys would see, good times requires,
 Being free from anxious cares and vexing fears,
 Compose thy mind, and bridle thy desires.

But if thou suffer't to transgresse the bounds
 Of sober reason, what a storm of trouble
 It doth awake, O with what noise confounds!
 And makes thy life restless and miserable.

Would

Si plenam requiem voles,
 En, compendia tam difficilis viæ
 Dat sacræ studium crucis;
 Felix est animi quem studium hoc iuvat.
 Non hunc divitiæ tenent,
 Curæ degeneris vulgi, & amor gravis :
 Sed recti decus, & viris
 Quæ magnis solet æther dare præmia.
 Quas nos appetimus velut
 Commoti luriis, delicias, fugit :
 Sanè non secus ac cruce,
 Et mentis remoras, scandere dum volet.
 Quæ nos prima velut bona
 Miramur, penitus spernit : & omnia,
 Tanquam stercore, negligit
 Unum quo valeat *Christum* adipiscier,
 Quod vulgus grave iudicat,
 Hic perfert alacris : nec solidum putat
 Ulum (ut cætera suppetant)
 Huic, cui *Christus* abest affore gaudium.
 Tantum *Christe* crucem tuam
 Lætus cogitat, in qua sub imagine
 Mortis, conspicit abditam
 Et vitam, & superum perpetuum decus.
 Sic (quod non temere solet
 Aut multis dare cælum) mel hic ex petra
 Ipsa fugit, & ampliter
 Duro ex saxo oleum, cum lubet elicit.

Would thou obtain this absolute repose,
 Behold the nearest way that thou canst choise,
 The contemplation of the holy Crosse;
 Happy is he that in this study joys.

His generous soul no worldly wealth regards,
 Not slaw'd with vulgar cares nor torturing lust,
 But grasping virtues praise; courts these rewards
 Which heaven bestows upon the great and just.

These fond delights which mad men so affects
 Lost in wild furie, he as bell and death,
 As bolts and shackles generously rejects:
 Which loads his soaring soul and keeps't beneath,
 And all these things the creeping world admires
 As their chief good, his lofty mind abhores,
 As loathsome dung, while he to gain aspires
 His only treasure Christ whom he adores.

With joy he can endure what would controul
 Base vulgar minds as antedated bell:
 Knowing tho all joyes else did crowd the soul,
 No true joy in a Christ-lesse soul can dwell.

Upon thy crosse dear Lord he sets his eyes,
 On it alone his sweetest thoughts can spend,
 Where through that vale of shame & death he sees,
 A life and glory that shall never end.

Thus hardest stones with honey him supplies,
 A gift which heaven but rarely doth bestow
 On us poor souls, and causes when he please
 The liquid oyl from ragged rocks to flow.

He

Huic soli merito datum
 Vitæ tempus, & ævum placide fluit
 Clausum pectore qui tenet
 Cunctorum iustar & hoc pondus habens, bonum
 Extra se quid enim volet
 Quidquam? qui pretiosum illud, & omnium
 Per dispendia quærere
 Quod solum deceat, margaritum tener.
 Quantis hei mihi fluctibus
 Jactantur reliqui, sæpe quibus sua
 Et vota exitium afferunt,
 Et curas redivivas sine termino!
 Summum sæpe vocat diem
 Illum, degeneris qui generis timor
 Est communis, & exitus
 Ingratas lacrymans increpitat moras:
 O nunc, O utinam furor
 Hic me corripiat: sic cupiam libens
 Illò pergere, quo velim
 Nolim, perbreve post tempus eundum erit.
 Præsens avolat, altera
 Inflat vita: viam non aliam pater
 Ducentem huc docuit, nisi
 Quæ chari posita est in cruce filii.
 Qui nunc luminibus queas
 Siccis aspiciere hæc impia vulnera,
 Autor quorum es, & è quibus
 Ingrato tibi tam grata fluit salus?

He and he only this times life deserves,
 His years with pleasure and with peace proceeds
 Who in his peaceful breast this good preserves,
 In worth and weight that all things else exceeds.

For what can he without himself affect,
 In whose enriched soul this jewel lyes,
 That's worthy to be sought, tho with neglect
 Of all things else that can vain man entise.

Woe's me what tempests other men do tasse;
 Who oft times with these things they most desire,
 Onely creat their ruine and their loss,
 And constant cares that know not to retire.

But this our Christian Hero you shall hear,
 With an undaunted courage death provoke,
 Which is degenerat mankind's common fear;
 And even with tears its quick approach invoke.

O now, O would to God! unto that hight
 My languid spirits might be raptured so,
 That thither with a willing mind I might
 Run, where I'le shortly be constrained to go.

The other life it maketh no delay;
 This present flies away with winged hast,
 That thither leads, the Father shews no way
 But that which in his dear Sons Crosse is plac't.

How canst thou with dry eyes his wounds survey?
 These wounds that thou most wickedly hast made,
 That unto thee such life and grace convey,
 Which thou ingratfully hadst forfeited.

Thou

Tu, qui sollicitus fugis
 Quod durum est, celer in mollia diffuens;
 Quæ communia præmia
 Poscis fronte, laboris subiens nihil ?
 Si non tanta potes pati
 Id saltem effice, ne dissimilem sui
 Prorsus cernere te queat,
 Is, cum quo petis olim fore particeps:
 quod Phæbum propriis refert
 Verè lucidius dixeris : & nivis
 Quæ sunt alba modo, locum
 Inter candida primum sibi vendicant.
 Hæc rursus mage dulcia
 Sunt, quæ mella imitantur redolentia ;
 Et plus illa volucra
 Quæ contendere cum auris levibus queant.
 Ergo dispeream nisi,
 Quo Christo fueris consimilis magis,
 Hoc præstantior exeat :
 Is princeps decoris totius & typus.
 Persuasum quibus est ita,
 Cum res difficiles acriter opprimunt,
 Hoc solamen habent pium,
 Quod Christum referant hoc melius modo.
 Rari sunt genus hoc viri
 Excellens animi quos vigor eximit
 Ex vulgo : quia pulchra res
 Semper erit rara & difficilis simul.

Thou who abhors whatever seemeth hard,
 All melting in unmanly softnesse, how
 And with what face, the Christians reward
 Canst thou require? who we're his labour knew.

But if thou canst not to such hardships bow,
 At last, at least, this of thy self obtain:
 That thee unlike himself, he may not view.
 With whom thou hopes partaker to remain.

That which for brightnesse Phebus imitates,
 Thou truly sayes for brightnesse it may passe:
 Things which in whiteness to the snow relates,
 'Mongst whitest things they have the chiefest place,

And these things sweetest which in smell and taste,
 Allayed to the fragrant honey are:
 And these things swiftest which with winged haste
 With the swift winds in swiftness may compare.

Then I dare pawn my life thou shalt not misse
 A glorious excellence, if thou wilt try
 To study likenesse unto Christ; he is
 Copy and patern of excellency.

These in whose heart this pure persuasion dwells,
 When they are with adversity oppressd,
 They have this comfort (which all else excels)
 That even in that they more resemble Christ.

But O how rare whose more refined spirit,
 Them from the vulgar fancy doth redeem!
 No wonder, for brave things always inherit
 Something which we impregnable esteem.

Sed nobis stolidis venit
 In mentem prope nunquam pietatis, &
 Quod sint omnia vanitas,
 Donec mors inopina impulerit fores.

Tum primum sapere incipis,
 Damnans præteritam vitam, & inania
 Sero gaudia, quæ quidem
 Toto pectore, paulo ante adamaveras.

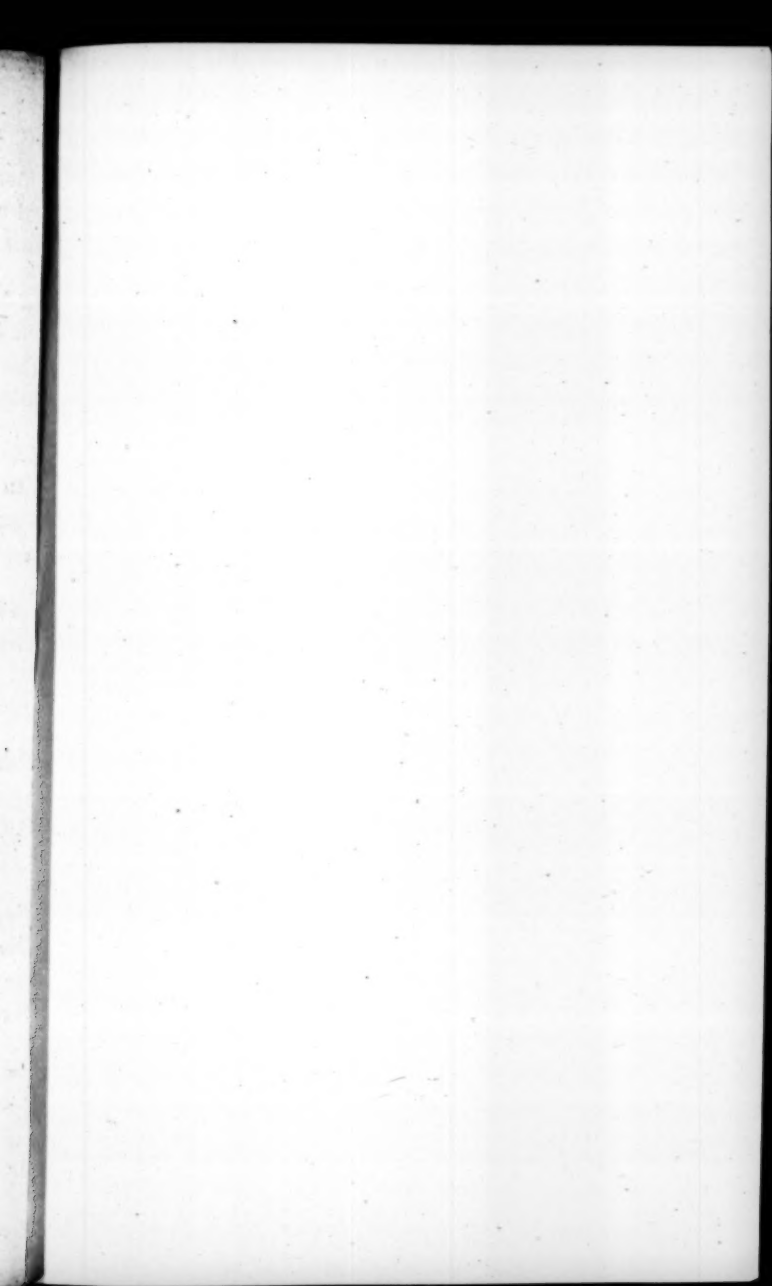
Tum *Christum* pavidus vocas :
 Cujus tu in eolumi dum tibi res tuæ
 Florerent, meminisse vix
 Dignabare; quid hic sit meriti vide?

Istuc cum facias metu,
 Hunc nunquam (bonitas illius est ea)
 Frustra amplecteris : attamen
 Id multo satius, quo citius facis,

Si quavis alia studes
 Unda extinguere flammam sitis, aut viâ
 Diversa requiescere
 Quæras: una opera omnis cum oleo perit.

Scriptit Florentius Volusenus Scotus.

F I N I S.

THE
Y
T
I
B

12

But we poor fools do never call to mind,
The necessary work of piety,
And that all things are vain; until we find
That death hath us surpris'd suddenly.

Then to be wise thou first begins, to hate
And damn thy by past life, and to abhor
Thy former empty joyes (but all too late)
Which thou with thy whole heart had loved before.

Then in a shivering fear on Christ thou calls,
Whom in thy prosperous gales, thou didst not deigne
Even one poor thought; now thy disastrous stralls
Tells thee death's thy deserving, Hell thy gain.

Yet tho thy desperate fear drive thee to this,
The riches of his goodnesse is so great,
In vain thou never canst thy Lord embrace,
But better far O better soon then late.

If any other way thou go about,
The rage of thy affections to compose,
Or otherwise tranquility find out,
Thou both thy labour and expense does lose.

Translated by Mr. Ninian Paterson Mi-
nister of Liberton.

THE END.

R

Chri

Christus Sol.

ABde vagos furvo Titan velamine vultus,
 Lustratur radiis nil nisi terra tuis.
 Hic æterna animi suspendit lumina nocti,
 Hæc aperit clausos sola lucerna Polos.
 Hic vivæ stygias demonstrat luce salebras,
 Hæc sola accenso lampas amore micat.
 Plurima cum fidei miracula, pluria amoris;
 Hic solus soles spectat in orbe duos.

Somnium.

Corporis ignavus premeret cum lumina somnus,
 Mens vigil æterno lumen ab igne capit.
 Nam memini, & meminisse juvat, sub nocte jacenti
 Justitiæ tremulam solis adesse facem.
 Extimui primum ad radiantis fulgura lucis,
 Blandior & propior lux trepidare verat.
 Lampas ubiq; micat, suaves quæ fundit odores,
 Ipse odorato luxerat igne torus;
 At subito placitæ fugiunt simulachra quietis;
 O utinam elusus sic ego sæpe forem.
 Postea sed menti sopor hic fuit utilis ægræ;
 At brevia in terris omnia blanda nimis.

JESUS CHRIST
CHARLES STUART
OLIVER CROMWELL

Anag. { wise /t riches.
truths real case.
O vile mockador.

IN these three Anagrams do dwell,
mark it well, Heaven, Earth, and Hell.

Reverendissimo P. JACOB O D. P.
Sanctandreae Archiepiscopo.

Magne pater, cui sacra dedit magnum insula nomen
Magne, licet ringat livor, & ira crepet :
Magne animo atq; ausis praestantibus, auspice caelo !
Sive hominum expeditas munia, sive Dei.
At major longe lustris laevestibus, ortum
Posthuma jactabit fama superba tuum.
Nec meritis male grata tuis, Ecclesia patris
Augebit titulos Scotia honore tuos.
Nunc quoq; sis felix, avi prudentia nostri,
Nostraq; quassata dirige vela ratis.
Nec profugi spernas Regis, nec carmina vatis,
Credo mihi fato proximior e cano.
Dant nostras in vate vices queror, atq; ruinas
Jesseam videor sollicitasse Chelyn.

Entheus O utinam aspirans mihi numine eodem,
 Per juga celsa poli raptet, & ardor agat,
 Insinuansq;, animum totum impleat, acivis urens
 Aeterni incensum pectus amore Dei.
 Dumq; humiles temno terras, & inania mundi,
 Cælesti curret nostra Thalia pede.
 Spirabitq; poli veneres, nulloq; labore,
 Dictante in numeros numine, verba cadent.
 Tu modo dexter ades, præsul venerande, Camænis
 Sic cælum & tellus vela secunda dabunt.

R. P. ALEXANDRO D. P.

Episcopo Edinburgensi, patri &
 Patrono Humanissimo.

Accipe sed, sed facilis præsul reverende, Propheta
 In non difficiles, verba coacta modos.
 Aspice te, frustra numeris Heliconæ fatigem,
 Sollicitemve sacras in mea vota Deas.
 Aoniæve rapi. Phœbo duce, per juga Pindi
 Daphnææve tegi tempora fronde petam.
 Tu mihi turba novem solusq; unusq; sororum,
 Tu mihi Apollo, Helicon, tu mihi Pindus eris.
 Phœbeaq; preme mihi tempora fronde, Camænis
 Si dederis nostris posse placere tibi.

Ad

Ad Lectorem præfatio.

PARCE operâ hac tumido pandenti vela profundo,
 Invidiam famæ conciliante meæ.
 Aptâ myrica meis magis est depressa capillis,
 Quam quæ ornant doctas laurea serra comas.
 Neve ego pegaseo tollar per inania lapsu,
 Icarii fastus, cristia fata verant.
 Nonquam istinc laus ullâ mihi sperata triumphî,
 Heroum ut titulos sub mea jura vocem.
 Cornicumve oculos configere posse putavi;
 O nimium stulci pectoris illud opus!
 Pone sequi satis est qui ex ipso fonte biberunt,
 Tinxit Castalix nos nisi rivus aquæ.
 Nec sibi tam grandes aptat mea musa cothurnos,
 Opret ut æterius tempora obumbret honos.
 Laxabant ægras tantum hæc solatia curas,
 Carmen erat laceræ portus & aura rati.
 Namq; fuit nostræ requiesq; laborq; juventæ,
 Quod *Jessæ* manus sollicitavit ebur.
 Pleraq; sed tenero fudi pueriliter ævo,
 Quæ veniæ merces fac mihi laudis erit.
 Forte moræ pretium dabitur, modo & huc tibi sudent
 Otia, non ullâ sacra pigenda die.

PSAL. *Primi,*
Paraphrasis.

FELIX pestiferæ quem non commercia turbæ
 Impia, in anfractus sceleris traxere nefandos,
 Fraudis in ambiguis nec præceps passibus errat:
 Nec justî insanis comes irritoribus amens

Affidet ; at studiis impendens tempora sacris,
 Nocte dieq; vigil divina oracula versat.
 Et bibit irriguas fluviali confita ripæ
 Arbor aquas, dulcis præstantia munera sortus,
 Lata ferens, altq; suis radicibus hærens,
 Despicit irati victrix fera murmura venti
 Fixa comas : nam vere novo quæ præmia spondet
 Agricola, aurumhæ fecundo tenore reddit.
 Sic pius hic faustus quicquid facit exitus ornat.
 Non ita divini juris grex olor, & aqvi,
 Infestis sed in orbe malis jactatur, ut auræ
 Gluma levis rapidæ violento turbine ; hunc huc
 Volvitur, atq; illuc celeri tremefacta rotatu.
 Ferre nec iste oculos flammæ ardore corusco
 Jædici audebit, vultusve extollere contra
 Posthat, immixtusve bonis consistet iniquus.
 Namq; pios hominum placato numine Rector
 Comprobat, atq; animi sensus utcunq; latentes
 Perspicit, at sceleris scelus exitiale ministris.

PSAL. VI.

PARce pater. merui ænosco. sed parce furori,
 Neve ira miserum flumine merge reum.
 Ne me destituas, quæm, nil remorante, reliquit
 Ipsa salus, imact lapsus in ossa dolor.
 Nec contenta lues populari corporis artus,
 Corripit ast anixæ jam penetræ meæ.
 Tu es æth (O rerum facies miseranda mearum)
 Obliuisti nostri sic potes esse mali ?
 Te vocat ut venias fibras qui pascitur ardor,
 Teque vocant animæ mille pericla meæ.

Nil tu morte mea lucraberis, ast tibi cantu,
 Perpetuo grates vita redempta dabit.
 Viscera deficiunt gemitibus, & flumina funt
 Lumina, dum lacrymis proluo strata meis.
 Illæ olim excubie vigilæ in fronte luceræ,
 Flendo inimicorum crimina, lucis egent.
 Protinus è nostris scelerati excedite rectis,
 Nam mea voca meum jam tetigere Deum.
 Ille meos questus, & verba precantia clemens
 Audit, & voci post modo compos ero.
 Ergo meos omnes subitus pudor obruat hostes,
 Et mortuus, quod me deseruere, dolor.

PSAL. VII.

Auxilio stat nostra tuo spes, unice mundi
 Arbitræ, assere, ne qui me premit, opprimat hostis;
 Ne me corripit trepidum, & sine vendice spectans
 Fulmineis vivos discerpas dentibus artus,
 Incustoditum ut laniat leo, crudus ovile.
 Si tamen hoc prudens merui, facti uel peregî
 Mente manu nocens, aut pacis scedera rupi;
 Immo vel immerito si non bona quæq; rependi,
 Colla arctis solvens quæ nunc inimica catenis:
 Tunc me comprehensum infidiis venator opertis
 Hostis humi sternat, stratiq; cruore refuso
 Vile solum saturet, nostrosq; superbus honores
 Vel pedibus proculat ovans, manderq; sepulchro.
 Ergo exurge meos ira metuendus in Hostes,
 Tollentesq; animos torva sub fronte minaces,
 Deice, sublimisq; æquum placuisse retexes
 Sic sese agglomerans tibi turba, facebitur unum.
 Dignum laude Deum, nam recti assertor & æqui

Tu radiante poli de vertice luce resulges.
 Qui populis das jura & frænas legibus orbem
 Lance meam præcot O æquata expendito causam,
 Criminis immunem mentemq; manumq; notabis.
 Ergo adsis placidusq; juves, sceleriq; nefando
 Pone modum, servaq; pios, qui corda tueris
 Humana, arcanas oculo penetrante latebras.
 Hinc animum spes certa Deo suffulcit amico,
 Ille piis clypeus, qui justos munit inermes,
 Injustosq; premit; multa & metuenda minatus.
 Assidue, admittit capiant nisi cœdia noxa;
 Protinus educto fodientem viscera ferro
 Cernet, & adducto vibrantem spicula nervo,
 Quæ funesta manu parat omnipotente, peterq;
 Agmina vindicibus figens inimica pharetris.
 En qui nequitiam insano infandoq; labore
 Parturit, obseceniq; tumescit pondere partus,
 Lærita mendaci pariet conamina nixu.

Incidit in foveam quam fecerat improbus, armis
 Vulnere facta suis patietur, & arte peribit:
 Et quicquid commentus erat damnive dolive,
 Ipse sup capiti fabricabit; Carmina lætus
 Ast ego sacra canam mentis felicia grata,
 Argumenta Deo, mea qui justusq; bonusq;
 Colla relinquit fraudisq; metusq; catenis.

PSAL. VIII.

Quam tibi magnificis subvecta jugalibus ingens
 Fama Deus! magni qua patet orbis iter?
 Cujus & ætherii superat fastigia Coeli
 Gloria, quæ solis complet utramq; domum.

Ipsa tuos solvis latentia pectora in hymnos,
 Ut canat in cunis te sine voce puer.
 Tu pius ultori vocem viresq; cruento
 Eripis. & coelo monstra inimica domas.
 Cum coeli convexa stupens radiantia cerno,
 Dædala quæ manibus machina structa tuis.
 Dumq; soporiferæ rutilantem lampada lutz,
 Luminibusq; poli lumina lustro meis:
 Talia tum mecum stupefactus corde voluco,
 Humanum tanto tollis honore genus?
 Tantillus tantine tibi? memori usq; fovendam
 Mortalem ut cures pectore progeniem.
 Pene pari angelicis quam dum dignaris honore
 Cœtibus, exornas nobilitasq; bonis.
 Omniaq; imperio bonus annuis illius, illi
 Subjicis hoc quicquid mundus & astra tenent.
 Illi pascit ovis, bos sub iuga mittitur illi,
 Quadrupedumq; genus devia lustra colit.
 Illi ales levibus se librat in æra pennis,
 Et vagus in liquidis piscis oberrat aquis.
 Quam tibi magnificis, &c.

PSAL. IX.

Facta mihi miranda Dei laudesque canentur,
 Pectoris hoc grati, pectinis illud opus.
 Nominis alta tui, seu numinis acta celebrem
 Pertinent animum gaudia blanda meum.
 Dumq; tuo trepidus sese subtraxerit hostis,
 Aspectu, vitâ deficiente cadet.
 Nam mea iusta quidem, te vindice, causa triumphat,
 Sistitur ut solio sis dirimenda tuo.

Sic

Sic correpta tibi gens barbara & impia letho
 Fusa, ut nec famæ sint monumenta suæ.
 En modo qui populos, urbesq; à sedibus imis
 Eruit intentans ore minante necem.
 Ipsa etiam excindens celebris præconia famæ
 Posthuma, sed famæ non sine clade suæ.
 At rerum æternus Deus arbiter arce residit
 Æthereâ, hoc solio jura verenda dabit.
 Imperioq; premens terras populoq; severo,
 Jura, mali vindex integer æqua teret.
 Nubila quos casu tempestas fregit acerbo
 Protegit, & miseris subvenit usque piis.
 Ergo tibi secura, tuæ gens conscia dextæ,
 Fidet, amicitiam quod tueare tuam.
 Eia deum laudate, sacra qui celsa Sionis
 Tempia (peregrinis pandite sacra) colitis.
 Exigit is pœnas occultæ cædis apertas,
 Et memori miseris combibit aure preces.
 Tu vero jactati odiis, miserere nefandis,
 Eripe morte meum pœne premente caput.
 Sic tua nostra tuæ præconia læta salutis
 Audiet (in plausus ipsa soluta) Sion.
 Nam mihi quem fodit mæret conclusus hiatus
 Impius, in casses incidit ipse suos.
 Crimine nam perit ipse suo, dum criminis author,
 Judicio deus est cognitus inde suo.
 Æternâ sic nocte diem gens impia claudet,
 Et quicumque dei desinit esse memor.
 Is rerum trepidos nunquam est oblitus egenos,
 Irrita nec miseris spes cadit usq; piis.
 Surge Deus, vanoq; tumentia pectora fastu
 Subde tibi, & legum sub juga mitte malos.
 Naminis atque tui gentes percelle pavore,
 Ut doceas hominum conditione satas.

(259)
PSAL. X.

Mundanus.

Quid refugis cælique hominumq; æterna potestas,
Adversusq; negas præsentia numina rebus?
Dum premit audaci scelerata superbia fastu
Prædaturq; inopes; O quas male subdola fraudes -
Repperit, authoris vergant in damna scelesti.
Namq; sibi blanditur, opes dum sorte furenti
Accumulat voto, despecto numine solus
Fœlices jactans, quanquam deus odit, avaros.
Quid? quod, & elata cælum contemnere fronte,
Consiliisq; audet demens proscribere cunctis,
Ebria mens nimium rebus furiata secundis,
Ipsa etiam ultoris minitancia fulmina cœli
Ridet; & in terris quatiet vel aethelius agmen,
Arma ait in nostros ausum vel stringere nutus.
Perperæque fruens sine sollicitudine sorte,
Felicem sine nube diem per sæcula claudam.
Hinc vanæ truculenta acuit convicia linguz,
Tela instructa dolis, & fraudibus ulq; nefandis.
Astu inhiat prædæ latro, per cæca viarum
Retia disponens, gressusque explorat & ardet
Pauperis infidlis, stridoque invadere ferro.
Qualis ne imbelli lactans leo crudus in antro
Bella parat, funisq; gregi; sic pauperis atrox
Prædam agit, & laqueo caput implicat impius hostis.
Ah quantos misera grassatus stragis acervos
Seq; premensq; regensq; dedit? sic fraudibus atras
Qujiciens nubes: ipsique oblivia cælo
Imputat (horrendum!) vel inania lumina tantum
Sidera corde agitans, nec conscia fraudibus istis.

Surge

surge deus, quæ te patientis lenta moratur ?
 Morriferâ elatâ jaculatus spicula dextra.
 Te prode afflicti memorem, cùm sceptrâ malignâ
 Fastidita gregi, pateris vilescere inultus ?
 Justitiæ ne impune tibi detraxerit honore m.
 Dum negat injustos scelèrum tibi pendere pœnas ?
 At tu cuncta notas oculos per singula volvens ;
 Nec sese ultrici dextræ furor eximet : unus,
 Credenti in duris adhibes solatia rebus.
 Auxilioq; parens orbem asseris usque fideli.
 Impius ergo tuis contritus viribus arcus
 Prævalidos, cadat ante diem subnaq; ruina
 Obrutum in æternam damment sua crimina noctem,
 At tu perpetuas rerum moderaris habenas,
 Hospitio gentes prohibens, & finibus arcens
 Summe deus; nam te miserorum vota rogantum
 Percipis, attollesq; animos, memoriq; recondes,
 Mentè preces : fractis sic te succurrere rebus,
 Pupilli; inopiq; juvat, sic frangere fastum
 Mortalem, ut terræ solvas formidine terras.

PSAL. XI.

Cum mihi firma Deus rupes, cui fidere certum est,
 Sollicitas nostram turba proterva fidem?
 Ut volucrem solos penna trepidante recessus
 Me petere, abjectâ speq; fideq; jubens.
 Namq; malus furtim nervo contenta parato
 Tela jactit, recti conscia corda perens.
 In chaos antiquum, de vexo pondere, mundus
 Corruat, at justum nulla ruina premet.
 Nam Deus ætherei radiantia limina templi
 Incolit, hoc solum vendicat ipse sibi.

Argu-

Argutoque hominum sensus utcumque latentes
 Perpicit obtutu, factaque cuncta notat.
 Dumque videt, probat ille pice, odioque ministros
 Prolequitur sceleris nequique truces.
 Hinc ulcore polo committit sulphure flammæ,
 Et laqueis, ut pluvix præcipitantur aquæ.
 Mistaque lethiferis spumantia pocula nimbis,
 Ut bibat exitium gens scelerata suum.
 Namque favet justis Justus, vultuque sereno
 Placatoq; bonos respicit usque Deus.

PSAL. XII.

FER Deus auxilium cælo, nam nescia fraudis
 Pulsa fides terris, exulat orbe pius.
 Subdola blandiloquâ fundit mendacia lingua,
 Dum certat socium fallere quisque suum.
 Nestentemque dolos linguam Deus ense recidet,
 Audet in insanos dum levis ire sonos.
 Scilicet, est linguæ nobis data summa potestas,
 Quem penes est oris fræna tenere mei?
 Ipse ego nam gemitu, dixit commotus egeni,
 Afflicti dextera vindice surgò Deus.
 Et quicumque Dei sacro sonus effluit ore,
 Purior argento est quod faber igne probat.
 Purior argento, rapido cum solvitur æstu,
 Quod scortâ exusta septima flamma coquit.
 Ergo pios tueri pius, servetq; redemptor,
 Gentis ab impura lordibus atque malis.
 Tunc etenim impletas animis audacibus audem,
 Fæce hominum imperii fræna tenente, vige.

PSAL.

PSAL. XIII.

Quo tandem usq; mei capient te oblivia, vultus
 Usq; tuæ radios nox tenebrosa teget?
 Anxia sollicitæ fodient mihi pectora curæ?
 Assiduusne coquet saucia corda dolor?
 Semper & infestus victo dominabitur hostis?
 Militæ referens læta trophæa suæ?
 Respice me, miserisque adhibe clamoribus aurem,
 O Deus, & famuli suscipe vota tui.
 Atq; tuæ radios lucis disperge, soporis
 Discute lethiferi nubila furva mihi.
 Ne domicum stratumque suis me jactet ab armis
 Hostis, & e fractâ gaudia sorte ferat.
 Nam mihi das lapsis melius confidere rebus,
 O pater, o animæ cura salusque meæ.
 Ergo mihi memori semper celebrabere cantu,
 Sublevor auxilio quod miser usque tuo.

PSAL. XIV.

Heu stolidas hominum mentes! rabie omnipotentem
 Esse putat nullum concita turba Deum.
 In scelus omne immane ruit facinusq; nefandum,
 Nullus amor recti pectora cæca tenet.
 Tum Deus immundas cæli de vertice terras
 Adspicit, an quisquam sit probitatis honos.
 Nominis an quenquam teneat pia cura colendi,
 An magis assuescant improba facta sequi.
 Defecere omnes, omnes scelera omnia patrant,
 Neve usquam pietas ulla, vel ulla fides.
 Usque adeone furor sceleris mentem abstulit? ut me
 Crimina tanta deum sic latuisse putent.

Dum ceu sorte dapes nostri immemor, impia sævo
Dilaniat populum dente caterva meum.

Hinc pavor illapsus tremefacta per ossa scelestis,
Præsentem iustis arguet esse Deum.

Quippe pii studiis rifu illuftritis amaro,
Cujus vel fidei consulit usq, Deus.

Ah quando ille dies languenti illuxerit orbi
Sacra Sionæ cum fluat arce salus.

Vincula cum solvet, genus *Israëlis* avitum,
Ibit & in plausus stirps *Jacobe* tua.

PSAL. XV.

Civis Cælestis.

ECquis monte tuo, quisquam dignabitur arce
Aut cui tam sacros pater indulgebis honores?

Cui simplex, & sinceræ cui conscia famæ

Vita placet, rectiq; tenax in pectore firmo

Mens fraudes exola sedet, cui candor in ore,

Nec linguæ incautas malefidæ ambagibus aures
Detinet, & saevo vicinos epeccat ore.

Cui procul aure, oculis, & cui procul exulat ore

Impietas, qui vultu hilari, qui mente benigna

Accipit integros animi, Dominumq; timentes

Suspicit, & merito semper dignatur honore:

Qui licet in proprium servat rata fœdera damnum

Fœnore nec perdit iustos, nec munere prodit.

Tales monte tuo, tales dignaberis arce,

His juvat æternam pater indulgere quietem.

PSAL. XVI.

Quem penes est unum vasti custodia mundi,

Me tibi confisum magne tuere parens,

Ad-

Addixit tibi se, Dominum te vendicat unum
 Mens mea, nec sic te demeruisse queo.
 At sanctis benefacta tuis tua magna rependam;
 Hi desiderii pars mihi prima mei.
 Sed quæ vana colunt cæcæ ludibria gentes,
 Anxia sollicitas cura dolorq; coquet.
 Execror impuro fumantia sacra cruore,
 Quorum nec nomen polluet ora mihi.
 Tu Deus es blandæ patrimonium splendida sortis,
 Dulcia despumans tu mihi vina Calix.
 Quot me pulchra beant opulentum prædia amico
 Te mihi? quot culti jugera læta soli?
 Ergo tibi auspiciis cuius bona tanta capesso
 Luce canam, & grato pectore nocte canam,
 Usq; Deus mihi dexter adest, hunc conspicio usq;
 Præsentem, hoc cinctum nulla ruina premet,
 Ergo mihi exultant læto præcordia motu,
 Linguaq; lætitiæ gloria nostra fremit.
 Quin etiam brutam carnem, quando occidit ævi
 Lux brevis hæc miseri, spes quoq; certa sovet.
 Nec claudi infernis animam patiere sub umbris,
 Ne dilecta tibi tæbe peresa cadat.
 Vitæ pandis iter, plenis ubi gaudia rivis
 Exundant, dextræ deliciæ usq; tuæ.

PSAL. XVII.

ME Deus exaudi poscentem iusta, nec obsta
 Quam tibi non ficto pectore fundo preci.
 Arbitrium mea causa tuum subit æqua fidemq;
 Appello, æqua æquis aspice luminibus.
 Namq; mihi postquam scrutatus es intima cordis,
 Me noctu vigili sedulitate probans.

Dum veluti liquidum coquitur super ignibus aurum,
 Examen subeunt pectora nostra tuum.
 Es tamen immunem fraudis tum cordis & oris
 Expertus; cordi consona verba fluunt.
 Cuiq; suum mitto studium, tua verba secutus,
 Non ero latronum duxve comelive gregi.
 Ergo tuæ legis ductu da figere gressum,
 Ne lapsu instabilis pes graviore ruat.
 Te voco nam facilem sum expertus sæpe vocanti,
 Nunc quoq; præbe aurem, & suscipe vota libens.
 Nunc tua se bonitas prodât miranda, superbis
 Eripiens dextra pectora fida tibi.
 Ilq; oculi teneram pupillam protege, inumbret
 Securum alarum tegmine, amica quies :
 Serva avido prædæ cupidog; cruoris ab hoste,
 Imminet exitio qui malus usq; meo.
 Cui licet emineat languens abdomine venter,
 Lingua celer rapidas fulminat usq; minas.
 Cuncta mea observat vestigia, callidus auceps
 Cautius ut tendat retia, spectat humum.
 Ille quidem rabidi rictu instat hiante leonis,
 Qui prædæ obscuris excubat in latebris.
 Tu præverte tamen rabiem, tu sterne priorem,
 Me gladio eripiens, quo furit ille, tuo.
 Aq; viris queis summa boni cumulare caducas
 Divitias, forti me tueare manu.
 Quos saturas opibus, terraq; mariq; reclusis,
 Et superest soboli quod numerabat avus.
 Ast in te purum sceleris mihi figere lumen,
 Conspectuq; frui, fors mage fausta tuo.
 Mane quidem somno noctis brevis hujus abacto
 Sat mihi conspecti lucida imago dei

PSAL. XVIII.

Miles Dei.

Divinas toto concepi pectore flammās
 Omnipotens pater, & mea magna potentia, solus
 Tu rupes mihi firma, & inexpugnabile vallum,
 Præsidium & trepidis statio tutissima rebus,
 Tu clypeus, tu certa salus, fiducia certa;
 Arduaq; unde minas hostiles rideo turris.
 Nam simul atque tuos assurgo lætus in hymnos,
 Procumbunt adversæ acies; tu carmine dignus
 Æterno, nam me laqueis circumdedit atris
 Jam jam triste minans crudelia funera fatum;
 Me globus obruerat velut unda inimicus, & horror
 Hauserat, atq; atris me circumvolverat undis
 Tartarus, & vinclis lethi luctabar in arctis;
 Protinus infandos miseratus sponte labores,
 Audiit orantem, & noto clamore cientem
 Auxilium Deus, & summo de vertice templi
 Siderei admisit gemitus, votisque rogantis
 Annuit, æternas precibus penetrantibus aures.
 Concussæ tremefacta pavor tum viscera terræ
 Occupat, horrendum! montes radicibus imis
 Emoti tremuere jugis; Domini ira revellit
 Terrifico aërios motu fundamine colles.
 Fumifera absistunt nebulae de naribus, ingens
 Igneus inde globus de faucibus evolat, æstu
 Ardenti, vivā rapiens quæq; obvia flamma.
 Labenti in terras excelsa cacumina cœli
 Submisere, pedes subeuntia nubila velant.
 Cherubeoq; volans curru, stridentibus alis
 Ventorum invehctus, cœli spatia ampla secabar.

Obdux-

Obduxitque sibi tenebras, & tegmine opaca
 Nubis; & undarum caligine conditur atra.
 Protenus ætherias surgens radiante serenat
 Luce plagas, rapida tugiunt incendia flamma,
 Grandinis atq; ruunt submotis nubibus imbres.
 Tum tonat & missis abruptitur ignibus æther,
 Terribilemque polo, rauco cum murmure vocem
 Fundit, & incensis glomeratam fulgure prunis;
 Spicula quæ sævos flammantia torquet in hostes,
 Fulmineisque instans quatit ictibus; abditus inde
 Equoris immensi patet alveus, ima dehiscunt
 Fundamenta orbis trepidi, vis tanta furoris
 Divini, quoties mundo cœli intonat ira.
 Me dextrâ cælo exerta indignantibus æstu
 Fluxibus eripuit, fremitusq; elusit aquarum.
 Ille inquam atroci validoq; recepit ab hoste,
 Livorilq; minas, viresq; odiumq; fefellit.
 Me dum fraude tenet manus hostica, rebus in artibus
 Sustinet, atq; artus baculi instar fulcit inertes,
 Et lætum mihi pandit iter, dum numine lapsis
 Placato facilis succurrit vindice rebus.
 Quippe animum iasonem probat, & sua jura reponit
 Flagitii puris manibus; nam fraude remota,
 Institi iter domini, divorcia nulla secutus
 Impia, nec sacris deflexi lumina iussis.
 Illius usq; oculos & mentem oracula pascunt;
 Integraeque illi mea cognita, criminis olim
 Heu nimium dilecta mihi dum retia vito.
 Namq; apud hunc, puro puræ stat gratia vitæ,
 Immunisq; manus scelerum mihi; iusta cuiq;
 Intima qui spectas præcordia dona rependis.
 Namq; piis pius es, integris integer idem,
 Sentiet & purus purum, tu mente dolosis,

Callidus es vastras deludens artibus artes.
 At vero eripies quam sors premit aspera turbam,
 Exolvesque malis humilem frangesq; superbos
Quis nimis elatâ tumuerunt lumina fronte.
 At mihi te tenebras modo discutiente lucerna
 Alta sub ingentem jactat laquearia lucem,
 Te duce confertos penetravi interitus hostes,
 Ausus & oppositos saltu transmittere muros.
 Tuta Deo præeunte omnis via scilicet; astu
 Sermo procul, flammis liquefacto purior auro.
Huic satis armorum fidei quem protegit umbo.
 Ecquis enim Deus est alius? quis robore pollet
 Æterno, nisi qui cælumque solumque gubernat
 Ille mihi invictis dat sternere viribus hostes;
 Tutæque securo vestigia ponere calle,
 Pernicesque facit cursu prævertere cervas,
 Arduæque ætherei fastigia scandere montis.
 Illo bella manus peragunt horrenda magistro
 Jam faciles; chalybemque potens confringo laceris,
 Vix etiam in duros sinuatum fortiter arcus.

Nil tamen hæc memorans mihi vendico, tegmine
 Sum clypei, pater usq; tui, tua dextra labantem; cunctis
 Sustinet, accumulatque bonis atque auget honore.
 Neve per obscuras talo titubante salebras
 Ferrer, iter tutum pandit vestigia firmans.
 Te duce victor ovans palantes insequor hostes,
 Comprendoque metu tremulos, dominorq; præhensis
 Nec conversa retro vestigia torqueo, cunctos
 Quam prius in terras prostratos vulnere multo
 Hauserim, & ultrici fusos calcavero planta.
 Sed non Marte meo, nempe has in prælia vires
 Sufficis, insensos solus mihi subjicis hostes.
 Sub juga cervices solus dum nostra feroces

Bellantive mihi dare terga fugacia cogis.
 Auxilium mæstis imploravere querelis
 Sed surdos in vora vocant, ipsum omnipotentem
 Experti averſam præbere precantibus aurem.
 Quos ego Marte ſerox & vinci neſcius armis
 Sterno aſacer, rapidis qualis volat Africus alis
 Pulvereamque rotat fremebundo turbine nubem.
 Conculcoque ſeros, ſordes ceu ſorte teruntur
 Immundæ in triviis; tu me ſtudia improba plebis
 Inſanæ eludens ſervasti, ut fræna capeſſam
 Imperii moderanda, caput me gentibus addis.
 Cogis & ignotos mea ſub juga, poplite flexo
 Nutibus & ſolis faciles, ultro mihi quorum
 Fama miniſterium fictum licet una paravit:
 Non ſecus atque leves agitata ex arbore frondes
 Deſluxere ruunt: nulla eſt fiducia ſeptis.

Vivat io & cunctis victor celebretur in oris
 Eternum mea petra Deus; tibi læta triumphat
 Jam toties mihi parata ſalus, te vindice inultus
 Nullus abit, noſtris qui ſeſe immiſcuit armis.
 Auſpice te, penes eſt populi me ſumma poteſtas,
 Hoſtibus è mediis ereptum, a morte reducis.
 Jamque alto evectus ſolio premo celiſor omnes,
 Qui mihi cunque neſas tectum meditantur, & artes:
 Inſontemve vocant in aperta pericula vitam.

Ergo tibi ut meritis referatur gratia tantis
 Qualiſcunq; meo celebrabere peſtine ſemper.
 E: tua per cunctas referam præconia gentes,
 Qui me magnifici donasti munere ſceptri,
 Donatumque levas duris dirisque periclis:
 Qui mihi ſacrato pertundis tempora olivo:
 Perſuſum bonitate fovens, nec Davidis iſta
 Munera ſola tui, ſed ſæcula cuncta nepotes
 Davidicos ea dona manent ingentia; regnum!

PSAL. XIX.

Lex pura.

Magne parens, te picta poli radiantis imago
 Prædicat, immensumq; decus dextramq; poten-
 (Artificis summi præconia) personat æther : (tem
 Namq; dies dum lege diem, & certo ordine trudit,
 Alternantq; vices præscripto scedere noctes,
 Virtutisq; artisq; tuæ documenta propinant
 Omnibus, auditur clarè vox lucis & umbræ,
 Quæcumq; æthereo tellus protenditur axe. (res,
 Quicquid ubiq; hominum est harum sonus attingit au-
 Barbata nec tantis gens ulla orbata magistris.
 Namq; polum roseo ponis tentoria soli,
 Splendida qui medio vestigia libeat in axe,
 Præcō Dei; qualis thalamo emicat aureis aureo,
 Exultans animis sponsus, cui certat in ore
 Purpura cum nivei formosa aspergine lactis,
 Aureus Eoistalis sol surgit ab oris.
 Fervidus aut quælis passu volat alite cursor,
 Victor & extremis spatiis lætatur anhelus,
 Talis hic immensum fræsis spumantibus orbem
 Circuit, & cæli flammis spacia omnia lustrat,
 Cujus & obscuras penetrat calor usq; cavernas.
 Numinis ista tui monumenta ingentia! sed lex
 Pulchra magis, scelerum pellens de mente tenebras,
 Cujus certa animi dubios sententia firmat;
 Unde vel incautis sapientia profluit annis.
 Recta equidem mandata Dei, penitusq; probanda,
 Inde serenæ surgunt nova gaudia menti,
 Sordibus absterfis scelerum contagia mundant,
 Luminis expertes l'quido dum lumine pascunt,
 Labe Dei timor usq; vacat non labilis, ævi
 Exclusus spatiis: æterni jussa Tonantis

Justitiæ veriq; pari splendore coruscant.
 Illa quidem gemmis longè potiora, vel auro;
 Illa tavi jucunda magis vel nectare pressi.
 Adde quod illa tuum moneant oracula servum,
 Præmia larga sibi tua iussa reposta sequenti.
 Quis tamen ah! quories mentem itremeabilis error
 Abstulit incautam, sapiens compr'endere possit?
 Ergo ignorat, clemens Pater, abluere sordis,
 Quicquid in obscuro mentis, latet usq; recessu.
 Ne me in præcipitem maleuada superbia luxum
 Abripiat, motus animi compesce rebelles.
 Tunc mihi purgato sceleris de pectore, pellet
 Turpe ministerium, diræ mens nescia culpæ.
 Jamq; tibi quascunq; pio fundo ore loquelas,
 Quæ tibi cunq; pio pia pectore nuncupo vota,
 Accipe placatus, clemens facilisq; secunda,
 Sancte meæ vires Deus, & decus, atq; Redemptor.

PSAL. XX.

Pax populi salus regis.

Adsit in adversis Domini clementia rebus,
 Atq; tuas placidâ combibat aure preces.
 Fida cui quondam sancti tutela Jacobi,
 Numine te trepidum sublevet ille suo.
 Et fluat ex adytis bello tibi vivida virtus,
 Deque Sionzæ pectoris arce vigor.
 Adspiretq; memor donis bene expta secundans,
 Atq; eat in cineres hostia fausta leves.
 Votaq; der rata cuncta tibi quæcunq; capeffis,
 Consilia auspicio prosperiore beans.
 Nosq; triumphato reduci gratabimur hoste
 Carmine, quod nobis te duce parca salus.

Bel

Bellica tunc Domino vexilla favente feremus;
 Propitius votis annuat ille tuis.
 Quid dubitem? Dominus servatum ex hoste reducet.
 Quod clemens olei tinxit honore caput.
 Ille salutifera defendet robore dextra,
 Cujus ab aetherea percipit arce preces.
 Ergo alii celebrent currus, jactentq; feroces
 Quadrupedes; nobis gloria spesq; Deus.
 His cecidere animi curvato poplite lapsis,
 Demulcet fractos nos Deus atq; levat.
 Incolumem nobis praesta Deus optime Regem,
 Et facilis nostras audiat ille preces.

PSAL. XXI.

Pax Regis salus populi.

Carmen votivum & gratulatorium.

O Qui Caeli scepra gubernas
 Deus, immenso robore pollens,
 Tua vis reducis viscera regis
 Nobis, imbuit intima gaudio.
 Tibi victrices ille triumphos
 Latus se debere facetur.
 Tu vota libens sollicita, preces
 Prona suscipis aure modestas.
 Rata vis te quaecunq; poposcit
 Superans longe munere vota;
 Capiti nitidam ferre Coronam
 Auro & geminis, sponte dedisti.
 Brevis ille moram munere vitae
 Te rogat, illi mortis adempta est
 Prorsus conditio, ut spatia bonus
 Nulla incerti sentiat ævi.

Te duce parva clarus adorea,
 Tituli nobilis auctus honoribus
 Patulum famâ pervolat orbem.
 Quem & munificæ munere dextræ
 Divitem, recreas lumine vultus.
 Voti summam posteritati,
 Et laudis statuisti metam,
 Hinc fiducia numinis illum
 Et spes patriæ munificentia,
 Cuncta in sæcula stabilem reddent.
 Ergo age cunctis impete fulminis
 Atq; odio, atq; invidia pallidis
 Insta adversis, vindice dextra.
 Nec fuga morti subtrahet illos.
 Quos ceu calidis flamma caminis,
 Rapido stipulas devorat æstu,
 Stimulis perdes concitus iræ.
 Hos & qui nascuntur ab illis,
 Omnes ima à stirpe recides,
 Relevans fonti pondere terras.
 Tibi qui cœcum mente maligna
 Scelus invalidi sunt commenti.
 Preme terga scopum tibi vibranti
 Spicula certum; vel in adversa
 Ora sagittas figere cura,
 Nervo jaculans funera certo.
 Sic te celebrem strage inimica
 Deus edes; tua robora sæclis
 Incluta cunctis, carmine festo
 Alacres nos super astra feremus.

PSAL.

PSAL. XXII.

Christus Patiens.

MI Deus, immenso cæli qui robore polles,
 Mi Deus; ah misero quis te mihi casus ademit?
 Dumq; malis rugio, ferre auxiliumque, modumq;
 Quid verat afflicto clementem imponere rebus?
 Te votis luce exposco, te nocte silenti
 Mi deus imploro, rapidis das vora procellis
 Sive dies lucem, spargit sive hesperus umbras.
 Isacidis tamen usque tuis celebrabere sanctus,
 Votivo meritas referent tibi carmine laudes.
 Tu nostris spes una aravis, neque lufit hiantes
 Irrita, dignaris placidus succurrere votis.
 Te nostri toties exoravere parentes,
 Dum tibi sollicitos fundunt de pectore questus,
 Freta tibi exolvit tetricis præcordia curis.

Alma pios nunquam spes fallit rebus in æstis.

Ast ego non homo sum vulgo, sed vermis & horror,
 Ludibrium humani generis, fastidia plebis;
 Undiq; proscissum probis me sibilat omnis
 Obvius; exertis labris, & vertice moto
 Illudit, geminatq; trucis convicia linguæ.
 Scilicet, hic dubios divino evadere casus
 Auspicio confusus, atrocibus ergo periculis
 Dissectum eripiat, curisq; exsoluat amicum.
 Me tamen æthereas venientem lucis in auras
 Suscipis, è latebrisq; uteri, me numine mulces
 Ipse tuo, gremio forum mamma; petentem
 Distentas, instar lactis spei nectare pascis.
 Qui mihi nascenti fueras fiducia, cunis
 Spes cognata meis Deus, ipso in limine lethi
 Luctantem, & cunctis desertum (ut cernis) amicis

Ex.

Expedias duros tandem miserare labores!
 Namq; truces miserum incurfant, queis cornua tauri
 Horrida, terrificisq; horrent palcaria setis,
 Quale per intonsum Bathanum pascitur agmen.
 Circumstantq; inhiantq; feri, sic praelia sævo
 Et cædes frenuit ore leo, quem dirus edendi
 Exagitat furor, & gemitu nemus omne remugit.
 Instar aquæ viden' ut roantes vulnera rivos
 Exsulant! luxantq; truces ossa ægra dolores,
 Solvitur & laxis turbato in pectore fibris
 Cor trepidum, lento ceu sera liquescit ab igni.
 Aruit & restæ vigor instar coctilis; humor
 Deficit, invilamq; trahit mora languida vitam.
 Aridaq; ora rigent, atq; aspera lingua palato
 Hæret; morte obitâ qualis color inficit artus
 Luridus exanimis, talis liventia pallor
 Ora notat, mihi turba canum latratibus instat,
 Cingit & imbellem gens dira hostilibus armis.
 Efferaq; insultat misero, palmasq; pedesq;
 Perforat, immensis dans pervia vulnera clavis.
 Ipsa etiam numerare licet vel corporis ossa:
 Tanta renudatis macies comes addita costis.
 Nec quenquam miserer tanta atq; indigna ferentis,
 Proh facinus! sed ubiq; probris, sed ubiq; cachinnis
 Excipior. pœnis crudelia lumina pascunt.
 Insuper (ut spoliū) laniato corpori amictum
 Diripiunt, tunicam justis dum partibus æquant,
 Proh pudor! iniusti, sorti exposuere nefandæ.

Tantæ molis erat mundi reparare ruinas.

Ergo ne tantis, miseri spes una, relinque
 Concussū fractumq; malis Deus, illico amictum
 Affer opem, canibusq; feris gladioq; cruento
 Obsessam defende animam, riduq; leonis

Terribilis

Terribili, à rabido me Rhinocerote tuere.
 Audi supplicibus venerantem numina voris.
 Tunc ego post victam mortem, & spoliata triumphis
 Tartara, virtutemque tuam, nomenque verendum
 Fratribus exponam, laudesq; ingentibus amplas
 Cætibus, hæc memorans. O quos pia cura colendi
 Numinis ulla tener, Dominum super astra canendo
 Tollite, progenies Jacobi & læta propaga,
 Isacidae testis Dominum celebrate triumphis.
 Quippe nec ille inopem rebus contempsit in arctis,
 Aut duræ tetricum cepit tædia sortis,
 Abstulit aut placidum fastus truculentia vultum :
 Sed pronas miseris porrexit questibus aures.
 In cætu tibi nostra chelys pulsabitur uni.
 A te principium, tibi desinet, omnibus unus
 Argumentum ingens tu gentibus, inter ovantes
 Vota choros te qui metuunt, tibi debita solvam.
 Turba modesta tuis mecum saturabitur aris;
 Hactenus & quicumque tuam imploravit in arctis
 Rebus opem, lato celebrans tua numina cantu,
 Gaudia perpetuæ carper felicia vitæ.
 Sic tua per vastum notescet gloria mundum,
 Cardinis & gemini Domino famulabitur axis,
 Proeumbetque tibi, trepidanti poplite adorans,
 Quemcunque oceanus latè vel maximus ambit.
 Nam tu jure tuo triplicis confinia mundi
 Imperio premissis, & gentes ditione potenti
 Regnator late tibi subdis; sorte beatos
 Felici sacra saturabis munere mensæ,
 Qui sua sponte tuis supponent colla catenis,
 Et (tibi quod soli regum contingere fas est)
 Pronus adorabit vitali lumine cassus
 Te numenque tuum, soli revocare sub auras

Aetherias, lethique datum perfringere leges.
 Ergo tibi nunquam lustris labentibus, aras
 Quæ colat, atque sacros aris imponat honores
 Deficiet; quæ sacra tibi censebitur uni.
 Justitiamque tuam nascentibus ordine seclis
 Mirandam fando memorans, tua pectore lato
 Pandet, inextinctosque parans per sæcla triumphos,
 Munera transmittet populis celebranda futuris.

PSAL. XXIII.

Improba quid curâ cruciante laceffis egestas?
 Dum mihi sufficiat pabula lata Deus.
 Dum mihi secundi, grata oblectamina campi
 sternit, odoriferum florea prata torum.
 Ille per obliquæ ducit declivia ripæ
 Murmure jucundo lenè fluentis aquæ.
 Languentemque animum revocat, viresq; ministrat,
 Ne noceat medio dum ruit axe dies.
 Nominis ille sui memor æquo in tramite sistit,
 Ne ferat ambiguis passibus erro vagus.
 Esto per umbrosam facerem vestigia vallem,
 Cujus morte minax horret utrumque latus.
 Te duce, per mortis vadam imperterritus umbras,
 Securum baculo me facis atque pedo.
 Hostibus in mediis, epulis accumbere lauris
 Tu mihi munifica das, pater alme, manu.
 Dumque bibo, crines oleo redolente perungis;
 Sufficis & liquidi pocula plena meri.
 Quia tua mi bonitas comes usque, favorq; benignus,
 Dum fruor ætheriâ luce superstes, eris.
 Eternum inde tuæ civis felicior aulæ,
 Cæli hospes, tecum templa beata colam.

PSAL.

PSAL. XXIV.

Terra immensa Dei tota est genitoris, opumq;
 Quicquid ubiq; suo continet ampla sinu.

Illius imperio patuli confinia mundi

Parent, atq; hominum (quicquid ubiq;) genus.

Instabili stabilem fondavit in æquore terram,

Inconcoffa vagas ut remoretur aquas.

Cui tamen excelsum Domini conscendere montem ?

Cui dabitur sedes incoluisse sacras ?

Cujus nulla gravis scelerant contagia dextram

Culpæ, aut impietas corda profana tenet.

Cujus vana animum nunquam furiosus habendi

Urget amor, jurans nec locat ære fidem.

Hunc Dominus largâ cumulans mercede beabit,

Justitiæq; addet præmia magna suæ.

Hæc addicta polo gens est, hæc vera *Jacobi*

Proles, divinis officiosa sacris.

Ergo claustra fores laxate sacrata, perennis

Cardine converso janua tota pate.

Æterna æterno pateant penetralia Regi,

Quem merito immensus stipat & ambit honos.

Quis Rex ille sacri subiturus limina templi,

Quem merito immensus stipat & ambit honos ?

Inviçta virtute Deus clatusq; triumphis,

Qui fuso semper victor ab hoste redit.

Ergo agite æternæ vos limina pandite portæ,

Cardine converso janua sancta pate.

Sublimi ut pateat rectum venerabile Regi,

Quem merito immensus stipat & ambit honos.

Quis Rex ille tamen tantus ? quem gloria stipat

Et merito immensus nobilis ambit honos ?

Rex est ille Deus, rerum cui militat ordo

Consonus, immensum hunc inclitus ambit honos.

PSAL. XXV.

MI Deus ingenti curarum mole gravatam
 Ad te tollo animam, tu spes mihi firma, pudendis
 Ora notis ne me maculatum rideat hostis;
 Insultetve meæ, dum spes mihi casta, ruinz.
 Spei nunquam pudeat nixos tibi, at æstuet ingens
 Imo in corde pudor (confundens ora) scelestis.
 Qui dum vana petunt, nec læsi insontibus obsunt.
 Ergo bone erudiens dubium mihi dirige gressum,
 Atq; tuis me fiste viis, vestigia fallens
 Lubrica ne rapiat sinuosis flexibus error;
 Instrue, trans fraudis ducit qua semita calles.
 Namq; mihi Deus es, solus spes sola, salutis
 Arbiter, atq; tibi de te dum pendeo, totos
 Ille par est impendo dies; me respice vultu
 Placato, à prima nascentis origine mundi,
 Parcere erat proprium semper tibi; teq; benignum
 Clementemq; meæ subeant oblivis culpæ:
 Quæ nimis incautam conspersit labe juventam.
 Si memorem esse mei, mea te peccata vetabunt,
 At memor esto tui, tua te clementia flectat.
 Nam certè ille ipse es rectus, bonus, integer, æquus,
 Qui quos præcipites sceleris per devia traxit
 Error, in innocuum (tua vincit gratia culpam)
 Flectis iter, vitæ melioris; quiq; modesto
 Atq; humili te corde colunt, cupiuntq; doceri,
 Ceu pueros elementa doces, rectiq; maliq;
 Te monstrante, vices discunt, discrimina, fines.
 Tu vultu mites miserans bonus adspicis æquo,
 Teq; ducem præstas fidum, comitemq; benignum.
 His servas rata pacta quibus tua fœdera cordi;
 Quæis tua sacra piam tangunt oracula mentem.

Ergo

Ergo ignosce meis, quaquam deformia longe
 Admissis, tua sic bonitatis gloria nostris
 Fulgeat erratis, tua sic sapientia mundo
 Prodat opes, tua sic celebretur ubiq; potestas.
 Quanta pio Dominus cultori dona rependit?
 Hunc docet, hunc regit, huic bona numine cœpta se-
 Acceptus semper cœlo, venerabilis orbi est; (cundat,
 Huic non corda metus gelidus quatit, atq; paternis
 Florebunt opibus proavito jure nepotes.
 Quid? quod & arcanos illis committere sensus
 Fas habet, & pacti sacras aperire latebras
 Ipse Deus, fidei dum posthuma regna recludit.
 Ergo oculis in te defixis, unicum adoro
 Dum laqueo hostili expedias, vestigia firmans.
 O caput & custos, placati luminis orbes
 In me flecte pater, clemens solare jacentem,
 Et deploratæ tandem miseres cito sortis.
 Sors inimica premit, sum fluctibus obrutus, in me
 Conspirasse putem curas, velut agmine facto;
 Hoc releva (O nihil est cœlo insuperabile) fasce.
 Numine dexter ades, nam fractis undiq; rebus
 In pœnas trahor usq; novas, scelerisq; nefandi
 Da veniam, caput hoc cunctorum, & causa malorum
 Aspice quanta cohors mihi passim hostilibus armis
 Infestisq; animis, odiisq; immanibus acta
 Immineat, miserere animæ non digna ferentis;
 Auxilioq; subi, &, dum spes fover alma, tuere:
 Et tibi consilium spe nunquam pasce pudenda.
 Me mea simplicitas, me mens mihi conscia recti
 Protegat, in te unum spes inclinata recumbit.
 Casibus eripias genus Israhelis acerbis
 Omnibus, O duros tandem miserare labores.

PSAL

PSAL. XXVII.

I Pse mihi lux est Dominus, dux ipse salutis;
 Quem inextinguam? invictas nervoso in pectore vires
 Dum mihi dat, nulla trepidet formidine pectus.
 Me ferus aggrediens hostis mortemq; cruentam
 Incensans, votisq; vorans, spelus inani
 Arte sua perit, furialibus obrutus ausis.
 Horrida me oppugnent furioso milite castra;
 Cunctaq; belligerum latè loca compleat agmen;
 Per furibunda tuo serar imperterritus archa
 Numine, inundantes spectabo sanguine campos
 Intrepidus; casus Dominus tutela per omnes.
 Hoc tamen opto unum, precibusq; ardentibus oro,
 Cujus inextincta trahar usq; cupidine voti,
 Tandem ut posthabitis ædis sacra incola castris
 Perpetuus, læto languentia lumina visu
 Divini decoris pascam, dum spiritus altus
 Hos regit, & nostro resonent sancta atria plectro:
 Namq; ædis sacra umbra Dei sat munit inermes
 Rebus in angustis illic me condet iniqui
 Securum casus, veluti tentoria vallo
 Præducto tegerent, vel propugnacula rupis.
 Atq; adeo victis cunctis super hostibus alcum
 Jam caput attollam, votivâq; victima nostris
 Thure vaporatas ab ovilibus imbuet aras.
 Tuq; Deus festis victor celebraberis hymnis:
 Supplicis ergo pteces exaudi, & vota rogantis
 Percipe, jactatq; malis misereere benigne.
 Ardet amore tui mihi mens, hoc expetit unum
 Criminis expertes in te defigere vultus.
 Ergo tui vultus radios ne eonde, nec iræ
 Indulgens, famulum (mihi qui vultus) repelles

Ne suprema salus me defore, neve receptum
 Hactenus O toties crudeli ex hoste relinque.
 Ut mea me genitrix linquat (sua viscera) natum,
 Obliquisve foret pater in discrimine nostri.
 Me tamen excipiet Deus ipse, sinuq; fovebit,
 Amplexu involvens sortis me ambagibus actum.
 Restitue ergo tuis abreptum crimine scedo
 Me pater alme viis, nec me de tramite recto
 Infidiae dolive trahant (dum duxeris) hostis:
 Arbitrio cuius ne me permitte nefando.
 Ne tandem immetitas ab iniquo expendere pœnas
 Actus teste reus cogar, cupidoq; corporis.
 Olim curarum mihi pondere fracta labasset
 Mens exhausta malis, ni spes mihi magna subiret
 Gaudia jam vitæ præsentis læta, futuræ
 Pignora, post duros me carpere posse labores.
 Ergo animi intrepidus persta, nec frangere duris
 Casibus; invictas vires, animosq; ministrat
 His Deus, ætherio quibus est fiducia coelo.

P-S A L. XXVIII.

Qui æternis homines imperiis regis,
 Ne duro excipias vota silentio,
 Quæ jam fundo gemens præsidio meo,
 Ne lethi assimiler sub scrobe conditis.
 Stellantem penetret vox mea regiam,
 Qua te sollicito murmure supplici.
 Meq; ad templa tuæ conscia gloriæ
 Tendentem innocuas respicito manus.
 Ne me sacrilegis cortibus inferas,
 Infandive nefas qui sibi conscii,

Queis dum mellifluis lingua madet favis,
Vasro lethiferos corde struunt dolos.

His merces meritis æqua nefariis,
Factisq; eveniat digna nocentibus,
O quem jus penes est, par referas pari,
Pendat sus acinos improba sonore.

Stulti namq; opus hoc indociles Dei
Obiervare, manus factaq; negligunt,
Queis me tergeminis tollit honoribus,
Ergo à stirpe genus subruet impium.

Hinc me nulla dies immemorem arguet
Laudis, quod precibus tam tacitis, tuæ;
Tu vis, tu clypeus, prasidio tuo
Consilium in trepidis usq; regis malis.

Hinc suffusa novo pectora gaudio,
Blandā sollicitant lætitiæ manum,
Laudes voce tuas dulcisona & lyra,
In cœlos duplici carmine tollere.

Robur quippe Deus prævalidum suis,
Virtutemq; animis sufficit arduis,
Regi invicta salus ipse Deus suo,
Cui cinxit liquidi succo olei caput.

Adsis usq; tuo, Rex hominum gregi,
Sacratoq; tibi propitius fave,
Et pascere, atq; opibus munificus fove,
Dum cœlum tremulas axe rotat faces.

PSAL. XXIX.

Potens heros.

HEROTUM illustri quisquis spectabilis ortu,
Ducis ab invictis nobile nomen avis.

Pone libens cristas veterum decora alta parentum,
 Atq; tuos titulos numinis ornet honos.
 Thure vaporato pulchrum est indicere honores
 Altari, pietas victima grata Deo est.
 Tantus ab ætherio vocis fragor axe Tonantis,
 Fortius undanti flumine fulmen agit.
 Vox etenim æterni plenissima numinis ille
 Fertur in immensum viribus acta Dei.
 Seu Libani excelsis impendit robora cedris,
 Mox Libanum umbrosa fraudat honore comæ.
 Ardua quin ipsos motare cacumina montes
 Cogit, & insolito tripudiare choro.
 Omnia sunt similes Hermon Libaniq; vel hædo
 Qui saltu in pratis luxuriare solet.
 Vox Domini horridos collis nubi ignes
 Excutit, ingenti terra fragore tremat.
 Ipsa Arabum deserta gemunt, & inhospita tesqua,
 Horrescensq; parit præcoe cerva metu.
 Quadrupedum genus omne jugis decurrit, & antris
 Abditur, horrendo dum tremat æthra sono.
 Illa potestatis monumenta ingentia Cœli;
 Ædibus ac sacris gloria major inest.
 Tu Domine insanos componis numine fluctus,
 Et maris æternum fræna superba regis.
 Te penes est unum viresq; animosq; feroces,
 Contra hostes populo suppeditare tuo.
 Aut placido æternæ componere fœdere pacis:
Una poli pax est munus amicitie.

PSAL. XXX.

TE fidibus, te voce fides comitante referre
 Fert animus, mihi qui primos de sortis egenæ
 Sordibus

Sordibus erepto regni das carpere honores;
 Magne Deus, nec me tumido ludum obijcis hosti.
 Dum te chare pater non casta in vota vocavi,
 Restituis lapsas languenti in pristina vires.
 Imo animæ medio luctanti in turbine lethi,
 Tartareo revocatz antro, & pallentibus umbris,
 Micis ad ætherez das lumina surgere vitæ.
 Ergo te facilem precibus votisq; rogantem
 Turba tuis devota sacris experta, benignum
 Numen in astra ferat; memori tua carmine famæ
 Munera grata sacrans; oculi nam ponitur istu
 Ira tibi, æternis durat clementia seclis.
 Namq; ubi forte vehant cum nocte crepuscula fletum,
 Dulcia sæpe refert cum lumine gaudia mang.
 Ipse ego dum vultu risit soror læta sereno,
 Diffueremq; bonis, stabilem mihi spondeo sortem.
 Montem quippe meum cingebas numine amico,
 Aspirans facilis votis, sed lubrica postquam
 Mutavit fortuna fidem, vultumq; recondis
 Nube tuum; tanto casu perculsus & amens
 Quid facerem? votis supplex tua numina posco,
 Te venerans pacemq; orans, quid proderit inquam
 Noster ab effosso profusus pectore sanguis?
 Funeris heu nostri quis tandem fructus? an ater
 Te cinis aut tua facta canet post funera, pallens
 (Ora quidem sed muta gerens) sine mente cadaver?
 Quin potius questus & verba precantia clemens
 Percipe, opemq; ferens, tristes miserare dolores.
 Nec mora: curarum pulso merore facessit
 Turba vigil, festoq; exultant pectora plausu,
 Lætiâq; regis dempto velamine sacci.
 Te fidibus, te voce fides comitante referre
 Hinc mihi gestit ovans lingua, & manus æmula linguæ,

Ut tua per vastum volitet memorabilis orbem
Gloria, perpetuum nobis celebrata per ævum.

PSAL. XXXI.

Tu mihi in afflictis constans fiducia rebus,
Magne Deus, tantæne spei pudor obruat unquam
Eripias duris fretum tibi iuste periclis.
Porrige sollicitis pronas clamoribus aures,
Atq; salutiferam pereunti extendito dextram.
Esto mihi rupes, & turris æthenica, cujus
Server ab hostili incurfu munimine tutus.
Quid dubitem? mihi tu rupes, arxq; ardua, ridens
Ventorum furias pontique immobilis iras.
Nominis ergo tui memor æsti errore viarum
Ambiguo, dux esto, æquam dans carpere callem,
Et casses furtim quas fraus inimica tetendit
Incaute, mea sola salus, viresq; resolve
Ecce animam hanc, (quis enim fraudaret pignore cæ-
Æterno æternâ pretio de morte redemptam, (lym?)
Commendo fideiq; tuæ dextræq; potenti,
Magne Deus, qui fraude fidem non decipis unquam,
Odi inopes animi, mendacia vana secutos,
Dum confido tibi cæliq; soliis; ætenti;
Nam tuæ turbaram complet clementia mentem
Læticia, nostris posuit quæ cladibus olim
Exiitq; modum menti sic consulis ægræ.
Nec domito insultans me sub sua jura coegit
Hostis atrox; latis vacuus formidine campis
Quo libet usq; feror; placato sortis acerbæ
Respice adhuc tantis vultu me casibus haustum,
Ipse dolor teneros lacrymis corruptit ocellos,
Ipse animam, ipse cæpæ penetralia concutit alui.

Cedit

Cedit vix malis ingentibus, atq; gemendo:
 Expugnata perit, blanda dedit ille juvenis
 Terga victor, litcis crescunt ossa medullis.
 Usq; adeo scelerum pœnas expendere durum est!
 Quid memorem factæ convicia subdola linguae,
 Queis petijt hostis atrox, queis nunc me fictus amicus?
 Obvia fastidit vicinia, capus abhorret
 Ipse sibi metuens, averasurque propinquus.
 Nostri tanta omnes cepere oblivia, fato
 Seu functi, aut coctæ, seu sordent fragmina testæ.
 Incessit me turba probris, coramq; protexæ
 (Nemo metu vindex): lacerat petulantia linguae.
 Innocuoq; struit scelerato, fœdere mortem.
 Tū mihi præsidium Deus es, dum mente recumbo
 In te, nil metuo turbae commenta profanae.
 Tu mihi cuncta meæ dispensas tempora vitæ,
 Tuq; annis metam figis, quam nulla refiget
 Improba vis; ergo crudeli ex hoste receptum
 Eripe, & insidias instantis falle tyranni.
 Ora ostende tuo clemens fulgentia servo:
 Et solita pietate fove, mihi nec pudor ullus
 Ora notet, quod te supplex in voca vocarim;
 Ast pudor, & mortis tacitæ sopor, ora scelestis
 Obruat: & morti metuenda silentia busti
 Ora superba premant mendacibus, ausa protexo
 Invida in innocuos convicia fundere fastu.
 O fortunatos nimium nimiumq; beatos
 Qui te cunq; colunt! non his opulencia cœli,
 Non terræ fors fausta deest: hos auspice cœlo &
 Terrâ teste beas; his tu tutela, recessus
 Placati aperiens vultus; penetralia! menti
 Elata ignorata, impervia viribus, & quo
 Nulla venenatæ penetrabunt spicula linguae.

Jure igitur te voce canam gratante, quod urbe
 Moenibus incincta validis defendis, ut hostis
 Evitem tuos damna, insanosq; tumultus.
 Hunc ego nam fateor rebus stimulatus acerbis
 Præcipite ore sonum (inconsulto pectore fudi)
 Immemor ille sui Deus in discrimine pacis
 Me liquit; coramq; dedit me morte teneri.
 Verum ubi in adversis imploro numina rebus,
 Admittis clemens gemitus, precibusq; moveris;
 Ergo Deum quicumq; colis pius, acrius urat
 Incensum flamma alta animum celestis amoris,
 Ille sui quos cura tenet custodit, at alio
 Decutit erectas tumidorum vertice cristas:
 Altior usq; æquâ cumulans mercede superbos.
 Ac vos sepositis mentem componite curis,
 Queis spes sola Deus, viresq; animosq; secundos
 Sufficies, clemens dura solatia sortis.

P S A L. XXXII.

FELIX, Ominium felix? cui parcere largus,
 Pectoris immundi contagia fœda remittit.
 Contextusq; Deus, cui non clementia cœli
 Imputat exactæ deformia crimina vitæ;
 Corpus vera vacante mendaci pectora furo:
 Nam mihi dum trepidus taceo commissa fateri,
 Luctantemq; premo simulato corde dolorem;
 Languida rabificus, noctesq; diesq; tremens
 Serpit in ossa dolor, miserum dum pondere dextrarum
 Irræ premis immenso noctesq; diesque;
 Pugibus haud aliter morientibus arva laborant,
 Quæ canis in rimas diduxit Sirius æstu;
 Quam mihi sublato feryebant ilia succo.

Proti-

Protinus obductum fallaci nube dolorem
 Pando tibi, fateorq; meæ scelera impia vizæ.
 Namq; (fatebor enim) dixi, & dum dico latenti
 Das veniam, & mæstis solvis præcordia curis.
 Ergo te placidum pronumq; in vota vocabij
 Quisq; pius, facilemq; expertus questibus aurem,
 Nil metuens sævasq; hyemes, nimbosq; furentes,
 Illi jugâ diffuso stagnarent ardua ponto;
 Lamechides tumidis alter dominabitur undis.
 Tu mihi sollicito tutela, & rebus in arctis
 Subsidium inflatens blandâ dulcedine sensus,
 Hoste triumphato, spoliisq; superbus opimis
 Et titulis, sic victor ovæ, sic gaudia sentit.
 Nec mirum, namq; inquis rectam ad cœlestia carpes
 Me monstrante viam, certum quoq; omnia lustrò
 In te defixo describam lumine gressum.
 Moribus ac mulos & equos, expertia mentis
 Bruta referre cave, quorum luctantia trænâ
 Ora domans rigidis cogit parere lupatis,
 Namq; manent mala multa malos, dum sorte ferarum
 More reluctantur; sed spes confisa potenti
 Clementiq; Deo, nunquam confusa, triumphat.
 Ergo alacri foveant possisq; perennia curis
 Gaudia mente agitent recti justiq; tenaces.

PSAL. XXXIII.

Eia Deum festis justî celebrate triumphis,
 Nam divîna decent sceleris præconia pueros.
 Eia Deum lyra blanda sonet, citharæq; canoræ;
 Dulcisonisq; decem resonantia nablia nervis,
 Tollite in astra novi Dominum modulamine cantus:
 Et docto argutas impellite pollice chordas.

Namq;

Namq; illi spectata viget vel maxima semper
Verborum rerumq; fides, rara pacta fideli
Pignore, dum stabilit constanti opera omnia veroy
Justitiæ quæm tantus amor rectique colat;
Atque adeo summa bonitatis conscia ubiq;
Ipsa parens rerum natura est; quippe micantes
Ille ppos, verbo tantum convolvit in orbes.
Splendentisq; æthræ florentes luce catervas
Momento, omnipotens conscripsit spiritus oris,
In cumulosq; coegit aquas, cœcisq; cavernis
Abdidit atq; (peuu tanquam) coacervat in alveos
Ergo agite hunc hominum metuens reverenter adoret,
Quicquid ubiq; oriens, vel sol devexus ambit;
Hunc colat extremas quisquis tenet incolæ terras.
Namq; hoc quodcumq; est mundi concorvit in orbem
Unâ voce Dei, jussuq; immobile perstat.
Ille hominũ eludit vâstras sapientior artes,
Plebĩ & eventu fraudat commenta profana;
At manet inconcussa Dei sententia in ævum.
Ante alios ergo gens hæc felicior omnes,
Quam sibi ceu propriam sacrauit fœdere sortem.
Despicit ille humiles cœli de vertice terras,
Exploratq; hominum supero de culmine mores;
Namq; opifex rerum cognati semine cœli
Corda hominum finxit, latebrasq; intelligit omnes,
Et quicquid rerum geritur speculatur ubique;
Non arma eripiunt letho numerosa tyrannum:
Non vegetæ in valido tutantur corpore vires,
Quadrupedi in bello nulla est fiducia forti,
Nulla salus, sibi confisum non eripit hosti.
At Deus in iustos oculos defigit, & almã
Spe divina piã pascit clementia mentem.
Spicile seu m. sp. xya jacit, seu territât arcta

Obsidione famas, miserans bonus arcet utrumque.
 Ergo unus nobis viresque animosq; ministrat
 Præsidium clypeusq; Deus, spēs pendet ab uno.
 Ille serenatas blandâ dulcedine mentes
 Imbuet; is sese recreabit numine fretos.
 Sic tua nos bonitas, curæ casusq; levamen
 Non fallax; foveat pater ut tibi fidimus uni.

PSAL. XXXIV.

Cælestis me raptat amor, juvat ire per æquor
 Immenſum, laudumq; sacros recludere fontes.
 Seu me læta fovet, seu sors ferit aspera, laudis
 Divinæ mihi nullus erit vel terminus unquam,
 Nam canet egregio præſentia numina plauſu
 Mens tumefacta bonis, humili ſolatia turbæ
 Noſtra exempla dabunt, mecum exultate, Deumq;
 Tollite grandifono ſocii ſuper æthera cantu.
 Adſuit ille mihi clemens, vocemq; rogantis
 Exolvens cunctis trepidum terroribus hauſit.
 Hunc quicumq; oculo ardenti pius aſpicit, illum
 Ore repidentem recreat lux aurea, vultus
 Nulla dabit maſſi fruſtratus ſigna ruboris.
 Hic dominum afflictiſ vocat in vota, ille vocanti
 Annuit, atque malo trepidantem exemit ab omni,
 Flammeus alienum ſacrorum exercitus arcet
 Inſenſos, muniriq; pios, caſtrisq; tuetur.
 Quare agite, & certam dabit experientia guſtu
 Integro monſtrante fidem, quam numine amico
 Muniſcoq; Deus complectitur uſque colentes.
 Terque quaterq; fide ſælix qui nixitur uni,
 Hunc unum calite ergo pii; nunquam urget egeſtas
 Importuna pios: rabida dum forte leonum

Turba

Turba fame torpebit inops, his affluit usq;
Copia munificaq; beant hos sidera dextra.

Huc pueri dilecta cohors properate, metuq;
Numinis ætatis formabo in limine mentes.
Qui cupis immunem curis producere vitam,
Longaq; scelici transmittere sæcla tenore,
Linguz adhibeto vagæ, levibusq; repagula labris,
Nec custodito lateat dolus ullus in ore.
Vitans prava, bonis assuesce, & fortiter usque,
Candida tranquillæ sedare silentia pacis.
Non aliis oculos facilesve accommodat aures
Ætherius pater atque piis; sed ubiq; scelestos
Spectat acerbo tuens, nam perdere funditus omnes
Certum est, & nomen terris abolere nefandum.
Justorum facilis prece flectitur, omnibus illos
Casibus eripiens trepidis, medicamq; dolore
Præstat opem fractis animo, curasq; revellit.
Et non pauca pios discrimina sæpe fatigant,
Quis levat æquorum custos Deus omnibus æquus,
Ulla nec imminui patitur frangive fidelis
Ossa potens; contra, justos exosa peribit
Gens scelerata, ipso scelere obruta, nam penes unum
Ætherium est animæ usq; pia tutela parentem:
Ille sibi filios curat nec deserit unquam.

PSAL. XXXV.

Magne hominum custos, qui dura pericula servis
Mitis ab innocuis avertis sæpe, Clientem
Respice me, causamq; piam defende patrone.
Quæque infert mihi bella ferox sibi sentiat hostis
Auspiciis succensa tuis, rutilantia dextra
Arma cape, auxilio veniens; clypeoq; sinistram

Victori

Victori insertans hosti insuperabilis obsta.
 Terribiliq; stupens trepidet sub cuspide teli;
 Dum tu porrectam surgis metuendus in hastam,
 Dic animæ, pater alme, meæ, depone timorem,
 En tua certa salus invictis viribus adsum,
 At sese hostili diffundat in ora phalangi
 Et mæstus pudor, & turpi formidine vertat
 Terga fugâ, agglomerent sese lugubria fracto,
 Qui fuit insanus nostræ dispendia vitæ.
 Utque leves boreæ palcæ rapiuntur in altum
 Impete, divinæ sic proruat angelus iræ
 Præcipites vindex, lucem caligine velet
 Nimbus, iter fallant vestigia lubrica cæcum,
 Fulmineusq; metu palantibus angelus instet.
 Subdola namque struunt furtim nil tale merenti
 Retia, & occultis includunt structa cavernis:
 Insontem horrendus voret ut telluris hiatus.
 In caput artificum vergat dolus, inq, latebris
 Cassibus inq; suis cruciet fraus prodita clausos;
 Hinc mihi festivos corda exultantia plausus
 Lætitie nova signa suæ, te vindice, tollent.
 Ipsa tuam securæ mali convexa salutem
 Ossa canent, tibi quis similis bonitate, vel audet
 Quis tecum validæ contendere robore dextræ?
 Asseris exitio minitantis dira tyranni,
 Ecce etenim insonti tanta est petulantia fraudis,
 Corrupti affigunt incognita crimina testes,
 Quæ benefacta malis mea (turba ingrata) rependit.
 Muneris accepti pœnas cum sanguine poscit.
 Ast ego cum miseros illis depasceret artus
 Morbi mæsta lues, pullo velamine cingor.
 Imo alme tristem subeunt fastidia mensæ,

Inq; meum rediere finum quæ nuncupo vota:
 Haud aliter fratris frater, vel amicus amici,
 Prosequitur querulo defuncti funera luctu,
 Haud aliter blandæ genitricis filius orbus
 Busta gemit, lacrymisq; rigat submissus obortis;
 At mihi dum fortuna ruens in pejus acerbûm
 Intonuit, læto complerunt compita cursu,
 Undiq; collecti, stupidi sæx infima vulgi
 Agmen agens perit incaurum, convicia fondens;
 Nec modus: ipsa hominum lacerant opprobria famam
 Innocuam, infames hilerant convivia scurræ,
 Impia dum fictis miscent commenta susurris,
 Virus ut inspirent, dentemq; in dente fatigant.
 Non impune feres tacitus Pater optime, sed quæ
 Tam lenta ulticem tardat sententia dextram?
 Tu mihi sollicito lethi discrimina pelle,
 Solam serva animam, atq; leonum surripe ritus.
 Te tunc in cœtu gratus celebrabo frequenti,
 Astra tuum sublime ferens super aurea nomen
 Carmine, me densâ populi stipante caterva.
 Ne nostræ infestis pariant mala gaudia curæ.
 Hostibus, insoniq; oculo nictante procaces
 Ihudant, concors quorum pax exulat ore.
 Imo vel incautos tranquillæ pacis amicos
 Si quos terra tenet, si quis rimæ incola opacæ,
 Explorant, tacitisq; dolis circumdare tentant.
 Præterea insulso diducto turpiter ore,
 Dum geminant tremulos naso crispante cachinnos,
 Hisce oculis, hujus (spectacula læta !) ruinam
 Vidimus, euge arunt; ac tu qui singula cernis
 Ista notans, ne probra silens patiaris inulta
 Nec procul inde abiens infirmo subtrahere dextram:
 Tandem membra levans, torpentem abruptelopo rem,
Judi-

Iudicio invigilans nostro, causæq; labanti
 Dumq; tuum appello arbitrium dextramq; severam
 Ne patere, ut nostris exultans læta ruinis
 Impietas, animo jactet tam dira superbo:
 Tandem vota favent, tandem cadit alea felix,
 Vicinus & domicum pedibus calcamus inermem.
 Ora elata pudor turpis gravet, ora dolore
 Læta meo, & tristi nostro exultantia casu,
 Fæda ignominia mutent probroque triumphos.
 At contra quicumque æquum fulcire favore
 Ausus erat, tristique pius succurrere honesto,
 Læta serenatam pertentent gaudia mentem,
 Ore hisari gratas, jactanti ad sidera voces;
 Tam famuli studiosa sui, dominiq; benigni
 Incluta perpetuis mandet præconia sælis.
 At mea justitiamque tuam laudesque sonabit
 Lingua animi interpres, dum sol caput æquore tollens,
 Purpureo lucem jacularur, ab axe diurnam.

PSAL. XXXVI.

Dum mecum insani vitia exigo corde scelesti,
 Pectus inane noto numinis esse metu.
 Namq; sibi immunem blanditur vindice vitam,
 Invisum toto dum patet orbe scelus.
 Ora nefas fraudesq; vomunt, prudentia pectus
 Deserit, indocilis vita nefanda boni.
 Conscia strata dolis tacitis nocturna, ruitq;
 In scelus omne, omnis captus amore malis.
 Sed tua summe parens bonitas sublimior astris,
 Celsior ætherio vertice sancta fides.
 Justitia elatos montes premit altior omnes,
 Vastior immensi gorgice & illa frepia

Hinc homini pecudiq; tunc custodia curæ
 Excubat; auspicio queis rata vita tuo.
 Quam pretiosa tua est bonitas Deus? hinc tibi fidiſt
 Gens hominum, ut trepidos protegat ala reos.
 Libertate domus quos tu ſaturabis opimæ,
 Pura voluptatis ſtamine corda rigans.
 Namq; tibi vitæ pleno ſons eſluit alveo,
 Tu ſol qui radiis nubila noſtra fugas.
 Ergo tuis qui te norunt perge eſſe benignus;
 Juſtiæ pueros munere fraude beans.
 Ne premat clarâ me vana ſuperbia planta,
 Exigat aut laribus dextra proterva meis.
 Artiſces ſcleris perdit ſcelus, atq; ruinam;
 Eternam impietas nil ſemorante trahit.

PSAL. XXXVII.

SAucia ne cruciet pallenti pectora tabe
 Livor edax tibi, ſi vultu bona forte ſereno
 Arriſit fortuna malis, ſi forte ſceleſtos
 Divitiis viciſq; vides undare penates;
 Nam quod mane viret, ſed veſpere falce reſectum eſt;
 Graminis inſtar erunt, arentia pabula ſœni,
 Ut ſternitque legitque operoſo pollice meſſor,
 Sera licet, ſic pœna malos inopina coerceat.
 Fide Deo; ſed vive probus: ſic commoda vitæ
 Et terræ vitæq; ſatur placidiſſima carpes.
 Deliciæ Deus eſto tuæ, Deus una voluptas,
 Voti compos eris, hunc unum reſpice. & uni
 Quicquid erit committe, ratas ſpes eſſe jubebit
 Ille tuæ, animo quaſcunq; agitabis honeſto.
 Atq; ut pura diēs cedentibus ingruit umbris
 Terram luce beans, vel cum ſpectabilis axe

Jam medio, summo dispergit lumina cælo;
 Justiciam sic ille tuam caligine mergam
 Pandet, & integros referabit lumine mores.
 Tu tacitus re dede Deo, patienter in omni
 Clementem operiens calu, neve afluat ira
 Mens stomachosa tibi, rebus dum læta secundis
 Impietas fruitur, nec spe frustratus inani,
 Improbus eventu scælici perficit orsa.
 Pone animos iramq; inhibe, ne sorte furentem,
 Invida in affinem ferat indignatio culpam.
 Impia namq; cadet properato funere turba.
 At quicumq; Deum dubia non spe colit, ille
 Incolet innocuas patrimoni scedere terras.
 Nec mora longa, leves gens evanescet in auras
 Improba, rimanti ut vettigia nulla supersint.
 At leni ingenio latis colet ora fundis
 Integritas, placidæ per amœna silentia pacis.
 Impius insidias justo fruit, & fremit acri
 Dente amens, sceleris furis agitur & ira;
 Quem spectans ridet Dominus, quia justus ab alto
 Instantem injustis videt adventare ruinam.
 Impius hostilem vaginâ deripit enses,
 Vulnifica intentat curvato spicula cornu,
 Innocuum ut feriat, justumq; inopemq; trucidet,
 Scæviet at domini conversum in viscera ferrum,
 Spicula casta cadent, rumperetur inutilis arcus.
 Res bene parva domi, tenuis licet, omnium acervis
 Præstat opum, quoscumq; scelus congestit avarum.
 Brachia nam franget dominus robusta scelestis,
 Subleuat at justos cæli tutela favore,
 Accumulatq; probos annisq; opibusque notatum
 Dives ut hæredem per sæcula copia stiper.
 Incubet ergo aris tempestas nubila terris,

Pallentive fames minitans Jejunia rictu,
 Non pudor hunc turbat, rabies non indiga terret.
 Exitium lethale malos manet, occidet hostis
 Contemptorque poli, pinguis licet; utq; sub auras
 Fumus abit, sacris adolent cum pinguibus aras.
 Inter opes mendicat opes, nec mutua solvit
 Impius, at justo superest quod donet egenti
 Condonetq; inopem clemens miseratus amicum.
 Felix ille gradu stabili, certusq; colonus
 Cui favet omnipotens, at quem bonus abdicat ille
 Heu miser, iste imâ perit de stirpe recisus!
 At Deus & justî gressum moderatur euntis:
 Consilioq; viam monstrat, munitque favore.
 Quod si forte petat devexo pondere terras,
 Lapsantem omnipotens dextra levat, inde ruinam
 Avertendo, cadit sed non intercidit unquam.
 Non memini a cunis ad canos hosce, relictum
 Usq; unquam vidisse pium, sobolemve coactam.
 Emendicato vitam producere pane:
 Namq; inopum justum miseret, cumulatq; benignus
 Officiis, vacuumq; diem nec munere perdit.
 Sementemque metit collati muneris hæres.
 Ergo recta sequens vitium fuge, tutus in avum
 Tranquillæ explebis placidissima tempora vitæ.
 Provida de justî sapientia profluît ore,
 Linguaq; recta sonat, jurisq; oracula pandit.
 Inq; animo scripta est divinæ sanctio legis,
 Quæ tutum moderatur iter, fulcirq; labantem.
 Si parat infidias justo improbus, atq; dolo
 Consilio, innocuam meditatur perdere vitam:
 Tunc fida insontem domini custodia servat.
 Si falsi infimulet spinosa calumpnia, nunquam
 Judicis arbitrio damnandum tradet iniqui.

Ergo

Ergo Deum spectans tibi sint cœlestia curæ;
 Cali insiste viam, dabitur tibi terra colenda,
 Dum tristi in justos maceratos funere cernes.
 Vidi ego nativæ sæcunda uligine terræ,
 Arbōris in morem, solido quæ robore trunci
 Pulchraq; frondosis texit quæ umbracula ramis,
 Florere imperio latè & ditione nocentem,
 Transit en tantus subito, neq; cernitur ulli.
 Par volucci somno, levibusq; simillimus auris:
 Quærenti quæ nulla sui monumenta relinquunt.
 At sceleris puros propius contra aspice, mentem
 Attentam advertens, justis sobolisq; notabis,
 Pacificè claudi, placidè quod fluxerat ævum.
 At gens in fraudem sæcunda, & noxia, cordi
 Cui non jura Dei, cadet excidioq; ruinæ
 Perpetuæ stabit sceleratis exitus una,
 Una salus justis Deus est, cum sæva procellis
 Sors furit, insanos componit numine fluctus,
 Afflictisq; bonus, viresq; animosq; ministrat,
 Constantiq; fide clemens succurrit amicis,
 Hostibus eripietq; malis, certa q; salore
 Afficiet, quos vera poli fiducia ducit.

P S A L. XXXVIII.

NE me corripas pater merentem,
 Justo proh! nimium celsantis furore,
 Nec me vindice numinis coerce
 Iræ terribilis ardore læsi.
 Forti læthiferum bibens medullas
 Vibrasti jaculum manu repostas;
 Quod nostram lacerat voratq; mentem,
 Immenso laniat dolore corpus

Morbi tabificum grayis venenum,
 Iræ flamma tuæ quod acris urget.
 Hinc mentem gravior perurit angor,
 Inq; ipsis furit ossibus nefandæ,
 Et tœdæ trepidus nocte reator.
 Qui nunc æstibus actus inquietis,
 Pollutum caput obruens inundat,
 Nunc vero ut gravis opprimensq; moles
 Prorsum prægravat eruxq; mentem.
 Tabo compurruit lues eruento
 Quæ nostros graveolens peredit artus,
 Amenti hoc tribuo meo furori.
 Curarum querulâ usq; & usq; mole
 Prostratus, domitusque dirutusque
 Imbres perpetuo rotatu oborti
 Mœstis luminibus genas pererrant.
 Lumbos sævities mali ulcerosi
 Depascit tremulos, vacatq; nulla
 Ægri corporis anxio dolore
 Pars; fractusq; malis & æger artus
 Elumbes traho, flaccidos, vietos.
 Sed carpit gravius comestq; mentem
 Ringentis, rugientis, ejulantis,
 Cæcum vulnus; at O pater Deusq;
 Nil clausum tibi, vœta non latent te,
 Nec testes gemitus gravis doloris,
 Quos fundit trepidansq; palpitansq;
 Ætæctis cor in artibus laborans.
 Nec vires animo invident dolenti
 Artus invalidi, imò quondam acuti,
 Corrupti lacrymis malisq; victi
 Visus nostri acies hebet refractis
 Aspectuq; inimica fors amicos

Subtraxit profugos meo; propinquus
 Fastidit, miser, iugax propinquus;
 Qui nostro invigilant malo necique,
 Nobis insidias struunt nefandas;
 Et diris cumulant dolos perennes;
 Conceptumq; vomunt nefas cruentum.
 At surdo cecinere, nec protulere
 Linguae probra, novis refello probris;
 Nullus accipiens ferensq; nullus
 Aure aut ore sonos, utroq; capius.
 Nam spes magna subit, mihi quod aurem
 Præbebis facilem pater benigne,
 Dum te sollicitis adoro votis.
 Hosti ne moveam superbienti
 Risum, dum titubata forte acerbum
 Mi vestigia debili videbit;
 Insuletq; hilaris meæ ruinæ.
 Peccatis pateo nimis, quid autem
 Peccati pretium graves retractem
 Poenas? devoro mente vel dolores
 Quosvis, dum merui truces dolores.
 Nam crimen fateor, dolet pudetque,
 Et poenas merui graves scelestus.
 Fœdum poena minor nefas sequetur:
 Sed vivuntq; vigentq; qui nefandis
 Me versant odiss, premuntq; & addunt.
 Vires viribus, immemor recepti
 Turba ingrata boni, malo rependens.
 Atro dente petit quod æqua secutor.
 Ne me desere, nec procul recede,
 At succurre mihi levaq; dextra
 (Dum sors aspera) nil morante; nostræ
 Auctor, fons, sator, arbiter salutis.

PSAL. XXXIX.

STat cautè observare vias, ne forte nefandum
 In scelus errantis rapiat petulantia lingua;
 Oraq; compescam valido luctantia frango.
 Turba etiam immentum cum me petit impia, coram,
 Mutus eram tacita ora premens, impervia verbis
 Innocuisq; bonisq;, dolor tamen aestuat intus:
 Quoq; magis meditando moror, furit acrius instat
 Ignis, & inclusus cordis penetralibus ardet.
 Tandem ergo tali sermone silentia rupi,
 Pande mihi misere qui sis, pater optime, vita
 Exitus, emensis curilq; & curfibus annis
 Quis modus? angustus quam sit lacrymabilis avi
 Terminus, ut memori possim comprehendere mente.
 Scilicet ipsa brevis palme instar ducitur ætas,
 Te coram nihil est spatio, quocunq; fruamur.
 Ipse homo, quicquid id est nihil est, cum blanda forena
 Sors etiam arridet levitatis nescia vulnu.
 Pro rebus colimus simulachra, atq; angimur umbris.
 Corporis & mentis frustra tot vulnera passi,
 Ut per falsq; nefasq; diu (nec notus) acervos
 Condiderat quos cura gravis levis auferat hæres.
 Quid pater ergo mihi superest? quæ vota sovebo:
 Exspectemve libens? mea te spes appetit unum;
 At tua det nostris tantum indulgentia culpis
 Chære parens veniam, nec vulgi expone protervo
 Ludibrio, cujus stimulat dementia mentem.
 Aspera nulla tuo quoniam sine numine fata,
 Mutus eram tacita ora premens, tua vulnera differ
 Hactenus & toto laniato corpore parce.
 Heu dextra pereo plagis, hominisq; Deiq;
 Impar congressus! nam cum tu crimina punis

Casti-

Castigasq; virum, vigor & decor excidit illi,
 Haud secus ac vesti tinea blattisq; perosa.
 Gente hominum levius nihil est magis atq; caducum!
 Tu tantum facili aure preces pater excipe nostras,
 Despice nec durus lacrymas gemitusve repelle.
 Namq; peregrinas hospes vagus incolo terras.
 Hospitibus prognatus avis; hic vendico certi
 Aut proprii nihil ipse mihi; sed parce parumper
 Ut recidiva salus reduci per membra vigore
 Respiret, ne forte abeam quod nulla remenso
 Tramite, per dias fert semita, luminis oras

PSAL. XL.

Dum gravibus mens pressa malis, patienter acerbos
 Fert casus, ardetq; Deum, duro ille labori
 Aspirans, faciles precibus bonus applicat aures.
 Limosoq; lacu educto & stagnante lacuna,
 Per juga ferre dedit, tuto vestigia gressu:
 Insinuantq; novo ciet ora & pectora cantu,
 In laudes fecunda suas, qui conscia turbæ
 Corda metu quatiet cernentis cuncta profanz;
 Implebitq; fide, Dominum ut reverenter adoret;
 Felix cui stabilis dubiæ fiducia vitæ
 Numinis auspiciis semper stetit, ille superbo
 Intemerata gerit sapiens præcordia fastu:
 Nec male suada trahit mendaci gloria fucos.
 Summe Deus sed quanta tuæ miracula dextræ?
 Et curæ monumenta tuæ quot undiq; prostant?
 Quæ frustra numero serieve expromere sperem.
 Nulla tibi sacris cumulata altaria donis,
 Pacalivè placent aurorum viscera flamma,
 Sordentivè nefas usta expiat hostia fumo.

Sed meliora monens parulas mihi perfodis aures,
 En adsum tum sponte, parens sanctissime, clamo;
 Illa ego facidicis toties prædicta libellis
 Victimæ, quam signant cædes veteresq; figuræ;
 Jussis ergo tuis promptus Deus obsequor, illa
 Una mihi pareat tibi jucunda voluptas.
 Nam tua sacra meis lex est incisa medullis.
 Justitiæ sum præco tuæ, pater alme, coronæ
 Radiq; collectæ, mihi nec timor ora repressit
 Ingrata infidus, tua conscia numina testor.
 Pectoris aut nostris latitat, penetralibus, æqui
 Laus & fama tui, cunctis namq; usque tenacem
 Prædico te fidei atq; boni, miseriq; benignum
 Veracemq; cano, populo auscultante frequenti.
 Ergo mihi misero clemens præcordia pande,
 Sic tua sancta mihi bonitas tutela fidelque.
 Nam mala me quæ vix numero comprehendere fas est,
 Obsidione gravi cingunt, mihi victa fatiscit
 Conscia mens, aciesq; stupet suffusa pudore
 Nimboſo, atq; idem numerus, pænilq; pili que.
 Læquitur, & tantis mens deficit obruta curis.
 Ast tu tantorum clemens miserere laborum
 Migne Patet, tantisque afflictum exolve periculis.
 At tristis noceat ora pudor male conscia pravis,
 Qui mihi perniciem meditanti, incommoda damni
 Concepti referant: proprium convulsa recident
 In caput ausa suum, diriq; infamia voci
 Inquinet auctores; patiatur vulnera telis
 Facta suis, nostræ quæ insulsiat læta ruina
 Turba nocens; timor atq; pudor sint præmia factis.
 At vero queiscunq; tui pia cura colendi
 Arridet, dulci affecti præcordia sensu
 (Quiq; sancti scæ venerantur munera dextræ.)

Mitica perpetuo celebrent tua numina cantus:
 Ipse ego nudus opum licet & rerum omnium egenus,
 Me ramen alme foves Deus, O qui me usq; tueris
 Auxilioq; levas, ne (ine pereunte) morere.

PSAL. XLI.

Felix quisq; malis merso succurrit, & agro
 Consultit adversis fortunæ casibus haustum
 Eripiet Dominus, relevabit corpora morbis
 Expleat ut mæstis vacuos languoribus annos.
 Auspicioq; dabit felici, sospiti amica
 Sorte frui, clemens frustratus vota nocentum.
 Morbus & exanguis validos cum invaserit artus,
 Afflixitque toro languentem, agro ille cubile
 Sternet, & in melius dextra versante reponet.
 Ipse ego dum morbi rabies laviret, & artus
 Attereret, clamo, clemens miserere laborum
 Tantorum, miserere animæ delicta fatentis,
 Culparumq; graves ictus lenico medendo:
 Namq; mihi insensus diris me devovet hostis,
 Quando ait extincto cum corpore nominis huius
 Nubila labenti venient oblivis sæclo?
 Et cum me visurus adest, mentitur amorem
 Ore pium, fraudem simulato pectore versans,
 Quam vomit egressus, lacerat me turba surrentis
 Invida, dum raciram meditatur iniqua ruinam.
 Luctantemq; lues tenet immedicabilis, inquit,
 Urnaque jam gelidum librabis pondere lectum,
 Ipseque qui quondam fidus comes atque fidelis
 Consilii & mentis socius proculcat amicum.
 Alme Pater, nostri miserere, levaq; jacentem
 Debita quò rantiis per me stent præmia probris.

Inde

Inde tui tamen hinc certum mihi pignus amoris
 Colligo, quod nondum me turba inimica triumphat
 Prostratum, sed contra animos viresq; ministras.
 Integro, incolumiq; dabis per sæcula servo
 Ante tuos vultus placidam traducere vitam.
 Ergo Deum Isacidum te cantet verisper & ortus,
 Et quæ sæcla fluunt, servatoq; ordine fati,
 Postera perpetuâ proles te laude celebret.

PSAL. XLV.

Dum Regis celebrandus honos, mens æstuat ardens,
 Plena Deo, eructans sublimi carmina vena.
 Lingua instar calami, digito properante tabellas
 Signantis mihi prompta fuit: te tanta venustas
 Oris, & eximie decorat dos splendida formæ.
 Mortali ut cunctos superes de stirpe creatos,
 Facundis tantos labris aspirat honores
 Gratia, & æternam spondent hanc sidera sortem,
 Ergo coruscanti ferro, & cœlestibus armis
 Accinctum comitetur honos: te gloria stipet
 Ardua; prostrato remeas dum victor ab hoste.
 Dumq; triumphati spoliis oneraberis orci,
 Te iustum, verumq; vehent, clementiaq; (axis
 Gloria) victrices moderabitur alma quadrigas.
 His cinctus validâ facies miracula dextra,
 Et magnos magnis quacies terroribus hostes:
 Qui tibi lethiferis transfixi pectora telis,
 Sub tua percussas cogent moderamina gentes:
 Quid? quod & æternum teneas per sæcula regnum,
 Nec rerum (venerande Deus) nec temporis ullis
 Conclusum metis; æqui moderamine sceptri
 Præmia digna refers iustis, punisq; scelestis.

Hinc

Hinc sacros Deus ille tuus, diffudit in artus
 Munera præ sociis vultum exhilarantis olivæ.
 Ipsa suo tanto læta hospite vestis, odores
 Diffundit suaves, thalamo egredientis eburno,
 Et myrrhâ, atq; aloë, casisq; recentibus halat:
 Hinc tendunt famulas regum tibi pignora dextræ,
 Inter honoratas, turba obsequiosa, puellas,
 Atq; tuæ (cultu regali splendida) dextræ
 Astat ophyrao conjux spectabilis auro.
 At tu audi, atq; imis tu sensibus ista repones;
 O virgo, ne te generis, neve ulla paternæ
 Cura domus rangat, stirps dediscenda propinqua est.
 Sic ardore tuæ formæ percussus anhelos,
 Immensam accipiet cœlesti pectore flammam,
 Ille tuus dominus, quem casta in vota vocabis,
 Ille tibi Tyrias dotalia pendere matres
 Munera, congestisq; opibus, gazisq; potentes
 Sponte tuum coger donis ambire favorem.
 Quippe genus clara dum ducis origine, Regum
 Progenies generosa, tuæ pars maxima formæ,
 Intus opum, decorisq; later, nec forma pudenda
 Exterior, rutilo vestis pertexitur auro.
 Arte laborato, conspectum Regis amictu,
 Virgineis comitata choris, speciosa subibis.
 Et comites festo celebrant solemnia plausu,
 Regales intra thalamos dum duceris uxor:
 Teq; hæc fœcundam facient connubia matrem,
 Ipsa quidem Regum soboles parituraq; Reges,
 Nam teneros cernes charissima viscera natos
 Sceptringeros; similes patribus moresq; animosq;
 Heroum; quorum populi vestigia lambent:
 Qua patet undisono circumdata machina ponto,
 Sic tua convexo fulgent dum sidera cœlo,

Clara

Clara per immensas radiabit gloria terras.
Et tibi perpetuos populus persolvet honores.

PSAL. LI.

Sancte parens, miseris non implacabile numen,
Cujus in immensum clementia diditur orbem,
Afflictis spes, cura, salus, miserere fatentis
Turpe nefas, fassique horrenda piacula dele:
Sordida depurgans nitidis contagia lymphis.
Pectoris immundi vitiosam dilue labem.
Quippe agnosco scelus, cujus mihi turpis imago
Ante oculos volat usq; graves & tristis oberrat.
Et quanquam sine teste nefas committere spurcum
Aulus eram; vatri non te latere silente
Nocte doli: cæcis tibi lumina conscia noxis.
Ergo justitiam (merito minor ampla licebit)
Absolvat mea poena tuam: Quis damnet iniqui,
Fulmina sanguineam nobis minitancia cladem
Vatis verba tui & gravis rude pondus & alvi,
Contraxi immundam vitiosa ab origine labem.
Namq; nefas & massa rudis permixta, parentis
Impuro intererunt pręgnantia viscera partu:
Infantem, & seculusque simul sub luminis oras
Connixa est gemebunda parens: at candida cordi
Pectora sola tibi, nullum scelus ausa nefandum:
Puro pura placent, rectum tibi sola voluptas:
Hæc mihi felici (namq; hæc sapientia prima
Mundo ocella) poli dabit indulgentia nosse.
Quare lages & hyssopi me sacra adspergine lustra
Sancte pater; foedi sceleris contagia mundans.
Tum candore dabis floccos superare nivales.
Da mihi sepeliris nova gaudia volvere curis,

Turbatoq; cie dulces sub pectore motus,
 Restitues lapsas languenti in pristina vires.
 Ast averte, tuum (quo conspicias omnia) vultum.
 Turpia ne mihi facta notes ; pudet ! abluere sordes,
 Et scelera immundi deformia pectoris aufer.
 Tu fontemque facemq; mali, qui cuncta creasti
 Cor munda emendaq; Deus, dum conscia recti
 Facta & fulra tuo mihi numine pectora consent.
 Ne me *Kissida* horrendâ pater abjice pœnâ,
 Aspernans vultu averso, neu subtrahes sacrum
 Agræ solamen menti, spirabile numen.
 Sed mihi jucundos turbato in corde salutis
 Æternæ renova sensus & spiritu opimis
 Munifico donis suffulci, & principe firma.
 Tunc (ego tanta meam capiet misratio mentem :)
 Injustum cæcumq; gregem consuecere iussis
 Evudiam dux ipse tuis, scelerisq; profanis
 Mentibus exemplo faciam fastidia nostro.
 Infanda me cæde (reo mens conscia carcer)
 Pollutum absolve, ô vindex authorq; salutis ;
 Sic nostro æternâ n. justus cantabere plectro.
 Ergo oris mihi pande fores, jam vocis inanes ;
 Unde tuas reboet solis domus utraq; laudes.
 Victima nulla juvat, cum nec fumantibus aris
 Flocteris, aut fuso taurorum sanguine gaudes,
 Meus sceleris perçusa sui, stimulante dolore
 Peccati, horrendis fracta, atq; exercita curis,
 Hæc flamma est pacalis, & hæc gratissima calo
 Hostia (namq; Deo qui mens est mente litandum)
 Adfis ô tamen usq; tux faveasq; Sioni,
 Et Solymæ lapsis dexter succurrere rebus,
 Tum tibi sacra libens augusta holocausta, & honores
 Fumantes, sacras populus libabit ad aras,
 Imbuet & cæsis incensum altare juvenis.

PSAL

PSAL. LXXXIX.

Nunc tua non humili bonitas memoranda cothurno
 Magne parens, nec quem laxclorum terminet ordo
 Promissi intemerata fides magno ore canenda,
 Quam memori condant seri sub corde nepotes,
 Ante equidem in terras devexo pondere cælum
 Corruet, informemq; trahent elementa ruinam;
 Quam tibi versa tui retro sententia pacti,
 His initi quondam electo cum *Davide* verbis;
 Non modo te regno, at per secula cuncta nepotes
 Assero, perpetuis (libuit iurasse) tiaris,
 Stirps patriæ stabiles rerum tua flectet habenas.

Inclya te superùm celebrant convexa potentem,
 Veracemq; canit te turba experta piorum.
 Nam quis in æthereâ sese tibi conferat aula?
 Exaquetq; tuos parili virtute labores,
 Inter cœlestes præstanti robore turmas?
 Cui circumfusus trepidus per pectora cunctis
 Insinuat pavor, & præcordia concutit horror.
 Quis tibi par quocunq; rapis qui ex hoste trophæa?
 Cui sincera fides gradienti amplexibus hæret,
 Usq; comes, pelagi rabiem tu numine frænas,
 Murmura turbati mulcens spumantia ponti.
 Hinc merso insignem fers de *Pharaone* triumphum;
 Lethali sternens hostem sine vulnere clade.
 Ausum morte luit, tecum qui prælia miscet.

Tu cœliq; soli; potens, tibi militat æther;
 Te terræ agnoscit moles operosa parentem
 Tor patulis distenta plagis, boreæq; noti;
 Imperio paret suspensus cardine mundus.
 Sic Thabor occidui sinus ultimus orbis, & Hermon
 Conscius cois radiis fremebundus uterq;

Intonso altisonos tollit tibi vertice platus.
 Robore conspicua est, tua se dum librat in altum
 Clara per innumeros bellatrix dextra triumphos.
 Nec solio absistunt etiam dum cingeris armis
 Fas & jura tuo, nec abest clementia cuncti
 Prævia, subsequiturq; fides vestigia servans.
 Felices nimium, arrectas quibus impulit aures
 Buccina sacra; tui irradiati lumine vultus
 Non titubant, cæci noxis aut noctibus avi.
 Scilicet assidua cœli dulcedine læti,
 Justitiæq; tuæ exultant munimine recti.
 Tu nobis deus & promptas ad fortia vires
 Sufficis, atq; tua fretis bonitate triumphos.
 Quos etiam clypei cœlestis protegit umbo:
 Isacideq; suum debent cœlo agmina regem;
 Namq; olim meministi (casus cui scire futuros
 Inspirasse pio vati juvat) illa loquutus:
 Est mihi Marte ferox annis florentibus heros
 David, quem media selectum plebe sacra vi
 Isacidis regem, famulum mihi sæpe probatum,
 Cujus odorato vertex stillabit olivo.
 Illi animum accendet virtus mea, robore nostro
 Tutus erit, belli non ars non dextra deest:
 Illum non armis hostis non opprimeret astu
 Improbus, at letho domitum contundet utrumq;
 Victor colla premens rectiq; & hostis aperti.
 Huic aderit mea certa fides, constansq; benigni
 Numinis auxilium, nostroq; in nomine tollet
 In sublime caput, cunctis dominabitur oris
 Ille regens fluvios dextra pelagumq; sinistra.
 Meq; sibi proprium pius asseret ille parentem,
 Præsidiumq; Deumq; suum scopulumq; salutis,
 Auxilium implorans iterumq; iterumq; vocabit.

Nec frustra; primos etenim spondemus honores,
 Illius ut cuncti venerentur sceptrâ tyranni,
 Quâ patet immensum cœli terræq; theatrum.
 Atq; illum tenero (sic stat sententia) amore
 Dilectum, æterni accumulabo pignore pacti.
 Atq; adeo stirpem serosq; in sæcla nepotes,
 Sceptrâ immota manent, soliumq; immobile regni,
 Dum revoluta poli noctem lux orbe fugabit.
 Ast oblita meæ legis, si forte propago
 Pactâ poli violet sacrataq; jura resolvat,
 Et jussis parere meis injussa recuset,
 Persolvent tristes dextra mihi vindice pœnas;
 Impia terribili laceranti terga flagello.
 Attamen ipse meo placato numine regi
 Usq; adero, idq; animo fixum immotumq; sedebit,
 Quod me nulla mei capiant oblivia pacti:
 Incorrupta fides dictis erit addita nostris.
 Sacra etenim jurata mihi mea numina testor,
 Non fore vana unquam quæ dixi *Davidi* amico;
 Nempe illi stirpem stabili ditione potentem
 Pollicitus, solium soli per cuncta coavum,
 Lubrica inexhausto volvit qui sæcula motus:
 Dumq; atram lunæ moderabitur orbita noctem,
 In cœlis fidus pacti mihi testis uterque.
 Hic tamen, hic oleo perfusus tempora sacro,
 Electusq; tibi sceptrâ ad prælustria princeps
 sordet, & iratus spretum abjectumq; repellis,
 Et jurata tuo fastidis scœdera servo.
 Nam diadema solo decussum vertice sacro
 Sternis, & everhis jam propugnacula muris
 Omnia lapsa jacent; arces munimine cinctas
 Diruis, atq; ejus quicquid non diripit hostis
 Ipse viator ovæ; spoliis oneratus; & eheu
 Vicini excipiunt lætis mala tanta cachinnis:

Hostibus interea viresq; animosq; feroces
 Suggestis, atq; hilares misero de rege triumphos.
 Cujus & ipsa acies ferri mucrone retuso
 Languet, & effuso torpent in praelia vires.
 Imperii veneranda jacent insignia, honoris
 Culmen humi stratum, soliumq; ruina superbum
 Aequat dira solo; primævo in flore juventutem
 Atteris, & tremulæ probris spatia ultima vitæ
 Objicis: irrisæ damnum ferale senectæ!
 Quis pater huic tanto finisve modusve dolori?
 Quando dabis placido ore frui? velut æstibus ignis
 Raptus, an æternas juvat effervescente in iras?
 Quin potius subeat fors irreparabilis horæ
 Prepite quam pennâ cunctos premat; ergo creasti
 Usq; adeo nequicquam homines, si lux brevis ævi
 Occidat hæc miseri nunquam reditura repente.
 Cum rigidum in cunctos & inevitabile fatum
 Proferat imperium tandem, cum nemo sepulchro
 Invitam trepidamq; animam subtraheret unquam.
 Quo consueta fugit pietas? quo prisca recessit
 Et jurata fides in te cum Davide pacti?
 Adspice in innocuos quot amara opprobria servos
 Turba tuos violenta jacet, quam multa silenti
 Ipse sinu jactata in te convicia condam,
 Urq; venenatâ petat obrectatio lingua,
 Illa tui hostili fastu vestigia Christi.
 Sed tibi summe pater fidei tribuantur honores,
 Ardua; æternis decurrat gloria seclis.

PSAL. CII.

ANxia sollicitæ genitor suspicia mentis,
 Accipe, nec rapidis da mea verba Notis.

Neve truci afflicto vultu averſare, ſed auris
 Supplicis admittat ſponte benigna preces.
 Cumq; voce, revolent mœſtæ ſecura repulſæ,
 Aut nimium lentæ vota modeſta moræ.
 Nam veluti tenues ſumi vapor ater in auras
 Se purgat, volucriſ ſic mihi vita perit.
 Et dolor haud aliter rapido depaſcitur æſtu
 Extra, ſepulchrales quàm pia flamma pyras.
 Gramen ut & viridi de cespice falce reſectum,
 Expirans medio languet & aret agro.
 Sic mea tabificus carpit præcordia languor,
 Oblita ut tantis ſit mihi menſa malis.
 Uſq; adeo corpus gemitu maciéq; percuſum eſt,
 Vix ſuper eſt tenuis quæ tegat oſſa curis.
 Ut deſerta colit Pelicanus inhospita, noctu
 Ut gemit inſomnis flebile noctis avis:
 Sola velut paſſer viduis concentibus implet
 Culmina, nox omnis ſic vigilata mihi.
 Uſq; probro inceſſens, ſcleratis eſſera diris,
 In noſtram jurat gens furibunda necem.
 Aridus ægra cinis miſero jejunia ſolvit,
 Et levat ex oculis turbida gutta ſicim.
 His ſuper ira malis acceſſit fervida tantis,
 Ira tuo placido quæ vetat ore frui.
 Quæ modo ſublimi ferientem vertice cœlum,
 Tartara præcipiti traxit ad ima gradu.
 Utq; umbra, incerti ſpatium ruit ociùs ævi,
 Et ſœno aridius corpus inane crepat.
 At tibi perpetuis pubeſcit gloria ſæcis,
 Et lethi æternùm neſcia fama viret.
 Ergo tuæ, jam tempus adeſt, miſerere ſtanis,
 Pacta etenim auxilio jam venit hora tuo.
 Ejus enim quanquam circumſita rudera maſco,
 Grata tuis ſervis, gratus & ipſe cinis.

Nunc

Hinc tibi grande decus de gentibus, omnia terræ
 Ibunt in laudes Icepta superba tuas.
 Cum videant lapsas *Solyma* consurgere turres,
 Grande poli *Solyma* mœnia structa decus !
 Teq; Deum norint vultu pia vota sereno
 Accipere, atq; humiles pondus habere preces.
 Fida isthæc sacris transmittent scripta tutius,
 Surgat ut in laudes postera turba tuas.
 Quod Deus excelsa cœli prospexit ab arce,
 Lugendi miserans cœlia lenta soli :
 Annuat ut votis adamantina lora gementum,
 Devotisq; neci vincula dura levet.
 Ut Dominum celebrent sacræ juga celsa *Sionis*,
 Et *Solyma* resonent mœnia læta Deum.
 Ut sese agglomerent gentes, fascesq; potenti
 Submittant famulos ex tera regna Deo.
 At mihi adhuc viridi florentes demetis annos.
 Labentesq; brevi contrahit orbe dies.
 Ne Deus autugiat cursu mihi vita citato
 Dixi, aut ante annos mollia fila lege.
 Lubrica te nunquam sacris volventibus ætas
 Deficit, utq; ortus, nescia finis erit.
 Ipsa tibi immensi debent primordia mundi
 Climata, & ætherei picta theatra poli.
 Nec mora ; labenti sed utrumq; intercidet ævo,
 Turpiter attrita vestis & instat erit :
 Ut vetus usq; novæ perdit vestigia formæ.
 Vestis, & has subeunt cuncta creata vices.
 At tibi tu solus similis, sine morte perennis
 Aut sorte, æternâ conditione manes.
 Sic quoq; progenies servorum immota tuorum
 (Cuncta tibi consors sæcla) perennis erit.

PSAL. CIV.

Deus gloriosus.

Accipe nostrarum genitor præconia laudum,
 Qui super excelsi sinuosa volumina cæli
 Lucis inaccessæ splendens, venerandus amictu
 Majestate sedes augustâ; quiq; capeßis
 Quicquid id est mundi jure inferioris habenas.
 Tu superi convexa poli tentoria figis,
 Atq; tibi liquidis regalia ponis in unctis
 Tecta habitanda : levi raptos super axe jugales
 Nubila divinis cogis servire lupatis;
 Invecto aspirat Zepherus famulantibus alis.
 Ocius angelici flamma per inane volante
 Turba chori, levibus tenuem secat æthera pennis.
 Libratumq; suis valido suspendis ab axe
 Ponderibus mundum, moles ne tanta vacillet :
 Quam velut injecto circumvelamus amictu
 Corpora, sic cumulus quondam subtexit aquarum;
 Usq; adeo ut guttis juga cælia insperfit amaris.
 At simul increpuit tua vox, subitoq; fragore
 Intonuere poli, perterrita; montibus altis
 Mox delapsa ruunt per aperas flumina valles. alq
 Neve iterum effuso stagnaret ab æquore tellus,
 Arctus ab appositis limes determinat arvis.
 Hinc altâ de rupe cadens convallibus imis,
 Volvitur obliquus per saxa humentia rivus :
 Unde per incultos relevent errantia campos
 Bruta sitim, sicciq; onagri vaga flumina libent.
 Hic levis æthereas quæ nititur ales in auras,
 Suspendit ramis (operosa cubilia) nidos :
 Ingeminans suaves ruris solatia cantus.

Defluus incumbit scopulis ardentibus imber :
Cultaq; labentes potant sitientia lymphas.

Alma parens frugum tellus, tua munera sentit,
Quæ partu fecunda suo, gemmantia reddit
Gramina, quæ victumq; homini pecudiq; ministrant.
Quzq; cient alacres turbato in pectore motus,
Prodit odorati fragrantia numera *Bacchi*;
Quiq; hilera: vultum, succum viridantis oliuæ
Sufficit, & cererem reparandis viribus aptam.
Hinc sætu largo saturatis prodiga fibris
Arbor fundit opes. Libani celeberrima cedrus
Gloria, diffundit spatiantia brachia ramos,
Alitibus nidos: thalamos procera pudicos
Hospitiumq; abies tibi grata ciconia præbet.
Gaudet inaccessis capra montibus hirta, cubile
Gaudet in umbrosis fodisse cuniculus antris.

Cura eadem aerii tractus tibi, nam tibi lunæ
Incertæ certo deducitur orbica motu.
Tu solem auricomum, emensum spatia omnia cœli,
Ducis ad hesperium constanti lege cubile.
Ergo feræ obscuris dum nox amplectitur alis
Tellurem, effusæ latebris grassantur, opimæ
Spe prædæ, & salus late populantur opacos.
Ipsaq; torvorum proles triculenta leonum,
Tristitia dum vacui stimulant jejunia ventris,
Mugitu supplex victum tua numina poscit.
At simulæc radiis testum patefecerit orbem
Mundi oculus, trepido repetit sua lustra meatu
Turba rapax, fessosq; sopor complectitur artus.
Sic genus humanum assuetum labor urget in orbem,
Intentumq; operi tenet à *Pallantidos* ortu,
Dum referunt tacitam rubicunda crepuscula noctem.

Quam patet amoris sapientia provida metis

Summe Deus ? vel quanta tuæ miracula dextræ
 Magne opifex rerum ? quot numinis undiq; prostant
 Argumenta tui ? tibi vastæ climata terræ
 Quam sis dives opum testes : testatur & unda
 Circumfusa tuis immenso gurgite terris ;
 Quam varis rerum facies & mura natantùm
 Agmina ubiq; colunt ; illic exposita procellis
 Horrisonis, salis alta ruix remeraria puppis.
 Illic terribilis mole & vasto impete pristis
 Fluctibus insultat, lusoq; indulget inani.
 Quæ mare, quæ tellus, vel quicquid parturit aer,
 Seu pecudum volucrumve genus, sive agmina in undis,
 A te uno pendent, pater alme, & pabula cunctis
 Sufficis, & propriam præbes poscentibus escam :
 Quæ das cunq; avido ore legunt, alimenta q; apertæ
 Debent quæq; tuæ saturata animantia dextræ.
 Contrà saluiferum dum condis languida vultum
 Tabescunt animamq; potens dum subtrahis ægris
 Artibus, heu cineres veterem labentia in ortum
 Quæq; suos repetunt; hoc volvitur ordine fatum.
 Ast ubi vitales genitor bone luminis haurus
 Indulges superi, vegetantia semina cæli,
 Mox nova progenies certatim affurgit in auras
 Æthereas, fixuq; beat sua sæcla recenti.
 Sic tua perpetuis celebretur gloria sæclis,
 Rerum æternæ parens, sic delectere tuorum
 Mole operum, læto diffundens gaudia vultu.
 Namq; tibi solo (tuæ tanta potentia) nutu
 Terra tremit, tactuq; levi juga nubis opacæ
 Umbra horrens, survo subtexuit ardua velo.
 Ipse ego dum incertæ peragam spatia vitæ,
 Dum fruor æthereæ luce & vitalibus auris,
 Insigni te laude seram, mihi suaviter ista

Mater

Materies eris una lyrae venerabile nomen.
 Dulce tui eloquium mihi, tu mihi sola voluptas
 Demulcens alacres purâ dulcedine sensus,
 At vero intereat prorsus cum stripibus imis
 Eructa contemptrix superi turba impia sceptri.
 Tu nostrae interea capiens decora incluta laudis,
 Magne parens, secto semper celebrabere plausu.

PSAL. CXXX.

TE voco, sancte parens, de fauce voraginis alta,
 Pene procellosae vortice mersus aqua.
 Dum tibi corde gemo, & supplex tua numina posco,
 Sollicitas placida concipe mente preces.
 Quod si nostra æquâ trutinentur crimina lance,
 Et sic justitiæ norma severa tux:
 Quis queat horrendis occurrere vindicis iris?
 Fulmina quis dextræ sustinuisse tux?
 Ast cum tanta tuæ bonitatis gloria fulger,
 Justitiamq; pari cum pietate tenes;
 Quis non corde pio tua sacra oracula condens,
 Teq; ardens totus non veneretur, amet?
 Hinc mihi tanta meam cepit fiducia mentem,
 Spesq; animum posito tanta timore fovet:
 Nam tua credentes nunquam sententia fallit,
 Pollicitiq; vacant pignora fraude tui.
 Non vigilem piceâ quem nox circumvolat umbra,
 Luminis ætherei tanta cupido tenet;
 Quam mihi capta tui mens exardescit amore,
 Te tantum spirat, sperat, anhelat, avert.
 Quare age & afflictis fortis confidito rebus,
 O quicumque pio pectore numen amas.
 Tanta Deo bonitas, tanta est clementia, ut ipso
 Versantes lethi in turbine, ab hoste rapit.

Ele-

Et æiſq; ſibi regna ad cæleſtia, tandem
Excuciet vitii ſervitiūq; jugum.

*Sequentia fere omnia in ipſis pene
incunabulis ſcripta ſunt.*

PSAL. LVIII.

Cauſidicorum Pſalmus.

VOſ quibus indocilem componere legibus orbem,
Queiſq; datum dubio dicere jura foro:
Cuſtodeſne æqui & recti ſine labe tenaces?
Patronine piis cauſidiciq; rei?
Quin potius ſcelere ante alios immanior omnes,
Impia mens vobis concipit otine nefas.
Nequior immeritos manus opprimit impia, poſtquam
Debita fallaci pendere lance iuvat.
Cogatum primis ſcelus hoc vagitibus, alvus
Conſcia materna his fraudibus atq; dolis:
Lethiferumq; velut vomit aſpis dira venenum,
Et ſurdâ magicos reſpuit aure ſonos;
Sic hi conſilioq; Dei, verboq; repugnant,
Calliditate pari nequitiaq; pari.
Tu viresq; animoſq; aufer, ſævoſq; leones
Frangere Deus, domitos ſub tua jura preme.
Et velut unda gelu compacta, liqueſcit ab æſtu,
Gens mala præcipiti pondere lapſa ruat.
Dum cornu adducto curvabit flexile nervo,
Irrita contraſtâ cuspide tela volent.
Vaneſcat veluti teſtudo tæbe perreſa,
Quodve moras uteri funere rupit onus.
Aut veluti ſtimulis quæ nondum adolevit acutis
Spina, ſed in primo languida flore perit:
Sic vivos validoſq; atro ſeu turbine raptos,
Iratuſ carpat concutiatq; Deus.

Impro-

Improbis ausa luens pariat nova gaudia iusto,
 Dum fuso iniusti sanguine victor ovar.
 Sic quantum est ubicunq; hominum faceare necesse est;
 Arbitrator est sceleris iustitiæq; Deus.

PSAL. LV.

SUmme pater qui res hominum, & radiantia cœli
 Sceptra æquâ moderare manu; pia vota sereno
 Quæ supplexq; gementq; fero bone respice vultu;
 Sollicitis pronas adhibe ciamoribus aures.
 Triste gement, mœstasq; trahens de pectore voces,
 Hostiles tibi plango minas, dum victa dolore
 Æstuat ingenti curarum mole gravata,
 Hostilis sub fasce odii mens saucia iniqui. (renti
 Mi quoq; (proh fraudem!) innocuo & nil tali me-
 Infandi aspergit sceleris gens improba labem.
 Me pavor exagitat, me plurima mortis imago
 Sollicitum, sævo mœstumq; horrore fatigar,
 Languida mordaces lacerant dum pectora curæ.
 Sæpe mihi dixi (tantum bona vota supersunt)
 Felix si celeri, per inania vubila vectus
 Carpere iter poteram seu blanda columba volatu;
 Exul sponte hominum fastu procul, & procul astu,
 Optatam peterem nullo comitante quietem.
 Ardeo enim solis traducere montibus ævum.
 Solus enim soli est, à turba & turbine tutus
 Ille locus; placidæq; illic bona patria pacis.
 Tu tamen ut quondam *Dathan* sociosq; rebelles
 Perde Deus, sive ut stolidas *Babelis* ad ædes,
 Fraudibus instructi turbasti plestra palati.
 Nam pugnas rixasq; servat, totamq; per urbem
 Jactant probra, ipsos cingunt opprobria muros,

Dum

Dum media fraus atq; dolus bachantur in urbe ;
 Languor ubi queruliq; habitant sine fine dolores.
 Nec fuit is qui me jam vulnere læsit acerbo
 Hostis atrox, casum hunc poteram facilisq; volensq;
 Æqua mente pati ; vel cautus retia cernens
 Prævisio poteram me subduxisse periclo.
 Ast tu qui quondam fidus comes atq; sodalis,
 Convictusque mei socius junctissimus, unus
 Qui mihi consilio succurrere sæpe salubri,
 Sacraq; qui mecum toties celebrare solebas,
 Vos omnes mors dira simul properata scelestos
 Hauriat, & vivos stygias deturbet ad undas.
 Ast te supplicibus sublatus ad æthera verbis
 Exposcet clamor, prorumq; in vota vocabit
 Noster nostra Deus, qui me de turbine lethi
 Eripies medio, tutaq; in sede locabis,
 Ergo tibi aut nigro rutilans cum surgit ab ortu
 Vesper, ubi primo aut aurora refulget Eoo,
 Sive dies tenues medius contraxerit umbras,
 Corde atq; ore preces fundam, experiarq; benignum.

Tu mihi securo tranquillam ducere vitam,
 Hostiles inter cuneos, atq; horentia Martis
 Arma dabis, clarâ decorans mea tempora palma.
 Nam tu qui mundi hoc quodcunq; hominumq; labores
 Eternis regis imperiis, mihi commodus aurem;
 Ast hosti ingentem stragem dabis ; hætenus auso
 Jura impune tua abjecto violasse timore.
 Innocuosq; suos, & blandæ pacis amicos
 Infidiis petere atq; dolis, jurataq; pacta
 Rumpere : mella illi & niveum distillat ab ore
 Nectar, at horrendo fervent præcordia bello.
 Quanquam illi fluit et succus viridantis olivæ
 Sermo, tamen secat ut præcutæ cuspidis ensis.

Tu pondus quodcumq; tuum molemve moleſtam
 Seu rerum mentisve tuæ, tu pectore forti
 Crede Deo, extemplo poſitis relevabere curis,
 Perpetuis etenim jaſtari fluſſibus ullum
 Inſignem pietate verat; ſed ſunere acerbo
 Atq; immaturo, conſuetos prodere fiſſo
 Pectore, & inſando pollutos ſanguine perdet.

PSAL. XL.

INviſta virtute Deus ſurge, ecce repente
 Hoſtiles trepidâ palantes morte phalanges
 Abripiet fuga, juſta odii pater alme tuarum
 Injuſti legum merces (es juſtus & ipſis
 Hoſtibus) ut raptim piceis globus avolat a lis
 Fumeus, ardentiq; ut cera liqueſcit ab igni,
 Impia ſic pereat gens cælo inviſa; ſed exta
 Lætitia tumefacta piis, tibi jubila plauſu
 Feſtivo ingeminent, qui cælo celſior omni
 Eternos æternus agis ſuper aurea currus
 Aſtra: tibi ingeminent plauſus, & carmina dicant.
 Qui pater orbatis patribus, firmumq; maritis
 Præſidium es viduis; ſteriles qui prole hymenæos
 Jucundâ gaudere facis, manicisq; revinctos
 Solvis, & exuſtæ damnas ſcelus impium arenæ.
Iſaridum populus dum (te duce) celſa viarum
 Carperet, ambiguo Panchæa per avia grefſu,
 Inſima concuſſæ tremuerunt viſcera terræ
 Aſpectu paveſacta tuo, cælumq; ſonoris
 Imbribus increpuit, luſtancibus undiq; guttis.
 Ipſa quoq; excelſæ tremuere cacumina *Sina*,
 Præſentem venerata Deum: tu neſtare ſegnes
 Cœleſti ſaturas campos, vorisq; coloni

Reſpon-

Respondere facis, sæcundis frugibus auctos,
 Illic hospitium populo, sedesq; quietas
 Ipse tuo donas, quos nunquam in rebus egenis
 Deferis; imo tuas in laudes carmina læta
 Virginibus, sævos teneris arma inter & hostes
 Sufficis; ut cincti numeroso milite Reges
 Turpi terga fugæ fractâ virtute dedere,
 Ut spolio imbellis ditata est turba relicto.
 Vestra inter tripodas liceat fuligine retros,
 Membra levi curas somno laxante recumbant;
 Anteferenda tamen pulchris candore columbis
 (Queis rutilans tegit aurum alas, fulgen(sq; corusci
 Argenti splendor, ludens spectantis ocellos)
 Conspicientur adhuc: toti hæc spectacula mundq;
 Quam semel omnipotens fudisset vulnere Reges
 Atro purpureos sparfos, *Solyms* ante tenebris
 Obscurata, novâ tunc primum luce refulsit:
 Ut nivejs candent *Salmonis* culmina floccis.
 Inserat & juga celsa polis sua *Bæsan*, & omnes
 Arduus infra se colles contemnat; & altis
 Culminibus placeant alii sibi; celsa licebit
 Vertice sublimi ferientes astra superbi:
 Hunc tamen hunc unum montem, pro sede *Sionem*
 Æterna bonus elegit, propriumq; dicavit
 Ipse sibi Deus; ille Deus quem millia mille
 Sacrorum alituum cingunt, rapidæq; quadrigæ
 Circumstant, altæ lustrantem culmina *Sinæ*,
 Celsa triumphatis victor fastigia cœli
 Hostibus ascensu superas, captosq; rebelles
 Præ te cogis ovans, manibus post terga revinctis,
 Tu quoq; Summe Deus donis cumularis opimis,
 Ut mortale genus, sacras ipsosq; rebelles
 Traducas tecum spoliis oneratus, in arces.

Quo te igitur plectro? queis te cantabimus hymnis?
 Munificâ assidue, qui nos nil tale merentes
 Accumulas dextra, spes & decus unice nostrum.
 Qui vitæ leges, & inevitabile fati
 Jus regis, imperio cujus sceptrisq; barathrum
 Tartareum paret, sacrasq; ulciscitur iras.
 Tu scelere immanes immani vulnere, quorum
 Dedicere tuas stolidissima pectora leges
 Plectis: & intonsos refecas mucrone capillos.
 At tibi dilectos sic consolaris amicos;
 Arma armis vestris *Bashan* si misceat, atq;
 Acri Marte fetox, campo concurrat aperto;
 Aut vos si tumidis agitabit fluctibus æquor,
 Incolumes ab utroq; meo remeabitis hoste
 Auspicio, imo hostis tepefacta cruore rubebunt
 Crura tibi, mergentq; canes in sanguine rostra.
 Ingressus videre tuos, pater optime, in ædes
 Sacratas, videre patres, gratâq; videntes
 Læticia implesti, tantæ spectacula pompæ.
 Antetulere tibi gressus, qui voce canebant
 Pone sequebantur ferientes pollice fila
 Tensa lyra, & citharam pulsantes pectine eburno.
 Quos inter strepitu resonantia tympana rauco,
 Turba puellaris digito saliente movebat.
 Et Domini in laudes accedens pectora vulgi
 Sic effata; Deo sacra gens de semine nata
Isacidum, Domino laudes & grata potenti
 Factorum memori præconia dicite mente.
 Hinc *Benjaminus* minimus licet, impete vasto
 Prostrato palmam prædamq; reportat ab hoste.
 Inde *Jude* pugna proles; *Zabulusq;* propago
Nephtalidaq; duces, queis vimq; animumq; ministras
 Virtutemq; bonus, domitoq; ex hoste trophæa

Raptæ

Rapta triumphali das templo affigere dextrâ.
 Hæc nobis rata dona velis, hæc robora firma.
 Sic tibi longinqui ponent donaria Reges,
 Ornabit *Solymas* munusq; opulentiùs aras.
 Spicula quæ calami læthalis concita torquent
 Agmina contundis, tauros populi atq; juvencos
 Sub juga vel fractos vectigal pendere cogis.
 Diffricis innocuo rorantes sanguine cristas.
 Odisti cui bella placent. Tibi munera Reges
Egyptiq; *Arabumq;* ferent, pacemq; rogabunt.
 Numen in astra ferant, quæ sol urumq; recurrent
 Respicit oceanum, terræ pelagiq; potentes.
 Hunc canite æterni servit cui regia cæli,
 Qui liquido excelsi confedit fornice Olympi.
 Cujus cuncta tremunt validam mortalia vocem.
 Huic soli invictas adscribe carmine vires,
 Et lætos belli eventus, qui semine patris
Isaïdæ natam tollit super æthera gentem:
 Siderea lætos cui mittit ab arce triumphos:
 Cui formidandum monstrant sacraria numen,
 Pectora quæ gelido quatiunt horrore, sed inde
 Tu populo ipse tuo viresq; animosq; ministras,
 Hinc tibi perpetui laudum tribuantur honores.

 PSAL. CXVII.

Fulgidum quisquis specularis ortum
 Solis, ad metam, juga quæ cadentis
 Excipit fessi, Domini parentis
 pangito laudes.
 Quippe qui clemens facilisq; semper
 Respicit servos; celebrato fidum,
 Cujus æterno stabilita constant
 numine pacta.

PSAL. CXXXIII.

O Prima rerum
Candida pax est,
Dulcia amico
Fœdere jungens
Pectora fratrum.
Ceu bene olentis
Succus *Olive*,
Vertice sacro
Fusus *Aronis*,
Barbam & amictum
Suavè pererrans.

Aut velut imbrēs
Roris amari,
Queis facit Hermon
Spargitur, alta
Queis saturantur
Arva *Sionis*.
Nam Deus illi
(Numine dextro)
Jussit inesse
Larga perennis
Munera vitæ.

PSAL. II.

Quid rabidæ furis gentes, iræve minaces
Corripiunt, aut cur meditatur vana popellus?
Qui terris dant jura Deum Christumq; tyranni
Consilio adversus coeunt, solvamus habenas,
Vinclaq; queis premimur rupamus fortiter aiunt:
Aiunt, stelliferi sed qui regit aurea cœli
Templa, minas risu accipiet, salibusq; rebelles
Acribus asperget, sævasq; effusus in iras
Exiget à miseris metuendo verberare pœnas.
Hæc referens: Rex ille meus juga sancta Sionis
Jure reget, legem sanxi, sanctamq; tenebris
Assero: nam Deus ipse mihi, tu filius inquit
Es meus, atq; hodie genui te, nate parentem
Munera posce, dabo, vel quæ se porrigit æther
Regna tibi, aut quicquid terrarum in finibus usquam
Quæ validus sceptro franges frangasq; potenti, (est.
Vascula seu figuli franguntur pondere ferri.

Ergo

Ergo agite O rerum domini, jurisq; ministri
 Discite recta, animo consultoq; este, timore
 Obsequium præstare Deo, miscete tremore
 Gaudia, nati alacres roseisq; affigite labris
 Oscula, ne subito ultrices ardeat in iras,
 Incautosq; premat, quarum vel mollibus actus
 Dum stimulis, omnes nimium nimiumq; beati,
 Pendent à Domino qui speq; fideq; benigno!

PSAL. LXIII.

O Mea spes, mea certa salus, mea rebus in arctis
 Anchora, & afflictae portus & aura rati.
 Non citius rutilo lucem sol fundit ab axe,
 Quam tibi sollicitas fundo feroq; preces.
 Agra arente siti mens te petit, ardet, anhelat:
 Teq; vel ipsa caro pars mage bruta sitit.
 Hic squalore inopi, & sterili damnantur arenæ
 Cuncta, nec irriguæ vel leve murmur aquæ.
 Da mihi te decore & valido te robore cinctum
 Gernere, ut in templo conspiciendus eras.
 Quippe tua est ipsa potior clementia vita,
 Laudibus hinc meritis te Deus usq; veham:
 Hinc mihi dulcisono semper celebrabere cantu:
 Et cantum & vitam finiet una dies.
 Te quoq; dum veneror tensis ad sidera palmis,
 Et levo votivas ad tua templa manus.
 Ut jejuna fames dapibus saturatur opimis,
 Sic tua laus animo fercula læta meo.
 Te veniente die, meditor te nocte silenti,
 Afferis auxilio me, Pater, usq; tuo.
 Me trepidum alarum securâ protegis umbra,
 Hinc mihi lætitiæ surgit origo meæ.

Mens tibi te spirans, te sperans, unice adhæret;
 Tu valida fulcis me retinesq; manu.
 Sic eat: at qui me truculento perderet ausu,
 In terræ obscuros corrueat ipse specus.
 Spiritus ense avido trajectos deleat artus,
 Qui cedent rapidis præda truenta lupis.
 Ast hilari Domino Rex pectore júbila panget;
 Et quicumq; Deum cum pietate colit.
 At qui vaniloquo spargit mendacia furo,
 Huic Dominus fauces obstruet atq; premet.

PSAL. CXXXVI.

Deus bonus.

E la Deo facili atq; bono persolvite grates;
 Cujus ab æterno grátia fonte fluit.
 Eia Deum laudate, Deus namq; ille Deorum est,
 Æterno miseris numine largus opis.
 Quem penes est unum Regum veneranda potestas;
 Cujus in æternum cuncta gubernat amor.
 Ille potest solus trepidum percellere mundum,
 Prodigis, constans in bonitate Deus.
 Æthereum erexit consulta mente theatrum,
 Cujus perpetua in sæcula constat amor.
 Ille olim terras subiectis fulsit ab undis,
 Nam nullo inclusus limite constat amor.
 Luminaq; ingentem cœli dispergere lucem
 Jussit, ab æterno fonte perennis amor.
 Et soli tribuit currentia jura diei,
 Qui nunquam emeritis cursibus exit amor.
 Et Junam & stellas jussit dare lumina nocti,
 Æterno bonitas lumine clara micans.
 Primicias sobolum Phariæ prostravit & ore;

Nam largus miseris subvenit usq; Deus.
Isacidasq; suos trucibus subduxit ab oris,
 Suppetias populo fert Deus usq; suo.
 Edidit invicta miracula plurima dextræ,
 Clausus enim nullo fine triumphat amor.
 Illeq; purpurei discrevit flumina ponti,
 Cujus de scatebris jugibus exit amor.
Abramidisq; dedit siccum properare per æquor,
 Æquora enim æternus pervia fecit amor.
 Agmina qui Regemq; rubris Marcotica in undis
 Merfit, nullo ævi limite clausus amor.
Isacidasq; suos deserta per avia duxit
 Clementem avertunt sæcula nulla Deum.
 Magnanimos stravit violento funere Reges,
 Nam largum miseris numen adesse solet.
 Et minuit tumidos funestâ clade tyrannos,
 Iple sua constans in bonitate Deus.
 Sceptra capescentem *Sichonem Amorheæ* superbum
 Æterno justis nurgine dexter amor.
Bassanidem validis insignem viribus *Oggum*,
 Clausus enim nullo fine perennat amor.
 sedibus ejecit patriis domib; colonos,
 Nullo ævi bonitas limite clausa Dei.
Isacidisq; tenenda suis dedit arva ministris,
 Clementem mutant sæcula nulla Deum.
 Nec nostri oblitus duris in casibus unquam,
 Æterno miseris itumine dexter amor.
 Qui nos incolumes metuendo ex hoste recepit,
 Subsidium afflictis affluit usq; Dei.
 Sufficit & gratam cunctis mortalibus escam,
 Esse solet miseris dapilis usq; Deus.
 Eia Deum laudate poli cui summa potestas,
 Quem æternâ æternus lege gubernat amor.

Ceronis.

SAt musis nugisq; datum; suspendo sacratiss
 Jam *Libertona* barbata muta tholis.
 Musa vale, quondam lenimen dulce laborum,
 Posthac nec votis sollicitanda meis.

D. Ninsiano Paterfoni Poetæ Celeberrimo.

Pleridum auxilium poscebam, ab Apolline & artes;
 Vate *Paterfoni* ut carmina digna darem.

Assensere omnes, respondet *Delius* ipse,
 Sufficit ipse ausus materiamque dabit.

Ille (nam meus est) donavi munera, & artes;
 Musarum solus sceptrum secunda geret.

Hinc liber hic extat musis & Apolline dignus,
 Omnibus ut possit non sine fruge legi.

Hic liber est hortus sophiæ, dulci utile miscet,
 Lectoris vario tœdia flore levat.

Ergo animum ut recrees & turpia tœdia pellas,
 Volve *Paterfoni* carmina, lætus eris.

Denique cum decies perlegeris omnia, dices
 Certè iterum decies sunt ea digna legi.

Ioannes Brunus Ecclesiæ Baraensis Pastor.

AD LECTOREM.

HActenus saculi genium veritus, nec
 Lectorem vel unum propitium mihi
 spondere ausus, intra privatos parietes latere
 contentus fui. Non solum quod erga malam,
 sed & ipsam quoque Poesin nostri avi nasi,
 (nimium pro pudor emuncti) severe & gra-
 viter affecti esse videantur; perditè scilicet
 operam locari, in rebus minus seriis, & pue-
 riles omnes conatus Paeticos viris graviori-
 bus videri. Nunc vero (ut verum fatear) ut ejus-
 modi levitatis in simularer, hominibus torpente
 otio murcidis, qui quæ in se ipsis desperant, in
 aliis contemnere per insipientiam fastuosam
 laborant, Epigrammata hæc nostra, tantum
 sugilanda objeci; crabrones enim istos
 omnes, & foriolos (obscæna animalia, omnia
 lingua fluxu virulento de honestantia) nihil
 moror. Quippe cui longâ jam & indubitata
 expertentia persuasum sit, simile aliquid ejus-
 modi calumniatoribus evenire, quod lippitu-
 dinem & Scotomiam patientibus accidere so-
 let,

let, qui vitium in oculis habent quod in rebus
visis ipsi inesse opinantur. Parcius tamen, aut
saltem temperantius iudicare, aut fortasse no-
bis prorsus ignorare prudentia sua interesse in-
telliget, qui non unius aevi hac nostra, sed cru-
diplerumq; ingenii fatus, & potius veris flores
quam astatis fructus esse secum reputaveris.
desultorium autem illud & varium scribendi
genus, cum sit Epigrammati solenne, nemo mihi
vitio vertat. Atq; ut semel quod res est dicam, in
Ecclesia nostra tempestatis motibus, ad illud u-
num solatii genus jucundissimum me converti,
ut in dulcissimo musarum sinu curas doloresque
omnes deponerem, in quarum contubernio &
recessu suavissimo, animum inter fama &
fortuna indignitates fluctuantem, oblivionis
quodam lenocinio, quasi aliud agens, fortiter
& magnanimè sustentabam. Ex hoc rerum
turbine, equabiliorem vita cursum, Dei be-
neficio, & amicorum benevolentia consecutus;
Epigrammata hac (quanquam stylo pleraque
remissione) in lucem prodire facile passus sum.
nihil tam fatuum omni in sensu) esse intel-
ligens, quam extortum epigramma. Illud
demum admoneri visum est, carptim omnia
&

et cursim absoluta fuisse: atque illud quidem
versus ipsi de se probabunt. Quibus singula
non placent, varietas aliquando (in rebus non
prorsus malis) ingrata non erit. Vale,

Errata

Errata sic corrige.

In Præfatione & Dedicatoriis. pro *Origia* Carolo ty-
aris princeps, lege *Orgia* Carolo flavis principis.

Pag. 6. vers. 7. Cyclops. p. 7. v. 18. indecetano. p.
12. v. 5. dele O. p. 87. v. 16. pro collis repono vallis
vel lege collis conterminus aris arxque tua impulsæ. p. 89.
v. 14. pudibundæ. p. 90. l. 1. illustrissimum. p. 159. v.
14. mensa fluit dapibus semper optima nobis. p. 175. v. 19.
sic Belides. p. 182. v. 12. debes. p. 261. v. 24. sceria.
p. 275. v. 11. Cera. p. 276. v. 9. festis. p. 287. v. 32.
elata. p. 313. v. 14. præpete. 317. v. 7. munera. p. 323.
pro Psal. 40. repono. 68.

Pag. 321. l. 3. lege

Quantum ergo est hominum, fateare necesse manere
Præmia pulchra probos; suppliciumque malos.

Plura supersunt quæ Lector non indiligens sine in-
dice facile animadvertet.

F I N I S.

EDINBURGH,

The last day of February, 1678.

IT is ordered by the Lords of His Majesties Privy Council, that no persons whatsomever Print, or Import into this Kingdom any Copies of a Treatise of Epigrams, made and composed by M^r. *Ninian Paterson*, Minister of *Liberton*, Entituled, *Epigrammatum Libri Octo, Cum aliquot Psalmorum Paraphrasi Poetica, Auctore NINIANO PATERSONO Glasguensi*. For the space of eleven years after the date hereof, without licence of the said Author, under the pain of an thousand Merks Scots money, to be paid for His Majesties use, and confiscation of the Books so Printed and Imported, to the Author, in case of contravention.

Extracted by me *Alex. Gibson*.

This Book is to be sold by *William Cuninghame* Stationer at his Shop, at the head of the Plain-stones, over-against the Lucken-booths.

8.

ie-
ns
his
oi-
an
d,
not
ire
or
e-
n-
ts
e,
ed
of.

o-
st